

5

Partridge

Leaf - A02
size - 10 x 14

Size - 10 x 14

SKM. 118/90

तेजकोरेकाजदेउय
विआइस्त्रिउपरय
कुउसुएवगसैनि
अंगलेनिखएउसका
नामएयनिखएउसख
पांछोने

क	क	क
क	क	क
क	३	क
क	३	क

८	०	३	३	५
०	२	५	२	८
३०	०	२	३	०
३	८	३	८	२
०	२	२	८	३

SKM 118/90

CC-0 Shri Krishna Museum. An eGangotri-Vedic Bharat Initiative

ओं नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ओं अस्य श्री भगवद्गीता
 मालामंत्रस्य ॥ श्री भगवान्नेदव्यास ऋषिः ॥ अनष्ट
 छंदः ॥ श्री कृष्णः परमात्मा देवता ॥ अष्टोत्तान
 न प्रोचस्त्वं प्रतापादांश्च भाषसेति बीजं ॥ सर्वथ
 मान्यरित्यस्य मे कं पारणं व्रजेति शान्तिः ॥ अहं
 त्वां सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥ इति
 कोलकं ॥ नैनं किंदंति शस्त्राणि नैनं दहति पा

ज्य ३

श्री.
गी.
२

वक इत्यं गुह्यभांनमः ॥ नचैनं क्लेदयंत्पापो न प्रो
षयति मातुल ॥ इति तर्जनीभांनमः ॥ अके घो यम
दासो यमक्ले घो प्रोष्य एव चेति मध्यमाभांनमः
नित्यः सर्वगतः स्यात् एतच्च लोयं सनातन ॥ इत्य
नामिकाभांनमः ॥ पप्रमे पार्थ दृ पाणि शत
प्रोष्य सहस्रश ॥ इति कनिष्ठिकाभांनमः ॥ ना
नाविधानि दिव्यानि नानावर्णकृतीनि चेति क

रत्नकरपुष्पाभ्यां नमः ॥ नैनं किंदंति शस्त्राणी
 तिहृदयाय नमः ॥ नचैनं क्लेदयन्तापः ॥ इति शिरसे
 स्वाहा ॥ अक्लेशो यमदासो यमिनि शिखार्यैव व
 द् ॥ निर्यः सर्वगतः स्यात् ॥ एरितिकवचाय हुं ॥ प
 पृषमे पार्यरूपाणीति नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ नाना
 विधानि दिव्यानीत्यस्त्राय फट् ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ न
 र्थं ज्ञेयं विलियो ॥ ॥ अथ ध्यानम् ॥ गं पार्यो य

श्री.
गी.
३

प्रतिबोधितां भगवता नारायणेन स्वयं व्यासे
नम्रचित्तपुत्राणामुनिनामधेयमहाभारते ॥ अ
द्वैतात्मवर्षिणीं भगवतीं मष्टादष्टाध्याय
नीं ॥ मंत्रत्वात्मनसा दधामि भगवन्मते भवहे
षिणी ॥ २ ॥ नमोस्तुते व्यासविष्णुलब्धे फला
रविंदाय तपत्रनेत्र ॥ येन त्वया भारते तैलस
र्गः प्रज्वालितो ज्ञानमयः प्रदीपः ॥ २ ॥ प्रपन्न

पारिजाताय तोत्रवेत्रैकपाणये ॥ ज्ञानं मुद्राय कृ
 स्माय गीता मृतदुहे नमः ॥ ३ ॥ सर्वोपनिषद्गो
 वोदोग्धागोपालनंदनः ॥ पार्थिवत्तः सुधीर्भो
 कादुग्धं गीतामृतं महत् ॥ ४ ॥ वसुदेवसुतं देवं कं
 सचाणूरमर्दनं ॥ देवकीपरमानंदं कृत्स्नं वंदे ज
 गद्गुरुं ॥ ५ ॥ भीष्मद्रोणतदाज्ञयद्रथतलागां
 धारनीलोत्पलाशाल्यग्राहवतीकृपेण वहिनी

श्री.
गी.
४

कर्णेनवेलाकुला ॥ अश्वत्थामविकर्णघोरमकर
रादुर्योधनावर्तिनी ॥ मोक्षीर्णखलुपांडवैः ॥
रुनदीकैवर्तकैकेशवे ॥ ६ ॥ पाशपायवचः सुर
रोत्तममलंगीतार्यगंधोत्कटं ॥ नानाख्यानकके
सरंहरिकयासंबोधनाबोधितं ॥ लोकेसुजन
षट्पदैरहरहः पेपीयमानं मुदा ॥ भूयाद्भार
तपंकजंकलिमलप्रधंसिनः श्रेयसे ॥ ७ ॥ मू

कंकरोतिवाचालंपंगुलंगयतेगिरिं ॥ यत्कृपातम
 क्वंदेपरमानंदसाधवं ॥ ४ ॥ यंत्रस्यावरुणैरुद्रम
 रुतःस्त्वन्तिदिव्यैःस्त्वैर्वैःसांगपदक्रमोप
 निषदेर्गायंतियं सामगाः ॥ ध्यानावस्थिततद्गतेन
 मनसापूपंनियंयोगिनो ॥ यस्यांतंनविदःसुरा
 सुरगणादेवायतसेनमः ॥ ५ ॥ इति ध्यानं ॥ धृ
 त ॥ ६ ॥ वा ॥ ॥ ओं धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता यु

श्री.
गी.
५

युत्सवः॥ मामकाः पांडवाश्चैव किमकुर्वत संजय
२॥ संजय उवाच॥ दृष्ट्वा तु पांडवानीकं व्यूढं दुर्योध
नस्तदा॥ आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्र
वीत्॥ २॥ पश्यैतां पांडुपुत्राणां माचार्यमहतीं च
मूं॥ व्यूढां दुपदसुत्रेण तव शिष्येण धीमता॥ ३॥ अ
त्र शूरा महेष्वासा भीमार्जुनसमा युधि॥ युयुधा
नो विराटश्च दुपदश्च महारथः॥ ४॥ धृष्टकेतुश्चै

कितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ॥ पुरुजित्कृन्ति
 भोजश्च शैव्यचनरपुंगवः ॥ ५ ॥ युधामन्युश्च
 विक्रान्त उत्तमौजाश्च वीर्यवान् ॥ सौभद्रो द्रौप
 दयाश्च सर्वपथमहारथाः ॥ ६ ॥ अस्माकं त्रवि
 ष्ठाष्टा ये तान्निबोधद्विजोत्तम ॥ नायकामम
 सैन्यस्य संशार्ये तान् ब्रवीमि ते ॥ ७ ॥ भवान्भी
 षश्च कर्णश्च कृपश्च समितिं तयः ॥ अश्वत्थामा

ॐ

श्री.
गी.
६

विकर्णचंमौमदन्निस्तथैवच॥८॥अन्येचबहु
वःश्रुतामदर्थेत्पक्तलोवितः॥नानाशस्त्रप्र
हरणाःसर्वेयुद्धविष्णारदाः॥९॥अपयी
प्रतदस्ताकवलंभीष्माभिरक्षितं॥पयोमै
न्निर्दमेतेषांवलंभीष्माभिरक्षितं॥१०॥अ
यनेषुचसर्वेषुयथाभागमवस्थिताः॥भी
ष्ममेवाभिरक्षन्तुभवन्तःसर्वेएवहि॥११॥त

स्पसंजनयनरुर्ध्वकुरुः पितामहः ॥ सिंह
 नादं विनयोच्चैः प्रांखंदधौ प्रतापवान् ॥ १२
 ततः प्रांखाश्चर्भेप्रिश्चपणवानकगोमुखाः
 सहसैवाभ्यहृत्यंतसशस्त्रसुलोभवेत् ॥
 १३ ततः श्वेतैर्हयैर्धुक्तेमहति संपदने स्थितौ
 माधवः पांडवाश्चैव दिव्यो प्रांखौ प्रदधतुः ॥
 १४ पांचजन्यं हृषीकेशादेव दत्तं यनं जयः ॥ पौ

श्री.
गी.

इंद्रधौमहाशंखंभीमकर्मावृकोदरः॥१५॥अ
नंतविजयंराजाकंतोपुत्रोयुधिष्ठिरः॥नकुलः
सहदेवश्चसंचोषमरिगुष्यकौ॥१६॥का
पपञ्चपरमेष्वासःशिवंजीवमहारथः॥१७॥
एकस्मोविराटश्चसात्यकिश्चापराजितः॥१८॥
उपदोक्षोपदेयश्चसर्वशःपृथिवीपते॥सौ
भद्रश्चमहाबाहुःशंखान्दधुःएचकृएच

क॥ २८॥ सचोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदार
 यन्॥ नभश्च पृथिवी चैव तमलो व्यनुनादयन्
 २९॥ अथ व्यवस्थितान् दृष्ट्वा न धार्तराष्ट्रान्कपि
 धत्तः॥ प्रहृते शस्त्रसंपाते धनुर्गुह्यमपांडवः॥ ३०॥
 हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महोपते॥ सेन
 योरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मे च्युत॥ ३१॥ यावदे
 तान्निरीक्षेहं यो दुःकामानवस्थितान्॥ कैर्मया स

श्री.
गी.
८

हयो ह्यमस्मिन्नरणा समुद्यमे ॥ २२ ॥ योत्स्यमा
नानवेक्षेहं य एनेत्रसमागताः ॥ धार्तराष्ट्रस्य
दुर्वैद्यैर्युद्धे प्रियचिकीर्षव ॥ २३ ॥ संतय उवाच ॥
एवमुक्त्वा हृषीकेशो गृध्राक्षेणो नभारत ॥ सेन
यो ह भयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमं ॥ २४ ॥ भो
षड्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महतीं हितां ॥ उवा
च पार्थ पश्यैतान्समवेतान् कुरुनिति ॥ २५ ॥ न

शपथस्थितान्पार्थः पितृनयपितामहान्
 आचार्योन्मातृलान्भ्रातृशुश्रूणोश्चान्सर्वे
 स्मथा ॥ २६ ॥ अश्रुगन्तुहृदश्चैवसेनयोरुभयो
 रपि ॥ तान्समीक्ष्यसकौंतेयः सर्वान्वंधनव
 स्थितान् ॥ २७ ॥ कृपयापरयाविष्टोविषीदन्नि
 दमब्रवीत् ॥ अर्जुन ३ वा ॥ दृष्टुमंस्वजनंकृष्ण
 युयुत्संसमुपस्थिते ॥ २८ ॥ सीदन्तिममगाश

श्री.
गी.
२

गिमुखं च परिशुष्यति ॥ वेपथुश्च शरीरो मे रो
महर्षश्च ज्ञायते ॥ २२ ॥ गां डीवं संसते ह स्नात्वा
कैव परिदह्यते ॥ न च शक्नोम्यवस्थातुं भ्रम
तो वच मे मनः ॥ २३ ॥ निमिन्ना निच पृष्यामि
विपरीतानि के शाव ॥ न च श्रेयो न पृष्यामि
हत्वा स्वजनमाहवे ॥ २४ ॥ न कांक्षे विजयं क
स्मिन् च राज्यं सुखानि च ॥ किन्त्रो राज्येन गो २

विंदकिंभोगैर्जीवितेनवा ॥ ३२ ॥ येषामर्थेकां
क्षितत्रोरान्यभोगाः सुखानिच ॥ तस्मेवस्थि
तायुडे प्राणास्त्यक्ताधनानिच ॥ ३३ ॥ आचा
र्याः पितरः पुत्रास्तथैवच पितामहः ॥ मातलाः
श्वशुराः पौत्राः स्यालाः संवंधितस्तथा ॥ ३४ ॥
एतात्रहंतमिच्छामि ह्यतोपि मधुसूदन ॥ ३५ ॥
पित्रैर्लोकपरायस्य हेतोः किनुमहीकृते ॥ ३५ ॥

श्री.
गी.
१०

निहत्य धार्तराष्ट्रान्नः का प्रीतिः स्याज्जनार्दन
पापमेवाश्रयेदस्मान् ह नैताना ततायिनः
॥३१॥ तस्मान्नाहो वयं हंतं धार्तराष्ट्रान् स्ववां
धवान् ॥ स्वजनं हि कथं हन्वा सखिनः स्यामसा
धव ॥ ३२ ॥ यद्यप्येतेन पृथपं निलोभो पहतचे
तसः ॥ ऊलक्षय कृतं दोषं मित्रदोहे च पात
नं ॥ ३३ ॥ कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मात्त्रि

वर्तितं॥ कलक्षयकृतं दोषं प्रपृषद्विर्जनार्द
न॥३९॥ कलक्षये प्रणयति कलधर्मः सनात
नाः॥ धर्मेन ह्येकलंकृतस्त्रिमधर्मो भिभवत्यु
त॥४०॥ अथर्माभिभवात्कलप्रदुष्यति कल
स्त्रियः॥ स्त्रीसुदृष्टासुवास्त्रेयतायतेवर्णसं
करः॥४१॥ संकरो नरकायैव कलक्षानां क
लस्य च॥ पतन्ति पितरो ह्येषां लुप्तपिंडोदका

श्री.
गी.
२२

क्रियाः॥४२॥दोषैरेतैःकलत्रानां वर्णसंकरका
रकैः॥उत्साद्यन्तेजातिधर्माःकलधर्माश्चशाश्व
ताः॥४३॥उत्सन्नकलधर्माणामनुष्णाणांजन
दन॥नरकेनियतंवासोभवतीत्यनुश्रुम
४४॥अहोवतमहस्यापंकर्तव्यवसितावयं
यज्ञात्पसाखलोभेनहंतंस्वजनमुद्यताः॥४५॥
यदिमामप्रतीकारमशस्त्रंशस्त्रपाणयः॥

धार्तराष्ट्राणो ह न्यस्तमेक्षेमत रं भवेत् ॥ ४६ ॥
 संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा जेतः संख्ये रथोपर
 स्थ उपाविशत् ॥ विसृज्य स शरं चापं शोकं
 विग्नमानसः ॥ ४७ ॥ इति श्रीभगवद्गीतासूपनि
 षत्सु ब्रह्मविद्यायोगे शांतिप्रश्ने श्रीकृष्णार्जुनसं
 वादे अर्जुनविषादो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ सं
 जय उवाच ॥ ओं तं तथा कृपया विष्टममुष्मन्

श्री.
गी.
१२

ऊलेक्षणं ॥ विषीदंतमिदं वाक्यमुवाच मधुसूदनः
२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ऊतस्त्वाकशमलमिदं विष
मेसमपस्थितं ॥ अनायेच्छष्टमस्वर्गमकीर्ति
करमर्जनं ॥ २ ॥ लैब्यं मास्मगमः पाथेनैतत्
युपपद्यते ॥ क्षिप्रं हृदयदौर्बल्यं तत्क्रोतिष्ठप
तप ॥ ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कथं भीष्ममहं संख्ये
क्षणं च मधुसूदन ॥ इष्टुमिः प्रतियोत्स्यामि

जाह्णविरिसूदन ॥ ४ ॥ गुहनहृत्वाहिमहानुभा
 वान्श्रेयोभोक्तुंभैक्ष्यमपीहलोके ॥ हृत्वार्यका
 मांस्तुगृह्णित्वैवभुंजीयभोगानुरुधिरप्रदिग्धा
 न ॥ ५ ॥ नचैतद्विभक्ततरन्नोऽगरीयो ॥ यद्वाज
 येमयदिवानोऽजयेयुः ॥ यानेवहृत्वा नजित्ती
 विषामस्तेवस्थिताः प्रमुखे धार्तराष्ट्राः ॥ ६ ॥ का
 र्पण्यदोषोपहृतस्वभावः एकामित्वांधर्मसं

श्री.
गी.
१३

इह चेताः॥ यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं सुहृत्तन्मे॥ शि
ष्यस्नेहेणाधिमांत्वां प्रपन्नं॥०॥ नहि प्रपश्यामि
ममापन्नया॥ यच्छोकसुकोषणमिन्द्रियाणां
अवाप्यभूमावसपन्नमृद्धं॥ राज्ञं सुराणामपि
चाधिपत्यं॥८॥ संनय उवाच॥ एवमुक्त्वा हृषीके
पांगुडाकेशः परंतप॥ नयोत्स्य इति गोविंदसु
क्ताहं स्त्रीवभूवह॥९॥ तसुवाच हृषीकेशः प्र

हसन्निवभारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्येविषीदंतमि
देवचः ॥ २० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अशोचा
नन्वशोचस्त्वं प्रज्ञादांश्चभाषसे ॥ गतासूनगर
तासंश्चनानुशोचंतिपंडिताः ॥ २१ ॥ नत्वेवाहं
ज्ञातुनासंनत्वंनेमेजनाधिपाः ॥ नचैवनभवि
ष्यामः सर्ववयमतः परं ॥ २२ ॥ देहि नोस्मिन्प
थादेहेकोमारंयौवनंजरा ॥ तथादेहान्तरप्रा

श्री.
गी.
१४

प्रिडीरस्मन्नस्यति ॥ १३ ॥ मात्रास्य पूर्णस्त्वकौ
तेयपूनीतोस्मस्रदुःखदाः ॥ आगमापायि
नानित्यात्मांस्त्रिद्विस्वभारत ॥ १४ ॥ यंहि
व्यथयंतेतेपुरुषंपुरुषर्षभ ॥ समदुःखसु
खंधीरं सोमृतत्वायकल्पते ॥ १५ ॥ नासतोसं
तोविद्यतेभावोनाभावोविद्यतेसतः ॥ उभयोर
पिदृष्टोतस्त्वनयोस्मत्त्वदर्शिभिः ॥ १६ ॥ अवि

नाशिततद्विद्विद्येतसर्वमिदंतं ॥ विनाशाम
व्ययस्यास्पनकश्चित्कर्तुमर्हसि ॥ १७ ॥ अंतवं
तद्देहेहानित्यः स्यात्तः पारो विणः ॥ अनाशि
नो प्रमेयस्य तस्माद्युः स्वभारत ॥ १८ ॥ यएनं
वेत्ति हंतारं यश्चैनं मन्यते हतं ॥ उभौ तौ न विजा
नीतौ नायं हंति न हन्यते ॥ १९ ॥ न जायते मि
यते वा कदाचिन्नायं भूत्वा भविता वा न भूयः ॥

श्री.
गी.
१५

अज्ञो नित्यः शुभश्च तोयं पुराणेन हन्यते हन्य
माने शरीरे ॥ २० ॥ वेदाविनाशिनं नित्यं य एन
मज्जमव्ययं ॥ कथं स पुरुषं पार्थ कं घातयति
हंतिकं ॥ २१ ॥ वासांसि जीर्णानि यथा विहाय
नवानि पृच्छाति नरो पराणि ॥ तथा शरीराणि
विहाय जीर्णानि न्यन्यानि संयाति नवानि देही
२२ ॥ नैनं किं दंति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः

नचैनंक्लेदयन्तापोनशोषयतिमारुतः ॥ अक्ले
 पोयमदासोयमक्लेद्योशोष्यएवच ॥ नित्यः
 सर्वगतः स्थाणुरचलोयंसनातनः ॥ २४ ॥ अ
 व्यक्तायमचिंत्योयमविकार्योयमुच्यते ॥ त
 स्मादेवंविदित्वैनंनानुशोचितमर्हसि ॥ २५ ॥
 अथचैनंनित्यजातंनित्यं वामन्यसेमृतं ॥ त
 थापित्वंमहाबाहोनैवंशोचितमर्हसि ॥ २६ ॥

श्री.
गी.
२६

ज्ञातस्य हि प्रवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य च ॥ तस्मा
दपरिह्यार्येर्धेन त्वष्टेन विहसि ॥ २८ ॥ अ
व्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत ॥ अ
व्यक्तनिधनान्येव न त्रका परदेवना ॥ २९ ॥ आ
श्चर्यवत्प्रपतिकश्चिदेन माश्चर्यवद्ददति नष्टे
वचान्यः ॥ आश्चर्यवच्चैनमन्यः शृणोति श्रुत्वा
प्येनं वेदनं चैव कश्चित् ॥ ३० ॥ देहो नित्यमव

ध्योयंदेहे सर्वस्य भारत ॥ तस्मात्सर्वाणि भूतानि
 न त्वं प्रोचितमर्हसि ॥ ३० ॥ स्वधर्ममपि चावेक्ष्य
 न विकंपितमर्हसि ॥ धर्म्याडियुडा क्रेयो न्यत्त
 त्रियस्य न विद्यते ॥ ३१ ॥ यदृच्छया चोपपन्नं स्व
 र्गद्वारमपावृतं ॥ सखिनः क्षत्रियाः पार्थ लभं
 ते युद्धमोदृशं ॥ ३२ ॥ अथ चेत्त्वमिमं धर्ममंग्रा
 मं न करिष्यसि ॥ ततः स्वधर्मकीर्तिं च हत्वा पा

श्री.
गी.
२७

पमवाप्ससि॥३३॥ अकीर्तिचापिभूतानिकय
यिष्मन्तिनेयया॥ संभावितस्यचाकीर्तिर्मरण
दतिरिच्यते॥३४॥ भयादण्डुपरतंसंस्पृतेत्वा
महारथाः॥ येषांचत्वंवहुमतोभूत्वायास्य
सिलाचवं॥३५॥ अवाच्यवादांश्चबहुन्वदि
ष्मन्तिनवाहिताः॥ निंदन्तस्वसामर्थ्यततोऽः॥
खतरंनुकिं॥३६॥ हतोवाप्राप्ससिस्वर्गंति

स्त ३

न्नावाभोस्यसेमहो ॥ नस्मादुत्तिष्ठकौंतेयपुडांयक
 ननिश्चय ॥ ३७ ॥ सखदुःखेसमेकत्वालाभालाभोज
 याज्यो ॥ नतोयुडांययुज्यस्त्वेनवंपापमवाप्स्यसि ॥
 ३८ ॥ एषानेभिहितासांख्येवुद्धिर्योगेत्विमांशुसु
 दुज्यायुक्तोययापार्थकर्मबंधंप्रहास्यसि ॥ ३९ ॥ ने
 हाभिक्रमनाशोस्तिप्रत्यवायो नविद्यते ॥ स्वल्पम
 प्यस्यधर्मस्यत्रायतेमहतोभयात् ॥ ४० ॥ व्यवसा

श्री.
गी.
१८

यामिकाबुद्धिरेकेहशुनंदन॥ वरुणाखात्यनेता
शुब्रह्मयोव्यवसायिनो॥४१॥ यामिमांषुषितांवा
चंप्रवदंतिविपश्चितः॥ वेदवादुरतापार्थनान्यद
स्मृतिवादिनः॥४२॥ कामान्मनःस्वर्गपराजन्त
कर्मफलप्रदा॥ क्रियाविशेषवद्भलाभोगैश्वर्य
गतिंप्रति॥४३॥ भोगैश्वर्यप्रसक्तानांतयापहृत
चेतसां॥ व्यवसायामिकाबुद्धिःसमाधौनचिते

धीयते ॥४४॥ वैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्ये
 भवार्जन ॥ निर्वृद्धो नित्यसत्त्वस्थानिर्योगक्षेम
 आत्मवान् ॥४५॥ यावानर्थोदपाने सर्वतः सं
 स्नुतोदके ॥ तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विज्ञा
 नतः ॥४६॥ कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु क
 दाचन ॥ मा कर्मफलहेतुर्भूर्माने संगोस्तथा
 निणि ॥४७॥ योगस्यः कुरु कर्माणि संन्यस्य

श्री.
गी.
१५

न्नाधनं जय ॥ सिद्धसिद्धोसमोभूतासमन्वयो
गच्छते ॥ ४४ ॥ यस्य सर्वे समारंभा निराशा वंध
नस्त्यह ॥ त्यागे यस्य दूतं सर्वं स त्यागे स च बुद्धि
मान ॥ ४५ ॥ हरेण स्य वरं कर्म बुद्धि योगादुनं
जय ॥ बुद्धौ शरणमन्विच्छ कृपणाः फलहेत
वः ॥ ४६ ॥ बुद्धियुक्तो जहातीह उभे सुकृतदः
कृते ॥ तस्माद्योगाय युज्यस्व योगः कर्मसु कौ

पालं ॥५१॥ कर्मजं बुद्धियुक्ता हि फलं यत्नात्
नोपिणः ॥ जन्मबंधविनिर्मुक्ताः पदं गच्छन्ति
मयं ॥५२॥ यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतितरि
ष्यति ॥ तदा गंगतासिनिर्वेदं श्रोतव्यं स श्रुत
स्य च ॥५३॥ श्रुतिविप्रतिपन्ना ते यदा स्थास्य
ति निश्चला ॥ समाधावचला बुद्धिस्तदा यो
गमवाप्स्यसि ॥५४॥ अर्जुन उवाच ॥ स्थितप्र

श्री.
गी.
२०

प्रतस्यकाभाषासमाधिस्यस्यकेषाव॥ स्थित
धोः किंप्रभाषेत किमासीत ब्रजेत किं॥ ५४॥ श्री
भगवानुवाच॥ प्रजहति यदा कामान् सर्वान्
ये मनोगतान्॥ आत्मन्येवात्मना तप्तः स्थि
तप्रतप्तरोच्यते॥ ५५॥ दुःखेषु नृद्विप्रमनाः
सुखेषु विगतस्पृहः॥ वीतरागभयक्रोधः
स्थितधीर्मुनिरुच्यते॥ ५६॥ यः सर्वज्ञ भिस्त्र

हस्तप्राप्य शुभाशुभं ॥ नाभिनंदति न हृष्टि
स्पृष्टा प्रतिष्ठिता ॥ ५० ॥ यदा संहरते चायं क
मौ गानीव सर्वशः ॥ इन्द्रियाणि प्रमाथीति हरति प्र
स्पृष्टा प्रतिष्ठिता ॥ ५१ ॥ विषया विनिवर्तते ॥
निराहार स्पृष्टे हि नः ॥ रसवर्जं रसोपस्पृष्टं
दृष्टानि वर्तते ॥ ५२ ॥ यतनोत्पत्तिकौंतेय पुरुष
स्पृष्टविपश्चितः ॥ इन्द्रियाणि प्रमाथीति हरति प्र

श्री.
गी.
२१

प्रसभं मनः ॥ ६० ॥ तानि सर्वाणि संयम्य युक्त आ-
सीत मत्परः ॥ बभूव ह्यस्येन्द्रियाणि तस्य प्रज्ञाप्र-
तिष्ठिता ॥ ६१ ॥ ध्यायतो विषयान्मुसः संगतोऽपि
पन्थायते ॥ संगतसंज्ञायते कामः कामात्क्रोधो
भिज्ञायते ॥ ६२ ॥ क्रोधाद्भवति संमोहः संमोहा-
त्स्मृतिविभ्रमः ॥ स्मृतिभ्रंशो बुद्धिनाशो बुद्धि-
नाशो मरणाय प्रवर्तते ॥ ६३ ॥ रागद्वेषविषुक्तैस्तु वि-

षयानोद्विष्येश्वरम् ॥ आत्मवशेषैर्विधेयात्माप्र
सादंमधिगच्छति ॥ ६४ ॥ प्रसादे सर्वदुःखानां ह
निरस्यापनायने ॥ प्रसन्नचेतसो ह्याशु उद्विः प
र्यवतिष्ठते ॥ ६५ ॥ नास्ति बुद्धिरयुक्तस्य न चायु
क्तस्य भावना ॥ न चाभावयतः प्राप्तिरप्यन
स्य कृतः सखं ॥ ६६ ॥ इन्द्रियाणां हि चरतं यन्म
नो नु विधीयते ॥ तदस्पृहंति प्रज्ञावायुर्नावभि

श्री.
गी.
२२

प्रे

वांभसि॥६०॥ तस्माद्यस्य महाबाहो निवृत्तीता
निसर्वशः॥ इन्द्रियाणोद्विद्यार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा
प्रतिष्ठिता॥६१॥ यानि पृथग्सर्वभूतानां तस्यां
ज्ञागर्तिसंयमी॥ यस्यां तावन्निभूतानि सानि
पृणपश्यन्तो मृतेः॥६२॥ आसुर्यमाणमचलं
प्रतिष्ठं॥ समुद्रमापः प्रविशन्ति यद्वत॥ तद्वत्
क्वामायं प्रविशन्ति सर्वे॥ स शान्तिमाप्नोति न

कामकामो ॥१०॥ विहाय कामात्पः सर्वान्
 मांस्यरतिनिःस्पृहः ॥ निर्ममो निरहंकारः स
 शान्तिमधिगच्छति ॥११॥ एषा ब्राह्मी स्थितिः
 पार्थ नैनं प्राप्य विमुह्यति ॥ स्थित्वास्यामंत
 कालेऽपि ब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ॥१२॥ इति श्रीभग
 वद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे
 श्रीकृष्णार्जुनसंवादे सांख्ययोगो नाम द्वितीयोऽध्यायः

श्री.
गी.
२३

योऽयः॥ अनेन३ वावा॥ त्पायसीचेत्कर्मणस्ते
मताबुद्धिर्जनार्दन॥ नत्किंकर्मणिघोरेमांनि
योऽजयामिकेषाव॥ २॥ व्यामिश्रेणैववाकेन।
बुद्धिमोहयसीवमे॥ नदेकंवदनिश्चितयेन
श्रेयोहमामुयात्॥ २॥ श्रीभगवानुवाच॥ लो
केस्मिन्निविधानिष्टासुराप्रोक्तामयानघ॥
ज्ञानयोगेनसंख्यानांकर्मयोगेनयोगिनां॥

न कर्मणामनारंभात्तैस्संयुक्तैः पुरुषोऽश्नुते ॥ न च सं-
 न्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति ॥ ४ ॥ न हि कश्चि-
 त्क्षणमपि ज्ञातुं तिष्ठत्यकर्मकृतः ॥ कार्यते सवशा-
 त्कर्मसर्वैः प्रकृतिर्ज्ञेयैर्गुणैः ॥ ५ ॥ कर्मेन्द्रियाणि संय-
 म्य यः श्रोतुमनसा स्मरन् ॥ इन्द्रियार्थान् विमूढा-
 त्तामिष्याचारः स उच्यते ॥ ६ ॥ यस्मिन्द्रियाणि
 मनसानियम्यारभते तैर्जन ॥ कर्मेन्द्रियैः कर्मयोग-

श्री.
गी.
२५

रसमुद्भवं॥ तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यत्ते प्रतिष्ठितं
१५॥ एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीह यः॥ अचायु
शिन्द्रियागमोमो यं पार्थ स जीवति॥ १६॥ यस्मात्स
रतिरेव स्यादात्मतत्प्रशुमानवः॥ आत्मन्येव च सं
तुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यते॥ १७॥ नैव तस्य कृते ना
र्थो नाकृते नेह कश्चन॥ न चास्य सर्वभूतेषु क
श्चिदर्थव्यपाश्रयः॥ १८॥ तस्मादसक्तः सततं कार्यं

कर्मसमाचर ॥ असक्तोत्पाचरन्कर्मपरमाप्नो
ति पुरुषः ॥ १९ ॥ कर्मणैव हि संसिद्धिमाप्स्य
नात्तनकादयः ॥ लोकसंग्रहमेवापि संपश्य
न्कर्तुमर्हसि ॥ २० ॥ यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवे
तरो ज्ञानः ॥ स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनु
वर्तते ॥ २१ ॥ न मे पार्थास्मि कर्तव्यं त्रिषु लोके
षु किंचन ॥ नानवाप्नोमवाप्नोम्यं वर्तय चकार

श्री-
गी-
२६

मेलि ॥ २२ ॥ यदि त्वहं न वर्तेयं जातु कर्मण्यतं दि-
नः ॥ मम वर्त्मानु वर्तेते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ॥
२३ ॥ उत्सीदेयुरिमे लोकान कुर्यात्कर्मचेदहं ॥
संकरस्य च कर्ता स्यामुपहृन्वा मिमाः प्रजाः ॥
२४ ॥ सक्ताः कर्मण्यविद्वा सो यथा कुर्वन्ति भा-
रत ॥ कुर्याद्विद्वांस्यथा सक्तश्चिकीर्षुर्लोकसं-
ग्रहं ॥ २५ ॥ न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसंज्ञि

नां॥ मोक्षयेत्सर्वकर्माणि विद्वान्युक्तः समाचर
 न॥ २६॥ प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि
 सर्वशः॥ अहंकारविमूढात्मा कर्ताहमिति स
 न्यते॥ २७॥ तत्त्वविन्नमहाबाहो गुणकर्मविभा
 गयोः॥ गुणागुणेषु वर्तते इति मत्वा न सज्जते
 २८॥ प्रकृतेर्गुणसंमूढाः सज्जन्ते गुणकर्मसु॥
 तान कृत्स्नविदो मंदा कृत्स्नविन्नविचालयेत्॥

२८

श्री.
गी.
२०

मयि सर्वाणि कर्माणि संन्यस्या ध्यात्वा तच्चेतसा ॥
निराशी निर्भ्रमो भूत्वा युध्यस्व विगतज्वरः ॥ ३० ॥
ये मे मतमिदं नित्यमनुतिष्ठन्ति मानवाः ॥ श्रद्धा-
वन्तो न मम संशयः ॥ ३१ ॥ ये तु
न दम्यन्ते संशयः ॥ ३२ ॥ ये तु
विमूढा मां न विद्वन्ति तेषां चेत्तसः ॥ ३३ ॥ सदृशं
चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञानवानपि ॥ प्रकृतिं यां

निभूतानिनिग्रहः किं करिष्यति ॥ ३३ ॥ इंद्रिय
 स्पेन्द्रियस्यार्थे रागद्वेषौ व्यवस्थितौ ॥ तयोर्न वशा
 मागच्छेत्तौ तस्य परिपंथिनौ ॥ ३४ ॥ श्रेयान्स्व
 धर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥ स्वधर्मे नि
 धनं श्रेयः परधर्मो भयावहः ॥ ३५ ॥ अहं न ज्ञा
 वा ॥ अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पुरुषः ॥ अ
 निच्छन्नपि वाल्मेय बलादिव नियोजितः ॥ ३६ ॥

श्री.
गी.
२८

श्रीभगवानवाच॥ कामएषक्रोधएषरजोगुणस
मुद्भवः॥ महाशनोमहापाप्माविद्येनमिहवैरि
रणं॥ ३७॥ धूमेनाव्रियतेवह्निर्यथादर्शेणमले
नच॥ यथोल्बेनावृतो गर्भस्तथा तेनेदमावृतं॥
३८॥ आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यवैरिणा
कामरूपेण कौंतेय दुःसरेणानलेन च॥ ३९॥
इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्यते॥ ए

तेर्विमोहयत्येष तानमाह त्वदेहिनं ॥४०॥ तस्मा
त्यमिंद्रियाणां दौनियम्पुनरुत्तमं ॥ पाप्मानं
प्रजहति तेन तान विज्ञाननाशनात् ॥४१॥ इन्द्रिया
णि पराण्याहुः रिन्द्रियेभ्यः परं मनः ॥ मनसस्तु
परा बुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तु सः ॥४२॥ एवं बुद्धेः प
रं बुद्ध्या संस्तु भ्यान्मानमात्मना ॥ जहति प्राणं म
हाबाहो कामरूपं दुःखसदं ॥४३॥ इति श्री भगव

चेतिरहस्यं तेन दुर्ज्ञमं ॥ ३ ॥ अत्रेन वा ॥ अ
 परं भवतो जन्म परं जन्म विवस्वतः ॥ कथमेत
 द्द्विजानोषां त्वमादौ प्रोक्तवानिति ॥ ४ ॥ श्रीभ
 गवानुवाच ॥ ब्रह्म निमेषातीतानि जन्मानि त
 व चार्जुन ॥ तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्स्य परं त
 प ॥ ५ ॥ अतोऽपि सन्न च यात्मा भूतानां मोक्षो
 पिसत् ॥ प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्म

श्री.
गी.
३०

मायया ॥६॥ यथायदाहिधर्मस्यज्ञानिर्भवति भारत ॥
अभ्युत्थानमधर्मस्यतदात्मानं सृजाम्यहं ॥७॥ परि
शरणयसाधूनां विनाशाय च दुष्कृतं ॥ धर्मसंस्था
पनार्थाय संभवामि युगे युगे ॥८॥ जन्म कर्म च मे
दिद्यमेवं यो वेत्ति तत्त्वतः ॥ त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्मने
ति मामेति सोर्ज्जन ॥९॥ वीतरागभयक्रोधात्मना
यामासु पाश्र्विताः ॥ बहवो ज्ञानतपसा एता म

मा हंर

तां

द्रावर्गताः॥२०॥ ये यथा मां प्रपद्यन्ते त्वां ह्यथै
व भजताम्यं॥ समवर्त्मानुवर्त्तन्ते मनुष्याः पार्थ स
र्वथाः॥२१॥ कांक्षन्ता कर्मणां सिद्धिं यतन्त इह
देवताः॥ क्षिप्रं हि मनुष्यलोके सिद्धिर्भवति क
र्मजा॥२२॥ चातुर्वर्ण्यं मया सृष्टं गुणकर्मवि
भागशूः॥ तस्य कर्तारमपि मां विप्रकर्तारम
व्ययं॥२३॥ न मां कर्माणि लिपन्ति न मे कर्मफ

श्री-
गी-
३

लेख्यता ॥ इति मां यो भिज्जानाति कर्मभिर्न स वर
धते ॥ २४ ॥ एवं तात्वा कृतं कर्म पूर्वैरपि सुसुह
भिः ॥ ऊरु कर्मैव तस्मात्त्वं पूर्वैः सर्वतरंकृतं ॥ २५ ॥
किं कर्म किमकर्मेति कवयोऽप्यत्र मोहिता ॥ न
मे कर्म प्रवक्ष्यामि यद्वा ता मोक्षसे शुभात् ॥ २६ ॥
कर्मणेनैव विबोध्यं बोद्धव्यं च विकर्मणः ॥ अ
कर्मणश्च बोद्धव्यं गहना कर्मणे गतिः ॥ २७ ॥

कर्मण्यकर्मयः पश्येदकर्मणि च कर्मयः ॥ स उ
द्विमात्मनुष्ठेषु स युक्तः कृत्स्नकर्मकृतः ॥ ११ ॥ य
स्य सर्वे समारंभाः कामसंकल्पवर्जितः ॥ ज्ञाना
ग्निदग्धकर्मणस्तमाहुः पंडितं बुधाः ॥ १२ ॥ त्व
त्काकर्मफलासंगं नित्यं तत्प्रो निराश्रयः ॥ क
र्मण्यभिग्रहोऽपि नैव किंचित्करोतिसः ॥ १३ ॥
निराशीर्यतचित्तात्मा तत्सर्वपरिग्रहः ॥ शारी

श्री.
गी.
३२

रं केवलं कर्म ऊर्वत्राप्नोति किल्बिषं ॥ २१ ॥ यदृक्का
लाभ संतुष्टो हं द्वातीतो विमत्सरः ॥ समः सिद्धा
वसिद्धौ च कृत्वा पितृनिबध्यते ॥ २२ ॥ गतसंगस्य
मुक्तस्य ज्ञानावस्थितचेतसः ॥ यत्नायाचरन्तं क
र्म समग्रं प्रविलीयते ॥ २३ ॥ ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हवि
र्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतं ॥ ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्म
कर्मसमाधिना ॥ २४ ॥ देवमेवापरेयज्ञं योगिनः

पर्युपासते

वीनेवंतात्वाविमोक्षसे ॥ ३२ ॥ श्रेयान्द्रव्यमयाद्य
ज्ञात्तानयत्तः परंतप ॥ सर्वकर्माखिलं पार्थिताने
परिसमाप्नोते ॥ ३३ ॥ तद्विद्विप्रणिपातेन परिप्र
शन्नसे वया ॥ उपदेक्ष्यंति ते ज्ञानं तानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्
शिभिः ॥ ३४ ॥ यहात्मानं पुनर्माहमेवंयास्यसि पा
उव ॥ येन भूतान्यप्रापणं द्रष्टव्यं तस्यैव मयि ॥ ३५ ॥
अपि चेदसि पापेभ्यः सर्वेभ्यः पापकृत्तमः ॥ सर्वज्ञा

श्री-
गी-
३४

न सर्वे नैव त्वजिनं संतरिष्यसि ॥ ३६ ॥ यथैधांसि समि
होन्निर्भस्मसात्कुरुते ज्वन ॥ ज्ञानाग्निः सर्वकर्मा-
णि भस्मसात्कुरुते तथा ॥ ३७ ॥ न हितानेन सदृशं
पवित्रमिह विद्यते ॥ न त्वयं योगसंसिद्धः कालेना-
त्मनि विन्दति ॥ ३८ ॥ अद्वावां ह्यभते ज्ञानं तत्परः सं-
यतेन्द्रियः ॥ ज्ञानं लब्ध्वा परं शान्तिमचरेण्यधिगच्छ-
ति ॥ ३९ ॥ अतश्चाश्रयानश्च संशयात्मा विनश्यत्

ति॥ नायं लोकोस्ति न तपरो न तत्त्वं संयात्मनः॥४०॥
 योगसंन्यस्तकर्मणां ज्ञानसंछिन्नसंशयं॥ आत्मवंतं
 न कर्माणि निबध्नन्ति धनं जय॥४१॥ तस्मादज्ञानसंभू-
 तं हृत्स्यं तानासिनात्मनः॥ किं त्वैनं संशयं योगमाति-
 ष्ठो निष्ठुभारत॥४२॥ इति श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु
 सविद्यायोगे योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कर्मसं-
 न्यासयोगो नाम चतुर्थोऽध्यायः॥४॥ अनेन उवाच॥

श्री.
गी.
३५

संन्यासं कर्मणां कृत्स्नं पुनर्योगं च संशसि ॥ यच्छ्रेय ए
नयोरेकं तन्मे ह्यहि सुनिश्चितं ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
संन्यासः कर्मयोगश्च निःश्रेयः सकरावभो ॥ नयो
स्तु कर्मसंन्यासां त्कर्मयोगो विशिष्यते ॥ २ ॥ श्रेयः
स नित्यसंन्यासी यो न दृष्टि न कांक्षति ॥ निर्द्वन्द्वो हि
महाबाहो सखं बंधात्प्रमुच्यते ॥ ३ ॥ सांख्ययोगोऽ
थ ग्वालाः प्रवदन्ति न पंडिताः ॥ एकमप्यास्थितः स

मयुभयोर्विंदते फलं ॥ ४ ॥ यत्सांख्यैः प्राप्यते स्थानं त
योगैरपि गम्यते ॥ एकं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स प
श्यति ॥ ५ ॥ संन्यासस्तु महाबाहो दुःखमाप्तुमयोगतः
योगयुक्तोऽस्मिन्निर्बलमविरेण धिगच्छति ॥ ६ ॥ योगयु
क्तो विशुद्धात्मा विजितात्मा शितेन्द्रियः ॥ सर्वभूतात्म
भूतात्मा ऊर्ध्वं न पि न लिप्यते ॥ ७ ॥ नैव किंचित्करोमी
ति युक्तो मन्येत तत्त्ववित् ॥ पश्यन् शृण्वन् स्पृशन् शि

श्री.
गी.
३६

यन्नश्ननगच्छन्वपनश्चसन॥८॥ प्रलपनविसृजन्गृह
रुनुन्मिषन्निमिषन्नपि॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु वर्तेत
इति धारयन्॥९॥ ब्रह्मण्यथायकर्मो गिसंगं त्यक्त्वा
करोति यः॥ लिप्यते न स पापेन पद्मपत्रमिवांभसा॥
१०॥ कायेन मनसा बुद्ध्या चैव तैरिन्द्रियैरपि॥ योगि-
नः कर्म कुर्वति संगं त्यक्त्वा त्मशुद्धये॥११॥ युक्तः कर्म फ-
लं त्यक्त्वा प्राप्नोति मामोति नैष्टिकी॥ अयुक्तः कामका

रेणफलेसक्तो नियधते ॥ २२ ॥ सर्वकर्माणि मनसा
संन्यस्यास्तेसुखं वप्स्यी ॥ न वद्वारेषु रेदेही नैव ऊर्वन्न
कारयन् ॥ २३ ॥ न कर्तृत्वं न कर्माणि लोकस्य सृजति
प्रभुः ॥ न कर्मफलसंयोगं स्वभावस्तु प्रवर्तते ॥ २४ ॥
नारदोक्तं कस्यचित्पापं न चैव स कृतं विभुः ॥ अज्ञानेन
हृतं ज्ञानं तेन मुक्त्यतिजंतवः ॥ २५ ॥ ज्ञानेन तत्तदज्ञा
नं येषां तांश्चितमात्मनः ॥ तेषामादिपवद्ज्ञानं प्रका

श्री.
गी.
३०

शयनितत्परं ॥ १६ ॥ नहुइयस्नदात्मानंस्नत्रिष्टास्नत्प
रायणः ॥ गच्छंत्पुनरावृत्तिंज्ञाननिर्दूतकल्मषाः ॥
१७ ॥ विद्याविनयसंपन्ने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि ॥ शु
नै चैव च पाके च पंडिताः समदर्शिनः ॥ १८ ॥ इहैव ते
र्जितः सर्गो येषां साम्ये स्थितं मनः ॥ निर्दोषं हि समं
ब्रह्म तस्माद्ब्रह्मणि ते स्थिताः ॥ १९ ॥ न प्रहृष्येन्म्रियं
प्राप्य नोद्विजेत्प्राप्य चाप्रियं ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढो ॥

व्रतदिबुल्लेस्थितः २०

पुष्पासने ॥ ब्रह्मानावपरेयज्ञं यज्ञेनैवोपजहति
२५ ॥ श्रोत्रादीन्द्रियाण्यन्ये संयमाग्निषु जहति ॥
शब्दादीन्विषयान्यन्येन्द्रियाग्निषु जहति ॥ २६ ॥
सर्वाणीन्द्रियकर्माणि प्राणकर्माणि चापरे ॥ २७ ॥
आत्मसंयमयोगाग्नेऽजहति ज्ञानदीपिते ॥ २८ ॥
इदमयत्नात्संप्राप्य योगयत्नात्सुधापरे ॥ स्वाधा
यज्ञानयज्ञाश्च यतयः संशितव्रताः ॥ २९ ॥ अपा

श्री.
गी.
३३

नेत्रहृतिप्राणं प्राणे पानंतथापरे ॥ प्राणपानग
नीरुधाप्राणयामपरायणः ॥ २२ ॥ अपरेनिय
ताहाराः प्राणान्प्राणेषु जहति ॥ सर्वेप्येते यत्त
विदो यज्ञक्षपितकल्मषाः ॥ ३० ॥ यज्ञशिष्टा म
तभुजो यांति ब्रह्मसनातनं ॥ नायं लोको ह्यय
त्तस्य कृतो कृतो न्यः ऊरुसत्तम ॥ ३१ ॥ एवं वद्विधा
यज्ञा विनता ब्रह्मणे मुखे ॥ कर्मज्ञान्चिद्विज्ञान्

ब्रह्मविद्ब्रह्मणि स्थितः ॥ २० ॥ वास्यस्पर्शो घसक्ता
 त्मा विंदं त्यात्मनि यत्सखं ॥ स ब्रह्मयोगयुक्ता
 त्मा सखमक्षयमश्नुते ॥ २१ ॥ ये हि संस्पर्शजा भो
 गा दुःखयो न य एवं ते ॥ आघंतवंतः कौंतेय न ते
 पुरमते बुधः ॥ २२ ॥ शक्नोते ह वै बयः सोढुं प्राकृष्टा
 रीरविमोक्षणात् ॥ कामक्रोधाद्वं वेगं सयुक्तः
 स सखीनरः ॥ २३ ॥ यो नः सखीं नारायणमस्मयात्

श्री.
गी.
३८

र्त्तोतिरेवयः॥सयोगीब्रह्मनिर्वाणंब्रह्मभूतो
धिगच्छति॥२४॥लभंतेब्रह्मनिर्वाणंमषयःक्षी
णकल्मषाः॥छिन्नद्वेधायतात्मानःसर्वभूत
हितैरताः॥२५॥कामक्रोधविषुक्तानांयतीनां
यतचेतसां॥अभितोब्रह्मनिर्वाणंवर्ततेविदि
तात्मनां॥२६॥स्पर्शानकृत्वावृत्तिर्वात्याश्चक्षु
वांतरेभ्रूवोः॥प्राणपानोसंयोजकत्वानासाभ्यं

तरचारिणो ॥ २० ॥ ये तं द्रियमनेषु डिर्मुनिर्मो
 क्षपरायणः ॥ विगते क्लामयक्रोधोयः सदा मु
 क्त एव सः ॥ २१ ॥ भोक्तारं यज्ञतपसां सर्वलोकम
 हे श्वरं ॥ सहृदं सर्वभूतानां तानां तानां शान्तिमश्नु
 न्ति ॥ २२ ॥ इति श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ॥ अष्टादशो
 ध्यायोगः ॥ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे संन्यासयोगो
 नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥

श्री-
गी.
३५

अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं कर्म करोति यः ॥ स सं-
न्यासी च योगी च न निरग्निर्न चाक्रियः ॥ २ ॥ यं सं-
न्यासमिति प्राद्वुर्योगं तं विद्विषां इव ॥ न त्वसंन्या-
ससंकल्पो योगी भवति कश्चन ॥ २ ॥ आह हृदो-
मने र्योगं कर्म कारणमुच्यते ॥ योगादहस्पत-
स्यैव शमः कारणमुच्यते ॥ ३ ॥ यदाहिनेन्द्रियार्थ-
षु न कर्मसन्तुषजते ॥ सर्वसंकल्पसंन्यासी यो ॥ २

गाढरुद्रोच्यते ॥४॥ उद्धरेदात्मनात्मानं नात्मा
नमवसादयेत् ॥ आत्मेव स्यात्मानो बंधुरात्मेव रि
पुरात्मनः ॥५॥ बंधुरात्मात्मनस्तस्य येनात्मेवात्म
नान्निहः ॥ अनात्मनस्तु प्राप्नुते वर्तेतात्मेव शत्रु
वत् ॥६॥ जितात्मनः प्रशान्तस्य परमात्मा समाहि
तः ॥ शान्तोऽस्मिन् सुखदः खेपुनर्यामानापमानयोः
॥७॥ ज्ञानविज्ञानरमात्मा कृत्स्नो विजितेन्द्रियः ॥

श्री.
गी.
४०

युक्तश्च ते योगी समलोष्टाश्मकांचनः ॥ ८ ॥ स
हृन्निवार्युदासीनमध्यस्थद्वेषवंधुषु ॥ साधुषु
पिचपापेषु समउद्धिर्विशिष्यते ॥ ९ ॥ योगीयुं
जोतसततमात्मानं रहसि स्थितः ॥ एकाकी यत
चिन्नात्मानिराशूरीरपरिग्रहः ॥ १० ॥ शुचौ देशे प्र
तिष्ठाप्य स्थिरमासनमात्मनः ॥ नात्युच्छ्रितं न
तिनीचं चैलाजितकण्ठशोभनं ॥ ११ ॥ तत्रैकाग्रं मनः

नः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियाः क्रियः ॥ उपविष्ठासने
युंत्वा योगमात्मविशुद्धये ॥ १२ ॥ समं कायशिरः
ग्रोवं धारयन्नचलं स्थिरः ॥ संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं
दिशश्चानवलोकयन् ॥ १३ ॥ प्रपूजां तात्मा विग
तभीर्ब्रह्मचारिव्रते स्थितः ॥ मनः संयम्य मच्चित्तो
युक्तश्चासीत्तमत्परः ॥ १४ ॥ युंजन्नेव सदात्मानं
योगी नियतमानसः ॥ पूजांतिं निर्वाणपरमां मतं

श्री-
गी
४१

स्थामधिगच्छति ॥ १५ ॥ नामशतस्तुयोगोस्त्रिनवे
कांतमनश्चतः ॥ नचातिस्वप्नशीलस्यजाग्रतोर्नै
वचार्जुन ॥ १६ ॥ युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य
कर्मसु ॥ युक्तस्वप्नावबोधस्य योगो भवति दुःख
हा ॥ १७ ॥ यदा विनियतं चित्रमात्मन्येवावतिष्ठते
निःस्पृहः सर्वकामेभ्यो युक्त इत्युच्यते तदा ॥ १८ ॥
यथा दीपो निवातस्थाने गते सोपमा स्मृता ॥ यो

गिनोयतचित्रस्पृष्टतोयोगमात्मनः॥१८॥ य
 त्रोपरमतेचित्रंनिरुद्धंयोगसेवया॥ यत्रचैवा
 त्तनात्मानं पश्यन्नात्मनितृष्यति॥१९॥ सखमा
 त्मनिकंयत्रदुःखंशान्तिमतीदृशं॥ वेत्तियत्रनचै
 वायंस्थितश्चलतिनत्वतः॥२०॥ यंलब्धावापरं
 लाभंमन्यतेनाधिकंततः॥ यस्मिन्स्थितो नदः
 खेनशुरुनापिविचाल्यते॥२१॥ तंविद्यादःखसं

श्री.
गी.
४२

योगं विद्योगं योगसंज्ञितं ॥ सनिश्चयेन योक्तव्यो
योगो निर्विण्णचेतसा ॥ २३ ॥ संकल्पप्रभवान्
कामांस्त्यक्त्वा सर्वानशेषतः ॥ मनसैवेन्द्रिय
ग्रामं विनियम्य समंततः ॥ २४ ॥ शूनैः शूनैरुप
रमेदुज्जाधृतिगृहीतया ॥ आत्मसंस्थं मनः कृ
त्वा न किंचिदपि चिन्तयेत् ॥ २५ ॥ यतो यतो नि
श्चरति मनश्चंचलमस्थिरं ॥ ततस्ततो नियम्यै

व

तदात्मनो वरुणं नयेत् ॥ २६ ॥ प्रपूज्य तमनसं स्येनं ।
योगिनं सुखमुत्तमं ॥ उपैति पूज्यं तं रजसं ब्रह्मभू-
तमकल्मषं ॥ २७ ॥ युजते नैवं सदात्मानं योगी वि-
गकल्मषः ॥ सुखेन ब्रह्मसंस्पृष्टो भवति सुखम-
श्रुते ॥ २८ ॥ सर्वभूतस्य मात्मानं सर्वभूतानि चा-
त्मनि ॥ इति ते योगयुक्तात्मा सर्वत्र समदर्शनः ॥
२९ ॥ यो मां पश्यति सर्वत्र सर्वं च मयि पश्यति ॥ त-

श्री.
गी.
४३

स्पाहंनप्रणश्यामिसचमेनप्रणश्यापति॥३०॥स
र्वभूतस्थितंयोमोभजमेकत्वमास्थितः॥सर्व
यावर्तमानोपिसयोगीमयिवर्तते॥३१॥आ
नौपम्येनसर्वत्रसमंपश्यापतियोर्त्तन॥सुखंवा
यदिबाहुःखंसयोगीपरमोमतः॥३२॥अर्त्तन
वाच॥योयंयोगस्त्वयाप्रोक्तःसाम्येनमधुसू
दन॥एतस्पाहंनपश्यामिचंचलत्वात्स्थितिं॥

स्थिरां ॥ ३३ ॥ चंचलं हि मनः क्लृप्तप्रमाथिवल
 वहृदं ॥ न स्यादहं निग्रहमन्ये वा यो रिवसुदुष्करं
 ॥ ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ असंशयं महाबाहो म
 नो दुर्निग्रहं चलं ॥ अभ्यासेन त्वकौन्तेय वैराग्येण
 च कृष्यते ॥ ३५ ॥ असंयतात्मनो योगो दुःप्राप्य
 इति मे मतिः ॥ वपुषा त्मना त्वय तत्ता प्राप्ते वा म
 मुपायतः ॥ ३६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अयतिः श्रद्धयो

श्री.
गी.
४४

पेतोयोगाच्चलितमानसः॥अप्राप्ययोगसंसिद्धिं
कांगतिंरुसगच्छति॥३७॥कश्चिन्नोभयविभ्रष्टः
किञ्चाश्रमिवनश्यति॥अप्रतिष्ठोमहाबाहोवि
मूढोव्रतसूतःपथि॥३८॥यतन्मेसंशयंरुसच्छे
त्तुमर्हस्यशेषतः॥त्वदन्यःसंशयंरुसच्छेत्तान
स्यपपद्यते॥३९॥श्रीभगवानुवाच॥पार्थनैवे
हनामुत्रविनाशस्तस्यविद्यते॥नहिकल्पा

एककृत्स्निदुर्गतिं तातगच्छति ॥ ४० ॥ प्राप्य पु
एककृत्स्नं लोकानुविष्ट्वा प्राप्नुतोः समाः ॥ शु
चीनां श्रीमतां गेहे योगभ्रष्टो भितायते ॥ ४१ ॥ अ
थ वा योगिनामेव कुले भवति धीमतां ॥ एतद्धि
दुर्लभतरं लोके जन्म यदीदृशं ॥ ४२ ॥ तत्र तं बुद्धि
संयोगं लभते पौर्वदैहिकं ॥ यतते च ततो भूयः
संसिद्धौ कुरुनंदन ॥ ४३ ॥ एषा भ्यासेन तेनैव

श्री-
गी-
४५

क्रियतेत्यवशेषोपि सः॥ जित्वा सूरपियोगस्य शत्रु
वत्सनातिवर्तते॥४४॥ प्रयत्नाद्यतमानस्तु योगी
संशुद्धकिल्बिषः॥ अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो
यानि परांगतिं॥४५॥ तपस्विभ्योधिको योगी
ज्ञानिभ्योपि सतोधिकः॥ कर्मिभ्यश्चाधिको
योगी तस्माद्योगी भवार्त्तेन॥४६॥ योगिनाम
पि सर्वेषां मङ्गले नान्तरात्मना॥ श्रद्धावान्भज

नेयोमांसमेयुक्तनमोमतः॥४०॥ इति श्रीभगव
 द्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्री
 कृष्णार्जुनसंवादे आत्मसंयमयोगो नाम षष्ठो
 ध्यायः॥६॥ श्रीभगवानुवाच॥ मया सक्तमनाः
 पार्थयोगं युञ्जन्मदाश्रयः॥ असंशयं समग्रं मां
 यथा तात्पसितकृणु॥१॥ ज्ञानं ते हं सविज्ञा
 नमिदं वक्ष्याम्यशेषतः॥ यद्वा त्वानेह भूयो न्य

श्री.
गी.
४६

ज्ञातव्यमवशिष्यते ॥ २ ॥ मनष्याणां सहस्रेषु क
श्चिद्यतनसिद्धये ॥ यततामपि सिद्धानां कश्चि
न्मावेन्नितन्मनः ॥ ३ ॥ भूमिरापो न लो वायुः खर
मनो बुद्धिरेव च ॥ अहंकार इतीयमेभिन्ना प्रकृ
तिरष्टदा ॥ ४ ॥ अपरे यमितस्त्वन्या प्रकृतिं वि
द्धि मे परां ॥ जीवभूतां महाबाहो ययेदं धार्यते न
गत ॥ ५ ॥ एतद्योनीनि भूतानि सर्वाण्यप्यथा

श्री.
गी.
४०

सर्वभूतानं विडिपार्य सनातनं ॥ बुद्धिर्बुद्धिमता
मस्मिन्नेतस्तेन विनामहं ॥ १७ ॥ बलं बलवता
चाहं कामरागविवर्जितं ॥ धर्मा विरुद्धो भूतेषु
कामोऽस्मि भरतर्षभ ॥ १८ ॥ ये चैव सात्त्विकाभा
वाराजसातामसाश्च ये ॥ मत्त एवेति तात्विद्धि
न त्वहं तेऽप्युते मयि ॥ १९ ॥ त्रिभिर्गुणमयेर्भावैरे
भिः सर्वमिदं जगत् ॥ मोहितं नाभिज्ञानाति

मामेभ्यः परमव्ययं ॥ २३ ॥ देवीस्यैषा गुणम
यीमममायादुरत्या ॥ मामेवये प्रपद्यंते
मायामेतां तरेति ते ॥ २४ ॥ नमोऽऽकृतिनो
मूढाः प्रपद्यंते नराधमाः ॥ माययापहृतज्ञा
ना आसुरं भावमाश्रिताः ॥ २५ ॥ चतुर्विधा भ
जंते मामंजनाः सकृत्तिनोत्तम ॥ श्रोतृज्ञासु
र्याथीक्ष्णानीचभरतर्षभ ॥ २६ ॥ तेषां ज्ञानो

श्री.
गी.
४८

नियुक्त एभक्तिर्विशिष्यते ॥ प्रियो हि तानि नो
मर्थमहं सचममप्रियः ॥ २० ॥ उदासः सर्व एव
ते तान्नीत्वा तैव मे मतं ॥ आस्थितः सहिष्यता
न्मामा मे वाचुन मां गति ॥ २१ ॥ बहूनां जनानां
मते तान्वा त्मां प्रपद्यते ॥ वासुदेवः सर्वमि
ति समहात्मा सुदुर्लभः ॥ २२ ॥ कामैस्ते स्ते
हन्तानाः प्रपद्यन्ते न्यदेवताः ॥ ते नानियममा

स्थायप्रकृत्यानियताः स्वयाः ॥ २० ॥ यो यो यां यां
 तनुं भक्तः श्रद्धया चित्तमिच्छति ॥ तस्य तस्या चला
 श्रद्धांतामेव विदुषामहं ॥ २१ ॥ स तया श्रद्धया यु
 क्तं स्यात्प्रापनमीहते ॥ लभते च ततः कामान्मये
 व विहितान् न हितान् ॥ २२ ॥ अंतर्वंतु फलं तेषां तद्
 वत्सल्यमेधसां ॥ देवान् देवयज्ञो यांति मुद्रक्रियां
 ति मामपि ॥ २३ ॥ अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यते मा

श्री.
गी.
४९

मबुडयः॥ परंभावमज्ञानं तोममावयमनुत्तमं॥
२४॥ नाहंप्रकाशः सर्वस्य योगमाया समावृतः॥
मूढोयं नाभिज्ञानातिलोको मामुज्जमवयं॥
२५॥ वेदाहं समतीतानि वर्तमानानि चार्त्तेन॥ भ
विष्णोर्णिचभूतानि मां त्वेदन कश्चन॥ २६॥ इक्षु
द्वेषसमस्येन दृढमोहेन भारत॥ सर्वभूतानि के
नेयसर्गेयांति परंतप॥ २७॥ येषां त्वं न गतं पापं

जनानां पुण्यकर्मणां ॥ ते ह्येव मोहनिर्मुक्ता भवन्ति ॥
 ते मां हृदयताः ॥ १२ ॥ जगत्परा मोक्षाय मामाश्रित्य
 स्य जन्तिये ॥ ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमध्यात्मं कर्म
 चाखिलं ॥ १३ ॥ साधिभूताधिदेवं मां साधियतं च
 ये विदुः ॥ प्रयाणकालेऽपि च मां ते विदुर्गुरुचेत
 सः ॥ १४ ॥ इति श्री भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्म
 विद्यायोगे शास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञानविज्ञा

श्री.
गी.
५०

न यो गो नाम स प्र मो ध्यायः ॥ १० ॥ अर्ह न उ वाच ॥
किं तद्ब्रह्म किं स ध्यात्म किं कर्म पुरुषोत्तम ॥ अधि
भूतं ब्र किं प्रोक्त मधि देवं किं मुच्यते ॥ ११ ॥ अधि यतः
कथं को व्र देहं स्मिन्माधुसूदन ॥ प्रयाण काले च
कथं श्रेयो सिनियतात्मभिः ॥ १२ ॥ श्री भगवानुवाच
च ॥ अक्षरं ब्रह्म परमं स भवा ध्यात्म मुच्यते ॥ भू
त भावो ज्ञव करो वि सर्गः कर्म संज्ञितः ॥ १३ ॥ अधि

भूतंक्षरोभावः पुरुषश्चाधिदैवतं ॥ अधियज्ञो ह
मेवात्र देहे देहभृतां वरः ॥ ४ ॥ अंतकाले च मामे
व स्मरन्नुत्ताकले वरः ॥ यः प्रयाति समुद्राव
याति गार्ग्यत्र संशयः ॥ ५ ॥ यं यं वापि स्मरन्ना
वं त्यजत्यंते कले वरः ॥ तंतमेवैति कौंतेय सदा
तद्भावभावितः ॥ ६ ॥ तस्मात्सर्वेषु कालेषु
मामनुस्मरयुञ्ज च ॥ मयेर्यितमनो बुद्धिर्मा मे

स्य ४

श्री.
गी.
५१

वेष्यस्य संशयः ॥ १ ॥ अभ्यासयोगघुक्तेन चेतसा
नत्यगामिना ॥ परमं पुरुषं दिव्यं याति पार्याय
चिंतयन् ॥ २ ॥ कविं पुराणमनुष्णसितार ॥ म
णोरणीयां समनुस्मरेद्यः ॥ सर्वधातारमचिंत
तुप ॥ मादित्यवर्णतमसः परस्मात् ॥ ३ ॥ प्रया
णकाले मनसा चलेन ॥ भक्त्या युक्तो योगब
लेन चैव ॥ श्रवोर्मध्ये प्राणमावेश्य सम्यक् ॥ ४ ॥

तेषां पुरुषं मुपैति दिव्यं ॥ १ ॥ यदक्षरं वेदविशेवं दति
 विशन्ति च घतयो वीतरागाः ॥ यदि छन्तो ब्रह्मच-
 ये चरन्ति तत्रे पदं संग्रहेण प्रवक्ष्ये ॥ २ ॥ सर्वद्वाराणि
 संयम्य मनो हृदि निरुद्ध्य च ॥ मूर्ध्ना ध्यायामनः प्रा-
 णमास्थितो योगधारणं ॥ ३ ॥ जेमिमेकाक्षरं ब्र-
 ह्म व्याहरन्नामनुस्मरन् ॥ यः प्रयाति त्यजं देहं स
 याति परमां गतिं ॥ ४ ॥ अनन्यचेतः सततं यो मां

श्री.
गी.
५२

स्मरति निमग्नः ॥ न स्मरं हं सुलभाः पार्थ निमग्नः सु
योगिनः ॥ १४ ॥ मामुपेत्य पुनर्जन्म दुःखालयमवाप्नु-
यते ॥ नामुवंति महात्मानः संसिद्धिं परमां गताः ॥
१५ ॥ आब्रह्मभुवनालोकाः पुनरावर्तिनो ज्ञान-
मामुपेत्य त्रयोदश पुनर्जन्म न विद्यते ॥ १६ ॥ सह-
स्रयुगपर्यन्तमहर्षद्वयस्य णो विदुः ॥ रात्रिं युगस-
हस्रांतांते होरावविदो जनाः ॥ १७ ॥ अथ काश्च

क्रयः सर्वाः प्रभवं न हरागमे ॥ राग्यागमे प्रलीयंते
 तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके ॥ २९ ॥ भूतशामः स एवायं भूत्वा
 भूत्वा प्रलीयते ॥ राग्यागमे वशः पार्थ प्रभवं न ह
 रागमे ॥ २९ ॥ परस्मिन्मात्रभावेनोव्यक्तोव्यक्त
 तनातनः ॥ यः स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्तु न विनश्य
 ति ॥ ३० ॥ अव्यक्तोत्तरश्च क्लृप्तमाहुः परमांग
 तिं ॥ यं प्राप्य न निवर्तते तद्दामपरमं सम ॥ ३१ ॥ ३६

श्री.
गी.
५३

षः सपरः पार्थ भक्तालभ्यस्त्वनन्यया ॥ यस्यांतःस्व
निभूतानियेन सर्वमिदं नतं ॥ २२ ॥ यत्र कालेन त्वना
वृत्तिमावृत्तिं चैव योगिनः ॥ प्रयातायां तितं का
वत्पामिभरनर्षभ ॥ २३ ॥ अत्रिर्ज्योतिरहः शुक्लः
षण्मासा उन्नरायण ॥ तत्र प्रयतागच्छंति ब्रह्मव्रत
विदो जनाः ॥ २४ ॥ भूमीरात्रिस्तथा कृत्स्नः षण्मा
सादक्षिणायनं ॥ तत्र चांद्रमसज्योतिर्योगी प्राप्य

निवर्तते ॥ २५ ॥ शुक्लकृष्णगतीत्येते जगत्तः प्राश्न
ते मते ॥ एकया यास्य नावृत्तिमन्यथा वर्तते ष
नः ॥ २६ ॥ नैते ह्यती पार्यजा न न्योगी मृत्युतिक
श्च न ॥ तस्मात्सर्वेषु कालेषु योगमुक्त्वा भवार्जु
न ॥ २७ ॥ वेदेषु यज्ञेषु तपःसु चैव दानेषु यत्तु ल्प
फलं प्रदिष्टं ॥ अत्यन्तितत्सर्वमिदं विदित्वा या
गी परं स्थानमुपैति चाद्यं ॥ २८ ॥ इति श्री भगवद्गी

श्री-
गी-
५४

तासप निवृत्तव सविद्यायोगशास्त्रे श्री हस्ता
न न संवादे महत्सुषुषयोगेनामाह मोक्षायः ॥
श्री भगवानुवाच ॥ इदं त्वत्ते गुह्यं न मे प्रवक्ष्यामि
न सख्ये ॥ ज्ञानवित्तानसहितं यद्वा त्वामोक्षसे
शुभात् ॥ १ ॥ राजविद्या राजं गुह्यं पवित्रमिदं
तमं ॥ प्रमात्तावगमं धर्मं सुखं कर्तुमव्ययं
२ ॥ अथ दधानाः पुरुषा धर्मस्यास्य परंतप ॥ ३ ॥

प्राप्य मां निवर्तते मृत्युसंसारवर्त्मनि ॥ ३ ॥ मया
तनमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना ॥ मत्स्थानि
सर्वभूतानि न चाहंते प्रवस्थितं ॥ ४ ॥ न च मत्स्था
निभूतानि पश्य मे योगमैश्वरं ॥ भूतधृत्रचभूत
स्थाममात्मा भूतभावनः ॥ ५ ॥ यथाकाशस्थि
तो नित्यं वायुः सर्वत्र गोमहान् ॥ तथा सर्वाणि
भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ॥ ६ ॥ सर्वभूतानि

श्री.
गो.
५५

कौन्तेयप्रकृतिंयांतिमासीकां॥ कल्पक्षयेपुन
स्नानिकल्पादौविसृजाम्यहं॥ प्रकृतिंस्वाम्
वष्टभ्यविसृजामिपुनःपुनः॥ भूतग्राममिमं
कृत्स्नमवशंप्रकृतेर्वशात्॥ ४॥ नचमांतानि
कर्माणिनिवध्नंतिधनंतय॥ उदासीनवदा
सीनमसक्तंतेषुकर्मसु॥ ५॥ मयाध्यक्षेण
प्रकृतिःसूयतेसचराचरं॥ हेतुनानेनकौन्ते

यज्ञगडिपरिवर्तते ॥२०॥ अवजानंति मां मूढा मा
वुंषीत नु माश्रितं ॥ परं भावमजानंतो मम भूतम
हे श्वरं ॥२१॥ मोक्षप्रामोक्षकर्मणो मोक्षता ना
विचेतसः ॥ गच्छसी मासरी चैव प्रकृतिं मोहि
नोश्रिताः ॥२२॥ महत्मानस्तु मां पार्थ देवी प्र
कृतिमाश्रिताः ॥ भजं मनस्य मनसोत्तात्वा
भूतादिमव्ययं ॥२३॥ सततं कीर्तयंतो मां यतं

श्री
गी.
१६

तस्य दृष्टवताः ॥ नमस्यंतश्च मां भक्त्या निष्पुक्ता
उपासते ॥ १४ ॥ ज्ञानयत्नेन चाप्यप्येतन्तो मा
मुपासते ॥ एकत्वेन एव त्वेन बहुधा विश्वतो
मुखे ॥ १५ ॥ अहं क्रतु रहं यतः स्वधाहं मह मो
क्षं ॥ मंत्रोहं मह मेवाज्य मह मग्नि रहं क्रतुं ॥ १६ ॥
पिता मह स्य जगतो माता धाता पिता महः ॥ वे
द्यं पवित्रं मोक्षकारकं क्लृप्तं यज्ञं रेव च ॥ १७ ॥

निर्भर्ता प्रभुः साक्षी निवासः पारंगं सह तं प्र
 भवः प्रलयः स्थानं निधानं वीर्यमव्ययं ॥ १९ ॥ त
 पाम्यहमहं वर्षे निगृह्णाम्युत्सजामिव ॥ अमृ
 तं चैव मृत्युश्च सदसच्चाहमर्जुन ॥ २० ॥ त्रैविद्या
 मां सोमपाः एतपायाः ॥ यतैरिष्टास्वर्गनिप्रार्थ
 यन्ते ॥ ते प्राणमासाद्य स्मरेदलोकं ॥ ममंति दि
 व्यान् दिवि देवभोगान् ॥ २० ॥ ते तं भुक्त्वा स्वर्गलो

श्री.
गी.
५०

कंविशालं॥सीलेषुलेपमर्मलोकंविश्रंति॥ए
वंत्रयीधर्ममनुप्रपन्नागतागतंकामकामालभं
ते॥११॥अनन्याश्चिंतयंतोमांवेत्तनाःपद्युपा
सते॥तेषांतिम्याभिसुक्तानांयोगक्षेमंवहा
म्यहं॥१२॥येष्वन्यदेवताभक्तायजंतेश्चइया
न्विताः॥तेपिमांमेवकौंतेययजंतमविधिपू
र्वकं॥१३॥अहंहिसर्वयज्ञानांभोक्ताचप्रभुरे

वच नत्तमामभिज्ञानं तितत्तेनातश्च वंतिने ॥ २४ ॥
 यांति देवव्रता देवायित्त्वांति पितृव्रतः ॥ भूता
 नियांति भूतेभ्यः यांति मद्याजिनोपिमां ॥ २५ ॥ प
 रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति ॥ तद्गृहं भ
 क्रुपहतमश्रुमिप्रयतात्मनः ॥ २६ ॥ यत्करोषि
 यदश्रासि यच्च होषि ददासि यत् ॥ यत्तपस्य
 सि कौंतेय तत्कुरुष्व मदर्पणं ॥ २७ ॥ शुभाशु

श्री.
गी.
१८

भक्तैरेवं मोक्षसकर्मबंधनैः ॥ संन्यासयोगः
युक्तेन विमुक्तो मां सुपेक्षसि ॥ २१ ॥ संमोहं स
र्वभूतेषु न मे हेष्ठोऽस्ति न प्रियः ॥ ये भजन्ति तु
मां भक्ता मयि ते तेषु चाप्यहं ॥ २२ ॥ अपि चे
त्सु दुराचारे भजन्ते मामन्यभाक् ॥ साधुरेव स
मंतव्यः सम्पद्यवसितो ह्यसि ॥ २३ ॥ क्षिप्रं
भवन्ति धर्मात्मा शश्वच्छान्तिनिगच्छति ॥ कौंते

यप्रतिज्ञानीहिनमेभक्तः प्रणश्यति ॥ ३१ ॥ मां हि
 पार्थव्यपाश्रित्य येपि सृपापयो नयः ॥ स्त्रियो वै
 श्पास्तथाष्टदशस्तेपियांति परंगतिं ॥ ३२ ॥ किं
 पुनर्ब्रह्मणः पुण्याभक्ताराजर्षयेस्तथा ॥ अ
 नित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व मां ॥ ३३ ॥ म
 ननाभवमद्वक्तो मया ज्ञातो मां न मस्कुरु ॥ मामैवै
 व्यसिषुक्तेव मात्मानं मत्परायणं ॥ ३४ ॥ श्री

श्री.
गी.
५४

भ गवज्ञीतास्य निष्कृत्स्नं स्वविद्यायां योगशा
स्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे राजविद्याराजगुह्ययोगो
नाम नव मोध्यायः ॥ ९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
भूषणं महाबाहोष्ठ एवमेपरमं वचः ॥ यत्रैहं
प्रीयमाणाय वक्ष्यामि हितकाम्ययः ॥ १ ॥ न मे वि
दः सुरगणाः प्रभवन् न महर्षयः ॥ अहमादिहिंदे
वानां महर्षीणां च सर्वशः ॥ २ ॥ यो मामजमना

दिं च वे त्रि लो क म ह्ये च रं ॥ असं मृ दः स म त्रै षु स र्व
पा पेः प्र मु च्य ते ॥ ३ ॥ बु डि त्ती न म सं मो हा त्त मा
स न्यं द मः श मः ॥ स त्वं डुः त्वं भ वो भा वो भ यं चा
भ य मे व च ॥ ४ ॥ अ हिं सा स म ज्ञा त्ति स्त पो द नं
य शो य शः ॥ भ वं नि भा वा धू तानां म त्र ए व ए
य म्बि धाः ॥ ५ ॥ म ह ष यः स प्र ए र्वे च त्वा रो म न
व स्त या ॥ म द्रा वा म्म न सा ज्ञा ता ये पां लो क ॥

श्री.
गी.
६०

माप्रज्ञा ॥६॥ एतो विभूतियोगं च मम यो वे प्रितः
नः ॥ सो विकं पेन योगेन युत्यते नात्र संशयः ॥
अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तते ॥ इति म
त्वा भजन्ने मां बुधा भावसंनविताः ॥८॥ मच्चि
त्ता मङ्गल प्राणा बोधयंतः परस्परं ॥ कथयंतश्च
मां नित्यं तृष्णंति चरमंति च ॥९॥ तेषां सत्तायु
क्तानां भजतां प्रीतिर्एवैकं ॥ ददामि बुद्धियोगं

तं येन मासु पयांति ते ॥ १० ॥ तेषामेवानु कं पार्थ
 महमज्ञानजंतमः ॥ नाशयाम्यात्मभावस्याज्ञा
 नदीपेन भास्वतः ॥ ११ ॥ अर्जुन उवाच ॥ परं ब्रह्म
 परंधामपवित्रं परमं भवान् ॥ पुरुषं शाश्वतं दि
 व्यमादिदेवमंतविभुं ॥ १२ ॥ अहस्त्वामृषयाः सर्वे
 देवर्षिचारदक्षया ॥ असितो देवलो व्यासः स्व
 यंचैव ब्रवीषि मे ॥ १३ ॥ सर्वमेतदृतं मन्ये यन्मां व

श्री.
गी.
६

दस्यकेशव॥ न हिते भगवान् व्यक्तिविदुर्देवान्
दानवाः॥ २४॥ स्वयमेवात्मनात्मानं वस्यत्वं पुरु
षोत्तम॥ भूतभावन भूतेश देवदेव जगत्पते॥ २५॥
वक्तुमर्हस्य षोडशादिव्यात्मात्मविभूतयः॥ या
भिर्विभूतिभिर्लोकानि मां रूढं व्याप्यतिष्ठति॥
२६॥ कथं विद्यामहं योगं रूढं सदा परिचिंतय
त॥ केषु केषु च भावेषु चित्तासि भगव॥ २७॥ वि

नामा

सुरेणात्मनो योगिं विभूतिं च तनारुहं ॥ भूयः ।
कथयन्तस्मिर्हि शृण्वतो नास्ति मे मृतं ॥ १५ ॥ श्री
भगवानुवाच ॥ हंत ते ते कथयिष्यामि दिव्यात्मा
त्मा विभूतयः ॥ प्राधान्यतः ऋषे एनास्त्यतो
विस्मरस्य मे ॥ १६ ॥ अहमात्मा गुणकेश सर्व
भूता प्रायो स्थितः ॥ अहमादिश्च मध्यं च भूता
नामंत एव च ॥ १७ ॥ आदिस्थाना महं विस्तृत्यो

श्री.
गी.
६२

तिषां रविरं शुमान् ॥ मरीचिर्मरुतामस्मिन्नक्षत्रा
णामहं शशो ॥ २१ ॥ वेदानां सामेवेदोस्मि देवाना
मस्मि वासवः ॥ इन्द्रियाणां मनश्चास्मि भूताना
मस्मि चेनना ॥ २२ ॥ रुद्राणां शंकरश्चास्मि वि
भ्रेशो यक्षरक्षसां ॥ वसूनां पावकश्चास्मि मेरु
शिखरिणामहं ॥ २३ ॥ पुरोधसां च मुख्यं मां वि
द्मि पार्थिव ह स्पति ॥ सेनानीनामहं स्कदः स

रसामसिसागरः॥२४॥ महर्षीणांभृगुरहंगि
रामस्म्येकमक्षरं॥ यत्तानांमपयतोस्मिस्थाव
राणांहिमालयः॥२५॥ अश्वत्थःसर्ववृक्षाणां
देवर्षीणांचनारदः॥ गंधर्वाणांचित्ररथःसिद्धा
नांकपिलोमुनिः॥२६॥ उच्चैःश्रवसमश्नानावि
हिमामश्नोद्भवः॥ पेरवतंगजेन्द्राणांनराणांच
नराधिपः॥२७॥ आयुधानामहंवज्रधेनुनाम

श्री.
गी.
६३

सिमिकामधुक॥ प्रजनश्चासिकंदर्पाः सूर्याणाम
सिवासुकिः॥२५॥ अनंतश्चासिनागाणंवरु
णोयादसामहं॥ पितृणामर्यमाचासियमः
संयमतामहं॥२६॥ प्रह्लादश्चासिदेवानांका
लः कलयतः महं॥ मृगाणांचमृगेंद्रोहंवैनते
यश्चापस्तिणः॥२७॥ पवनः पवतामसिरामः शु
खधतामहं॥ ऊषाणामकरश्चासिस्त्रेजसाम॥

स्मिताऋवी॥३१॥सर्गाणामादिरंतश्चमध्यंचैवा
हमर्त्तन॥अथात्मविद्याविद्यानांवादःप्रवदता
महं॥३२॥अक्षराणामकारोस्मिहंहःसामासि
कस्यच॥अहमेवक्षयःकालोधाताहंविश्वतो
मुखः॥३३॥मृत्युःसर्वहरस्याहंसुद्वेषश्चभविष्य
तां॥कीर्त्तिःश्रीर्वक्त्रनारीणांस्मृतिर्मेधाधृतिः
क्षमा॥३४॥बृहत्सामतथासाम्नां गायत्रीकं।

श्री.
गी.
२४

दसामहं॥ मासानां मार्गशीर्षो ह मृतनां कृत्तुम
करः॥३५॥ एतं कलयतामस्मि ते जज्ञे जस्विना
महं॥ जयोस्मि व्यवसायोस्मि सत्वं सत्त्ववताम
हं॥३६॥ वृत्तीनां वासुदेवोस्मि पांडवानां धनंज
य॥ मुनीनामपि हं व्यासः कवीनामुष्मानाकसि
४॥ दंडोदमयतामस्मि नीतिरस्मि जिगीषतां
मौनं चैवास्मि प्रत्यानां ज्ञानं ज्ञानवतामहं॥४८॥

यच्चापि सर्वभूतानां वीजं तदहमर्जन ॥ न तद
स्ति विना यत्स्यात्स यथा भूतं चराचरं ॥ ३९ ॥ न ततो
स्ति मम दिव्यानां विभूतेनां परं तप ॥ एष तद्देश
तः प्रोक्तो विभूतेर्विस्तरो मया ॥ ४० ॥ यद्यद्विभू
तिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्जितमेव च ॥ तन्न देवावगच्छ
त्वं मम तेजोऽंशं स भवं ॥ ४१ ॥ अथ वा ब्रूते तेन
किं ज्ञानेन तवार्जन ॥ विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमे

श्री.
गी.
६४

कांशेनस्थितो जगत् ॥ ४५ ॥ इति श्रीभगवद्गीता
पद्मपुराणविषयां योगशास्त्रे श्रीकृष्णसं
वादे विभक्तियोगो नाम दशमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ अर्जुन
उवाच ॥ मदनुग्रहाय परमं गुह्यमध्यात्मसंज्ञितं
यत्तयोक्तं वचस्तेन मोहो यं विगतो मम ॥ १ ॥
भवाप्ययो हि भूतानां श्रुतौ विस्तरशो मया
तत्रः कमलपत्राक्षमाहात्म्यमपि चाख्यं ॥ २ ॥

CC-0 Shri Krishna Museum. An eGangotri-Vedic Bharat Initiative

एवमेतद्यथात्म्यत्वात्मानं परमेश्वरं ॥ इष्टमि
 कामितेष्टपमेश्वरं पुरुषोत्तम ॥ ३ ॥ मत्पसे यदि तं
 कंकमया इष्टमिति प्रभो ॥ योगेश्वर ततो मे स्व
 दर्शयात्मानमव्ययं ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
 पश्य मे पाथेष्टपाणिना तपेण सहस्रशः ॥ ना
 नाविधानि दिव्यानि नानावर्णा कृतीनि च ॥ ५ ॥
 पश्य पादित्यान् सूनु रुद्रानश्विनौ मरुतस्तथा

श्री.
गी.
६५

वरुणदृष्टपूर्वाणि पशुपशुर्वाणि भारत ॥ १ ॥
हे कस्यं जगत्कृत्स्नं पशुपशुसचराचरं ॥ मम दे
हे गुडाकेश यच्चान्यद्रष्टुमिच्छसि ॥ ७ ॥ न त्वमां
प्राक्यसे द्रष्टुमनेनैव सचत्तव ॥ दिव्यंदहामिते
चत्तः पशुपते योगमेश्वरं ॥ ८ ॥ संजय उवाच ॥ प
दमुक्त्वा ततो राजन्महायोगेश्वरो हरिः ॥ दर्शय
यामास पाथीय परमं रूपमेश्वरं ॥ ९ ॥ अनेक

वक्त्रानयनमनेकाद्भुतदर्शनं ॥ अनेकरिव्या।
भरणंदिव्यानेकोद्यतायुधं ॥ १० ॥ दिव्यमाल्यो
वरधरंदिव्यंगंधानुलेपनं ॥ सर्वाश्चर्यमयंदेव
मननंतं विश्वतोमुखं ॥ ११ ॥ दिव्यसूर्यसहस्रस्य
भवेद्यगपटुस्थिता ॥ यदिभाः सदृशीसास्या
ज्ञासस्तस्यमहात्मनः ॥ १२ ॥ तत्रैकस्यैवजगत्क
त्तं प्रविभक्तमनेकदा ॥ अपश्यदेवदेवस्यैव

श्री.
गी.
६६

रीरेपां उवस्तथा ॥ १३ ॥ नतः सविस्मया विष्टो
हृष्टो रोमाधनं जय ॥ प्रणम्य शिरसा देवं कृतं
जलिरभाषत ॥ १४ ॥ अर्त्तं न उवाच ॥ पशुपामि
देवं स्तवदेवदेहे सर्वो स्तथाभूतविशेषसंघा
त ॥ ब्रह्माण्मीशं कमलासनस्थं मुखं श्वसं
तुरगंश्च दिव्यान् ॥ १५ ॥ अनेकबाहूदरवक्त्रं
त्रं पशुपामित्वां सर्वतो नंत हृषं ॥ नान्तं न मध्यं न

पुनस्तुवादिं पश्यामि विश्वेश्वर विश्वरूपं ॥ १६ ॥
 किरोदिनं गदिनं चक्रिणं च तेजोराशिं सर्वतो
 दीप्तमंतं ॥ पश्यामि त्वांडुत्रिरीक्षं समं त्रादी
 प्राणलार्कं पुतिमप्रमेयं ॥ १७ ॥ त्वमक्षरं परं
 मं वैदितव्यं त्वमस्य विश्वस्य परं निधानं ॥ त्व
 मयः प्राणश्च तद्धर्मोऽप्राप्तनातस्त्वं पुरुषो म
 तो मे ॥ १८ ॥ अनादिमध्यांतमनंतवीर्यमनं

श्री.
गी.
६०

नवाङ्गुशिशुस्यनेत्रं ॥ पप्रामित्वां दीप्रङ्गु
ताश्रावङ्गं स्वनेतसं विश्वमिदं नयंतं ॥ १९ ॥ या
वा एधि च्यारिदमंतरं हि व्याप्तं त्वयै केन दि
शश्च सर्वाः ॥ हृष्टाङ्गं नृपस्यंति वेदलो
कत्रयं प्रव्यथितं महात्मान् ॥ २० ॥ अमी हि
त्वांसुरसंचाविशंति केचिद्भीता प्रांतलयो
गृणंति ॥ सस्त्रीयत्वा महर्षिसिद्धसंचार

वंनिस्वांस्तुतिभिः पुष्कलाभिः ॥ २१ ॥ रुद्रादि
न्यावसवायेवसाध्याविश्वेश्विनौमरुतश्चोष
पाश्व ॥ गंधर्वयक्षासुरसिद्धसचावीक्षतेत्यां
विस्मिताश्चैवसर्वे ॥ २२ ॥ इष्टंमहत्तेवक्रवक्रने
त्रंमहाबाहोवक्रवाहुरुपादं ॥ बहूदरंवक्र
दंष्टाकरालंदृष्टालोकाप्रव्यथितांस्तथाहं
२३ ॥ नमः स्पृष्टांदीप्तमनेकवर्णायाज्ञानतं

श्री.
गी.
६८

दीप्रविशालनेत्रं ॥ दृष्ट्वा हित्वा प्रव्यथितांत
गत्मा धृतिं न विंदामि शर्म च विस्मो ॥ २७ ॥ दं
ष्ट्रा कालानि च ते मुखानि दृष्ट्वैव कालान सं
निभानि ॥ दिशो न ज्ञानेन लभे च शर्म प्रसी
द देवेषु जगन्निवास ॥ २५ ॥ अमी च त्वां धृत
त एष्य पुत्रः सर्वे सहैवावनिपाल संज्ञैः ॥ भी
ष्मो द्रोणः सुत पुत्रस्तथा सौमहात्मदीयैर

पिबोधमुखैः ॥ २६ ॥ वक्राणितेनरमाणविशंति
 दंष्ट्राकरालानिभयानिकानि ॥ केचिद्विलग्राद
 शानांतरेषुसंस्पृष्टेचूर्णितैरुन्नमांगैः ॥ २७ ॥
 यथानदीनांवहवोऽनुवेगः समुद्रमेवाभिमु
 खाद्ववंति ॥ तथातवामीनरलोकवीराविशं
 निवक्राण्यभिविज्वलंति ॥ २८ ॥ यथाप्रदीपं
 ज्वलनंपतंगाविशंतिनाशायसमुद्रवेगात् ॥

श्री.
गी.
६५

तथैवनाशायविशंतिलोकास्तवापिवक्त्राणि स
मृद्धवेगा ॥ २८ ॥ लेलित्यसेग्रसमर्तः समंतालो
कान्तमग्रान्वदनैर्ज्वलद्भिः ॥ तेजोभिराप्यज
गत्समग्रं भास्वरुवाः प्रतपंति विस्त्रो ॥ ३० ॥
आख्याहि मे को भवानुग्रहपो नमो रुते देवव
रप्रसीद ॥ विज्ञातमिच्छामि भवं तमाद्यं न हि
प्रज्ञाना मितव प्रवृत्ति ॥ ३१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥

कालोऽस्मि लोकतयकप्रवृद्धो लोकाऽस्माह
ममिह प्रवृत्तः ॥ मतेऽपि त्वानभविष्यन्ति सर्वे
ये वस्थिताः प्रपन्नीकेषु योधाः ॥ ३२ ॥ तस्मा
त्त्वमुनिष्यणो लभस्व जित्वा प्राहून् भुञ्जता
मसमृद्धं ॥ मयैवैते निहताः सर्वमेव निमि
त्रमात्रं भवस्य साचित् ॥ ३३ ॥ शोणं च भी
ष्मं च तयद्रथं च कर्णं तथा नानपियोद्धवोऽरा

श्री.
गी.
७०

न॥ मयाहतास्त्वेतद्दिमावायिष्ठापुडास्वजेतासि
रणेसपत्नान्॥३४॥ संतय३ वा॥ एतश्चत्वाव
चनंकेशवस्यहृतांतजलिर्वेपमानाकिरीटी॥ न
मस्कृत्वाभूयएवाहकृत्स्नसगङ्गदंभोतभीतः
प्रणम्य॥३५॥ अ३ न३ वा॥ स्यानेरुषीकेषा
नवप्रकीर्णानगम्यहृष्यमनुरंत्यतेच॥ रत्नां
सिभोतानिदिष्टोऽवन्तिसर्वेनमस्यन्तिवसि॥

इसंवा ॥ ३६ ॥ कस्माच्च तेन न मे रक्षतात्मन गरी
यसे ब्रह्मणे प्यारिकर्त्रे ॥ अनंतदेवेश जगन्नि
वासत्वमक्षरं सदसन्नपरं यत् ॥ ३७ ॥ त्वमादिदे
वः पुरुषः सुराणामस्य विश्वस्य परं निधानं ॥
वेनासि वेद्यं च परं च धाम त्वया तत्तं विश्वमनंत
दृष्टं ॥ ३८ ॥ वायुर्यमोऽग्निर्वरुणशशांकः प्रजाप
तिस्त्वं प्रपितामहश्च ॥ तमो नमस्तेस्तु सहस्रक

श्री.
गी.
२

त्वः पुनश्च भूयोपि न मोन मस्ते ॥३॥ नमः पुरस्ता
दथ पुनस्ते न मोनस्ते सर्वत एव सर्व ॥ अनंत
वीर्यामिति विक्रमस्त्वं सर्वसमाप्नोसि ततोसि
ततोसि सर्वः ॥४०॥ सखेति मत्वा प्रसभं युद्धं
हे कृष्ण हे यादव हे सखेति ॥ अज्ञानता महिमा
नंतवेदं मया प्रसादात्प्रणयेन वापि ॥४१॥ यच्च
वहा सार्थमसन्कृतोसि विहारशय्यासनभा

तनेषु॥ एकोऽथवाप्यत्युततत्समस्तं तत्तत्
 मयेत्वा महमप्रमेयं॥४२॥ पितासिलोकस्य
 चराचरस्य त्वमस्य ह्यस्य श्रुतं गरीयान्॥ त
 त्वत्समोऽस्य भूयधिकः कृतोऽस्य लोकत्रयेऽप्यप्र
 तिमप्रभावः॥४३॥ तस्मात्प्रणम्य प्रणिधाय
 कायं प्रसादयेत्वा महमीशमीजं॥ पिनेव
 त्वस्य सखेव सख्युः प्रिया प्रियार्याह सिदेव सो

श्री.
गी.
७२

हं ॥ ४४ ॥ अह ए एवं ह पितोस्मि ह स्था भयेन च
प्रव्यथितं मनो मे ॥ त देव मे दर्शय देव ह पं प्र
सी दे दे वेश जगन्निवास ॥ ४५ ॥ किरीटिनं गदि
नं चक्रहस्तं मित्रा मित्रां दृष्टुमहं तथैव ॥ ते
नैव ह पेण च त भुजेन सह सबाहो भव विश्व
सूत्रे ॥ ४६ ॥ श्री भगवानुवाच ॥ मया प्रसन्नेन
तवार्जुने दंष्ट्रं परं दर्शितमात्मयोगात् ॥ तेजो

मयं विश्वमनंतमायं यत्नेन त्वदस्येन न दृष्टुं सर्वं ॥
४० ॥ न वेद यज्ञाः पयनैर्न दानैर्न च क्रियाभिर्न
तपोभिरुग्रैः ॥ एवं रूपः शाक्यग्रहं नृलोके द्रष्टुं
त्वदस्येन कुरु प्रवीर ॥ ४१ ॥ माते व्यथामाच वि
मूढभावो दृष्ट्वात्पंधोर मोहमहमेदं ॥ व्यपौत भी
प्रीतमानाः पुनस्त्वं तदेव मे दृष्ट्वा मिदं प्रपश्य ॥
४२ ॥ संजय उवाच ॥ इत्यर्जुनं वासुदेवस्य योक्ता

श्री.
गी.

७३

स्वकं रपेदं श्यामा सधुयः ॥ आश्या सयामास
चभीतमेनं भूत्वा पुनः सौम्यवपुर्महात्मा ॥ १०
अर्त्तमवाप ॥ हृषेदमानुषं हृपंतवसौम्यं ज
नार्दनः ॥ इदानीमस्मि संवृत्तः सचेता प्रकृतिं
गतः ॥ ११ ॥ श्री भगवानुवाच ॥ सदृशं मिदं ह
पेद एवानसि यत्नम ॥ देवा अप्यस्य धर्मस्य नि
मंदर्शनं कांक्षिणः ॥ १२ ॥ नाहं वेदैर्न तपसा

रूप ३

नदानेन न चेत्यया ॥ शाका एवं विधोऽष्टदृष्टवा
 न सिमां यथा ॥ ५३ ॥ भक्तात्वनन्याया शाकाग्रह
 मेवं विधोर्जनः ॥ तातं दृष्टं च तत्तेन प्रवेष्टं च परं
 तप ॥ ५४ ॥ मत्कर्मकृत्मात्परमो मद्भक्तः संगवर्जि
 तः ॥ निर्वैरः सर्वभूतेषु यः समामोऽप्योऽवः
 ५५ ॥ इति श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु सविताय
 योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे विश्वरूपदर्श

श्री.
गी.
२४

शान्तयोगो नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ श्रुत्वा
वाच ॥ एवं सततं युक्ता ये भक्तास्त्वापश्युः पासा
ने ॥ ये चाप्यक्षरमव्यक्तं तेषां के योगविदमः ॥ २ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ मय्यावेश्य मनो ये मां नित्यं
युक्ता उपासते ॥ श्रद्धया परया पेतास्ते मे युक्त
स्तमो मतः ॥ २ ॥ ये त्वक्षरमनिर्दृश्यमव्यक्तं प
र्युपासते ॥ सर्वत्र गमयित्वा च कुरुस्थमचलं

प्रावं ॥ १ ॥ सनियम्येन्द्रियग्रामं सर्वत्र समबुद्ध
 यः ॥ ते प्राप्नुवन्ति मामेव सर्वभूतहिते रताः ॥
 क्लेशोपधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसां
 अव्यक्ताहिगतिर्दुःखं देहवद्विरवाप्यते ॥ ५ ॥
 ये तु सर्वाणि कर्माणि मयि संन्यस्य मत्परः
 अनन्यैव योगेन मां ध्यायन् उपसते ॥ ६ ॥ ते
 ब्रह्म हंसमुदत्तमसंसारसागरात् ॥ भवा

श्री.
नी.

७५

मिनचिरत्तार्थमव्यावेशितचेतसां ॥ ७ ॥ मय्ये
वमनग्राधत्समयिबुद्धिनिवेशय ॥ निवशि
ष्यसिमय्येवअनर्द्धेनसंशयः ॥ ८ ॥ अथचि
त्रं समाधातुं नशक्नोषिमयिस्थिरं ॥ अभ्यास
योगेनततोमामिच्छातुं धनं जय ॥ ९ ॥ अभ्यासे
प्यसमर्थोसिमत्कर्मपरमोभवः ॥ मदर्थम
पिकर्माणि कुर्वन्निहिमवाप्स्यसि ॥ १० ॥ अ

येन दृश्यसक्तोऽसि कर्तुं सुयोगमाश्रितः ॥ स
 र्वकर्मफलस्यागंतवः कुरु यत्तात्त्विकवान् ॥ ११ ॥ अ
 यो हितान् सभ्या सा हाना ध्यातं विप्रिष्यते
 ध्यानात्कर्मफलस्यागंतव्यागास्तंतिरनंतरं
 ॥ १२ ॥ अदृष्टा सर्वभूतानां मेवः कुरु एव च ॥ नि
 र्ममो निरहंकारः समदुःखसखः क्षमी ॥ १४ ॥
 संतुष्टः सततं योगी यत्तात्मा हृदनिश्चयः ॥ म

श्री.
गी.
७६

व्यर्पितमनोबुद्धिर्योमद्भक्तःसमेप्रियः॥१८॥य
स्मान्नोद्विजतेलोकालोकात्राद्विजतेचयः॥ह
र्षामर्षभवेद्देवैर्मुक्तायःसचमेप्रियः॥१९॥अ
नपेक्षःशुचिर्दत्तःउदासीनोगतव्ययः॥सर्वा
रंभपरित्यागीयोमद्भक्ताःसमेप्रियः॥२०॥यो
नहृष्यतिनद्वेष्टिनप्रेणचतिनकांदानि॥शुभा
शुभपरित्यागीभक्तिमन्यःसमेप्रियः॥२१॥स।

मः शत्रौ च मित्रे च तथा मानापमानयोः ॥ श्री
नो ह्यसुखदुःखेषु समसंगविवर्जितः ॥ १८ ॥
तत्पनिंदास्तुतिर्मौनी संवष्टे येन केनचित्
अनिकेतः स्थिरमतिर्भक्तिमात्रे प्रियो नरः
१९ ॥ येन धर्मादृतमिदं यथाकंपर्युपासते ॥
अदधाना मम परमाभक्तास्ते तीव्रमेप्रियः ॥ २० ॥
इति श्री भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां

श्री.
गी.
७७

योगशास्त्रे श्रीहस्वार्त्तनसंवादे भक्तियोगेना
महादयोगोपायः ॥ २२ ॥ अर्त्तन उवाच ॥ प्रकृ
तिं पुरुषं चैव क्षेत्रं क्षेत्रज्ञमिव च ॥ एतद्वदितमि
च्छामि ज्ञानं ते यं च केशव ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच
इदं शरीरं कौन्तेय क्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ एतद्यो
गे त्रितनं प्राकृतं क्षेत्रज्ञं शतितदिदः ॥ २ ॥ क्षेत्रज्ञं चा
पि मां विद्धि सर्वक्षेत्रेषु भारत ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञयो

तानंयत्रज्ञानंमत्तंमम॥१॥ तत्तेवंयच्चयाह।
 कयदिकारियतश्चयत॥ सचयोयप्रभावश्च
 तत्समासेनमेष्टुए॥४॥ ऋषिभिःवर्द्धपागो
 तंछंदोभिर्विविधैःएथक॥ ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव
 हेतुमद्भिःविनिश्चितैः॥५॥ महाभूतान्यहंका
 रोबुद्धिरव्यक्तमेवच॥ इंद्रियाणिदौकंचपं
 चचैन्द्रियगोचराः॥६॥ इकाद्वेषःसुखंदुःखंसं

श्री.
गी.
७८

चातश्चेतनाधुनिः॥ एतत्तेत्रसमासेनं सविकार
सुदाहृतं॥ ७॥ अमानित्वमिदं भित्त्व महि साक्षात्
निराज्ज्वलं॥ आचार्योपासनं यो च स्थेयमा
त्मविनिग्रहः॥ ८॥ इन्द्रियार्थेषु वैराग्यमनहंका
रमेव च॥ जन्ममृत्युजरा व्याधिदुःखदोषानुद
र्पानं॥ ९॥ असत्कारनभिषंगः पुत्रद्वारगृहादि
षु॥ नित्यं च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु

मयि चानन्ययोगेन भक्तिरव्यभिचारिणी ॥ २ ॥
विविक्ते देशसेवित्वमरतिर्ज्ञेयसंसदि ॥ २१ ॥
अध्यात्मज्ञाननिष्पत्तं तत्त्वज्ञानार्थदर्शनं ॥ २ ॥
न हानंमिति प्रोक्तं मत्तानं यदतो न्याया ॥ २२ ॥
ज्ञेयं यन्न स्रवत्पामि यद्वात्मानं मत्तमश्नुते ॥ २३ ॥
नादिमत्परं ब्रह्म न सत्तं नासदुच्यते ॥ २४ ॥ स ॥
वतः पारिपादं तत्सर्वतो दिशि रोमं ॥ स ॥

श्री.
गी.
७२५

वतः अतिमलोके सर्वमाहृत्य तिष्ठति ॥ २५ ॥ स
र्वेन्द्रियगुणभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितं ॥ असक्त
सर्वभूतैव निर्गुणगुणभोक्तुः ॥ २५ ॥ वहिरंत
श्च भूतानां मयं चरमेव च ॥ कुरुत्मान्नदवि
सेयं हारस्य चांतिके च ततः ॥ २६ ॥ अविभक्तं च
भूतेषु विभक्तं मिव च स्थितं ॥ भूतभर्तृ च तद्दे
यं प्रसिस्तु प्रभविस्तु च ॥ २७ ॥ ज्योतिषामपि त

ज्योतिस्त्वमसः परमुच्यते ॥ तानं ज्ञेयं तानग
 मंहृदिसर्वस्पर्धितं ॥ १८ ॥ इति क्षेत्रं तथा
 ज्ञानं ज्ञेयं चोक्तं समासतः ॥ मङ्गलं द्विजा
 यमज्ञावायोपपद्यते ॥ १९ ॥ प्रकृतिं पुरुषं
 चैव विद्यानादौऽभावपि ॥ विकाशं च गुणं
 चैव विद्धि प्रकृतिसंभवान् ॥ २० ॥ कार्यका
 रणकर्तृत्वे हेतुः प्रकृतिरुच्यते ॥ पुरुषः

तः ३

श्री.
गी.
१०

सखदः खानां भोक्तृत्वे हेतु रूच्यते ॥ २१ ॥ पुरुषः
प्रकृतिस्त्वादिभुंक्ते प्रकृतिज्ञानगुणान् ॥ कार
णगुणसंगोऽस्य सदस्यो नित्यमात्म ॥ २२ ॥ उप
द्रष्टा नृमंता च भर्ता भोक्ता महेश्वरः ॥ परमा
त्मनि चाप्युक्ता देहोऽस्मिन् पुरुषं ॥ २३ ॥ य एवं
वेति पुरुषं प्रकृतिं च गुणैः सह ॥ सर्वथावर्त्त
मानोऽपि न स भूयोऽपि जायते ॥ २४ ॥ ध्यानेना

प ३

नानिपश्यन्तिकेचिरात्तनमात्मना ॥ अत्ये
 सांख्येनयोगनकर्मयोगेनचोपरे ॥ २५ ॥ अ
 न्येत्वेवमज्ञानंतःश्रुत्वात्येभ्यउपासते ॥ तेषि
 चातिस्मरंतेवमृशःश्रुतिपरायणः ॥ २६ ॥ या
 वत्संजायतेकिंचित्सात्वंस्थावत्तंगमं ॥ दोषहे
 वत्तसंयोगात्रद्विद्विभक्तवर्षभः ॥ २७ ॥ समंस
 र्वेषुभूतेषुतिष्ठंतंपरमेश्वरं ॥ विनश्यत्स

श्री.
गी.
६९

५४

विनश्यन्ते यः पश्यन्ति स पश्यन्ति ॥ १२८ ॥ समं प
श्यन्ति सर्वत्र समवस्थितमोक्षरं ॥ न हिनस्ते
त्मना त्मानं ततो याति परां गतिं ॥ १२९ ॥ प्रकृतौ
वचकर्मणि क्रियमाणानि सर्वशूः ॥ यः प
तितद्यात्मानमकर्त्रीरं स पश्यन्ति ॥ १३० ॥ यदा
भूतपृथग्भावमेकस्थमनु पश्यन्ति ॥ तत ए
व च विस्मरन् ब्रह्म संपद्यन्ते तदा ॥ १३१ ॥ अनादि

त्वानिर्गुणत्वापरमात्मायमव्ययं ॥ शरीरस्थो
 पिकौंतेयनकोतिनलिप्यते ॥ ३२ ॥ यथासर्व
 गतंसौक्ष्मादाकाशंनोपलिप्यते ॥ सर्वत्राव
 त्रवस्थितोदेहेतयात्मानोपलिप्यते ॥ ३३ ॥ य
 थाप्रकाशयत्पेकः कृत्स्नंलोकमिमंरविः ॥
 क्षेत्रंक्षेत्रीतथाकृत्स्नंप्रकाशयतिभारत ॥ ३४ ॥
 क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेवंमंतरंतानचक्षुषा ॥ भूतप्र

श्री.
ली.
८२

कृतिमोक्षं च यो विदुर्योतिने परं ॥ ३५ ॥ इति श्रीभ
गवद्गीतासुधनिषत्सु ब्रह्मविद्यायोगशास्त्रे
श्रीकृष्णार्जुनसंवादे क्षेत्रक्षेत्रज्ञोद्देशो नाम
त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ परं भू
यः प्रवक्ष्यामि तानानां ज्ञानमुत्तमम् ॥ यद्वा त्वा मु
नयः सर्वे परांसिद्धिभिर्नो गताः ॥ १ ॥ इदं ज्ञानमु
पाश्र्मिन्मम साधर्म्यमागता ॥ सर्गेऽपि नोपमा

सिद्धिर्वापि नो

यंनेप्रलयेनवाच्यंतिव॥२॥ममयोनिर्महद्गुह्यं
तस्मिन्नाभेदधाम्पहं॥संभवःसर्वभूतानांततोभ
वतिभारत॥३॥सर्वयोनिषुकौंतेयमूर्त्तयःसंभ
वंतिया॥तासांब्रह्ममहद्योनिरहंवीजप्रदः॥२
पिता॥४॥सत्त्वरजस्तमइतिगुणःप्रकृतिसंभ
वः॥निबध्ंतिमहाबाहोदेहेदेहिनमवायं॥५
तत्रसत्त्वंनिर्मलत्वात्प्रकाशकमनामयं॥सुख

श्री.
गी.
८३

संगेनवध्रानितानसंगेनचानच॥६॥ रजोसगात्म
कंविद्वित्त्वासंगसमुद्भवं॥ तन्निवध्रानिकोते
यकर्मसंगेनदेहिनां॥७॥ तमख्यज्ञानतंविदि
मोहनंसर्वदेहिनां॥ प्रमादालस्यनिशभिल
निवध्रानिभारत॥८॥ सत्त्वंसखेसंजयतिरजः
कर्मणिभारत॥ तानमाहृत्यतनमःप्रमादे
संजयसुत॥९॥ रजस्तमश्चाभिधूयसत्त्वभवति

भारत ॥ रत्नः सत्वंतमश्चैवतमः सत्वंरत्नसुधा
१० ॥ सर्वद्वारेषु देहे स्मिन् प्रकाशा उपजायते ॥
ज्ञानं यदा तदा विद्यादि बृहत् सत्त्वमित्युत ॥ ११ ॥
लोभाः प्रवृत्तिरारंभः कर्मणामप्राप्ताः स्पृहा
राजस्वेतानि जायन्ते विवृडे भरतर्षभः ॥ १२ ॥
अप्रकाशो प्रवृत्तिश्च प्रमादो मोह एव च ॥ त
मस्वेतानि जायन्ते विवृडे कुरुनन्दन ॥ १३ ॥ य

श्री.
गी.
८४

ससत्त्वे प्रवृद्धे तत्प्रलयं यांति देहभृताः ॥ ततो जन्म
विदं लोकान्ममलान्प्रतिपद्यते ॥ २३ ॥ रजसि
प्रलयं गत्वा कर्मसंगिषु ज्ञायते ॥ तथा प्रली
नस्तमसि मूर्खो निषु ज्ञायते ॥ २४ ॥ कर्मणः
सकृत्तस्याहुः सातिकं निर्मलं फलं ॥ रज
सस्तु फलं दुःखमज्ञानं तमसा फलं ॥ २५ ॥ स
त्वात्संज्ञायते ज्ञानं रजसो लोभ एव च ॥ प्रमा

दमोहोतमसौभवतोत्तानमेवच ॥ रध ॥ ऊर्ध्व
 गच्छंतिसत्त्वस्यामध्येतिष्टंतिराजसः ॥ जच
 न्यगुणवृत्तिस्याश्रयोगच्छंतितामसः ॥ १० ॥
 नान्यंगुणेभ्यःकर्त्तारंयदादृष्टानुपपद्यति ॥
 गुणेभ्यश्चपरंवेत्तिमज्ञावंसोधिगच्छति ॥ ११ ॥
 गुणानेतानतीत्यश्रीवदेहीदेहसमुद्भवा
 न ॥ जन्ममृत्युजरादःखैर्विमुक्तोमृतमश्नु

श्री.
गी.
२५

ते॥ २४॥ अर्जुन उवाच॥ कैर्निगैस्त्रीनगुणाने
नानतीमोभवन्तिप्रभो॥ किमाचारकथंचैतां
स्त्रीनगुणानतिवर्तेते॥ २५॥ श्रीभगवानुवा
च॥ प्रकाशंचप्रहृत्तिंचमोहमेवचपांडवः॥
नद्वेष्टिसंप्रहृतानिननिहृतानिकांक्षति॥ २६॥
उदासीनवदासीनोगुणैर्योनविचाल्यते॥
गुणवर्तेतश्चेवयोवतिष्ठन्निर्गतः॥ २७॥

समदः खसखः स्वस्थः समलोष्टाप्रमकांच
नः॥ नल्पप्रियाप्रियोधीरस्तुल्यनिंदात्सं
स्तुतिः॥ २३॥ मानापमानयोस्तुल्यस्तुलो
मिचारिपक्षयोः॥ सर्वारंभपरित्यागीश्रुणा
नीतः स उच्यते॥ २४॥ मांचयोव्यभिचारेण
भक्तियोगो न सेवते॥ सश्रुणात्समतीये
तान्ब्रह्मभूयायकल्पते॥ २५॥ ब्राह्मणेहि

श्री.
गी.
८५

प्रतिष्ठाहममृतस्याव्ययस्य च ॥ एतच्च न स च
धर्मस्य सखस्यैकांतिकस्य च ॥ २७ ॥ इति श्रीभ
गवद्गीतास्य निषत्सत्र सविद्यायोगो ग
एतच्च श्रीकृष्णार्जुनसंवादे गुणत्रयविभा
गयोगो नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ २४ ॥ श्रीभग
वानुवाच ॥ कर्धमूलमयः एतत्समस्तस्य प्रा
कुरव्यय ॥ कदासियस्य परमनियसंवेदस

वेदविता॥१॥ अथ चोर्ध्वं प्रसूतास्तस्याखाशु
णप्रवृद्धाविषयप्रवाला॥ अथश्चमूलान्यनु
संतनानिकर्मानुबधीनिमनुष्यलोके॥२॥
नरूपमस्येहतयोपलभ्यतेनांतोनचादिर्न
चसंप्रतिष्ठा॥ अथस्यमेतसुविदुर्मूलम
संगशास्त्रेणदृढेणकित्वा॥३॥ ततःपदंतस्य
विमार्गितव्यंयस्मिन्गतेननिवर्तनिभूयः

श्री.
गी.
८६

तमेववाचं पुरुषं प्रपद्ये यत्रः प्रवृत्तिः प्रसूता पुरा
णो ॥४॥ निर्माणमोहाजितसंगदोषा अध्या
त्मनिष्ठा विनिवृत्तिकामा ॥ हं द्वैर्विमुक्तः सु
खदुःखसंज्ञैर्गलुंति मूढाः पदमव्ययं तत् ॥
५॥ न तद्भासयते सूर्यो न शशांको न पावकः
यद्गत्वा न निवर्तते न द्वापमपरमं मम ॥६॥ ममै
वांशो जीवलोके जीवभूतः सनातनः ॥ मनः

षष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति ॥ ७ ॥
 शरीरं यदवाप्नोति यच्चाप्नुत्कामतोश्चरः ॥ ८ ॥
 ह्रीन्वैतानि संयाति वायुर्गन्धानि वाशूयात् ॥
 द ॥ श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ॥
 अपिष्टाय मनश्चायं विषयानुपसेवते ॥ ९ ॥
 कामं तं स्थितं वापि भुंक्तानं वा गुणान्वितं ॥ १० ॥
 विमृष्टानानुपश्यंति यश्च पश्यति ज्ञानचक्षुषा ॥

श्री.
गी.
१६

यतंतो योगिनश्चैनं पश्यंत्यात्मन्यवस्थितं ॥ य
तंतोऽप्यकृतात्मानो नैनं पश्यंत्यचेतसः ॥ ११ ॥
यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयते खिलं ॥ य
च्चंद्रमसि यच्चाग्नौ तत्रेजो विद्धि मामकं ॥ १२ ॥
गामाविष्पश्वभूतानि धारयाम्यहमोजसा
पुष्टामि चोषधीः सर्वाः सोमो भूतारसात्म
कः ॥ १३ ॥ अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां दे

हमाश्रिताः॥ प्राणापानसमायुक्तः पचा
मन्नंचतुर्विधं॥ १४॥ सर्वस्य चाहं हृदि सन्नि
विष्टो मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोहनं च॥ वेदैश्च
सर्वैरहमेव वेद्यो वेदान्तकृद्विदेऽहं
१५॥ ह्यविमोऽपुरुषो लोकेत्तरात्तरावच
त्तरः सर्वाणि भूतानि कृत्स्नात्तर उच्यते॥
१६॥ उत्तमः पुरुषस्त्वयः परमात्मे सुदाहतः॥

श्री.
गी.
१८

यो लोकत्रयमाविष्पविभर्त्तय ईश्वरः ॥ १८ ॥
यस्मात्तरमतीतो ह मत्तगदपि चोत्तमः ॥ अ
तोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः ॥
१५ ॥ यो मामेवमसंमूढो जानाति पुरुषोत्त
मः ॥ स सर्वविद्भजति मां सर्वभावेन भारत ॥
१६ ॥ इति गुह्यतमं पुराणं त्वमिदं मुक्तमयान च
एतद्बुद्ध्वा बुद्धिमान्स्यात्कृताकृत्यश्च भारत ॥ १७ ॥

इति श्री भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्या
योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे पुनर्वि
तमोऽध्यायः ॥ श्रीभ
गवानुवाच ॥ अभयं सत्त्वसंशुद्धित्तनयो
गव्यवस्थितः ॥ दानं दमश्च यज्ञश्च स्वाध्याय
स्तपश्चार्जवः ॥ १ ॥ अहिंसा सत्यमक्रोधस्त्या
गः शान्तिरपैशुनं ॥ दया भूतेष्वलोलुप्त्वं मा

श्री.
गी.
२६

द्वेवंस्त्रीरचापलं ॥ २ ॥ नेत्रः क्षमाधृतिः शोचमशो
हो नानिमानिता ॥ भवन्ति संपदं देवीमभिजा
नस्य भारत ॥ ३ ॥ दंभोदप्येभिमानश्चक्रोधः
पारुषमेव च ॥ अज्ञानं चाभिज्ञानस्य पार्थ
संपदमासुरी ॥ ४ ॥ देवी संपद्विमोक्षाय नि
बन्धायासुरीमता ॥ मातुचः संपदं देवीमभि
ज्ञानोसिपांडवः ॥ ५ ॥ दौभृतसर्गो लोके स्मि

नृदेव आसुर एव च ॥ देवो विस्मर शः प्रोक्त आसु
रं पार्थ मे शृणु ॥ ६ ॥ प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च ज्ञानान्
विदुरासुरा ॥ न योऽपि चावागेन सत्यं ते
सुविद्यते ॥ ७ ॥ असत्यमप्रतिष्ठं ते जगदाकुरती
श्वरं ॥ अपरस्मिन् संश्रुतं किमन्यत्कामं हेतुकं ॥ ८ ॥
एतादृष्टिं भव एभ्य नृणां नोत्पद्यते ॥ प्रभ
वं श्रुय कर्माणाः क्षयाय जगतो हिताः ॥ ९ ॥ का

श्री.
गी.
३०

ममाश्रितः सुरेदंभमानमदानिताः॥ मोहाद्गही
त्वासङ्गाहात्प्रवर्तेतेऽचित्रताः॥ २०॥ चित्रामपर
मेयांचप्रलयांतामुपाश्रिताः॥ कामोपभोगपा
मापतावदितिनिश्चिताः॥ २१॥ आशापाशाशूते
र्वडाकामक्रोधपरायणः॥ ईहंतेकामभोगार्थं
मत्पायेनार्थसंचयात्॥ २२॥ इदमध्यमयालङ्घ्य
मिदंप्राप्स्येमनोरथं॥ इदमस्मीदंमपिमेभवि

ष्यति पुनर्न ॥ २३ ॥ असौ मया हतः पात्रुर्हनिष्ये
 चापराधपि ॥ ईश्वरो हं भोगी सिद्धो हं बलवा
 न्मखो ॥ २४ ॥ आद्यो भित्तनवानस्मि को न्योस्मि
 सदृशो मया ॥ यत्पेदास्यामि मोदिष्य इत्यतान
 विमोहिताः ॥ २५ ॥ अनेकचित्रविभ्रान्तो मोहजा
 लसमावृताः ॥ प्रसक्ता कामभोगेषु पतन्ति न
 केशु च ॥ २६ ॥ आत्मसंभावितास्तद्वाधनमान

श्री.
गी.
२२

मरान्विता ॥ यत्तन्तेनामयत्तैस्तेदंभेनाविधिपूर्वकं
२७ ॥ अहंकारं बलं दर्प्यं कामं क्रोधं च संश्रिताः ॥
मामात्मपरदेहेषु प्रद्विषंतो भ्यस्य कः ॥ २८ ॥ ता
नहं द्विषतः कुरांतं सारेषु न राधमान् ॥ क्षिपाम्य
जसमशुभानासुरीष्वेव योनिषु ॥ २९ ॥ आसुरी
योनिमापन्ना मूढा जन्मानि जन्मानि ॥ मामप्राप्ये
व कौंतेय ततोऽयं त्वमां गतिः ॥ ३० ॥ त्रिविधं नर

कस्येदं द्वारं नाशतमात्मनः ॥ कामक्रोधलुपा-
 लोभस्तस्मादेतच्चयं त्यजेत् ॥ २१ ॥ एतैर्विमुक्तः को-
 तेयत मोक्षद्वारैस्त्रिभिर्नरैः ॥ आचरत्यत्मनः श्रय-
 स्ततो याति परां गतिं ॥ २२ ॥ यः शुद्धविधिमुत्स-
 र्ज्य वर्तते कामकारतः ॥ न स सिद्धिं स वाप्नोति न
 सुखं न परां गतिं ॥ २३ ॥ न स्माकं संप्रमाणं तेका-
 र्यं कार्यं व्यवस्थितैः ॥ शास्त्राणां विधानोक्तं क-

श्री.
गी.
२२

मकर्तृमिश्राहंसि ॥ २४ ॥ इति श्रीभगवद्गीतासूपनि
षत्सु ब्रह्मसूत्राचार्ययोगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवा
दाद्देवासुरसंपत्तियोगो नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ अ
नन उवाच ॥ येषां स्वविधिस्तत्सम्यजन्ते श्रद्धया
चिता ॥ तेषां निष्ठा तु का कलससत्त्वमाहो रजस्त
मः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्रिविधा भवति श्रद्धा
देहिनां सा स्वभावजा ॥ सात्त्विकी राजसी चैव ताम

सीचेतितां शृणु ॥ २ ॥ सत्त्वानुहपोसर्वस्य श्रद्धाभ
 वतिभारत ॥ श्रद्धामयोमं पुरुषो यो यशः स ए
 व सः ॥ ३ ॥ मज्जते सान्त्विकारेवानुयत्तरतां सिगत्त
 सा ॥ प्रेतान् भूतगणान् श्रान्तेयज्जनेतामसाज्जना
 ४ ॥ अस्मास्वविहितं चोरं तप्यंते यो तपोज्जनाः ॥ ५ ॥
 भहंकारसंयुक्ताः कामरागबलान्विताः ॥ ५ ॥
 कर्षयंतः शरीरस्य भूतग्राममचेतसाः ॥ मां चै

श्री.
गी.
२३

गंतः प्रागैरस्येता न्विया सरनिश्चयान् ॥ ६ ॥ आहा
रस्तपि सर्वस्य विविधो भवति प्रियः ॥ यत्तस्मिन् पल
यादानं तेषां भेदमिमं शृणु ॥ ७ ॥ आयुः सत्त्वव
त्तारोग्यसर्वप्रोतिविवर्द्धना ॥ रस्याः स्निग्धा र
स्मिराहृद्या आहाराः सान्त्विका प्रया ॥ ८ ॥ कटुश्च
लवणमुष्णतूष्णरूक्षविदाहिनः ॥ आहारा
नसा स्पष्टदुःखशोकामयप्रदः ॥ ९ ॥ यानयामं

रा

गतरसं सति पयुषितं च यत् ॥ ३ ॥ उच्छिष्टमपि चा
 मेधं भोजनं तामसप्रियं ॥ २० ॥ अफलाकांक्षी
 भिर्यज्ञो विधिदष्टो य इज्यते ॥ यष्टव्यमेवेति म
 नः समाधाय स सात्विकः ॥ २१ ॥ अभिसंधाय
 त्वफलं दंभार्थमपि चैव यत् ॥ इज्यते भरत श्रेष्ठ
 तं यज्ञं विडिगतासं ॥ २२ ॥ विधिहीनमसृष्टानं मं
 ब्रह्मो न मदाक्षिणं ॥ अज्ञाविरहितं यज्ञं तामसं

श्री.
गी.
१८

परिचरते ॥ १३ ॥ रेवद्विजगुरुप्रातएतनं प्रोचमा
र्जव ॥ ब्रह्मचर्यमहिंसाचणारीरंतपउच्यते ॥ १४ ॥
अनुद्वेगकरं वाक्यं सत्प्रियहितं च यत् ॥ स्वा
ध्यायाभ्यासनं चैव वाग्नयंतपउच्यते ॥ १५ ॥ म
नः प्रसादः सौम्यतमौ न मात्मविनिग्रहाः ॥
भावसंशुद्धिरित्येतन्नपोमानसउच्यते ॥ १६ ॥
अह्यापरयातप्रतपस्त्रिविधं नरैः ॥ अफला

कांतिभिर्बुक्त्रैसात्त्विकं परिचक्षते ॥ १७ ॥ सत्का
 रमानुष्ठानार्थं तपोदंभेन च वयत् ॥ क्रियते त
 दिहं प्रोक्तं राजसंचलमध्रुवं ॥ १८ ॥ मूढग्राहे
 णात्मनो यत्पीडया क्रियते तपः ॥ परस्मात्सा
 दनार्थं वा तन्नाम समुदाहृतं ॥ १९ ॥ दानमपि
 नियदानं दीयते नुपकारिणे ॥ देयकाले च
 पात्रे च तदानं सात्त्विकं स्मृतं ॥ २० ॥ यत्तत्प्रसू

श्री.
गी.
२५

पकारार्थफलं मुद्रिपवापुन ॥ दीयते च प्रपि-
त्ति संतद्दानं राजसंस्मृतं ॥ २५ ॥ अदेशकाले य-
दानं मणवैभ्यश्च दीयते ॥ असत्कृतमवज्ञानं
तन्नामसमुदाहृतं ॥ २६ ॥ ओं नमो रिति निर्देष्टुं
ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः ॥ ब्राह्मणस्तेन वेदा-
श्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा ॥ २७ ॥ तस्मादौमिष-
दाहृत्य यज्ञदानतपः क्रियः ॥ प्रवर्तते विधा

नोक्ताः सततं ब्रह्मचारितां ॥ २५ ॥ तदित्यनभिसं
धाय फलं यज्ञतपः क्रियः ॥ दानक्रियाश्च विवि
धाः क्रियन्ते मोक्षकांतिभिः ॥ २५ ॥ सद्भावे सा
धुभावे च सदित्येतत्प्रयुज्यते ॥ प्रणले कर्मणि
तथा सशस्त्रः पार्थ युज्यते ॥ २६ ॥ यज्ञे तपसि दा
ने च स्थितिः सदिति चोच्यते ॥ कर्मैवैव तदर्थी
यं सदित्येवाभिधीयते ॥ २७ ॥ अथ ह्यया कृतं द

श्री.
गी.
२६

नंतपल्लप्रकृतंचयत ॥ असदिगुचानेपार्थनच
तयेननोइह ॥ २५ ॥ इति श्रीभगवद्गीतास्य निष
त्सव सविधायायोग शास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवा
द गुणकर्मविभागयोगो नाम सप्तमोऽध्या
यः ॥ २० ॥ अर्जुन उवाच ॥ संन्यासस्य महाबा
होतत्त्वमिहामिवेदितं ॥ त्यागस्य च हृषीकेश
एष केशिनिस्सदनः ॥ २१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥

काम्यानां कर्मणां न्यासं संन्यासं कवयो विदुः ॥
 सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुः त्यागं विचक्षणः ॥ २ ॥
 त्याज्यं दोषवदित्येके कर्मप्राहुर्मनीषिणः ॥ यज्ञ
 दानतपः कर्म न त्याज्यमिति चापरे ॥ ३ ॥ निश्चयं
 शृणु मे न तत्र त्यागे भरत सत्तमः ॥ त्यागो हि पुरु
 षव्याच्च भिविधः संप्रकीर्तितः ॥ ४ ॥ यतो दानं
 तपः कर्म न त्याज्यं कार्यमेव ततः ॥ यतो दानं त

श्री.
गी.
२७

पुनर्कर्मणामन्तर्कार्यमेव तत् ॥ यतोदानं तपश्चैव ।
पावनानि मनीषिणं ॥ ५ ॥ एतात्पितृकर्मणि
संगं यत्काफलानि च ॥ कर्तव्यानीति मे पार्थ ।
निश्चितं मत्तमुत्तमं ॥ ६ ॥ नियतस्य तु संन्यासः
कर्मणो नोपपद्यते ॥ मोहान्न स्य परित्यागस्तु
मसः परिकीर्तितः ॥ ७ ॥ उः खमित्येव यत्कर्म
कायक्लेशभयं त्यजेत् ॥ सकृत्प्राप्तं संन्यागं

नैव त्यागफलं लभेत ॥ ८ ॥ कार्यमिमेव यत्कर्म
 नियतं क्रियते तेन ॥ संगं त्यक्त्वा फलं चैव स त्या
 गः सान्त्विको मतः ॥ ९ ॥ न द्वेष्ट्य ऊशालं कर्म ऊ
 शालेनानुषज्यते ॥ त्यागी सत्त्वसमाविष्टो मेधा
 वी किञ्चन संशयः ॥ १० ॥ न हि देहधृता शक्यं त्या
 ग्कर्मोपप्रेषतः ॥ यस्तु कर्मफलं त्यागी स
 त्यागीत्यभिधीयते ॥ ११ ॥ अनिष्टमिष्टमिश्रं च

श्री.
गी.
६८

विविधं कर्मणः फलं भवत्यप्यगिनां प्रेतानां तसं
न्यासिनां क्वचित् ॥ १२ ॥ पंचैतानि महाबाहो का
रणानि निबोध मे ॥ संख्ये कृतान्ते प्रोक्तानि सि
द्धये सर्व कर्मणः ॥ १३ ॥ अपि ह्यनंतं चाकर्तुं
करणं च एष ग्विधं ॥ विविधाश्च एष क्लेशा
देवं चैवात्र पंचमं ॥ १४ ॥ शरीरवाङ्मनोभिर्भा
क्तमप्यारभते नरः ॥ न्यायं वा विपरतं वा पं

चेतेतस्य हेतवः ॥ १५ ॥ न त्रैव सति कतारं मात्मनं के
 वलं त्रयः ॥ पश्य स कृत बुद्धिस्तान्न स पश्यति ड
 र्मति ॥ १६ ॥ यस्य ता हं कृतो भावो बुद्धिर्यस्य न
 लिप्यते ॥ हत्वा पिस इ मां लोका न्न हं नि न नि य
 ध्यते ॥ १७ ॥ ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता त्रिविधा कर्म चो
 दना ॥ कारणं कर्म कर्त्रेति त्रिविधा कर्मसं ग्रहा
 १८ ॥ ज्ञानं कर्म च कर्त्ता च त्रिधैव गुणभेदतः ॥ प्रो

श्री.
गी.
२६

चनेऽणसंख्यानियथावश्यातामपि ॥ २५ ॥ सर्व
भूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्षते ॥ अविभक्तं वि
भक्तेषु तद्भानं विदिसात्त्विकं ॥ २६ ॥ एष ते ज्ञानं त
य ज्ञानं नाना भावान् एष विधान ॥ विन्नि सर्वेषु
तद्भानं विदिराजसं ॥ २७ ॥ यत्तु कृत्स्नं वदेकस्मि
न्कार्ये सक्तिमहेतुकं ॥ अतत्पार्थ वदल्पं च तद्भा
मसमुदाहृतं ॥ २८ ॥ नियतं संगरहितं मया गदे

भूतेषु

षतः कृतं ॥ अफलप्रेषना कर्म यत्र सात्विकमु
 च्यते ॥ २३ ॥ यत्र कामे प्रसूना कर्म साहंकारेण वा
 पुनः ॥ क्रियते बहुलाया संतः शत्रुसमुदाहृतं ॥
 २४ ॥ अनुबंधं क्षयहिंसा मनपेक्ष च पौरुषं ॥ मो
 हादारभ्यते कर्म यत्र त्रासस उच्यते ॥ २५ ॥ मुक्त
 संगो न हं वादी धृष्टसाहसमन्वितः ॥ सिद्धासि
 द्यो निर्विकारः कर्त्ता सात्विक उच्यते ॥ २६ ॥ आर्गी

श्री.
गी.
२००

कर्मफलप्रेषलुब्धो हिंसात्मको शुचिः ॥ हर्षो
कान्वितः कर्त्तारान्तर्माः परिकीर्तितः ॥ २० ॥ अ
शुक्रः प्राकृतस्तत्रः पाठेनैष्कृतिको ह्यसः ॥
विषादी दीर्घसूत्री च कर्त्तानामस उच्यते ॥ २१ ॥
बुद्धेर्भेदं धृते चैव गुणतस्त्रिविधं शृणु ॥ प्रोच्य
माणमपोषेण पृथक्तेन धनं जय ॥ २२ ॥ प्रवृ
त्तिं च निवृत्तिं च कार्याकार्योभयाभये ॥ वंधं मो

संचयेवेत्तिबुद्धिः सापार्थसात्विकी ॥३०॥ यथा
धर्ममपधर्मचकार्येचाकार्यमेवच ॥ अथथावत्प्र
ज्ञानानिबुद्धिः सापार्थराजसी ॥३१॥ अधर्मप
र्ममिनियामन्यतेनामसावृता ॥ सर्वार्थान्वि
परीतांश्चबुद्धिः सापार्थतामसी ॥३२॥ एतायथा
धारयतेमनः प्राणेंद्रियक्रिया ॥ योगेनाव्यभि
चारिण्यपृतिः सापार्थसात्विकी ॥३३॥ यथात

श्री.
गी.
२२

धर्मकामार्थानुभूत्याधारयतेर्ज्ञेन ॥ प्रसंगेन फला
कांस्तोष्टुतिः सापार्थगतसौ ॥ ३० ॥ यथास्वप्नं
भयं शोकं विषादं मदमेव च ॥ न विमुञ्चति दुः
र्मेधाष्टुतिः पार्थनामसौ ॥ ३५ ॥ सखं त्विदानीं
त्रिविधं शृणु मे भरतर्षभ ॥ अभ्यासाद्दमते यत्र
दुःखान्तं च निगच्छति ॥ ३६ ॥ यत्र दग्ने विषमिव
परिणामे मृतोपमं ॥ तत्सखं सात्त्विकं प्रोक्तं ॥

मात्मबुद्धिप्रसादजं ॥३०॥ विषयेन्द्रियसंयोगा
यन्नदये मृतोपमं ॥ परिणामे विषमिव तत्सुखं
राजसंस्मृतं ॥३१॥ यदयेवानुबंधे च सुखं मोह
नमात्मनाः ॥ निद्रालस्यप्रमादोत्थं तन्नामस
मुदाहृतं ॥३२॥ नतदस्मि एषिमांवादिविदे
वेषुवापुनः ॥ सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्या
त्रिभिर्गुणैः ॥३३॥ ब्राह्मणाक्षत्रियविष्णुशूद्रा

श्री.
गी.
१२

एतच्च परंतप ॥ कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्र
भवैर्गुणैः ॥४१॥ कामोदमस्त्रयः शोचंस्तानि रा
जवमेव च ॥ ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मक
र्मस्वभावजं ॥४२॥ येषाम्येते ज्ञो धृतिर्दास्यं युडे
चाप्यपलायनं ॥ दानं मीश्वरभावश्च दानं क
र्मस्वभावजं ॥४३॥ कृषिगोरक्षवाणिज्यं वैश्या
कर्मस्वभावजं ॥ परिचर्यात्मकं कर्म शूद्रस्य ॥

पिस्वभावजं ॥४४॥ स्वस्वकर्मणभिरतःसंसिद्धं
लभतेनरः ॥ स्वकर्मनिरतःसिद्धियथाविंदति
नशृणु ॥४५॥ यत्रःप्रवृत्तिर्भूतानांयेनसर्वमि
दंततं ॥ स्वकर्मणातमभ्यर्च्यसिद्धिंविंदतिमान
वः ॥४६॥ श्रेयान्स्वधर्मोविशुणःपरधर्मात्स्वनु
ष्टितात् ॥ स्वभावनियतंकर्मकृत्वन्नाप्रोतिकि
त्विषं ॥४७॥ सहजंकर्मकौंतेयःसदायमपिन

श्री.
गी.
१३

सतेत ॥ सर्वारंभादिदोषेण धूमेनाग्निरिवावृता ॥
॥ ४८ ॥ असक्तबुद्धिः सर्ववर्जितात्मा विगतस्पृह ॥
नैकर्मसिद्धिं परमासंन्यासेनाधिगच्छति ॥ ४९ ॥
सिद्धिं प्राप्नोयथा ब्रह्म तया प्राप्नोति निबोध मे ॥
समासेनैव कौंतेय निष्ठा तानस्य यापरा ॥ ५० ॥
बुद्ध्या विशुद्धया युक्तो धृष्टात्मानं नियम्य च ॥
पाप्मादीन्विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषाद्युदस्य च ॥ ५१ ॥

विविक्तसेवीलद्यासीजितवाक्कायमानसः॥
ध्यानयोगपरोनिसंवैराग्यंसंमपश्चितः॥५२॥
अहंकारं वलं दं प्यकामं क्रोधं परिग्रहं॥ विम
च्यनिर्ममाः पूर्णतो ब्रह्मभूयाय कल्पते॥५३॥
ब्रह्मभूतः प्रसूनात्मानं पूर्णवतिनकांक्षति
समः सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं लभते परां॥५४॥
भक्त्या मामभिजानाति यच्चाप्यश्नास्मिन्नस्य॥

श्री.
गी.
२४

तः॥ नतो मां न त्वतो ज्ञात्वा विप्रो न तद नं वरं ॥ ५५ ॥
सर्व कर्माण्यपि सदा कुर्वन्नेममह्य पाश्रयः ॥ मम
सादा दवाप्नोति शश्वतं पदमच्ययं ॥ ५६ ॥ चेन सा
सर्व कर्माणि मयि सन्त्यस्य मम परः ॥ बुद्धि योग मु
पाश्रित्य मच्चितः सततं भव ॥ ५७ ॥ मच्चितः स
र्व दुर्गाणि मम सादा त्रिष्यसि ॥ अथ चेत्तहं
कारान श्रोतुमि विनंक्षसि ॥ ५८ ॥ यदहं कोर

म

माश्रित्य न यो त्पश्यति मत्पसे ॥ मिथैव व्यसाय
 स्ते प्रकृतिं स्वानियोष्यति ॥ ५९ ॥ स्वभावजेन कौ
 तेय निवृद्धः स्वेन कर्मणा ॥ कर्त्तुं नेच्छसि यन्मोह
 करिष्ये स्मिन् वशोपितम् ॥ ६० ॥ ईश्वरः सर्वभूता
 नां हृद्देशोर्त्तनतिष्ठति ॥ आस्येन् सर्वभूतानियं
 वा हृद्धानि मायया ॥ ६१ ॥ तमेव शरणं गच्छ सर्व
 भावेन भारत ॥ तत्प्रसादात्प्राप्तांति स्थानं प्रा

श्री.
गी.
१४

पुष्पसिंहाश्रुते ॥६२॥ इति नेतानमाख्यातं गुह्याग
त्यनरं मया ॥ विमृशेत्तदयोषेण यथेच्छसितया
ऊरु ॥६३॥ सर्वगुह्यनमं भूयः शृणु मे परमं वच ॥
इष्टोसि मे हृदयमतिस्ततो वक्ष्यामि ते हितम् ॥६४॥
मन्मना भव मद्भक्तो मया जी मां न मत्कुरु ॥ मामे
वेष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोसि मे ॥६५॥ सर्व
धर्मात्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ॥ अहं त्वां स

वैपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥ ६६ ॥ इदं तेनातपस्का
 यनाभक्ताय कदाचन ॥ न चाशुश्रूषे वेवाच्यं न
 च मां यो भ्यस्यति ॥ ६७ ॥ य इदं परमं गुह्यं मद्भक्ते
 ष्वभिधास्यति ॥ भक्तिं मयि परां कृत्वा मामेवैष्य
 स्य संशयः ॥ ६८ ॥ न च तस्मान्ननुष्येषु कश्चिन्ने
 प्रियकृत्तमः ॥ भवितान च मे तस्मादन्यः प्रिय
 तरो भुवि ॥ ६९ ॥ श्रद्धेष्मते च य इमं परमं वादमा

सं १

या

श्री.
गी.
१५

वयो॥ ज्ञानयत्नेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मेमति
७०॥ अज्ञावाननुसूयश्च शृणुयादपियोनरः॥ १
सोपि मुक्तः शुभालोको न्याप्तुं कर्मणा॥
७१॥ कश्चिदेतन्कुतं पार्थ त्वयैकाग्र्येण चेत्तसा॥
कश्चिदज्ञानसंमोहप्रतपस्तेष्वनंजय॥ ७२॥ अ
नउवाच॥ नष्टो मोहास्मृतिर्लुप्तवत्प्रसा
दात्मयाचुन॥ स्थितोऽस्मि गतसंदेहाकरिष्ये॥

देत ४

वा

वचनंतव ॥ ७३ ॥ सं य ३ वा ॥ इत्यहं वासुदेव
 स्पृष्टार्थं स्पृष्टमहात्मनः ॥ संवादमिमं श्रोष्यमहु
 नंगेमहर्षणं ॥ ७४ ॥ व्यासप्रसादाश्रितवानेतद्
 त्वमहंपरं ॥ योगं योगाश्च रात्मानं साक्षात्कथय
 नः स्वयं ॥ ७५ ॥ राजत्वं स्मृत्यं संस्मृत्य संवादमि
 मम हृतं ॥ केशवार्त्तनयोः पुण्यं हृष्यामि च म
 हुर्महुः ॥ ७६ ॥ तच्च संस्मृत्य संस्मृत्य रूपमस्य

म १

कृष्ण ४

श्री.
गी.
२७

नं हरे ॥ विष्णो मे महाराज हृष्यामि च पुनः पुनः
७७ ॥ यत्र योगेश्वरः कृष्णायत्र पार्थाय त्र्यम्बरः ॥ त
त्र श्रीवित्तो भूतिप्रदानीतिर्मम ॥ ७८ ॥ इ
ति श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे मोक्षसंन्यासयोगो
नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ शुभम् ॥ शुभम् ॥
ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ विश्वदत्तिलहस्यप
 मयुगलेदनाक्षसूत्रेश्वरे ॥ वामे मोदकपूर्ण
 पात्रपुरुषो नागोपवित्रीधृक् ॥ श्रीमां सिंह
 युगासिनाशतियुगेश्वो वह्नो लिमा
 न्दिएणदीश्वरपुत्रसखसगवालंबोधराश
 र्मेनः ॥ २ ॥ अलांवरधरं विसृष्टाशिवं र्णचतुर्भ
 नं ॥ प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ २ ॥

गं
स्तो-
२

सिंहरजंजमुद्रताशनविक्रमार्करकाज्ञदाडिम
निभायचतुर्भुजाय॥ हेरं वभैरवगणेश्वर
यकाय॥ सर्वार्थसिद्धिफलदायनमः शिवाय
चिदचिन्मदगंभोरंगमागमपदो ज्जितं॥ गह
नाकाशसंकाशां वंदे देवगणेश्वरं॥ ४॥ श्री
नरामारुवावा॥ शंकराद्वल्लक्षणप्राप्तिपद्म
योनिममप्रभो॥ नदहंकीर्तिविषयामिस्तोत्रं

परमउल्लभं ॥ ५ ॥ चतुर्थोषष्टमष्टमां चतुष्पां
चभक्तितः ॥ एतयेतगणधत्तं अष्टभक्तिस
मन्वितः ॥ ६ ॥ अर्चैः पुष्पैः स्तुत्या धूपैः दीपैः मालै
श्च चामरैः ॥ वस्त्रैः कुंडलकीयूरैर्मौलिभिश्च
विगानकैः ॥ ७ ॥ भद्रैर्भोज्यैरुपैश्च मत्स्यैर्मां
सैश्च मोदकैः ॥ पानकैः फलमूलैश्च होमैर्मंत्रा
दिभिस्तथा ॥ ८ ॥ गंगाहृदयतुंगांगं श्रीपै

ग.
लो.
३

लेतुगणेश्वरम् ॥ वाताणस्पान्यदामुक्तोगयाया
दंकधारिणं ॥ प्रयागेतुगणधत्तं केदारेविव
दाननं ॥ लंबोदरं ऊरुत्तेनैमिषेचमदोत्कर
म् ॥ जंबकंदंडकारणेलोकेषां हिमवद्भिरो ॥
विश्वत्सेनं च विंष्टाद्धौ मालयेहेमजंभकं ॥ न
यकंपुष्करदीपे विज्ञेयां कल्मलोस्थितं ॥ ६ ॥
लावते विश्वरूपं हरिवर्षे मदोत्करं ॥ त्रिनेत्रसिं

हलाहोपे श्वेतद्वीपे त्वामनं ॥ उज्जयिन्या चलं वो
सुं मालवेश्वर्ये कर्णकं ॥ सोराष्ट्रवरदं नित्यं का
पसीरे भीमद्वीपे ॥ सिंधुसागरयोर्मध्ये वि
ज्ञेयं मंत्रनायकं ॥ हर्यत्तं यत्तं भवने कैलसे पर
श्वरं ॥ महायोगं महेंद्रचमसे वाराहद्वीपे
महोदधरं चलं पायां च पायं शिखिवाहनं ॥ पा
पहस्तं त्रिकूटे च पूजयेत्सर्वसिद्धिदं ॥ बलम

ग.
लो.
४

प्रियहायांचपादलेसिंहवाहनं॥ पौंड्रौद्रसुखं
पिकलापिशामकेजयं॥ मेरुष्टेष्टकामरूपंनंदनं
नंदनेवने॥ विजयंवैगंधर्वनेदेवदारुवनेगणं॥ आ
डाणंविम्वहस्यं॥ गंगामारसंगमेमहापथिवि
रूपात्तचित्रसेनंतपुष्करंदुर्जयंपुमुनातीरेस्तभनं
गंधमादने॥ अंबरेष्टभद्रवटेमोहनंरुस्तिमाधि
ह॥ किर्किंदायामुग्रकैवलंकायांतुविभीष।

एणं ॥ कलिंगेवरुणं चैव विंध्यापादे मदीत्करम् ॥
 अश्वत्थं च त्रहस्तेषु चीनेषु जया वहं ॥ वज्रहस्तं को
 सलेषु रत्निणोत्तरो हितं ॥ शूलो घतकरं चै
 व मध्यदेशे प्रकीर्तितं ॥ एकदंतं पश्चिमाञ्चोर्ध्व
 देशे पराजितं ॥ उत्तरे चारुवक्त्रं च वरिष्ठं त्रिपुरेषु च
 हिरण्यकवचं चैव गिरिसंक्षिप्तं संस्थितं ॥ सुम
 एवं च कलिंगेषु नर्मदाया च तर्भुजं ॥ महाप्रण

महामाया भद्रकर्णरुदेशिवं ॥ गोकर्णगत
 कन्यजज्ञेवगाननं ॥ पद्मासनं कामरूपं श्रीम
 लं सर्वतः स्थितं ॥ वेदवेदांशुगस्त्रेषु चिंतये
 गणनायकं ॥ अष्टाष्टष्टिस्तनामानिना
 म्नांमद्भुतकर्मणं ॥ नित्यं प्रभातकालेन
 चिंतयेत्सर्वसिद्धिदं ॥ एतत्तन्नात्रं पवित्रं च
 मंगलं पापनाशनं ॥ शस्त्रखड्गदवेनालो

ग.
 स्तो.
 ५

यत्तरतोभयापहम् ॥ चोरादिकतयव्याघ्र
व्यादिदुर्गतिनाशने ॥ कृत्वादिमायाशमने
सर्वपात्रविमर्दनम् ॥ त्रिसंध्यः पठेदेतत्स
लभेत्सर्वसिद्धिदं ॥ गणेश्वरप्रसादेनल
भते शंकरं पदं ॥ इति श्रीगणेश्वरस्तोत्रं संपूर्णं
समाप्तं ॥ शुभमस्तु शुभमस्तु शुभमस्तु

परिताल मो सककुपूरर तालशि
पात्ररत चंदनठ के सरधजो उदे दुध

नाल वसना
सभा वसना

प्रथमविगायत्रि मंत्रः ॥ ओं भू
ओं भुवः ॥ ओं स्वः ॥ ओ वा सु देवा
यवि सुय महेन्द्र नाराण
धधी मद्रित नो विष्टः प्रचो
श्च द या ॥ १॥

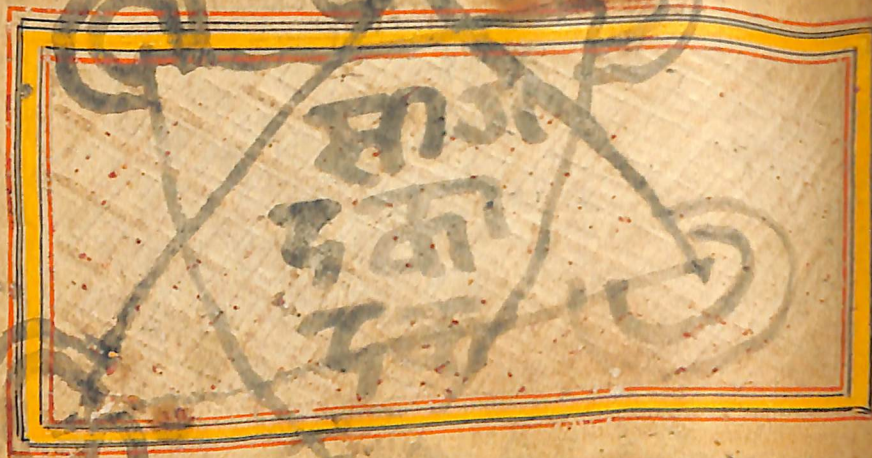
प्रथमै प्यगायत्रि ओं विरपा यवि प्रमे वि
य र ना य धी नद्रित नो विष्टः प्रचो

धात्र॥ २॥ प्रथमं द्रुगा यविमंत्रः ॐ जि
नं ते पुं उ री का दानम ज्ञे विष्णु भावन
नम ज्ञे त्वं हृषीकेशम सा पुरषपूर्व

ज॥ ३॥
प्रथमं द्रुगा
यत्री॥ ॐ न
राघणा य
विष्णु नैवा
४

सुदेवा यधीम ज्ञे तन्नो विष्णुः प्रचोदयात्

पनी एउतरर सेजुलासानीला
घोअनीलाघोअनीलालान

नीलापलाननीलापंदनीलाधु
प्रातः ३ तमिपिंडे वडे काररामा
मीमले राम वंदेला प्रातान

घाशिरमारघाशिररखे ३ तपि
उचडेनीलेकैडेवरपडे

धो वा की मउली वडे गुरुजो
रख नाच की प्राप्ता मलेप्र

धनि रघु कुटुम्ब रे मेरी
मजगु रु दीण जत फुरो
शुभ रघु वाचा फुरो ॥ ॐ

ॐ नमः
उपदेश गुरु को प्रादेश
काशी जै काले पूर नरक

स्ये जिनजा याकालाव
कावहे प्ररकालजाक
जा हटे सरवधे पुरोम

भं-
सं-
२

जनमाभगा
प॥ जेभ्रज
वक्रमथेस्य
धुपिवंतीके
नोदरितमु
कान्पोषयं
गतिदेवीश्री

चतुर्मास
लज्जलपतं
रंतो॥ मंथरा
ठकान्नतयं
पहरंतीसाध
नी॥ जयनि
सुंदरीक्रीडं

ओं चतुर्भुजा मे कवचां एते उवदनप्रभा ॥ तद्गुणानि ध
 रां देवीं वरदाभयपालिकां ॥ ३ ॥ प्रेतसंस्थामहागैत्रीं भु
 जगेनोपवीतिनीं ॥ भवानीकालसंहारकं च महाविश्व
 वितां ॥ ४ ॥ जगत्स्थितिकरीं त्रसविस्तरुद्रादिभिः सु
 रैः ॥ स्वतांतां परमेशानां नो म्यहं विघ्नहारिणी ॥ ५ ॥
 कैलासशिखरे रम्ये देवदेव महेश्वरं ॥ ध्यानात्परतमा
 सीनं प्रसन्नमुखं कंचनं ॥ ६ ॥ सुगन्धशिखरे तुरंगिनीं

त्रियुगं प्रभं प्रणम्य शिरसानंदीव ज्ञानलिरभाषतं
 ॥ श्रीनंदिकेश्वर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ संशयोक्ति
 महात्मम ॥ रहस्यमेकमिच्छामि प्रहृत्वांभक्तवत्सल
 ॥ देवतायास्तु या कस्याः स्तोत्रमेव दिवानि शुभं ॥ पठ
 ने विरतां नायत्नतः किमपरापरं ॥ १ ॥ इति एह सदा दे
 वीनंदिकेन जगद्गुरुः ॥ श्रीवाच भगवानो कोविकस
 नेत्रपंकजः ॥ २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधुसाधु गणेश

भ.
 स.
 २

एएएवानसिमांचयत॥ स्कंदस्यापिषयज्ञोपंरहस्यं
 कथयामितत॥ ११॥ पुराकल्पतयोलोकांसिस्तमद
 चेतनः॥ गुणत्रयमयीशक्तिर्मोकाप्पालिङ्गनस्युषी
 १२॥ हेतुसंकल्पजालस्यमनोपिष्टायनीशुभाः॥ इके
 तिपरमाशक्तिरुन्मिसीलततःपरं॥ १३॥ ततोवागिति
 विख्याताशक्तिःशक्तमयीपुरा॥ प्रादुरासीजगत्माना
 वेदमातासरस्वती॥ १४॥ ब्राह्मीचवैष्णवीरौश्रीकौमारी

भ.
स.
३

पार्वतीशिवा ॥ सिद्धिदाबुद्धिदाशंतासर्वमंगलदा
यिनी ॥ १५ ॥ नयैतत्सूज्यते विश्वं मनाधारं च धार्यते ॥
नयैतत्प्राप्यते सर्वे तस्यामेव प्रलीयते ॥ १६ ॥ अर्चिता
प्रणता ध्याता सर्वभावविनिश्चितैः ॥ आराधितास्तु
तासैव सर्वसिद्धिप्रदायिनी ॥ १७ ॥ तस्याः अनुग्रहारे
वतामेव कृतवानहं ॥ सहस्रैर्नामभिर्दिशैस्तुलोक
प्राणिपूजितैः ॥ १८ ॥ स्तुतेनानेन संतुष्टामामेव प्रवि

वेशसा ॥ तदारभ्यमयाप्राप्तमैश्वर्यमिदमुत्तमं ॥ १० ॥ न
 त्रभावाभ्यासखंडं जगदेतच्चराचरं ॥ सप्तसुरगंयर्वा
 यत्तराक्षसमानवं ॥ ११ ॥ सपत्नगंसशमुद्रं सपौलवनका
 ननं ॥ सग्रहाशिनत्तवं पंचभूतगुणान्वितं ॥ १२ ॥ नंदि
 नामसहस्रेणैस्त्वेनानेनसर्वदा ॥ स्त्रोमिपरापरांशा
 त्किंममानुग्रहकारिणी ॥ १३ ॥ इत्युक्त्वा परतंदैवं चराच
 रगुहंविभं ॥ प्रणम्यशिरसानंदीप्रोवाचपरमेश्वरं ॥ १४ ॥

भं
सं
४

श्रीनंदिकेश्वर उवाच ॥ भगवदेवदेव शालोकनाय नमः
ने ॥ भक्तोऽस्मि तव दासोऽस्मि प्रसादः क्रियतां मयि ॥ २४ ॥
व्याः स्तवमिमांशुण्डले भवसुरैरपि ॥ श्रोतुमिच्छाम
हं देवं प्रभावमापि चास्पृश ॥ २५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
शृणु नंदिर्महाभाग स्तवराजमिमं शुभं ॥ सहस्रैर्ना
मभिर्दिव्यैः सिद्धिदं सख मोक्षदं ॥ २६ ॥ अविभिः प्रातरु
म्यायपहितं च समाहितैः ॥ त्रिकालं श्रद्धया युक्तैः ना

नः परतरः स्तवः ॥ २० ॥ ॐ अस्य श्रीभवानी नाम सहस्र
स्तवराजस्य ॥ श्रीमहादेव ऋषिः ॥ आद्याष्टाक्षरः ॥ भ
गवती भवानी देवताः ॥ अनुष्टुप् छंदः ॥ श्रीमहादे
वी श्रीमर्थे सर्वकामनाप्राप्तये जपे विनियोगः ॥ ॐ
वालार्क मंडलाभासं चतुर्वर्जं त्रिलोचनं ॥ पाशां
कुंशि शरं चापं धारयंती शिवां भजे ॥ २१ ॥ अथैडमो
लिममलाममलाभिवंधा ॥ मंभोजपाशाशूलिव

अ.
स.
५

ककपालहस्तो रक्तगिरागरशनाभरणीत्रिनेत्रं
ध्यायेत्किं वस्य वनितां मदविह्वलांगी ॥ ईश्वर ३ वा
व ॥ ओं महाविद्याजगत्माता महालक्ष्मी शिवप्रि
या ॥ विस्रुमायाशुभाशांता सिद्धा सिद्धसरस्वती ॥
१ ॥ तमाकांतिप्रभाज्योक्ता पार्वती सर्वमंगला ॥ हिं
लाचंडिका दांता पद्मालक्ष्मी हरिप्रिया ॥ २ ॥ त्रिपुरा
नंदिनी नंदासुनंदासुरवंदिता ॥ यत्तविद्यामहामा

यावेदमातासुधाधृतिः॥३॥ प्रीतिः प्रियाप्रसिद्धाव
मृडानीविंध्रवासिनी॥ सिद्धविद्यामहाशक्तिः
प्रीनारदसेविता॥४॥ पुररुतप्रियाकांताकामि
नीपद्मलोचना॥ प्रह्लादिनीमहामातादुर्गादुर्गति
नाशिनी॥५॥ ज्वालामुखीसुगोत्राचन्योतिःसुद
हासिनी॥ दुर्गमादलेभाविद्यास्वर्गतिपुरवासि
नी॥६॥ अपर्णाशंवरीमायामदिगामृदुहासिनी

भ-
स-
६

कलवागीश्वरीनिष्पान्तिक्लिन्नाकृणेदरी ॥ ७ ॥ कामे
श्वरीचनीलाचभोरुंडावह्निवासिनी ॥ लंबोधरीमहा
कालीविद्याविद्येश्वरीतथा ॥ नरेश्वरीचसम्पाचसर्व
सौभाग्यवर्धिनी ॥ संकर्षिणीनारसिंहीवैलंबीच
महोदरी ॥ कात्यायनीचचंपाचसर्वसंपन्निकारिणी
नारायणीमहानिशायोगनिशाप्रभावती ॥ प्रज्ञापा
रमिताप्रज्ञानारासमधुमतीमधु ॥ तीराणवसुधाहा

राकालिकासिंहवाहना ॥ गंकारवसुधाकाराचेतना
कोपनाकृतिः ॥ अर्धचिंद्रधराधाराविश्वमाताकला
वती ॥ पद्मावतीसुवस्त्राचप्रवृद्धाचसरस्वती ॥ कंजसा
नाजगद्धात्रीबुद्धमाताजिनेश्वरी ॥ त्रिनमाताजिनेश्वरी
चणारदाहंसहवाहना ॥ राज्यलक्ष्मीर्वेषहकारासुधा
कारासुधात्मिका ॥ राजनीतिस्रयोवर्तादंडनीतिक्रि
यावती ॥ सद्भूतिसारिणीश्रद्धासद्भूतिसत्यरायणा

सिंधुमेदाकिनीगंगायमुनाचसरस्वती॥ गोदावरीवि
 पाशाचकावेरीचणनरुदा॥ सरयुश्चंद्रभागाचको
 शिकीगंडकीशुच॥ नर्मदाकर्मनाणाचचर्मएवप
 ष्यदेविका॥ वेत्रवतीवितस्ताचवरदानरवाहना॥ स
 तीपतिव्रतासाधीसचक्षुःऊंडवासिनी॥ एकचक्षुः
 सहस्राक्षीसश्रोणिभेगमालिनी॥ क्षेत्रश्रोणि
 पताकाचसव्यूहायुद्धकांतिली॥ पताकिनीदया

भ
 स
 ७

रंभाविपंचोपंचमप्रिया ॥ परापरकलाकांतात्रिषा
 क्रिर्मोक्षदायिनी ॥ ऐंद्रीमाहेश्वरीश्वरीब्राह्मीकौमा
 रोजलवासिनी ॥ इच्छाभगवतीशक्तिः कामधेनुः का
 पावती ॥ वज्रायुधावज्रहस्ताचंडीचंडपराक्रमा ॥ गौरी
 गोरीसुवर्णवर्णचस्थितिसंहारकारिणी ॥ एकाने
 कामहेश्याचपातबाहुर्महाभुजा ॥ भुजंगभूषणा
 भूषाषट्चक्रा मवासिनी ॥ षट्चक्रभेदिनीश्या

भ.
स.
६

माकायस्याकायवर्जिता ॥ सुस्मिता सुसुखीता
मामलप्रकृतिरीश्वरी ॥ अजाचवङ्गवर्णाचपुह
षार्थप्रवर्तिनी ॥ रक्तानीलासिताश्यामाकलापी
ताचकर्तुर्गग ॥ सधातस्मान्नाद्यज्ञानरुणीकर
णालया ॥ कलाकाष्टामुहूर्ताचनिमेषाकाल
रूपिणी ॥ सवर्णरसनानासाचक्षुर्गवतीरसा
गंधप्रियासुगंधाचसुस्पर्शचमनोगतिः ॥ म

गनाभिर्देगासीचकर्षेणामोदधारिणी ॥ पद्मयो
निःसुकेष्टीचसुलिङ्गाभगश्रुपिणी ॥ योनिमुद्र
महामुद्राखेचरीखगगाभिनी ॥ मधुश्रोमापवी
वल्लीमधुमात्रामदोदता ॥ मानङ्गीशुकहस्ताच
पुष्पवाणेक्षचापिनी ॥ रक्तांबरधराक्षीवारका
पुष्पवतंसिनी ॥ शुभ्रांबरधराधीरामहाश्वेता
वसुप्रिया ॥ सुवेणीपद्महस्ताचमुक्ताहारविभू

भ.
स.
२

षण्ण॥ कर्पेण मोदनिष्ठा सा पश्चिमं दिशः॥ त्व
णी चक्रहस्ता च भुसुं डी परिचायुधा॥ चापिनी पा
णहस्ता च त्रिशूलवरधारिणी॥ सुभाण्ण शक्ति
हस्ता च मयूरवरवाहना॥ वरायुधा धरावीरवी
रपानमदात्करा॥ वसुधा वसुधारा च जयाशक्ति
वरीणिवा॥ विजया च जयंती च मुक्तानी शक्ति
नाशिनी॥ अंतर्वेत्नी वेदशक्तिर्वरदा वरधारि

णी शीतलाचसुश्रीलाचबालग्रहविनाशिनी रुमारी
 चसुपर्वीचकामाख्याकामवदिता जालंधरधरानंता
 कामरूपनिवासिनी कामबीजवतीसत्यासत्यधर्मप
 रायणा स्थूलमार्गस्थितासूक्ष्मासूक्ष्मबुद्धिप्रबोधिनी
 षट्कोणाचत्रिकोणात्रिनेत्रात्रिपुरस्वंदरी वृषप्रिया
 वृषावृद्धामहिषासुरघातिनी संभदर्पहरादीप्रा
 दीप्रापावकसन्निभा कपालभूषणकालीकपाल

मालधारिणी कपालकुंडलादीर्घाशिवहृतिघ्न
धुनिः सिद्धिदाबुद्धिदानित्यासत्यमार्गप्रबोधि
नी कंवयीवावस्रमतीकात्रक्षायाकृताल
या १

नगङ्गभीकुंडलिनी भुजंगाकारशायिनी ॥ प्रोक्त
 सत्सप्तपद्मावनाभिनालमृणालिनी ॥ मल्ल
 दारानिराकारावक्रिज्जुंडकतालया ॥ वायुज्जुंड
 सखासीनानिराधारानिराश्रया ॥ आसोपका
 सगतिर्जीवाग्राहिणीचक्रसंश्रया ॥ वल्लीतंतु
 समुत्पानां षड्सास्वादलोत्तुभां ॥ नपस्विनी
 नपसिद्धिरूपसः सिद्धदायिनी ॥ नपोनिष्ठान

भ-
स-
११

पोयुक्तातापसीचतपःप्रिया॥सप्रधातमयीम्
निसप्रधातंनराश्रया॥देहपुष्टिर्मनपुष्टिरनपु
ष्टिर्वलोद्धता॥गोषधिर्वैद्यमाताचद्रव्यशक्तिप्र
बोधिनी॥वैद्यावैद्यचिकित्साचसुषुप्त्यरोगना
शिनी॥मृगयामृगमांसादामृगत्वमृगलोच
ना॥वायुरावंपरुषाचवपरुषावधोद्धता॥वंदी
वंदिस्त्वनाकाराकारावंधविमोचिनी॥मृंखला

खलहाविद्यादृढबंधविमोचिनी ॥ अंविंकांबालि
काचांवास्वदासाधुजनार्चिता ॥ कोलिकीजल
विद्याचसज्जलाजलपूजिता ॥ कालचक्रभ्रमि
भ्रोताविभ्रमाभ्रमनाशिनी ॥ वाय्वालीमेघमाला
सृष्टिःसंसारवर्धिनी ॥ अकाराचरकाराचउका
रेकाररूपिणी ॥ क्लीकारीवीजरूपावलीकारा
चरवासिनी ॥ सर्वाक्षरमयीमूर्तिरक्षरावर्णमा

भ-
स-
११

लिनी ॥ सिंह राहु एवार्णव सिंह रतिल कप्रि
या ॥ वशपाच वशपवीजाच लोक वशप विभावि
नी ॥ नृप वशपानृपसेव्या नृप वशप कयी प्रिया
महिषी नृप मान्याच नृप मान्या नृप नंदिनी ॥ नृ
पधर्म मयी धन्या धन धान्य विवर्धिनी ॥ चतुर्वर्ण
मयी मूर्तिश्चतुर्वर्णश्च एजिता ॥ सर्वधर्म मयी
सिद्धिश्चतुर्गश्च मवासिनी ॥ ब्रह्मणी ह त्रिय

वैष्णवाश्चक्राचारवरवर्णजा ॥ वेदमार्गरतायज्ञा
वेदेविश्वविभाविनी ॥ अस्त्रपास्त्रसयीविद्याव
रसास्त्रास्त्रधारिणी ॥ सुमेधासत्यमेधाचभद्र
काल्यपरानिना ॥ गायत्रीसत्कृतिःसंध्यासावि
त्रीत्रिपदाश्रया ॥ त्रिसंध्यात्रिपदीधात्रीसुपर्वासा
मगायना ॥ पंचालीवालिकावालाबालक्री
डासनानिनी ॥ गर्भधारथराश्रुत्यागर्भाशय

भ०
स०
२३

निवासिनी ॥ सुरारिघातिनी कृत्वा सतनाच
तिलोत्तमा ॥ लज्जारसवती नंदाभवानी पा
नाशिनी ॥ परांवरपरागीतिसुगीतिज्ञाना
लोचना ॥ सप्तसुरमयी तंत्रीषड्जमध्यमदेवता
मूर्ध्नाशामसंस्थाना सुश्रुता सुस्थानवासि
नी ॥ अराठहासिनी प्रेताप्रेतासननिवासि
नी ॥ गीतनृतप्रिया कामातुष्टिदा प्रुष्टिदा

या ॥ तिष्ठासन्प्रियाप्रज्ञालोकेषीचसुरोत्तमा
 सुविषाज्वालिनीज्वालाविषमोहार्तिनाशि
 नी ॥ विषारिन्नागदामनीऊरुऊलामृतोद्ग
 वा ॥ भूजभीतिहरारत्नभूतावेषाविभाशिनी
 रत्नोष्णीगत्तरात्रिदीर्घेनिशादिवागति ॥ चंद्रि
 काचंद्रिकांतिश्चसूर्यकांतिर्निष्णाचरी ॥ शक्ति
 नोष्णाकिनीशिष्याहाकिनीचक्रवाकिनी ॥ सि

भ-
स-
२४

नासिनप्रियासांगासुज्जलावनदेवता॥ गुरु
पधरागुर्वीमृत्युर्मासीविष्णुरदा॥ महामाती
विनिंचनं दामृत्युविर्नपिनी॥ चंद्रमंडलसं
काणचंद्रमंडलवासिनी॥ अणिमादिगुण
पेतास्वसृहाकामरूपिणी॥ अष्टसिद्धिप्र
दाप्रोदाउष्टदानवद्यानिनी॥ अमादिनिपता
पुष्टिस्तर्वास्तुतर्मासी॥ चतुःसमुद्रप्रप

नचतुर्वर्गफलप्रदा ॥ काशपुष्पवतीकाशाशरत्नं
वदलोचना ॥ भूतभव्याभविष्याचशैलजाशैल
वासिनी ॥ वाममार्गरतावामाशिववामंगवा
सिनी ॥ वामाचारप्रियातृष्टालोपासुदाप्रबो
धिनी ॥ भूतात्मापरमात्माचभूतभावविभा
विनी ॥ मंगलाचतुशैलाचपरमार्थप्रबोधि
नी ॥ दक्षिणदक्षिणामूर्तिः सुदक्षिणहरिप्रि

भ.
स.
१५

पा ॥ योगिनी योगयुक्ता च योगगंगा ध्यानशालि
नी ॥ योगपरधरा मुक्ता मुक्तानां परमागतिः ॥ न
रसिंहोत्तमन्माचरिवर्गफलदायिनी ॥ धर्मदा
धनदा चैकाकामदामोक्षदायिनी ॥ साक्षिणी
क्षणदा दत्ता दत्तिता कोटिहृदिणी ॥ कृतः काम
यनी स्वर्णस्वर्णदा च कविप्रिया ॥ सत्याम
मावलिः स्थावकाव्यशक्तिः कवित्वदा ॥ मेना

पुत्रीसतीमातामैनाकभगिनीतडित ॥ सोधामि
मिनीसदामाचसुधामाधामणालिनी ॥ सोभा
गपरायिनीद्यौश्चसुभगायतिवर्धिनी ॥ श्रीः रु
तिवसनायैवचंद्रिकाकलिनाशिनी ॥ रक्तवी
जवधोः हृद्रास्वनंतवीजसंतति ॥ जगल्लीवाज
गह्वीनाजगत्रयहितैषिणी ॥ वामीकररुचिं
चांडीसाक्षयाधोऽपूकला ॥ यत्रत्यदानुबंधा

भ.
स.
१६

वयसिणीधनसार्चिता॥ चित्रिणीचित्रमायाचवि
चित्राभुवनेश्वरी॥ चासुंशसुंशहस्ताचचंडसुंश
दोडुग॥ अष्टमेकादशीपूर्णनवमीचतुर्दशी॥
अमाकलशाहस्ताचपूर्णकुंभधराधरा॥ अभीरु
भैरवीभीमभीमात्रिपुरभैरवी॥ महाकुंशचरोडी
चमहाभैरवपूजिता॥ निर्मुंशहस्तिनीचंडाक
गालदणनानना॥ कालाविकालाचचाये

चुरनारिनी ॥ रक्तदंतोः ध्वकोष्ठी च वंधुक ऊरुमा
रुणा ॥ कादंबरी पराया च काष्ठी रीजं ऊरुमपि
या ॥ सांतिविभू सुवर्णचरतिर्विभू सुवर्णदा ॥ मा
नं गिनी वरा रोहा मनुमातंग गामिनी ॥ हिंसाहं
सगतिर्हे सीहं सोज्वलशिरोरुहा ॥ पूर्णचंद्रसु
खीपुषामास्मितास्याम ऊं इला ॥ मणीचलेख
नीलेखा सुलेखालेख कप्रिया ॥ शंखिनीप्रां

भ-
स-
२३

वहलाचनलस्याजलदेवता॥ अरुतेवावनिःका
शीमपुराकांचवंतिका॥ अयोध्याहारिकामाय
नीर्षातोर्थकरप्रिया॥ त्रिषुष्कगप्रमेयाचकोष
स्याकोषवासिनी॥ कोशिकेतु अणावर्ताको
शंगवीकोषवर्धिनी॥ कोषरापमकोषादीज
हमाजलमप्रिया॥ नोनलाचतुलाकोशिरु
दस्याकोदराश्रया॥ स्वयंभूचस्वहपाचस्वहपा

रूपवर्धिनी ॥ तेजस्विनी स्वभिर्या च यलदाय
 लदायिनी ॥ महाकोपी महावर्ता बुद्धिः सदस
 दामिका ॥ महाग्रहहरा सौम्या विष्णो काशे
 कनाशिनी ॥ सात्विकी सत्त्व संस्था चराजसीच
 रजोवृता ॥ नामसीचनमोयुक्ता गुणत्रयविभा
 विनी ॥ अथक्ता अथक्ता रूपा च वेदविद्यां च पांभ
 वी ॥ पांकरा कलिनी कल्पामनः संकल्पसंत

भ.
स.
२६

निः॥ सर्वलोकमयीशक्तिः सर्वश्रवणगोचरा
सर्वज्ञानवतीवांछा सर्वतत्त्वावबोधिनी॥ ज्ञाप्र
तीवस्रपुमिश्रस्वभावस्थान्तरीयका॥ त्वरामं
दगतिर्मेदामदिरामोदधारिणी॥ पालभूमि
पानपात्रापानदानकरोयता॥ आक्षुर्णरुण
नेत्रावकिंचिदव्यक्तभाषिणी॥ आशापुराव
दीप्तावदत्तादीक्षितसज्जिता॥ नागवह्नीनाग

ति

कंन्याभोगिनीभोगवल्लभा ॥ सर्वश्लास्रवताविद्या
सुसमर्थमवाधिनी ॥ श्रुतिः श्रुतिधराज्ञेष्टाश्रेष्टाया
नालवासिनी ॥ मीमांसातर्कविद्याचसुभक्तिर्भ
क्तवत्सला ॥ सुनाभिर्यातनाज्ञातिः गंभीराभाव
वर्जिता ॥ नागपाशाथयमूर्तिरगाधानागकुंड
ला ॥ सुचक्राचक्रमध्यस्थाचक्रकोणनिवासि
नी ॥ सर्वमंत्रमयीविद्यासर्वमंत्राक्षरावलिः ॥ म

भ-
स-
२६

धुस्रवासवंतीचभामरीभमरालका ॥ मातृमंड-
लमध्यस्थामातृमंडलवासिनी ॥ कुमारजननी
रूरासुखीज्वरनाशिनी ॥ अतीताविद्यमाना
चभावित्नीप्रीतिमंजरी ॥ सर्वसौख्यवतीयुक्ति-
याहारपरिणामिनी ॥ निदानंघं चभूतानांभवस-
गरतारिणी ॥ अक्रयचग्रहवतीविग्रहाग्रहव-
ना ॥ रोहिणीभूमिगभीचकालभूः कालवर्ति

नो॥ कलंकरहितातारीचन्द्रः षष्ठ्यभिधावती॥
जीर्णचजीर्णवस्त्राचरुतनानववद्भुभा॥ अर
जाश्चरतिः प्रीतीरतिरागविवर्धिनी॥ पंचवातग
तिभिन्नापंचश्रेष्ठाशयाधरा॥ पंचपित्तवतीश
क्तिपंचस्थानविवर्धिनी॥ कलवतीकामवती
बहिः प्रस्रविणीत्यहा॥ रजः श्रुक्रधराशक्तिः न
राद्युर्गर्भधारिणी॥ त्रिकालज्ञात्रिलिङ्गाचत्रिमू

भ०
स०
२०

त्रिपुरवासिनी ॥ अरागाशिवतत्वाचकं मनस्तात्रा
गिनी ॥ प्राच्यवाची प्रतीची दिगुदीची दिग्विदिदि
शा ॥ अहं कृतिरहं कारवालमायावलिप्रिया
सुकसुवासामधेनीसुश्रद्धाश्रद्धादेवता ॥ माता
मातामहीनम्रिः पितृमातापितामही ॥ सुषा
दौहित्रिणीपुत्रीपौत्रीनग्रीप्रिया ॥ स्नान
दास्ननपाराचविश्वयोनिः स्ननंधयो ॥ शिशू

संगधरादोलादोलाक्रीडाभिनंदिनी ॥ उर्वशी
 कदलीकेकाविशिखाशिरिवर्तिनी ॥ खड्ग
 गधारिणीखड्गबाणपुंखानुवर्तिनी ॥ ल
 द्यप्राग्निःकरालस्यालस्याचशुभलक्षण ॥
 वर्तिनीसुपथाचारापरिखाचखनिर्वृतिः ॥
 प्राकारवलयावीलामर्यादाचमहोदधौ ॥ पो
 षणीपोषणीप्राक्निःदीर्घकेशीसुलोमणा

भ.
स.
२

ललितो मांसलातनी वेदे वेदांगपारिणी नरा
सकपानमन्नाचनरमुं डास्थिभीषण ॥ अदि
क्रीडारतिः पणरी पणरिकाशुकभाषिणी ॥ प
वरी गारुडी विद्यावारुणी वरुणचिन्ता ॥ वा
गहीतं हस्ताचदंष्ट्रोदतवसुंदरा ॥ मीनमूर्ति
धरा मूर्तो वदत्या प्रतिमाश्रया ॥ अमूर्तानि
धिहपाचमालिया मणिलाशुचिः ॥ स्मृतिः

संस्काररूपाच सुसंस्काराय संस्कृतिः ॥ प्राक्
नादेशभाषाच गाथागीतिः प्रहेलिका ॥ इजच
पिंगलापिंगा सुषुम्णा सूर्यवाहिनी ॥ एशि
सवाचतालु स्याकाकिनी मृतजीविनी ॥ अणु
रूपा नृह रूपालघु रूपा गुरुस्थिरा ॥ स्यावराजंग
मा देवीकृतकर्मफलप्रदा ॥ विषयाक्रान्तदेहा
च निर्विशेषा जितेन्द्रिया ॥ विश्वरूपा चिदानदा

भ.
स.
२२

परं ब्रह्म प्रवोधिनी ॥ निर्विकारा च निर्वैरा विरतिः
त्यवधिनी ॥ पुरुषाश्चावभिन्ना च तांतिः कैवल्य
धिनी ॥ विविक्तसेविनी प्रज्ञाजनयित्री वक्रश्रुति
निरोद्धा च समस्तेका सर्वलोकैकसेविता ॥ सेवा
सेवा प्रिया सेवा सेवा फलविवधिनी ॥ कलौ
कल्कि प्रिया कालोदयस्तेक विनाशिनी ॥ प्र
नं चावधनुर्यसिः खड्गधारादुरानजिः ॥ अश्वत्थ

निःशुबलगाचसुणिमन्त्रवारणा ॥ वीरध्वी
रमाताचवीरसुवीरनंदिनी ॥ नयश्रीजयदीता
चनयस्थाजयवर्धिनी ॥ सौभाग्यसुभगाकारा
सर्वसौभाग्यवर्धिनी ॥ तेमं करोसिद्धिपासा
कीर्तिः पथिदेवता ॥ सर्वतीर्थमयीमूर्तिः सर्व
देवमयीप्रभः ॥ सर्वसिद्धिप्रदाशक्तिः सर्वमंग
लमंगला ॥ १००० ॥ पुण्यसहस्रनामैदमंवा

भ
स
२३

याशिवभाषितम् ॥ यः पठेन्मृतहृत्यायशुचिर्भू
त्वासमाहितः ॥ यश्चापि शृणुयानि संनरो निश्च
लमातसः ॥ एककालं द्विकालं वा त्रिकालं प्र
दद्यान्नितः ॥ सर्वदुःखविनिर्मुक्तो धनधातु
मन्नितः ॥ तेजस्वी बलवांश्शूराः शोक रोग वि
वर्जितः ॥ यशस्वी कीर्तिमान् धन्यः सुभगो लो
कपतिनः ॥ इषवोऽगण संपन्नः प्रभावी र्यसम

चित्तः श्रेयांसि लभते नित्यं निश्चलां च शुभां
श्रियं ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो लोभक्रोधविवर्जि
ता ॥ नित्यं बंधुसुताधारा पुत्रपौत्रसहोत्सवैः ॥
नंदितस्ते विनोभ्यैर्वहुभिश्च विमानसैः ॥ वि
द्यानां पारगो विप्रः स त्रियो विजये रणे ॥ वैष्ण
वधनलाभादयः शूद्रः सुखमावाप्नुयात् ॥ पु
कार्थं लभते पुत्रान्यनार्थं विप्रलंघनं ॥ इयं का

भ.
स.
१४

कामंतमार्थी धर्माधीधर्ममत्तयं । कन्याधील
भते कन्यां रूपशील गुणान्वितं ॥ तत्रं च वरु
सस्पस्यामावस्तु वरु डग्धरा ॥ नाशुभं नापद
स्तस्य न भयं न पशुवः ॥ जायते नाशुभा उदि
लभते जल डर्धनं ॥ न वा धर्मेश्वरस्तस्य न
रत्नां सिन पन्नगाः ॥ न पिशाचानडा गिन्यो
भूता वनरजं डुकाः ॥ बालग्रहाभिभूतानां

वालानां शान्तिकारकं ॥ हृदयानां प्रतिभेदे च मैत्री
करणमुत्तमं ॥ लोहपाषाणद्वयं ह्येव दिवेष्वमर
निर्दुर्गमे ॥ तिष्ठंश्च एतत्तत्सर्वं सुच्यते नावसं
शयः ॥ न दाराणां न पुत्राणां न वंशानां न मित्रज
म् ॥ पश्यन्ति न हिते शोकं वियोगं चिरजीविनः
श्रंथस्तुलभते रष्ट्रं च तुरगे गैर्न बाध्यते ॥ बधिरः
श्रुतिमाप्नोति मूको वाचं शुभानरः ॥ पतके

म.
स.
१५

भोचयानारीस्थिरगर्भाप्रजायते ॥ स्वाविणीव
जगर्भाचतुखमेव प्रसूयते ॥ अष्टिनःजीर्णदे
हायेगतकेणनखन्वच ॥ पठनाष्टवणाद्वा
पिदिव्यकायांभवन्तिने ॥ येपठन्ति सदा मन्त्रो
अचिष्मन्नोजितेन्द्रियाः ॥ अपुत्राप्राप्तयः पुत्रां
अपुत्रोपिन संशयः ॥ महाव्याधिपरिग्रस्ता
स्तप्रायेविविधैर्त्वरैः ॥ भूनाभिषङ्गसंज्ञाने

ज्ञानार्थिकतृतीयकेः॥ अथैश्वर्यरुल्लेखैः पी
प्रमानाश्च मानवाः॥ गतबाधाः प्रजायन्ते तैर्म
क्रान्ता वसंशयः॥ अतग्रंथधरोवालो दिव्यवा
दीकवीश्वरः॥ पठनाच्छ्रवणाद्वापि भवत्येव त
संशयः॥ अष्टम्यां वाचतुर्दश्यां नवम्यां चैकचे
तसः॥ ये पठन्ति सदा मर्त्या गते वडः खभाजनाः
नवरात्रं जिता हारो दृढभक्तिनितेन्दियः॥ चं

भ
स-
२६

ठिकायतनेविद्वांशुचिष्मात्सर्तिसंनिधौ एकाकी
दृष्टानावर्तं पठन्धीरश्वनिर्भया ॥ सादाङ्गावती
तस्मै प्रयत्ने दीप्तिं फलं ॥ सिद्धिर्पठेगिरौ रम्ये
सिद्धिर्देवे सरालये ॥ पठनात्साधकस्याशुसि
द्धिर्भवति वांछिता ॥ दृष्टानावर्तं पठेद्यस्तु भूमि
शापी नरः शुचि ॥ स्वप्ने मूर्ति मन्ती देवी वरदां सो
पि पश्यति ॥ आवर्तन सहस्रेणैव पठन्ति पुरुषो

तुमा ॥ तेसिद्धाः सिद्धिदालोके प्रापान् ग्रह
योत्तमाः ॥ कवित्वे संस्कृते तेषां प्राप्ताणां
व्याकृतौ स्वतः ॥ शक्तिः प्रोन्मील्यते स्वांते नदी
तेषु पि भारती ॥ नखरागशिरोरत्नद्विष्टली
कनरोचिषः ॥ प्रयच्छंतश्च सर्वस्वं सेवे ते तान्म
हेश्वराः ॥ रोचना लिखितं धूर्ते जंजमेन श्रु
भेदिने ॥ धारयेद्यं त्रिं देवैस्तयता जगामि

भ.
स.
२०

का ॥ विप्रांश्चवरनारीश्च पूषः ॥ जस्रमचंद्रनै ॥ लीर
खंडाज्यभोज्यंश्च भोजयित्वा सुभ्रूषिताः ॥ यध्रं
नियेमहारसांवालातांचविशेषतः ॥ भवंति
नृपपुत्रास्तेकीर्तिभाजोयथास्तिनः ॥ शात्र
तो न भयंतेषां दुर्जनेभ्यो न राजतः ॥ न च दारा
भिचारंभ्यो न दारिद्र्यार्न दुर्गते ॥ महार्णवे
महाघापो न स्थपिनभेक्काचित ॥ रणे ह्यनेवि

रादेव विजयं प्राप्नुवन्ति ते ॥ नृपाश्च वपुःशतं यं
ति नृपमान्याश्च ये नराः ॥ सर्वत्र सृजिता लोके
वहमानपुरस्सरन् ॥ रतिरागविहृद्वाश्च विक्र
साक्षमपीडिताः ॥ यौवनाक्रान्ते देहास्माश्च
ये ते वासलोचनाः ॥ लिखितं मूर्ध्नि कंठे वा धार
ये घोराणे शुचिः ॥ सप्रधासुजमानं तं प्रतियो
दानपपति ॥ केतुर्वातुंडुभायेषां तिष्ठेद्देलि

भ.
स.
२८

वितंरणे॥ मायासैन्यपरिश्रमात्कारिणीका
हतोत्तमः॥ विचेतनाविभ्रुतांश्चपाशकृत्य
विवर्जितान्॥ निर्जितपाशसंचालनेलभन्ते
विजयंभ्रवं॥ नाभिचरोत्तमपाशवाणवीरा
दिकीलनम्॥ डाकिनीपूतनाकृत्यमहामा
रीचपाकिनी॥ भूताप्रेतापिपाचाचरतां
सिद्ध्यंतगादयः॥ नविशन्निग्रहेदेहेलिवितं

पत्रति एति ॥ नपास्त्रानलतो योगा इयंतस्योप
 नायने ॥ दुर्धनानां च पापानां बलहानिकरं
 परं ॥ मंडुराकरिणालासुगवांगो हेसमाहि
 ताः ॥ पठेत्तदोषणामर्थे कृत्वा कलनायनं
 यमहता न पश्यंति न ते निरययातनं ॥ सर्वदा
 भासुचो रासु सर्वदः खनिवारणं ॥ सर्वमंगल
 कृत्स्वर्गपदितं समाहितैः ॥ श्रोतव्यं च स

भ.
स.
२५

रांमर्त्यापरंस्वस्मयनंमहत॥ सहस्रनामकंपुण्यं
मंवायारुद्रभाषितम्॥ चतुर्वर्गप्रदं सत्यं नंदिके
नप्रकाशितं॥ नानापरतरोमंत्रो नानापरतरः
सर्वः॥ नानापरतराविद्यातीर्थे नानापरंपदं
तेधन्याकृतपुण्यास्तेनएवधविष्टजिताः॥ ए
कभावंसुदानित्यंयेच्यंतिमहेश्वरी॥ देवता
नोदेवतायाग्रस्माद्येयाचष्टजिता॥ भूयात्सा

वरदालोके साधुतां विश्वमंगला ॥ एतामेव पु
राण्यविद्यां त्रिपुरभैरवी ॥ त्रिलोक मोहनं
रूपं भाकाष्टो भगवान्महर्षि ॥ इति श्री ह
मलेनं त्रैलोक्ये रसंवाद भवानी नाम सहस्र
त वराजः संसाधः त्रिप्रणपहरं नृत्यं वलकरं
संप्रजितं श्रीकरं ॥ ध्यातं मानकरं स्तुतं पन
करं संभाषितं सिद्धिदं ॥ गीतं संदरिकांकि

भ.
सं.
३०

नंप्रतनुतेतेपादपद्मद्वयं। भक्तानांभवभीतिभंज
नकरं सिद्धप्रदंयात्रमाशु॥ शुभमस्तु शुभं
॥ गणेशाय नमः॥ एतन्मासंयत्नः॥ ११॥ ६०॥ अतव
टिहं कविकांश्चि लिखतजासाफा
गुरुकोट्टयवेदितिकेसुधं॥ ११॥

जयेत्सिद्धिः य

अथ मंत्र उ० नमो भगवते
शत्रुणां बुधिसंभनं कुरु
कुरु स्वाहा प्रष्टो नरः १०८
शतं जये सिद्धिं १८ उ० नमो
भयं कुरु रात्रि जधारिणी म
शत्रु सैन्य पलाश मकुरु कुरु
स्वाहा १८ प्रष्टो नरः १०८

ओं नमः चंडिकाय ॥ ओं ज्ञात वेदसेति मंत्रः ॥ ज्ञात शिवा
 यां ॥ वेदसेललाटे ॥ सन वामकर्णयोः ॥ सोमं नासि
 कायां ॥ अराति चक्षुषोः ॥ यत ओष्ठयोः ॥ निदंतेषु ॥ द
 हातिनालुनिः ॥ वेद जिह्वायां ॥ स्वर्गो वायां ॥ नावा
 क्रोः ॥ पश्चाद् हृदि ॥ अतिस्तनयोः ॥ दुः ऊक्षौ ॥ गनिना
 भौ ॥ विश्वाष्टेष्टे ॥ नाविपाण्योः ॥ यक्ष्मयोः ॥ सिंधुशि
 श्रे ॥ दुः कयां ॥ इत ऊर्वोः ॥ अतिमंचयोः ॥ अग्निः पारयोः

श्रीमत्सगरसगराक्षरणं भोरुहृदयो ॥ चराचरजगद्वा
 नौचंडिकां प्रणमाम्यहं ॥ २ ॥ शिरोरक्षतव्रत्ताणी मुखं
 माहेश्वरी तथा ॥ कौमारी हृदयं रक्षेदुदरे वैष्णवी परा
 २ ॥ वागहोचक्रं गुह्यं मे देवो ह्यसदामम ॥ चामुंडा ज्ञा
 त्वेदं शांतपादौ रक्षतु चंडिका ॥ ३ ॥ ककटिकां भुजौष्टुं
 दशपादभुजा नना ॥ अंगप्रसंगसंपीचसदारक्षतमा
 रः ॥ ४ ॥ ततो मंडलजां देवी चंडिका नाम मीश्वरी ॥ अ

ज्ञानमूर्तिशुभाशतिः

एतसमयसंयुक्तं एजयेत विचक्षणः ॥ ५ ॥ सत्रमंडलमां
देवीचंडिकानामनीचरी ॥ गुरुप्रणवसंयुक्तां देवीं
जातकारयेत् ॥ ६ ॥ एजाये एतये चैव ततस्तन्मिथुनत्र
यं ॥ प्रथमं एजयेत्कुरुदं एजयेद्दुतिकाएकं ॥ ७ ॥ एजा
श्चाष्टौ च दिक्पालाः एजास्तैस्त्रयमंडले ॥ बाह्वनं एतये
देव्या ततं येन चराचरं ॥ ८ ॥ पंचप्रणवसंयुक्तां तामसी
वैव एजयेत् ॥ ओं ह्रीं श्रीं गुंष्टाभ्यां नमः ॥ ओं ह्रीं नर्तनी ॥

३५२

गोहं मध्यमाभ्यां नमः ॥ ओं ह्रीं अना ॥ ओं ह्रीं कनि ॥ ओं ह्रीं
करतलकरएष्टाभ्यां नमः ॥ इति करत्पासः ॥ एवं षडंगन्या
सः ॥ ओं ह्रीं आं श्रीं गणपतये नमः ॥ ओं ह्रीं तौ तौ क्षेत्रपाला
य नमः ॥ ओं ह्रीं तीक्ष्णशृंगाय महिषाय नमः ॥ ओं ह्रीं व
नस्पतिपुत्राय सिंहासनाय नमः ॥ इति द्वारपालाः ॥ ओं
ह्रीं वस्त्रणे नमः ॥ ओं ह्रीं बालऐपे नमः ॥ ओं ह्रीं विस्मवेन
मः ॥ ओं ह्रीं वैस्मवे नमः ॥ ओं ह्रीं रुद्राय नमः ॥ ओं ह्रीं रुद्रा

३-
ए-
३

एतेनमः॥ इति मिथुनत्रयं देवी एष्टतः॥ ओं ह्रीं कौमार्यै
नमः॥ ओं ह्रीं वाराह्यै नमः॥ ओं ह्रीं माहेश्वर्यै नमः॥ इति र
क्षिणे॥ ओं ह्रीं चंडिकायै नमः॥ ओं ह्रीं चामुंडायै नमः॥ ओं
ह्रीं महालक्ष्म्यै नमः॥ इति देवतावितयं पुरतः॥ ओं नमः
पितामहिनिकिनि॥ १॥ त्रिशूलं खड्गं हस्तं एतानि॥ २॥ आ
गच्छागच्छ एजोग्रहं॥ २॥ सर्वसिद्धिं जह॥ २॥ ओं ह्रीं चंडि
कायै नमः॥ इत्याहुतं॥ ओं ह्रीं चामुंडायै नमः॥ ओं ह्रीं चा

मंडसूतेनमः॥ ओं ह्रीं सः महागौरिचंडिकात्पायनिनमः॥
 इति मूलमंत्रः॥ ओं ह्रीं विंध्यवासिनेनमः॥ ओं ह्रीं रक्तदं
 तिकायै नमः॥ ओं ह्रीं शांतायै नमः॥ ओं ह्रीं शांकांभर्यै
 नमः॥ ओं ह्रीं भ्रामर्यै नमः॥ इति एष्टे॥ ओं ह्रीं चंडिके दी
 पं गृह्ण॥ २॥ स्वाहा॥ पं गृह्ण॥ २॥ समालभनमर्चनैवेद्यं
 दत्ति एणं तं॥ ओं ह्रीं चंडिके चामुंडे गणपति तैत्रपालस
 हिते एतां गृह्ण॥ २॥ स्वाहा॥ अनेन विधिना यस्तु एत

३.
सु.
४

यित्वा यवाचयेत् ॥ तस्मै देवाः प्रतुष्यन्ति वितरन्ति महत्
नं ॥ अनेन विधिना यस्तु विहीनं पुस्तकं पठेत् ॥ तस्य ज
प्यं भवेद् अर्थमरणे रुधितं यथा ॥ दराति विपुलां सिद्धिं
दराति विपुलं धनं ॥ योजयेत् तस्य वृद्धिः स्यात्ते मंगलाति
या श्रुते ॥ पुस्तकं सप्रशतिकमनेन विधिनार्चयेत् ॥ स
र्वान् कामानवाप्नोति रुद्रस्य वचनं यथा ॥ इति सप्रश
तिवा एता विधिं सामाप्रं ॥ शुभं ॥ शुभं मस्तु ॥ ॥ ॥

ओ श्रीमार्कंडेय उवाच ॥ श्रीमत्सुरासुरा राध्य चरणं भो
 रुह दृयी ॥ चराचरं जगद्वाञ्छी चंडिकां प्रणमाम्यहं ॥ २ ॥ ना
 रद उवाच ॥ यद्दत्तं परमं लोके सर्वरता करं त्रणं ॥ यत्र
 कस्यचिदात्मा तंतमे ब्रूहि पितामह ॥ २ ॥ श्रीब्रह्मा उवाच
 अस्मि श्रुत्वा तमं विप्र सर्वभूतोपकारकं ॥ देव्यास्तु कव
 चं पुण्यं तच्छृणु मम महामुने ॥ ३ ॥ प्रथमं शैलपुत्रेति
 द्वितीयं ब्रह्मचारिणी ॥ तृतीयं चंडचंद्रेति शृष्मंडेति च

तथैकं ॥४॥ पंचमं स्कंदमातेति षष्ठं कात्यायनीति च ॥ स
 प्रमं कालरात्रीति महागौरीति चाष्टमं ॥५॥ नवमं सिद्धि
 धात्री च नवदुर्गाः प्रकीर्तिताः ॥ उक्तान्येतानि नामा
 नि ब्रह्मणेव महात्मने ॥६॥ अग्निना दत्तमानस्तु शत्रु
 मध्ये गतोरणे ॥ विषमे दुर्गमे चैव भयार्ताः शरणं ग
 ताः ॥७॥ न तेषां नायते किंचिदशुभं रणसंकेते ॥ नाप
 रंतस्य पश्यंति शोकदुःखं हयं करी ॥८॥ यैस्तु भक्त्या

सताननांतेषांच्छुद्धिः प्रज्ञायते ॥ प्रेतसंस्थातचामेरा
 वागहीमहिषासना ॥ १० ॥ वैश्वीगजसमाहृतावैलवी
 गरुडासना ॥ माहेश्वरीरुषाहृताकौमारीशिविवाह
 ना ॥ ११ ॥ लक्ष्मीपद्मासनादेवीपद्महस्ताहरिप्रिया ॥
 श्वेतरूपाधरादेवीरेश्वरीरुषवाहना ॥ १२ ॥ ब्रह्मीहंस
 समाहृतासर्वाभरणभूषिता ॥ नानाभरणशोभाया
 नानारत्नोपशोभितं ॥ १३ ॥ दृष्टपंतैरथमाहृतादेव्या

श्री.
क.
६

कोपसमाकुला ॥ शोखं चक्रं गदांशक्रिहलं च सुसलाघु
धं ॥ २३ ॥ खेटकं तोमरं चैव परशुं पाशमेव च ॥ कंतायुधं
त्रिशूलं च शार्ङ्गमायुधसुप्रभं ॥ २४ ॥ दैत्यानां देहनाशा
यभक्तानामभयाय च ॥ पारयन्तायुधानि ह्येते देवाना
मपि दुर्लभं ॥ २५ ॥ नमस्ते स्तु महारौद्री महाचोर
पराक्रमे ॥ महाबले महोत्साहे महाभयविनाशि
नी ॥ २६ ॥ गहिमां देवि दुःप्रेक्ष्य शरणं भयवर्द्धिनि ॥

प्राचां रत्नमामेंडी माग्नेया मग्निदेवता ॥ १७ ॥ दत्तणी
 रत्नवा राही नैऋत्यां खड्गधारिणी ॥ अर्धव्रत्तादिमिर
 ते द्वाय्यां मृगवाहिनी ॥ १८ ॥ उदीच्यां रत्नकोमारी ॥
 पान्यां शूलधारिणी ॥ अर्धव्रत्तादिमे रत्ने दधत्ता
 द्वैषवीतथा ॥ १९ ॥ एवं दशदिशो रत्ने चामुंडा प्राववा
 हना ॥ तयामेवाग्रतः स्यात् विजया स्यात् एष्टतः
 २० ॥ अजिता वामपार्श्वे तदक्षिणे वापराजिता ॥ शि

प्रतीच्यां राहणी

३
क
७

त्वामुघोतिनीरतेडुमामूर्द्धिव्यवस्थिता॥२२॥मालाधरी
ललाटेचक्रवोरतेघणस्विनी॥त्रिनेशचक्रवोर्मध्येय
मघंटाचनसिके॥२३॥शंखिनीचक्रवोर्मध्येश्रोत्रयोद्धा
रवासिनी॥कपोलौकालिकारतेत्कर्णमूलेचक्रवोर्मध्ये
२३॥नासिकायांसुगंधाचक्रवोर्मध्येतचर्विकः॥अथरेवा
मृतकलाजिह्वायांचसरस्वती॥२४॥दंतानरत्नकोमा
रीकंठमध्येतचंडिका॥चंडिकांचित्रचंद्राचमहामाया

वतालुके ॥ २५ ॥ कामाताचिवुकंरतेद्याचमेसर्वमंगला
 श्रीवायांभद्रकालीचएएवंशोधनर्द्धरी ॥ २६ ॥ नीलग्री
 वावहिःकंठेर्नलिकांनलकुवरी ॥ स्कंधयोःखड्गिनी
 रतेवाहमेवन्नधारिणी ॥ २७ ॥ हस्तयोर्दंडिनीरतेदंवि
 काचांगुलीस्तथा ॥ नखान्मूलीश्वरीरतेकुक्षोरते
 नलेश्वरी ॥ २८ ॥ स्तनोरतेत्पहादेवीमनःशोकविनाशि
 नी ॥ हृदयेललितादेवीउदरीशूलधारिणी ॥ २९ ॥ ना

च२

१८२

श्री
क
८

भो कामिनी रत्ने ज्ञाननी विंघवासिनी ॥ जंघे महावले
रत्ने सर्वकामप्रदायिनी ॥ १० ॥ उल्फयोर्नारसिंही च
पादद्वये च तेजसी ॥ पादांगुली श्रीधरे रत्ने त्यादाधस्थ
लवासिनी ॥ ११ ॥ दंष्ट्राकरालिनी रत्ने तेषां श्वैर्वोर्दके
शिनी ॥ रोमहृपेषु कौमारी त्वचं वागीश्वरी तथा ॥ १२ ॥
रक्तमज्जावसामां सान्यस्थिमेधांसि पार्वती ॥ अंस्त
गिकालरात्री च पित्रं च मुरेश्वरी ॥ १३ ॥ पद्मावती प१

३०

यकोशेकार्फे स्रजमलिरुथा ॥ ज्वालासुखीनसाजा
 लामभेद्यासर्वसंधिषु ॥ ३४ ॥ अक्रं वस्त्रालिमेरसेका
 यं कृत्रेश्वरीतथा ॥ अहंकारं मनोउडिं रत्नमेसर्वधारि
 णी ॥ ३५ ॥ प्राणापानौ तद्याव्यानं उदानं च समानकं
 वज्रहस्ताचमेरुते प्राणकल्पं च शोभने ॥ ३६ ॥ रसं
 पंचगं पंचशब्दस्पर्शस्त्वयोगिनी ॥ सत्वरजस्तमश्चैव
 रतेनारायणीसदा ॥ ३७ ॥ अयुर्मेरुतवाराहीधर्मर

ॐ
कं
२

तत्त्वैस्त्वयी ॥ यथाः कीर्तिचलत्मीव धनं विद्यावचक्रिणी
३॥ गोवर्धनागिमेरत्तेन पूज्यते रत्नचंडिके ॥ ३॥ अत्रानरत्तेन
हादेवी भयोरत्ततभैरवी ॥ ३॥ पंचानं सपथारत्तेन मार्गे
त्तेमं करेत्तथा ॥ राजद्वारे महालक्ष्मी विजयः सर्वतः स्थि
ता ॥ ४० ॥ रत्नाहीनं त्वयत्स्थानं वर्तितं कवचेन त्व ॥ तत्स
र्वं रत्तमे देवी जयंती पापनाशिनी ॥ ४१ ॥ परमेकं न गच्छे
त्तयसी के कुभमात्मनः ॥ कवचेनावृतो नित्यं यत्र यत्रै

वगच्छति ॥४२॥ न तत्र तत्रार्थलाभश्च विजय सर्वकामि
 का ॥ यं यंचिंतयते कामंतं तं माप्नोति निश्चितं ॥४३॥
 परमैश्वर्यमतलं प्राप्नोति विपुलां प्रमाणा ॥ निर्भयो
 नायते मर्त्यः संग्रामेषु पराजितः ॥४४॥ वैलोको च भ
 वेष्ट्यः कवचेनावृताः प्रमाणा ॥ इदं तं देव्या कवचं दे
 वानामपि दुर्लभं ॥४५॥ या पठेत्प्रयतो नित्यं त्रिसंध्यं प्र
 दद्यात्तिलं ॥ देवी कला भवेत्तस्य वैलोकोऽपराजिताः

३.
क.
२०

जीवेद्वर्षशतंसाग्रमपमृत्युविवर्तितः॥नपपेतिव्याध
यःसर्वेल्हताविस्फोटकादयः॥४०॥स्थावरंजंगमं
वापिह्रस्विमंवापियद्विषं॥अभिचाराणिसर्वाणिमं
त्रयंत्राणिभूतले॥४१॥ध्वजराखेचराष्ट्रैवजलजाष्ट्रोप
देशिका॥सहजाजलजामालागकिनीणाकिनीतथा
४२॥अंतरितचराचोरागडिन्यष्टमहाबलः॥ग्रहभूत
पिशाचाश्चयत्तगंधर्वराक्षसा॥४३॥ब्रह्मराक्षसवेताला

कृष्णं प्रभैरवाद्यः ॥ नश्यंति दयो नात्र स्पृकवचे हृदिसंस्थि
 ते ॥ ११ ॥ मानोन्नति भवेद्वाप्यंते जो वृद्धि करं परं ॥ यथासाव
 र्द्धते सोपि कीर्त्ति मंडित भूतले ॥ १२ ॥ जपीत्स प्रशान्ती चं डी क
 लाव कवचं पुरा ॥ यावद्भूमंडलं यत्ने स शैलवन काननं ॥ १३ ॥
 नावन्निष्पत्ति मेदिन्यां संततिः पुत्रपौत्रकी ॥ देहांते परमं स्या
 नं यत्तुरैरपि दुर्लभं ॥ १४ ॥ प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महामाया
 प्रसूतः ॥ १५ ॥ इति श्री ब्रह्मा हरि हर विरचितं देव्या कवचं स

एरण् ॥ ओं नमः वंदिकाये ॥ ऋषिहवाव ॥ ओं जयंतीमं
 गलाकालीभद्रकालीकपालिनी ॥ इगीसमाशिवाथा
 श्री स्वाहा स्वधानमोस्तने ॥ १ ॥ मधुकैरभविद्राविविधा
 त्वरदेनमः ॥ इपंदेहि जयंदेहि यशोरेहि द्विषोर्नहि ॥
 २ ॥ महिषासुरनिर्नाशिविधा त्वस्रखदेनमः ॥ इपंदेहि
 जयंदेहि यशोरेहि द्विषोर्नहि ॥ ३ ॥ रक्तबीजवर्धदेविवं
 इमुंडविनाशिनी ॥ इपं ॥ ४ ॥ संभञ्जैवनि संभञ्जधूम्रा

सप्तैमर्दिनी ॥ रूपं ॥ ५ ॥ अचिंमहपचरिते सर्वशत्रुवि
 नाशिनी ॥ रूपं ॥ ६ ॥ वंदितांश्चिद्युगेदेविदेविसौभाग्य
 रायिनि ॥ रूपं ॥ ७ ॥ नतेभ्यः सर्वदाभक्ताचंडिकेडरिता
 पहे ॥ रूपं ॥ ८ ॥ लवमोभक्तिपुर्वन्वाचंडिकेव्याधि
 नाशिनी ॥ रूपं ॥ ९ ॥ चंडिकेसततयेत्तामर्चयंतीहभ
 क्तितः ॥ रूपं ॥ १० ॥ विपेहिदेविकल्याणंविपेहिविपुलंवि
 यं ॥ रूपं ॥ ११ ॥ विपेहिद्विषतांनाशंविपेहिवलसंज्ञकैः

३.
अ.
१२

रूपं ॥ १२ ॥ प्रचंडदेवदरपत्रेचंडिकेप्राणतायमे ॥ रूपं ॥
 १२ ॥ स्रग्वरशिरोरत्ननिर्घृष्टचरणेर्विके ॥ रूपं ॥ १३ ॥
 विद्यावंतं यशस्वं तं लक्ष्मीवंतं जनं जगत् ॥ रूपं ॥ १४ ॥ देहि
 सौभाग्यमारोग्यं देहि देवि परं सखं ॥ रूपं ॥ १५ ॥ कृष्णे
 न संस्तुता देवि शश्वद्भक्त्या स संविके ॥ रूपं ॥ १६ ॥ हिमा
 चलसुतानाथ संस्तुते परमेश्वरि ॥ रूपं ॥ १७ ॥ इंद्राणीप
 निसद्भावसजिते परमेश्वरि ॥ रूपं ॥ १८ ॥ देवि प्रचंडो

ईडेदेतदपेविनाशिनी ॥ रूपं ॥ २॥ देविभक्तजनोदाम
 दत्तानंदोदयंविके ॥ रूपं ॥ २॥ पत्नीमनोरमां देविमनो
 वृत्तानुसारिणी ॥ तारिणी दुर्गसंसारसागरस्य ऊलो
 इव ॥ २२ ॥ इदं स्तोत्रं पठित्वा तु महा स्तोत्रं पठेत्तरः ॥ स
 नुसप्तशान्तीं संख्यावरमाप्नोति संपदः ॥ २३ ॥ इति श्री
 गेतास्तुतिः ॥ ओं नमः चंडिकायै ॥ विशुद्धज्ञानदेहाय
 त्रिवेदीदिव्यचक्षुषे ॥ श्रेयः प्राप्तिनिमित्ताय नमः सो

३.
की.
२३

मार्द्धधारिणे ॥१॥ सर्वमेतद्दिनायस्त्वमंवाणमपिकी
लकं ॥ सोपित्तेममवाप्नोतिसततं जप्यतत्परः ॥२॥
सिद्धांश्च दद्यात्तदीनि वस्तूनि सकलान्यपि ॥ एतेन
स्त्ववतां नित्यं स्तोत्रं हृदेन सिद्ध्यति ॥३॥ नमंत्रमौषधं
तत्र न किंचिदवशिष्यते ॥ विना जाप्येन सिद्धेन स
र्वं सुखादनादिकं ॥४॥ समग्राण्यपि सिद्धांति लोकं
कामिमांहर ॥ कृतानि मंत्रयामास सर्वमेव सिद्धं शु

भं ॥ ५ ॥ स्तोत्रं वै चंडिकायै स्तुतञ्च गुह्यं चकार सः ॥ समा
 प्रोयं सुपुण्येन तां यथा वदति मंत्राणां ॥ ६ ॥ सोपि ते म
 मवाप्नोति सततं नृणां पतमरः ॥ कृष्णायां वाचतर्द
 षणामष्टम्यां वा समाहितः ॥ ७ ॥ इति प्रतिशुद्धाति
 नायै चैवाप्रसिद्धाति ॥ इत्यंशुपेण कीलेन महादेवो
 न कीलितं ॥ ८ ॥ योनिः कीला विधायै नानित्यं जपति
 स स्फुरं ॥ स सिद्धः स गणः सोपि गंधर्वो जायते वने ॥

ॐ
की
१४

नचेवापादतस्तस्यभयंकापिनतायते॥नाल्पमृश्वशं
धातिमृतोमोक्षमवाप्नुयात्॥१०॥ज्ञात्वाप्रारभ्यजर्वी
तस्यकूर्वाणोविनश्यति॥ततोज्ञात्वेवसंपन्नमिदंप्रार
भ्यतेबुधैः॥११॥सौभाग्यादिचयत्किंचितदृश्यतेल
लनाजनैः॥तत्सर्वंत्वत्प्रसादेनतेनज्ञाप्यमिदंशुभं॥१२॥
शनैस्तुज्ञाप्यमानेस्मिंस्तोत्रेसंपतिरुच्यते॥भवत्ये
वसमग्रापिततःप्रारभ्यमेवतत्॥१३॥ऐश्वर्यंत्वत्प्रसा

देनसौभाग्यारोगसंपदं॥ शत्रुहानिपरोमोक्षः॥
यतेसानकिंजनैः॥ १४॥ इतिभगवत्पाकीलकंसमा
भ्रम॥ शुभं॥

१२	३४	५६	७	८
९	३	१३	३०	
३३	३८	७	३२	
३	५	१३	३५	

वृद्धे घंत्रप्रष

गंधनेलीषणगालेपा

मध्यानिवनना

म	३	७	८
५	५	७	६
५	७	७	श्री

ॐ नमः सरस्वत्यै ॥ नमः चण्डिकायै ॥ नमः स्यंते
महात्मानं मार्कंडेयं महाशुनिं ॥ व्यासशिष्यो म
हातेजा जैशुनिं परि एकं ति ॥ १ ॥ श्री मार्कंडेय उ
वाच ॥ सावर्णिः सूर्यतनयो यो मनुः कथ्यते ए
व ॥ निष्णामयत दुःसृतिं विलसाद्गदतो मम ॥ २ ॥
महामायानुभावेन यथा मन्त्रं तदाधिपः ॥ सव
भूष महाभाग सावर्णि तनयोर विः ॥ ३ ॥ स्वारी

श्री.
३.
२

विषेतरं सर्वचैत्रवंशसमुद्भवः ॥ सरथो नाम राजा भ
समस्तेक्षितिमंडले ॥ ४ ॥ तस्य पालयतः सम्यक् प्रज
पुत्रानिवोरसान् ॥ वधूषुः शत्रवो भूपाः कोलावि
धंसिनस्तदा ॥ ५ ॥ तस्यैरभवत्पुद्गमतिप्रवलदंति
नः ॥ तैरपि सतैर्द्युद्धे कोलाविधंसिभिर्जितः ॥
ततः स पुरमायातो निजदेशाधिपो भवत् ॥ आ
तः समहाभागतैस्तदाप्रवलारिभिः ॥ ७ ॥ अमाते

वल्लिभिर्दुष्टैर्दुर्बलस्य दुःखान्तराभिः ॥ कोशे खलं चापह
 तं तत्रापि सपुरेततः ॥ ८ ॥ ततो मृगाया व्याजेन हृत
 स्वाम्यः स भूपतिः ॥ एका वीहयमारुह्य जगाम
 हनं वनं ॥ ९ ॥ स तत्राश्रममश्नात्तीदृजवर्यस्य मेध
 सः ॥ प्रशंसन्त्यापदाकीर्णमुनिशिष्यो पश्ये भित्तं
 १० ॥ तस्यो किंचित्सकालं च मुनिना तेन सत्कृ
 तः ॥ इतश्चेतश्च विचरन्तस्मिन्नुनिवराश्रमे ॥ ११

श्री-
उ.
३

सोचिंतयन्नतदातत्रममत्वाकृष्टचेतसः॥मत्पूर्वैः
पालितंपूर्वमयाहीनंशुभंरहितं॥२२॥मद्भूतैस्तैर
सद्भूतैःधर्मतःपाल्यतेनवा॥नज्ज्ञानेसप्रधानो
मेश्वरहस्तीसदामदः॥२३॥ममवैरिवशंयातः
काभोगानुपलप्स्यते॥येममागतानित्यंप्रसाद
धनभोजनैः॥२४॥अनुवृत्तिंश्रवंतेघञ्जर्वत्यन्यम
हीभृतां॥असम्यक्कृत्ययशीलैस्तैःऊर्वद्विःसत

नंययम् ॥ २५ ॥ संचितः सोतिडुः खेन सयं कोशोग
 मिष्यति ॥ सुत चान्यच्च सततं चिंतयामास पार्थिवः
 १६ ॥ तत्र विप्राश्च माभ्यासे वैष्णवे कंदर्पशसः ॥
 स एष स्तेनकस्त्वं भो हेतश्चागमनेत्रकः ॥ १७ ॥ स
 शोक इव कस्मात्वं दुर्गमा इव लस्यसे ॥ इत्याकर्ण
 वचतस्त्वभूपतेः प्रणयोदितं ॥ १८ ॥ प्रत्युवाच सतं
 वैष्णवः प्रश्नयावतो नैपं ॥ वैष्णव उवाच ॥ समाधि

श्री ३
३
४

नोमवैशेषोहंसुत्पन्नोपनिनांजले ॥ १९ ॥ पुत्रैर्दरैर्नि
रस्तश्चधनलोभादसाधुभिः ॥ विहीनस्वजनैर्द
रैपुत्रैरादायमेधनं ॥ २० ॥ वनमभ्यागतोदुःखीनि
रस्ताश्चाप्रबंधुभिः ॥ सोहंनवेष्टिपुत्राणां कथा
लाजशालात्मिकां ॥ २१ ॥ प्रवृत्तिंस्वजनानांचदारा
णांचात्रसंस्थितः ॥ किंचुतेषां गृहेक्षेममक्षेमं
किंचुसंप्रतं ॥ २२ ॥ कथंतेकिंचुसहृत्ताडवृत्ताः किं

उमेसुताः॥ रातोवाच॥ येर्निस्लोभवांतुर्वैष्वानर
रारादिभिर्जनैः॥ २३॥ तेषु किं भवतस्नेहमवुष
धातिमानसं॥ वैष्णववाच॥ एवमेतद्यथाप्राहभ
वानस्मद्गतं वचः॥ किं करोमि न वधातिममनि
पुरतां मनः॥ २४॥ ये संत्यज्य पितस्नेहं धनलुब्धे
र्निराकृतैः॥ पतिः स्वजनहार्द्वच हार्दितैश्चैव
मेमनः॥ २५॥ किमेतन्नाभिज्ञानाभिज्ञानत्रयं

श्री.
३.
५

महामते ॥ यत्नेमप्रवर्णं चित्रं विगुणेष्णु पिवंध
षु ॥ २६ ॥ तेषां कृते मे निश्वासे दोर्मनस्य च जा
यते ॥ करोमि किं यन्न मनस्ते ह्युप्रोतिष्ठ निष्टु
रं ॥ २७ ॥ मां किं डेय उवाच ॥ न तस्मै सहितो विप्र
तं मुनिं स मुपस्थितो ॥ सामाधिर्त्नामवैशेषोऽसौ
स च पार्थिव सन्नमः ॥ २८ ॥ कृत्वा तु तौ यथा न्या
यं यथा हर्ते न संविदं ॥ उपविष्टौ कथाः कश्चि

त्वचक्रसर्वेषु पार्थिवौ ॥ २६ ॥ राज्ञो नाच ॥ भगवं
 त्वा महं प्रष्टुमिच्छाम्येकं वदस्व तत् ॥ २७ ॥ स्वायय
 ने मनसः स्वचित्राय ततां विना ॥ २८ ॥ मम त्वंगत
 राज्ञस्य राज्यांगेषु खिलेषु पि ॥ ज्ञानतोऽपि यथाज्ञ
 स्य किमेतन्नु निसत्तमः ॥ २९ ॥ आयं च निःकृतः पु
 नर्दारेर्भूतैस्स योद्धितः ॥ स्वजनेन च संपत्कालेषु
 हार्दीनथाप्यति ॥ ३० ॥ एवमेष तथा हंच द्वावप्यसं

श्री.
३.
६

नडःखितौ॥दृष्टदोषेपिविषयेममत्वाकृष्टमान
सौ॥३३॥नत्किमेतन्महाभागयन्मोहोज्ञानिनो
रपि॥ममास्पचभवत्येषाविवेकांधस्यमूढता॥
३४॥अपिहवाच॥ज्ञानमस्मिन्ममस्मजंतोर्वि
षयगोचरे॥विषयश्चमहाभागज्ञातिष्वेवएथक
एथक॥३५॥दिवांधाप्राणिनःकेचिद्भ्रात्रवंधा
स्तथापरे॥केचिद्दिवानथागत्रौप्राणिनस्तत्प

दृष्टयः ॥ १६ ॥ ज्ञानिनो मनुजाः सत्यं किञ्चुते न हि
 केवलं ॥ यतो हि ज्ञानिनः सर्वे पशुपतिरुगादयः
 १७ ॥ ज्ञानं च तन्मनुष्याणां यत्रेष्टां मृगपतिणां ॥
 मनुष्याणां च यत्रेष्टां तत्पुमन्यरुणो भयोः ॥ १८ ॥
 ज्ञानेऽपि सति परेषां न्यतंगान् कूवचं शुभ्रं ॥ कण
 मोक्षादेता न्मोहात्पीड्यमानानपि त्रधा ॥ १९ ॥ मा
 नुषामनुजव्याघ्रसाभिलाषासुतात्प्रति ॥ लोभा

नै

त्वत्पुपकारायनन्वेतां किञ्चपपपति ॥४०॥ ततेगपिम
 मतावर्त्तमोहगतेनियानितोः ॥ महामायाप्रभावे
 नसंसाप्रस्थितिकारिणः ॥४१॥ तन्नात्रविस्मयः का
 र्योयोगनिज्ञातगत्यतेः ॥ महामायानुभावेनतया
 संमोक्ष्यतेजगत्य ॥४२॥ ज्ञानिनामपिचेतांसिदेवी
 भगवतीहिसा ॥ बलादाकृष्यमोहायमहामाया
 प्रयच्छति ॥४३॥ तयाविरुज्यतेविश्वंजगदेतच्च

श्री.

६.

राचरं ॥ सैषा प्रसन्ना वरदानं भवति मुक्तये ॥ ४४ ॥ सा
 विद्या परमा मुक्तेर्हेतु भूता सनातनैः ॥ संसारबंधहेतु
 च सैव सर्वेश्वरी श्वरी ॥ ४५ ॥ **तत्रैवाच ॥** भगवन्का
 हिसा देवी महाभायेति यां भवान् ॥ ब्रवीति कथं
 तन्नामैकं कर्म स्यात्किं हि ज ॥ ४६ ॥ यत्प्रभावाच्च
 सा देवी यत्स्वरूपा यड्भवा ॥ तत्सर्वं श्रोतुमिच्छा
 मित्ततो ब्रह्मविदां वर ॥ ४७ ॥ **अपि ह वाच ॥** नित्यैव

वैसाजगत्सुतिस्तया सर्वमिदं तत् ॥ तथापि तत्सम
 त्पतिर्वद्गुधाभूयतां मम ॥ ४७ ॥ देवानां कार्यं सिद्ध
 येमाविर्भवतिसायदा ॥ उत्पन्नेति तदालोके सानि
 त्वाप्यभिधीयते ॥ ४८ ॥ योगनिद्रां यदा विसृज्य
 त्तेकार्णवीकृते ॥ आस्तीर्य शेषमभजत्कल्पां
 ते भगवद्ब्रह्मः ॥ ४९ ॥ तदा ह्वावसरोचोरो विख्या
 तौ मधुकैटभौ ॥ विसृकर्णमलोद्भूतौ हंतं ब्रह्मा

श्री.
 ५.
 २

एमुद्यतो ॥५१॥ सनाभिकमलेविस्तोस्थितो
वस्नाप्रजापतिः ॥ दृष्टातावसुरोचोयौप्रसुप्तं
वज्रनार्दनं ॥५२॥ तृष्टावयोगनिद्रांतामेकाग्र
हृदयस्थितः ॥ विबोधनार्थोयहरेर्हरिनेवक
तालयां ॥५३॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ विश्वेश्वरीजग
दात्रीस्थितिसंहारकारिणी ॥ स्तोमिनिद्राभर
गवन्तीविस्मोरतलतेजसः ॥५४॥ त्वंस्वाहात्वंस्व

वि

श्री

३०

२

धानं हि वषट्कारस्वरात्मिके ॥ सुधात्वमदरेति
तं त्रिधा मात्रात्मिकास्थिता ॥ ५५ ॥ अर्धमात्रास्थि
तानित्ययानुच्चार्या विशेषतः ॥ त्वमेव संध्यासा
वित्री त्वं देवि जननी परा ॥ ५६ ॥ त्वयेतद्धार्यते वि
श्वं त्वयेतत्सृज्यते जगत् ॥ त्वयेतत्पाल्यते देवि ।
त्वमत्संपते च सर्वदा ॥ ५७ ॥ विसृष्टौ सृष्टिद्वयात्म
स्थितिद्वयाचपालने ॥ तथा संरुतिद्वयांते जग

नोऽस्य जगन्मये ॥ ५७ ॥ महाविद्यामहामायामहामे
 धामहास्मृतिः ॥ महामोहाभगवतीमहादेवीम
 हेश्वरी ॥ ५८ ॥ प्रकृतित्वं हि सर्वस्य गुणत्रयविभा
 विनी ॥ कालरात्रिर्महारात्रिर्मोहरात्रिश्च सारुणा ॥
 ६० ॥ त्वं श्रीत्वमीश्वरी त्वं ह्रीं त्वं बुद्धिर्बोधलक्षण ॥ रत्ना
 पुष्टिस्तथा पुष्टिस्त्वं शान्तितांतिरेव च ॥ ६१ ॥ खड्ग
 नीशुलिनी चोरागदिनी च क्रिणी तथा ॥ शंखिनी

श्री
६.
१०

चापिनोवा एणभुंसंजीपरिचायुधा ॥६२॥ सौम्यासौम्य
नराशेषासौम्येभ्यस्तुतिस्तुंदरी ॥ परापराणां परमा
त्ममेव परमेश्वरी ॥६३॥ यच्च किंचित्कविद्वस्तु सदस
हाखिलात्मिके ॥ तस्य सर्वस्वया शक्तिः सात्तं किंस्तु
यर्वृमया ॥६४॥ यथा त्वया जगत्सृष्टा जगत्प्राप्तियो
जगत् ॥ सोपि निशवशं नीतः कस्त्वां स्तोतुमीहेश्वरः
६५ ॥ विसृः शरीरग्रहणमहमीशानवेवच कारि

नास्मै यतो तस्मात् कस्मात्वं शक्तिमान् भवेत् ॥ ६६ ॥ सा
 त्वमित्यं प्रभावेः स्वेहदोरेद्विसंस्तुता ॥ मोहयेतो
 उरास्यर्घावसुरौ मधुकैरभौ ॥ ६७ ॥ प्रबोधं च जगत्सा
 म्नीनीयतामसुतो लघु ॥ बोधश्च क्रियतामस्य हंत
 नेतौ महासुरौ ॥ ६८ ॥ ऋषिहवाच ॥ एवं स्तुता तदा
 देवीतामसीत त्रवेधसा ॥ विष्णोः प्रबोधनार्थाय नि
 हंतं मधुकैरभौ ॥ ६९ ॥ नेत्रास्यतासि विष्णोः हृदयेभ्यः

ॐ
श्री
६
२२

स्तथोरसः॥ निर्गम्यदर्शनेन तस्यो ब्रह्मणो व्यक्तज
न्मनः॥००॥ उत्तस्यो च जगन्नाथस्तया मुक्तो जना
दिनः॥ एकार्णवे हि शयनात्ततः सदृष्टो च तो॥०१
मधुकैटभौडरात्मानावतिवीर्यपराक्रमौ॥ क्रोध
रक्तेक्षणवक्त्रं ब्रह्माणं जनितो घमौ॥०२॥ सम
न्यायततस्तम्भं युयुधेगवात्कुरिः॥ पंचवर्षस
हस्राणि वाक् प्रहरणे विभुः॥०३॥ तावप्यतिवल्

मोमहामायाविमोहितो ॥ उक्तवंतौवरोस्ततोत्रिय
तामिनिकेशवं ॥ ७४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भवेतामे
घमेतत्सौमसवप्यात्रभावपि ॥ किमन्येनवरेणत्र
एतावद्विदुतंसया ॥ ७५ ॥ अथिविदुषां ॥ वंचिता
भ्यामिति तदा सर्वमापोमयं जगत ॥ विलोक्य ता
भ्यां गदितो भगवान्कमलेक्षणः ॥ ७६ ॥ प्रीतौ स्वस्त
वपुडेन स्नाय्य स्वं मत्पुत्रवयोः ॥ आवां जहिन यत्रो

श्री.
५.
२२

धीसलिलेनपरिस्रुता॥७७॥ तथेत्युक्ताभगवता
शांखचक्रगदाधरा॥ कृत्वाचक्रेणवैकिंचेनगने
शरीरसीतयोः॥७८॥ एवमेषासमुत्पन्नात्रस्मरणसं
स्तुताख्यं॥ प्रभावमस्यादेव्यास्तुभूपःशृणुवदा
मिते॥७९॥ इतिश्रीमार्कंडेयपुराणेशावर्णिके
चतुर्थेऽध्याये श्रीदेवी महात्म्ये मधुकैटभवधोनाम प्रथमो
ध्यायः॥१॥ अविहवाच॥ देवास्तानमधुयुजंपूर्णं

मह्यशतं पुरा ॥ महिषे सुरणामधिपे देवानां च पुरंद
रे ॥ २ ॥ तत्र सुरैर्महावीर्यैर्देवसैन्यं पराजितं ॥ जित्वा च
सकलां देवानिंशं भूत्वा हिमालयः ॥ २ ॥ ततः पराजिता
सर्वे पद्मयोनिप्रजापति ॥ पुरस्कृत्य गतास्तत्र यत्रेश
गरुडध्वजो ॥ ३ ॥ यथावृत्तं लयोतद्वत् महिषासुरचे
दितं ॥ त्रिदशकथयामास देवाभिर्भवविक्रमं ॥ ४ ॥
सूर्ये द्वाप्यनले दूनां यमस्य बहणस्य च ॥ अन्तेषां च ॥

श्री
३.
२३

धिकागन्तः स्वयमेवाधितिष्ठति ॥५॥ स्वर्गानिराकृता
सर्वे तेन देवगणभुवि ॥ विचरन्ति यथा मर्त्या महिषे
ण दुरात्मना ॥६॥ एतद्दः कथितं सर्वममरा विवेष्टि
तं ॥ शरणं वः प्रपन्नोऽस्मो वधस्तस्य विचिंत्यतं ॥७॥ अ
विहवाय ॥ इत्थं निशम्य देवानां वचांसि मधुसूदन
चकार कोपं शंभुश्च भृङ्गरीकृदित्थाननौ ॥८॥ तताति
कोपपूर्णस्य चक्रिणो वदनात्ततः ॥ निश्चक्राममहा

तेजो ब्रह्मणः शंकरस्य च ॥ १० ॥ अन्येषां चैव देवानां प्र
 जादीनां शरीरतः ॥ निर्गतं तु महत्तेजस्तच्चैकं समा
 गच्छति ॥ १० ॥ अतेव तेजसा कूर्दं त्वलंतं मिव पर्वतं ॥
 दृष्टुं शक्ते सुरास्तत्र ज्वाला व्याप्रदिगंतरं ॥ ११ ॥ अत
 लंतवत्तेजः सर्वदेवशरीरते ॥ एकस्यंतदभूत्तारी
 व्याप्रलोकत्रयं त्रिषा ॥ १२ ॥ यदा धूकं भवत्तेजस्तेना
 जायत तन्मुखं ॥ याम्येन चाभवत्केणा बहवो विसृते

श्री.
३.
१४

जसः ॥१३॥ सौम्येन स्तनयोर्युग्मं मध्यं चैद्रेण चाभ
वत् ॥ वारुणेन च जंचो ह्यनितं वस्ते जसा भवः ॥१४॥
वस्मण स्तेजसा पादौ तदंगुल्योर्कते जसा ॥ वस्त्रं
च कं रागुल्यः कौर्वेरेन च नासिका ॥१५॥ तस्या तदं
नाः संभूताः प्राजापतेन ते जसा ॥ नयने त्रितयं यज्ञे
तथा पावकते जसा ॥१६॥ भ्रवौ च संधयो स्तेजः श्रव
णवत्तिलस्य च ॥ अन्येषां चैव देवानां संभवस्तेज

सोमशिवा ॥ १० ॥ ततः पराजिता देवा ते जोराशिं समुद्रवां
 तां विलोचय मुदं प्रापुः मरामहिषादिताः ॥ ११ ॥ त
 तो देवा दडुलस्ये स्वानि स्वान्यायुधानिव ॥ १२ ॥ जय
 जय तृष्ट्यैर्जयंती ते जयैषण ॥ १३ ॥ शूलं शूलादि
 निःक्षिप्य ददौ तस्यै पिनाकध्वजं चक्रं च दत्तवान्
 सः समुत्पाद्य स्वचक्रतः ॥ १४ ॥ पांखं च वरुणः प्रा
 किंद ददौ तस्यै रुताशनः ॥ १५ ॥ मारुतो दत्तवांश्चापं वाण

श्री.
३.
१५

पूर्णेनयेषुधी॥१॥ वज्रंमिंद्राःसमुत्पाद्यकलिंशद
मराधिपः॥ददौतस्यैसहस्राक्षोचंद्रामैरावताङ्गनाभ
१२॥ कालदंष्ट्रोयमोदंष्टं पाशं चांडुपतिर्ददौ॥ प्राजाप
तिचाक्षमालांददौब्रह्माकमंडलं॥१३॥ समस्त्रोम
हृषेषुनिज्जरस्मीदिवाकरः॥ कालश्चदत्तवान्ख
ड्गंतस्यैवर्मवनिर्मलं॥ क्षीरोदश्चामलंहारंमज्जरे
चतथांवरे॥१४॥ हृडामणिंतथादिव्यंजंडलेकर

कानिच॥ अर्द्धचंद्रं तथा शुभ्रं केयूरान्तर्वबाहुषु ॥ २५ ॥
 नूपुरौ विमलौ तद्वद्भवेयकमनुत्तमं॥ अंगुलीयक
 रत्नानि समस्तास्वंगुलीषु च ॥ २६ ॥ विश्वकर्मादौ
 तस्यै परशुंचातिनिर्मलं॥ अस्त्राण्यनेकहृषाणि
 तथा भेद्यंच दर्शनं ॥ २७ ॥ आस्तानपंकजं मालांशिर
 सुरसिचापलं॥ अददज्जलधिरुस्यै पंकजंचाति
 शोभनं ॥ २८ ॥ हिमवान्वाहनं सिंहं रत्नानिविविधानि

श्री.
३.
२६

विविधानिच॥ ददावश्च न्यं सुरयापानपात्रं धनाधिपः॥ २५॥
शेषश्च सर्वनागेशो महामणिविभूषितं॥ नागहारं देदौ
तस्येधनेयः पृथिवीमिमं॥ २६॥ अन्तरपि सूरैर्देवीभूष
णोराद्युधैस्तथा॥ समानितानि नादोच्चैसादृहासं मुहु
र्मुहुः॥ २७॥ तस्य नादेन चोरेण कृत्स्नमा पुरितं नभं॥ अ
मायतानि महता प्रतिशब्दो महानभूत॥ २८॥ उत्तमः
सकलालोकाः समुद्राः श्वकं परे॥ च चालुः वसुधावे

लुः सकलाश्चमहीधराः ॥ ३३ ॥ जयेति च मुदा देवा ला
मृचुः सिंहवाहिनी ॥ त एव मुनयश्चेनां भक्तिन स्वात्म
मर्त्तये ॥ ३४ ॥ दृष्ट्वा समस्तं संक्षुब्धं वै लोकममरायः ॥
संवंधविलसैत्यास्ते समुत्तमस्थ रुद्रयुधाः ॥ ३५ ॥ आः
किमेतदिति क्रोधादाभाष्य महिषासुरः ॥ अभधा
वतत शब्दं मशेषैरसुरैर्दृतः ॥ ३६ ॥ सददर्शततो देवी
या प्रलोकत्रयांतिषा ॥ पादाक्रांतानत भुवं किरीटो

श्री.
३.
१०

लिखितांश्वरां॥१०॥तोमितांशेषपातालांधनुर्ज्याःनि
श्चनेनतां॥दिशोभुजसहस्रेणसमंमाद्यासंस्थितां॥
ततःप्रवृत्तेयुद्धंतयादेव्यासुरदिषां॥शास्त्रास्त्रैवद्रुधा
सुक्तेरादीपितदिगंतरं॥११॥महिषासुरसेनानीश्वि
सराख्योमहासुरः॥युयुधेचामरश्चान्यैश्चतरंगबला
न्वितः॥४०॥अप्रथ्यतायुतानांचसहस्रेणमहाहनुः
पंचाषड्विंशिनियुतैरसिलोमामहासुरः॥४१॥रथा।

नामयुतैः षड्विहदग्राख्यो महासुरः ॥ अयुतानां शतैष द्वि
 र्वाष्कलो युयुधेरणे ॥ ४२ ॥ गजगजिसहस्रौ चैरनेकैप
 रिवारितः ॥ वृत्तोरथानां कोयचयुद्धे तस्मिन् युद्धतः ॥
 ४३ ॥ वृत्तः कालोरथानां चरणे पञ्चशतायुतैः ॥ युयु
 धेः संयुगे तत्र तावद्विपरिवारितैः ॥ ४४ ॥ विजाला
 य्यायुतानां च पञ्चाशद्विरथायुतैः ॥ युयुधे संयुगे त
 रथानां परिवारितः ॥ ४५ ॥ अन्ये च तत्रायुतशोरथ

श्री.
३.
२८

नागहयैर्दत्ताः ॥ युयुधसंयुगेदेव्यासहस्रमहास
राः ॥ ४६ ॥ कोटिकोटिसहस्रैस्त्रयानांदंतिनांतया
हयानांचवृत्तोयुद्धेनवाभून्महिषासुरः ॥ ४७ ॥ नोम
रभिर्दिपालैस्तुशक्तिभिर्मुसलैस्तथा ॥ युयुधः
संयुगेदेव्याः खड्गैरुपरिपट्टिमैः ॥ ४८ ॥ केचिच्चवि
त्तिपुःशक्तीः केचित्पाशांस्तथापरे ॥ देवीखड्गप्र
हारैस्तृतेतांहंतंप्रचक्रमुः ॥ ४९ ॥ सापिदेवीतत

लानिशास्त्राण्यस्त्राणिचंडिका॥लीलयैवप्रवि
केदनिजशास्त्रास्त्रवर्षिणी॥५०॥अनायलानि
नादेवीरूयमानासुरर्षिभिः॥मुमोचासुरदेहेषु
शास्त्राण्यस्त्राणिचेश्वरी॥५१॥सोपिऊडोधुतसरो
देव्यावाहनकेसरी॥चचारसुरसैन्येषुवनेष्विव
हुताशनः॥५२॥निश्वासासुसुचेयांश्चयुजामा
नोरणेर्विका॥तएवसद्यःसंभूताःगणाशतस

पुत्रपुत्रपरशुभिर्भिडिणालासिपरिसैः ॥ नाशयंतो सुरगणा न देवीशक्त्युपहं हितः

हस्तशः ॥ २३ ॥ अवादि यंतः पदहागणां शांतां स्तथा
परे ॥ मृदंगश्च तथैवान्येतस्मिन् युद्धमहोत्सवे ॥ ५४
ततो देवी विश्वलेन गदया शक्तिरुष्टिभिः खड्ग
दिभिश्च शतशो निजमानमहासुरान् ॥ ५६ ॥ पात
यामास वैवान्यान् चंद्रास्वनविमोहितान् ॥ असुरा
न् विपाशेन बध्ना चान्यान् कर्षयत् ॥ ५७ ॥ केचि
द्विधाहता स्त्रीक्षणेः खड्गपातैस्त्वया परे ॥ विषोषि

श्री.
३.
२२६

तानि पातेन गदया भुवि शेरते ॥ १८ ॥ वेमुच्च केचिदुपि
रंमसलेन भृशं हताः ॥ केचिन्निपतिता भूमौ भिन्ना
मृलेन वस्पसि ॥ १९ ॥ निरंतराः शरीरेण कृता केचि
दणानिरे ॥ शूरेनानुकारिणः प्राणान्ममूचुस्त्रिदशा
र्दनाः ॥ २० ॥ केषां चिद्वाहवः किन्ना किन्न ग्रीवास्तथा
परे ॥ शिरांसि पेतुरन्येषामन्ये मध्ये विदारिताः ॥ २१ ॥
विकिन्नजं चारुत्परे पेतुर्हव्यं महासुराः ॥ एकवा

श्री.
३.
२०

हृत्तिचरणः केचिदेव्याद्विधाकृताः ॥६२॥ किन्नेपि
चान्येशिरसिपतितः पुनरुत्पिताः ॥ कवंथायुयु
देव्यागृहीतपरमायुधाः ॥६३॥ ननृतश्चापरेतत्र
युद्धेतर्यलयाश्रिता ॥ कवंथाकिन्नशिरसः खड्ग
शस्त्रादिपायणः ॥६४॥ तिष्ठतिष्ठेतिभाषंतोदेवी
मन्येमहासुराः ॥ पातिवैरयनागाश्चैरसुरैश्चवसं
धराः ॥६५॥ अगम्यासाभवन्नयत्रभूत्समहारण

श्रोणितौ चामहानघः सचक्षुर्विश्रश्रुतः ॥ मध्ये
 वासुरसैन्यस्य वारणसुरवाजिनं ॥ ६६ ॥ तलेन त
 त्महासैन्यमसुराणां तथां विका ॥ नित्येक्षयं यथा
 वक्षिस्त एतदाहमहावय ॥ ६७ ॥ सच सिंहमहाना
 दसुत्तरजन्धुतकेसरः ॥ शरीरेभ्यो मरादीणाम्
 स्तनिवविचिन्वति ॥ ६८ ॥ देव्या गणैश्च तैस्तव कृतं
 शुद्धं महासुरैः ॥ यथेनांतु सुवर्देवाः पुष्पवृष्टिमु

श्री.
उ.
२५

चोदिवि॥६८॥ इति श्रीमांकेडेयपुर्गणोमावर्ति
केमन्वंतरे श्रीदेवीमहात्म्यमहिषासुरवधोना
महितीयोऽध्यायः॥ २५॥ ऋषिरुवाच॥ निहन्त्य
मानंतत्सैन्यंभवलोका महासुरः॥ सीनानीश्वि
ह्वरःकोपाद्योयोडुमथांबिकां॥१॥ सदेवीश
रवर्षेणववर्षसमरेसुरः॥ यथामेहगिरेऽंशुगंतो
यवर्षणतोयदा॥२॥ तस्यकित्वाततोदेवीलीलये

वशिरोत्कारान् । तच्चानतरगान्वाणैर्येतारं चैव कामि
नां ॥ ३ ॥ विच्छेदचधनुः सघोधुजं चापिसमुद्धितं ॥ १
विव्याधिवैवगात्रेषु किञ्चधन्वा तमाश्रुगैः ॥ ४ ॥ स
किञ्चधन्वा विरयो हताश्वो हतसारथिः ॥ अभ्य
धावततो देवी खड्गचर्मधरोत्तरः ॥ ५ ॥ सिंहसाह
त्यखड्गेन तीक्ष्णधारैरगमूर्ध्वनि ॥ आज्ञानभुजे
सच्ये देवी मण्यति वेगवान् ॥ ६ ॥ तस्याः खड्गो भुजं

श्री.
३.
२२

प्राणपफालनपनंदन॥ततो जग्राह शूलं सकोपाशरु
गलोचनः॥७॥चित्ते पचनतस्तं त्वभद्रकल्पां महा
सुरः॥ज्ञात्वा ल्पमानं तेजो भीरुविविं वमिवरात्॥८॥
दृष्ट्वा तदा पतशूलं देवी शूलमसंचत॥तेन तच्छूनपा
नीतं शूलं स च महासुरः॥९॥हतेन स्मिन् महावीर्ये
महिषस्य च भूपतौ॥आजगाम गजादृष्ट्वा मरंस्त्रि
शार्दनः॥१०॥सोऽपि शक्तिं सुमोचाय देव्यास्त्रामं वि

काकुलं ॥ हंकाराभिहतां भूमेपातयामासनिप्रभां ॥ २१ ॥
 भगंशक्तिनिपतितांदष्टाक्रोधसमन्वितः ॥ वितेष
 चामराश्रुलंबारणेस्त्रदपिसाक्षिनतः ॥ २२ ॥ ततःसिं
 हसमुत्पत्यगजजंभांतरेस्थितः ॥ बाहुयुडेनपुष
 डेतेनौच्चैस्त्रिदशपरिणः ॥ २३ ॥ युधमानौततस्तौ
 ततस्मान्नागान्महीगतौ ॥ युधधातेतिसंरक्षौप्रहा
 रैरतिदारुणैः ॥ २४ ॥ ततोवेगान्समुत्पत्यनिषत्पिच

श्री-
३-
२३

मृगारिणा॥ करप्रहारेण शिरश्चामरस्पृष्टकृतं॥ १५॥
उदग्रश्चरणे देव्या शिलावृक्षादिभिर्हतः॥ दंतमुष्टि
तलैश्चैव करालश्च निपातितः॥ १६॥ देवीकृच्छ्रागदा
पातैश्चूर्णयामास चोद्धतः॥ वाष्कलं भिंडिपालेन
बाणैस्त्नासंतथांधकं॥ १७॥ उग्रास्यमुग्रवीर्ये च तथे
व च महाहवः॥ त्रिनेत्रा च त्रिष्टलेन जघान परमेश्वर
म्॥ १८॥ विडालस्यासिना कायात्पातयामास वैशि

१॥ इहं रंडं खंचो भो पुरैर्नित्येयमक्षयं ॥ १९ ॥ एवं
 संक्षीयमाणेन स्वसैन्यमहिषासुरः ॥ माहिषेण
 स्वदूषेन वासयामास तान् गणान् ॥ २० ॥ कांश्चित्
 उपहारेण खुरक्षेपैस्तथा परान् ॥ लांगूलताडितान्
 चान्यान् शृंगभ्यां च विदारितान् ॥ २१ ॥ वेगेन कां
 श्चिदपरान् नादेन भ्रमणेन च ॥ निश्वासापवनेन
 न्यान्यान् तयः मासभूतले ॥ २२ ॥ निपात्य प्रमथ्या

श्री.
३.
२४

नीकमभ्यधावतसोत्तरः॥ सिंहं हंतं महोदेव्याः को
पंचक्रोततोंविकां॥ २३॥ सोपिकोपान्महावीर्य
खुरक्षस्ममहीतलः॥ शृंगाभ्यां पर्वताञ्जुच्चैः श्वित्ते
पचननादच॥ २४॥ वेगभ्रमणविक्षणमहीतस्य व
शीर्यते॥ लांगुलेनाहतश्चास्त्रिः श्लावयामास स
र्वत॥ २५॥ धृतशृंगविभिन्नाः चखंडं खंडं ययुर्चेनाः
श्चासानिलाहताशीर्णनिपेतर्त्रभसोचला॥ २६॥

इति क्रोधसमाध्यातमापतंतं महासुरं ॥ दृष्ट्वा सावंतिका
 कोपंतं दूपायनदाकरोत् ॥ २० ॥ साक्षिप्रंतस्यैव पापंतं
 बंधं महासुरं ॥ तत्पात्रमाहिषं दृपंतोऽपि बद्धो महा
 मृधे ॥ २१ ॥ ततः सिंहो भवत्सद्योऽयावत्स्यां विकां
 शिरः ॥ किन्नतितावत्सुरुषः खड्गपाणिरदृशपत ॥
 २२ ॥ तत एवाशुपुरुषं देवीचिच्छेदसायकैः ॥ तं ख
 ड्गचर्मण सार्द्धं ततः सोभून्महागजः ॥ २३ ॥ करेण च

श्री.
५.
२५

महासिंहं तं च कर्षत गज्जैव ॥ कर्षत स्तुकरं देवी खड्गे
न निरहृतत ॥ ३१ ॥ ततो महासुरो भूयो माहिषं वपुः
स्थितः ॥ तथैव ततो भयामास वै लोकं स चराचरं ॥ ३२ ॥
ततः क्रुद्धा जगत्माता चंडिका पानसुत्तमं ॥ पपौ पुनः
पुनश्चैव जहा सारुणलोचना ॥ ३३ ॥ न न रं चासुरः
सोऽपि वति वीर्यमरोद्धतः ॥ विषाणाभ्यां च चित्तो
पंचंडिकां प्रतिभूधरान् ॥ ३४ ॥ सा च तान्प्रहितांस्ते

नक्षत्रं यं ते शरोत्करैः ॥ उवाच तं मदोद्धृतं सुखगगज
 लातरं ॥ ३५ ॥ देवुवाच ॥ गर्जगर्जतलं मूढमधु
 यावत्पिबाम्यहं ॥ मया त्वया हतेनैव गर्जिष्यतां
 देवता ॥ ३६ ॥ ऋषिर्हवाच ॥ एवमुक्त्वा समुत्पात
 साहस्रान्तं महासुरं ॥ पादेन क्रम्य कंठे च शूलेनैव म
 ताडयत् ॥ ३७ ॥ ततः सोऽपि पदाक्रान्ततया निजसुखा
 ततः ॥ अर्जुनिष्क्रान्त एवासुदेव्या वीर्येण संचतः ॥ ३८

श्री.
७.
२६

अर्द्धनिःक्रान्त एवासौ युष्मन्मानो महासुरः॥ तया महा
सिना देव्या शिरश्चित्वा निपातितः॥ ३९॥ ततो हा
हा कृतं सर्वं दैत्यैः सैन्यं ननाशत॥ प्रहर्षं च परं ज
म्भुः सकला देवता गणाः॥ ४०॥ तं पृथुस्त्रांसुरो दे
वी सहर्दिव्यै महर्षिभिः॥ जगुर्गन्धर्वपतयोननृत
श्चाप्सरोगणाः॥ ४१॥ इति मार्कण्डेयपुराणे साव
र्षिके मन्वन्तरे श्रीदेवी महात्म्ये महिषासुरवधो

नामतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ अथिहवावा ॥ ततः सुर
 गणाः सर्वे देव्या इन्द्रपुत्रेण गमः ॥ स्तुतिमारेभिरेक
 त्वनिहते महिषा सुरः ॥ १ ॥ एकादयः सुरगणानि
 हतेति वीर्येण तस्मिन् दुरात्मनि सुरारिबले च देव्या
 तां तस्य पुत्रः प्रणतिनम्रशिरोचरांसावाभिः प्रहर्ष
 प्रलकोकमचारुदेहाः ॥ २ ॥ देव्युवाच ॥ देव्याय
 याततमिदं जगदात्मशक्त्यानिःशेषदेवगणशक्ति

श्री
३.
२०

समूहसूक्तो ॥ नामं विकामखिलदेवमहर्षिपूज्यं
भक्त्यानतोस्मि विदधातु शुभानि सानः ॥ ३ ॥ यस्याः
प्रभावमतलं भगवाननंतो ब्रह्मा हरिश्च न हिवक्तु
मलं बलं च ॥ सा चंडिका खिलजगत्परिपालना
यनायाय च शुभभयस्य मतिं करोतु ॥ ४ ॥ या श्रीः
सयं सकृत्तिनां भवनेष्वलक्ष्मीपापात्मनां कृतिषि
यां हृदये प्रसुति ॥ अद्वा सतां कुलजनप्रभवस्य

लज्जातां त्वां न तास्म परिपालय देवि श्वं ॥ ५ ॥ किं व
र्णयामत वहूपमचिंत्यमेतत्किंचातिवीर्यमसुर
तयं कारिभूरिः ॥ किंचाहवेषु चरितानितवाङ्मुता
निसर्वेषु देव्यसुरदेवगणादिकेषु ॥ ६ ॥ हेतुः सम
स्तजगतां त्रिगुणापि देवैर्न ज्ञायसे हरिहृणादिभिर
प्यपारा ॥ सर्वाश्च याखिलमिदं जगदं प्राकृतमव्या
कृता हि परमाप्रकृतिस्त्वमाद्य ॥ ७ ॥ यस्याः सम

श्री.
३.
२८

सुसुरतासमदीरणेनत्प्रिंप्रयातिसकलेषुमतेषुदेवि
स्वाहासिवैपित्गणस्पचत्प्रिहेत्तुरुचार्थसेत्वमन्त्र
एवमेनैःस्वधाच॥८॥यामुक्तिहेत्तरविचिंत्यमहाव्र
तात्वमभ्यस्यसुनियतेन्द्रियतत्त्वसारेः॥मोक्षार्थिभि
र्मुनिभिरत्नसमस्तदोषैर्विद्यातिसाभगवतोपरमा
हिदेवि॥९॥शास्त्रात्मिकासुविमलर्ग्येज्जपांतिधा
नमुद्गीयरम्यपदपाठवतांचसाक्षां॥देवीत्रयीभ

गवतीभवभावनायवार्त्ताचसर्वजगतांपरिमात्रिह
 श्री॥२०॥ मेधासिदेविविदताखिलशास्त्रसाराड
 गोसिडुर्गभवसागरनौरसंचा॥ श्रीकैरभारिहृद
 यैककृताधिवासागौरीत्वमेवशशिमौलिकृतघ
 तिष्ठा॥२१॥ ईषत्सहासममलंपरिएर्णचंद्रविंवा
 उकारिकनेकोत्रमकांतिकांतं॥ अत्यद्भुतंप्रहृतमा
 प्रहृषातथापिवक्त्रं विलोक्य सहसामहिषासुरेण॥

२२

श्री
३.
२६

दृष्ट्वा तदेविज्जपितं भज्जटीकरालसुघकृष्णं कसदृशक
वियन्नसघः ॥ प्राणकमोचमहिषस्तदतीवचित्रं कै
र्जीव्यते हिज्जपितांतकदर्शनेन ॥ २३ ॥ देवि प्रसीद पर
माभवती भवाय सद्यो विनाशाय सिकोपवती जला
नि ॥ वितातमेतदधुनैव यदस्ममेतन्नीतं बलं सविप्र
तं महिषा सरसा ॥ २४ ॥ ते संमता जेन पदेषु धनानि
तेषां तेषां यथां सिनच सीदति वंधुवर्गा ॥ धन्यास्त ए

वनिभृतात्मजभृत्यदारायेषांसदाभ्युदयदाभवतीप्र
सन्ना॥२५॥धर्माणिदेविसकलानितथैवकर्माण्य
त्पादतःप्रतिदिनंसुकृतो करोति॥स्वर्गप्रयातिच
ततोभवतीप्रसादालोकत्रयेपिफलदाननुदेविते
न॥२६॥दुर्गेस्मृताहरसिभीतिमशेषजंतोःसस्यैस्म
तामतिमतीवशुभंददासि॥दारिद्र्यदःस्वभयहारि
णिकात्वदन्यासर्वोपकारकरणयसदादेविना॥

श्री
३०

१२॥ एभिर्हैतैर्जगदुपैति सखंतयेते जर्वेति नाम नरका
यचिराय पापं ॥ संग्राममृत्युमधिराम्यदिवं प्रयांत
मत्वेति नूनमहि न्विनिहं सिरे वि ॥ १८ ॥ दृष्ट्वैव किं न
भवती प्रकरोति भस्म सर्वा सुरानरिषु यत्प्रहिणो
षि शस्त्रं ॥ लोकान्प्रयांत रिपवोऽपि हि शस्त्रप्लुता इत्यं
मतिर्भवति तेष्वाहितेषु साधो ॥ १९ ॥ एङ्गप्रभानिकार
विस्मरणैस्त्वयोयैः श्लाघकांतिनिवहेन दृष्टोऽस

राणां ॥ यत्रागताविलयमंशुमर्दिङ्खण्डयोग्याननंतव
 विलोक्ययतांतदेतत् ॥ २० ॥ दुर्धृत्तवृत्तशमनंतवदे
 विशीलंरूपंतथेवतवचिंत्यमतल्पमन्यैः ॥ वीर्येचहं
 विहर्तदेवपराक्रमाणांवैरिष्यप्रकटितैवदयात्वं
 येत्यं ॥ २१ ॥ केनोपमाभवत्तत्तत्पराक्रस्यरूपंचश
 भयकार्यनिहारिऊत्र ॥ चित्तेरूपासमरनिष्ठता
 वदसूत्रयैवदेविवरेदेभुवनत्रयेपि ॥ २२ ॥ त्रैलोक्य

मेतदखिलं रिपुनाशनेन ज्ञात्वं त्वया समरमूर्द्धिने
 पिहता ॥ नीतारिवं रिपुगणाभयमप्यपास्तम
 स्माकमुन्नंदस्वगारिभयं नमस्ते ॥ २३ ॥ शूलैः नपा
 हिनो देवि पाहि खड्गेन चांबिके ॥ घंटास्वनेन न
 पाहि वायुन्यानिः स्वनेन च ॥ २४ ॥ प्राच्यां रक्ष प्रती
 च्यां च चंडिके रक्ष दक्षिणे ॥ भ्रामणेनात्मशूलस्य
 उत्तरस्यांत घेश्वरि ॥ २५ ॥ सौम्यानि यानि वृषालि

श्री-
 ३
 ३१

त्रैलोके विचरन्ति ते ॥ यानि चान्यानि चोराणितैर
तास्मांस्तथा भुवि ॥ २५ ॥ खड्गशूलगदादीनि या
नि चास्त्राणिते विभक्ते ॥ करपलवसंगीनि तैरस्मा
नरक्ष सर्वतः ॥ २६ ॥ अथिहवाच ॥ एवं स्तुता स्त्रैः
दिव्यैः अस्मै नन्दनोद्भवैः ॥ अर्चितां जगतां धात्रीं
तथा गन्धानुलेपनैः ॥ २७ ॥ भक्त्या समस्तास्त्रिदश
शो दिव्यैः धृतैः स्तुतुः पिता ॥ प्राह प्रसादात्सुखी

श्री
३-
३२

समस्नात्पणतात्सुगान् ॥ २९ ॥ देव्युवाच ॥ त्रियतां
त्रिदशा सर्वे यदा स्मनोभिर्वाङ्कितं ॥ दशम्यहम
नि प्रीत्यास्तु वैरेभिस्तु सज्जता ॥ ३० ॥ कर्तव्यमपरं य
च्च दुष्करं तन्निवेद्यतां ॥ इत्याकर्ण्य वचो देव्यां प्रत्य
धुस्ते दिवौ कसाः ॥ ३१ ॥ देवा ऊचुः ॥ भगवन्प्राकृतं
सर्वेन किञ्चिदवशिष्यते ॥ यदयं निहतः शत्रुः
स्माकं महिषासुरः ॥ ३२ ॥ यदि चापि वरो देयस्तु

यास्माकं महेश्वरि ॥ संस्मृता संस्मृता तन्नो हंसीथाः
 परमापदं ॥ ३३ ॥ यश्च मर्त्यस्तवैरेभिरुवांसोऽप्यम
 लानने ॥ अचिरेकमनाशांतो भक्ता विभुवनेश्वरी
 ३४ ॥ तस्मै विन्नर्द्धि विभवे र्धनरागदिसंपदं ॥ वृद्धये
 स्मत्पपन्नात्वं भवेया सर्वदां विके ॥ ३५ ॥ ऋषि
 वाच ॥ इति प्रसादिता देवैर्ज्ञातो र्येन यात्मनः ॥ तथे
 यत्का भद्रकाली बभूवांतर्हि तान् प ॥ ३६ ॥ इत्येतत्का

श्री-
३-
३३

धितंभपसंभतासायथापुरा॥देवीदेवशरीरेभो
नगत्रयहितैषिणी॥३७॥पुनश्चगौरीदेहात्सास
मुद्रतायथाभवत्॥वधायडुष्टदैत्यानांतथासं
भनिसंभयोः॥३८॥रत्नणायवलोकानांदेवा
नामुपकारिणी॥तच्छृणुमयाख्यातंयथाव
क्तययामिते॥३९॥इतिश्रीमार्कंडेयपुराणे
सावर्गिकेमन्वंतरेश्वरीदेवीमहात्म्येष्टाकादश

स्तुतिचतुर्थोऽध्यायः ॥६॥ अविर्वाच ॥ पुरासं
भनिसुंभाभ्यामसुराभ्यांश्चीपते ॥ त्रैलोक्य
तभागाश्चरुतामदवलाश्रयात् ॥१॥ तावेवसू
र्येतांतद्दधिकारंतथैंदवं ॥ कौवेरमथयाम्यं च
चक्रातेवरुणस्पच ॥२॥ तावेवपवनर्द्धिचक्रात्
वर्द्धिकर्मच ॥ ततोदेवाविनिर्इताभ्रष्टराज्याप
राजिताः ॥३॥ हताधिकास्तदिदंशास्त्राभ्यां सर्वे

श्री.
३.
३४

निराकृताः॥ महासुराभ्यांतां देवीसंस्मरंस्वपराजितां॥
४॥ तथास्माकं वरोदमो यथापत्तस्मृताखिलाः॥ भ
वतां नाशयिष्यामितत्तराणां परमापदः॥ ५॥ इति कृ
त्वा मतिं देवाहिमवंतं नरोच्चरं॥ जगत्सु तत्र ततो देवी
विस्मया यो प्रवृष्टः॥ ६॥ देवा ऊचुः॥ नमो देव्यै महा
देव्यै शिवाय सततं नमः॥ नमः प्रकृते भद्राय नियतः
प्रणताः स्मृताः॥ ७॥ रोद्राय नमो नित्यायै गौर्यै धा

नमो नमः ॥ श्रोत्राये चंद्रशिखे पुरुखायै सततं नमः ॥
 मः ॥ ८ ॥ कल्पायै प्रणतां वृद्धैः सिद्धैः कूर्मैः नमो नमः ॥
 नैऋत्यै भूभृता लक्ष्म्यै शर्वायै ते नमो नमः ॥ ९ ॥ दुर्गा
 यै दुर्गपारायै सारायै सर्वकारिणी ॥ त्र्याम्बके नमो नमः ॥
 स्त्राय धृष्टायै सततं नमः ॥ १० ॥ अतिसोम्यातिरोदाय
 नमस्तस्यै नमो नमः ॥ नमो जगत्प्रतिष्ठायै देव्यै कृत्यै
 नमो नमः ॥ ११ ॥ या देवी सर्वभूतेषु विश्रुमायेति शक्ति

श्री.
३.
२५

ता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २२ ॥ या
देवी सर्वभूतेषु चेति नेत्यभिधीयते ॥ नमस्तस्यै नमस्त
स्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २३ ॥ या देवी सर्वभूतेषु बुद्धि
रूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ० ॥ २४ ॥ या देवी सर्वभू
तेषु निद्रारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ० ॥ २५ ॥ या दे
वी सर्वभूतेषु क्षया रूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ॥
२६ ॥ या देवी सर्वभूतेषु क्लया रूपेण संस्थिता ॥ न

मस्तस्यै०॥१०॥ या देवी सर्वभूतेषु शक्तिरूपेण सं
 स्थिता॥ नमस्तस्यै०॥११॥ या देवी सर्वभूतेषु तत्त्वा
 रूपेण संस्थिता॥ नमस्तस्यै०॥१२॥ या देवी सर्वभू
 तेषु ज्ञातिरूपेण संस्थिता॥ नमस्तस्यै०॥१३॥ या
 देवी सर्वभूतेषु दांतिरूपेण संस्थिता॥ नमस्तस्यै०॥
 १४॥ या देवी सर्वभूतेषु लज्जारूपेण संस्थिता॥ नम
 स्तस्यै०॥१५॥ या देवी सर्वभूतेषु शान्तिरूपेण संस्थि

श्री.
३.
१६

ता॥ नमस्तस्यै० ॥ १३ ॥ या देवी सर्वभूतेषु अज्ञाद्वे
ण संस्थिता॥ नमस्तस्यै० ॥ १४ ॥ या देवी सर्वभूतेषु
कांतिद्वेण संस्थिता॥ नमस्तस्यै० ॥ १५ ॥ या देवी
सर्वभूतेषु लक्ष्मीद्वेण संस्थिता॥ नमस्तस्यै० ॥ १६ ॥
या देवी सर्वभूतेषु वृत्तिद्वेण संस्थिता॥ नमस्त
स्यै० ॥ १७ ॥ या देवी सर्वभूतेषु स्मृतिद्वेण संस्थि
ता॥ नमस्तस्यै० ॥ १८ ॥ या देवी सर्वभूतेषु दयाद्वेण

एण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ॥ २९ ॥ या देवी सर्वभूतेषु
 वसिष्ठेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ॥ ३० ॥ या देवी सर्व
 भूतेषु भ्रांतिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ॥ ३१ ॥ या
 देवी सर्वभूतेषु मातरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ॥
 ३२ ॥ या देवी सर्वभूतेषु माया रूपेण संस्थिता ॥ नम
 स्तस्यै ॥ ३३ ॥ इंद्रियाणामधिष्ठात्री भूतानां चाधि
 लेषु या ॥ भूतेषु सततं तस्य व्याप्तौ देव्ये नमो नमः ॥ ३४ ॥

श्री.
३.
३०

चित्रिद्वेणयाकृत्स्नमेतद्वाप्यस्थितं जगत् ॥ नमः
स्तुत्येनमस्तुत्येनमस्तुत्येनमो नमः ॥ ३५ ॥ स्मृताह
रैः सर्वमभीष्टयातयासुरेन्द्रेण दिनशुसेविता ॥
करोतु सानः शुभहेतुरीश्वरीशुभानिभद्राण्यभिहं
तवापदः ॥ ३६ ॥ यासां प्रतं वोद्धत दैत्यतापितैरस्मा
भिरीणाचसुरैर्नमस्यते ॥ याचस्मृतातत्तणमेवहं
तिनः सर्वापदोभक्तिविनस्त्वमृत्तिभिः ॥ ३७ ॥ अवि

३

तवाच ॥ एवं स्तुवादिषु क्तानां देवानां तत्र पार्वती ॥
 स्नातृमभ्याययौ तोये जाह्नव्या वृषनंदने ॥ ३८ ॥
 सा त्रवीक्षा नृराक्ष भू भवद्भिः स्तुयते त्रका ॥ शरी
 रकोषतश्चास्याः समुद्रता त्रवीक्षि वा ॥ ३९ ॥ स्तोत्रं
 समैतत्क्रियते संभदैर्निराकृतैः ॥ देवैः समस्तस
 मरे नि संभेन पराजितैः ॥ ४० ॥ शरीरकोषाय त्र
 स्था पार्वत्या निरुतायिका ॥ कौशिकीति समस्तेशु

श्री
३.
३८

नतो लोकेषु गीयते ॥ ४१ ॥ तस्यां विनिर्गतायां त्रु
हसा भूत्सापि पार्वती ॥ कालिकेति समाख्याता
हि माचलकृता श्रया ॥ ४२ ॥ ततो विक्रान्तं शृणु विधा
णं सुमनोहरं ॥ ददर्श चंजो मुंडश्च भूयो भुंभनि
संभयो ॥ ४३ ॥ ताभ्यां संभाय चाख्यातां अतीव
सुमनोहरां ॥ काप्लेस्त्री महाराजभासयंती हि
माचलं ॥ ४४ ॥ नैव तादृक्कुचिदुपद्रष्टकेन विदुत

मं॥ ज्ञायतां काष्पसां देवी एत्यतां चासुरेश्वर॥४५॥
स्त्रीरत्नमतिचार्वीगीद्योतयंतीरिशस्त्रिवा॥सा
ततिष्ठतिदैर्नंदतांभवान्दृष्टुमर्हसि॥४६॥या
निरत्नानिमनयोगजाश्चादीनिवैप्रभा॥वैलो
केत्तुसमस्तानिसाप्रतंतानितेष्टहे॥४७॥ऐरा
वतसमानीतोगजरत्नपुरंदरात्॥पारिजातरु
श्चायंनयेवोक्षेःश्रवाह्वयः॥४८॥विमानंहंससं

श्री
३.
१०

युक्तेन त्रिष्टुतिनेंगणे ॥ रत्नभूतविहानीतं यदा
सीद्धेधसोद्भूतं ॥ ४९ ॥ निधिरेषमहापद्मसमानीते
धनेश्वरात् ॥ किंजल्किनीरदौचादिर्मालामम्ला
नपंकजां ॥ ५० ॥ क्ववंते सारुण्येगेहेकांचनश्चा
वितिष्ठति ॥ यथाऽवस्पंदनवरोयः पुरासीत्यजा
पतेः ॥ ५१ ॥ मृत्पोरुत्क्रांतिदानामशक्तिरीशस्त
याहता ॥ पाशः सलिलराजस्य भ्रातृस्त्ववपरिष्ट

हे ॥१२॥ निशुभस्याचिजाताश्च समस्तारत्नजातयः
 वक्त्रिपिददौ त्वभ्येमाभिः शौचे च वाससी ॥१३॥ एवं
 द्यौर्दरत्नानि समस्तान्याहृतानि ते ॥ स्त्रीरत्नमे
 षा कल्पाणी त्वया कस्मान्न दृश्यते ॥१४॥ ऋषिह
 वाच ॥ निशाम्येति वचः शुभः सतदा चंडमुंडयो
 प्रेषया सामससु श्रीवं हृतं देव्या महासुरः ॥५५॥
 इति चेति च वक्तव्या सागता वचनात्मनः यथा

श्री.
३.
४०

वाभेनिसंप्रोत्तां तथा कार्यं त्वया लघु ॥ ५६ ॥ स तत्र
गत्वा यत्रास्तेषु लोहैः शोनिशोभने ॥ तां च देवीं तथा
प्राह ह्यक्षरं मकरपाणिना ॥ ५७ ॥ इति उवाच ॥ दे
वि देव्येश्वर! शुंभस्त्रैलोक्योपरमेश्वरः ॥ हतो हं प्रे
षितास्तेन त्वत्सकाशमिहागतः ॥ ५८ ॥ अथाह
ततः सर्वास्तयः सदा देवयोनिषु ॥ निर्जितापि
लदेत्यारिः स यदा हृष्ट एष्वतः ॥ ५९ ॥ मम वैलो

कमखिलंममेदेवावशानुगाः॥ यज्ञभागानहंसकी
तपश्यामिष्टयकष्टयक॥१०॥ त्रैलोक्यवररत्नानि
ममवशान्यनेकतः॥ तथैवगज्जरत्नंचहर्तुंदेवैर्द
वाहनं॥११॥ स्त्रीरोदमयनोद्भूतमश्वरत्नंममामरं
उच्चैःश्रवससत्तंतुप्रणिपत्यसमर्पितं॥१२॥ यानि
वान्यानिदेवेषुगंधर्वेषुरगेषुच॥ रत्नभूतानिभूता
नितानिमयेचशोभने॥१३॥ स्त्रीरत्नभूतात्तांदेवी

श्री.
३.
४१

लोके मन्तामही वयं ॥ सात्वमस्मान्नपागैरे यतोर
त्नभुजो वयं ॥ ६४ ॥ मां वाममानुजं वापि निशुंभम्
रुषिक्रम ॥ भजत्वं वंचलपांगिरत्नभूतासि वै यतः
६५ ॥ परमैश्वर्यमतलं प्राप्स्यसे मत्परिग्रहात् ॥ ए
तदुच्चासमालोक्य मत्परिग्रहतां व्रज ॥ ६६ ॥ अथि
रुवाच ॥ इत्युक्त्वा सा तदा देवी गंभीरा तस्मिन्तान्
गौ ॥ दुर्गा भगवती भद्राय ये दंधार्यते जगत् ॥ ६७ ॥

सुवाच॥ सत्यमुक्तं त्वयानात्र मिथ्या किंचित्त्वयो
 दितं ॥ त्रैलोक्याधिपतिः शुभो निशुंभश्चापिताद
 शः ॥ **६५॥** किं त्वत्रयस्य तित्तातं मिथ्या तत्कथ्यते क
 थं ॥ श्रूयतामल्पमुद्धित्वा त्रितिताया कृताश्रु
 ६६ ॥ यो मां जयति संग्रामे यो मे दर्पं व्यपोहति ॥
 यो मे प्रतिबलोलोसमेभर्ता भविष्यति ॥ ७० ॥ त
 रा गच्छतु संभो त्रिंशं भो वामहासरः ॥ मां जि

श्री.
३.
४२

त्वाकिंचिरेणवपाणिंयुक्तातमेलतुः॥७५॥ इतो
वाच॥ अवलिप्राप्तिमैवत्वंदेविश्रुतिसमाग्रतः
त्रैलोक्येकःपुमांस्त्रिष्टेदग्रेसंभनिसंभयोः॥७६॥
अन्येषामपिदैत्यानांसर्वदेवानवैयुधि॥ त्रिष्टेनि
संमुखंदेवीकिंपुनःस्त्रीत्वमेकिका॥७७॥ ईडा
घाःसकलादेवास्तस्युर्येषांनसंपुगे॥ संभादी
नांकथंतेषांस्त्रीयांस्पसिचसन्मुखं॥७८॥ सात्वं

गच्छ मयेवोक्ता पार्थ संभनि संभयोः ॥ केषा कर्ष
एनि ईतं गौरवामागमिष्यसि ॥ ७५ ॥ देवुवा
च ॥ एवमेतदली संभो नि संभश्चाति वीर्यवान् ॥
किं करोमि प्रतिज्ञामे यदिनालोचिता पुरा ॥ ७६ ॥
सात्वं गच्छ मयेवोक्तां यदेतत्सर्वमादृतः ॥ तदा च
त्वा सु रं शय स च पुक्तं करोत्यतः ॥ ७७ ॥ इति श्री
मार्कंडेयपुराणे सावर्णि के मन्वन्तरे श्रीदेवीम

श्री
६३

हात्पहजसंवादानामपंचमोऽध्यायः ॥५॥ अथ
वाच ॥ इत्याकर्णवचोदेव्याः सहतोमर्षपरितः ॥ स
माचष्टसमागम्यदैत्यराजायविस्तरात् ॥ १ ॥ न स्पृह
तस्पृहत्वाक्यमाकर्ण्यसुररात्रतः ॥ सक्रोधः प्राह
दैत्यानामधिपोधुस्त्रलोचनं ॥ २ ॥ हेधुस्त्रलोचना
शुभंस्वसैन्यपरितः ॥ तामानयवलाडुष्टं केश
कर्षणविक्रलां ॥ ३ ॥ तत्प्रवित्राणदः कश्चिद्यदिवो

तिष्ठते परः॥ सहंतव्यो मरो वापि यत्त गंधर्व एव च॥
 ४॥ ऋषिर्हवाच॥ तेन तत्प्रकृतः शीघ्रं सदैवो धूमलो
 वनः॥ वृत्तः षष्ठ्या सहस्राणामसुराणां दुतं ययोः॥
 ५॥ सदृष्ट्वा तां ततो देवी त्रहिणा चल संस्थितां॥ ज१
 गदोच्चैः प्रयाहीति फूलं संभनि संभयोः॥ ६॥ न च
 त्रीत्याद्यभगवती मद्गता रसपेषसि॥ ततो क्ला
 त्रयाम्पेष्प केषण कर्षण विरुलां॥ ७॥ रेव्युवाच

श्री
३०
४४

दत्ते श्वरेण प्रहितो बलवान् बलसंवृत्तः ॥ बलान्नय
स्य मामेवंततः किंते करोम्यहं ॥ ८ ॥ अघिरुवाच ॥
इत्युक्त्वाः सोभधावतामसुरो धूमलोचनः ॥ ऊंका
रणैव तं भस्मसावकारं विकाततः ॥ ९ ॥ अथ ऊ
ंमहामैत्र्यं मसुराणां तथा विका ॥ ववर्ष सायका
स्तीक्ष्णोत्तयाशक्तिपरश्चयैः ॥ १० ॥ ततो धृतसट
कोपात्कृतवानादंसुभैरवं ॥ पपात सुरसेनायांसि

होदेव्यास्ववाहनः॥१५॥ कांश्चित्करप्रहारेणदैत्याना
स्येनचापरां॥ आक्रांत्वाचधरेणान्मृतदानम
हासुरान्॥१६॥ केषांचित्पाटयामासनखैःकोष्टा
निकेसरे॥ तथातलप्रहारेणशिरोसिकृतवान्
एषक॥१७॥ विचित्रवद्भृशिरसःकृतास्नेनतथा
प्रेरे॥ पपौचरुधिरंकोष्टादन्तेषांधृतकेसरः॥१८॥
क्षणेनतद्वलंसर्वक्षयंतीतमहात्मनः॥ तेनकेसरि

श्री-
३-
४५

एणादेव्यावाहनेनानिकोपिता ॥२१॥ आत्मातमसुरे
देव्यानिहंतंधुस्त्रलोचनं ॥ बलंचक्षपितंकृत्स्नदे
वीकेसरिणाततः ॥ सुकोपेदेत्याधिपतिः शुंभः प्र
स्फुरिताधरः ॥ आज्ञापयामासचनौचंडमुंडौम
हासुरौ ॥२२॥ हेचंडहेमुंडबलेर्वक्रभिः परिवारि
तौ ॥ तत्रगच्छतगत्वाचसासमानीयतांलघुः ॥२३॥
केशोष्वाकृष्णबडावायदिवः संशयोयुधि ॥ तदा

शेषाद्युधैः सर्वैरसुरैर्वित्यहंनितां ॥ १८ ॥ तस्याह
 नायां दुष्टायां सिंहे च विनिपातिते ॥ शीघ्रमागम्य
 तां बधाय ह्यहोत्वातामथांबिकां ॥ १९ ॥ इति श्रीमोक्ष
 ड्यपुत्राणे सावर्णि के मन्वंतरे श्रीदेवी महात्म्ये
 मलोचनवधो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ अथिहवाच
 आताप्रास्तेततोदैत्या वंडमंडपुत्रो गमः ॥ चत्वरंगव
 लोपिताययुरभ्युद्यतायुधा ॥ १ ॥ ददृशुस्तेततोदेवी

श्री.
३.
४६

मीषद्वासां व्यवस्थितां ॥ सिंहस्योपरि शैलेन्द्रशृंगे म
हतीकांचने ॥ २ ॥ तेदृष्ट्वा तां समादात्तमुद्यमंचक्रु
रुद्यताः ॥ आरुष्ट्वा पासिधरास्तथात्येतत्समीप
गाः ॥ ३ ॥ ततः कोपंचकारोश्चैरं बिकांता रनीत्यति
कोपेन चास्यावदनं मणीवर्णमभून्नरा ॥ ४ ॥ भृङ्गदो
ऊरिलातस्याः ललाटे फलकादुतं ॥ कालीकराल
वदनाः विनिष्क्रान्ता सिपासिनी ॥ ५ ॥ विचित्रा एव

हांगधरानरमालाविधुषण॥ द्वीपिचर्मपरीधाना
 अक्षमांसातिभैरवं॥६॥ अतिविस्तारवदनाजिह्वा
 ललनभीषण॥ निमग्नारक्तनयनानादाहरित
 दिङ्मुख॥७॥ सावेगेनाभिपतिताचातयंतीमहा
 सुरान्॥ सैन्येतत्रसुरारीणमभक्षयततद्वलं॥८॥
 पार्श्विग्राहंजग्राहियोद्धवंतासमन्वितान्॥ स
 मादायैकहस्तेनमुखेचित्तेपदारणान्॥९॥ तथे

श्री.
३.
४०

वयोऽन्तरंगैरयं सारथिना सह ॥ नितिष्वक्केदशने ॥
श्वर्वयत्पतिभैरवं ॥ १० ॥ एकं जग्राह केशेषु प्रोवाय ॥
मथवापरं ॥ पादेनाक्रम्य चैवान्पानुरसान्ममपो
थयन् ॥ ११ ॥ तैर्मृकानि च शास्त्राणि महास्त्राणि त
थास्त्रः ॥ मुखेन जग्राह रुषादशनेर्मथितान्यपि ॥
१२ ॥ वलिनांतद्वलं सर्वं मसृगणंदुरात्मनां ॥ मम
होभक्तयच्चात्पान्नात्रान्याच्चाताडयन्नरा ॥ १३ ॥ असि

गतिः हताः केचित् केचित् खड्गगताः ॥ जम्बु
विनाशमसुरां दंताग्राभिहतास्तथा ॥ २४ ॥ क्षणे
नतद्वलं सर्वं मसुराणं निपातितं ॥ दृष्ट्वा चंजो
भिड्भवावतां कालीमातिभीषणं ॥ २५ ॥ शरवर्षे
महाभीमैर्भीमाक्षीतां महासुरः ॥ क्वादयामा
स चक्रैश्चमुंडः क्षिप्रैः सहस्रशः ॥ २६ ॥ तानि चक्रा
एते कानि विशमानानि तन्मुखं ॥ वभुर्यथा ॥

श्री.
३.
४८

कविं वानि स्रवह्नि च नोदरं ॥ १० ॥ ततो जहा सातिरु
षा भीमं भैरवनादिनी ॥ काली करालवक्रांत उर्ध्व
नोज्ज्वला ॥ ११ ॥ उत्थाय च महासिंहं दैवी चंडमधा
वत् ॥ गृहीत्वा चाम्पकेषु शिरस्तेनासिना कि
नत् ॥ १२ ॥ किन्ने शिरसि दैव्ये इष्ट्य क्रेनादं स भैरवं
तेन नादेन महता त्राशितं भुवनत्रयं ॥ १३ ॥ अथ मुं
शेषधा वक्रां दृष्ट्वा चंडनिपातितं ॥ तमप्यपातयद्

मौसाचक्राभिहतंरुषा॥२१॥हतशेषंततःसैन्यं
 दृष्ट्वाचंडंनितितं॥मुंडंचसुमहावीर्येदिशोभेजेभया
 तं॥२२॥शिरश्चंडचकालीचगृहीत्वामुंडमेवच
 ग्राहप्रचंडादृहासमिश्रमभ्येतिचंडिका॥२३॥दे
 वुवाच॥मयातवात्रोपरुतौचंडमुंडौमहापशू
 न॥युद्धयतेस्वयंसंभंनिशुंभेवहनिष्पति॥२४॥
 ऋषिरुवाच॥तावानीतौततोदृष्ट्वाचंडमुंडौमहा

श्री.
३.
४२५

सुरो॥ उवाच काली कल्पाणी ललितं चंडिकां वचः
२५॥ **रेमुवाच॥** यस्माच्चंडचमुंडच शृहीत्वा त्वमुपा
गता॥ चांमुंडेति ततो लोके ण्णाता देवी भविष्यति॥
२६॥ **इति श्री मार्कंडेय पुराणे सावर्गिके मन्वंत**
रे श्री देवी महात्म्ये चंडमुंडवधो नाम सप्तमोऽध्या
यः॥ ७॥ ऋषिरुवाच॥ चंडेति निहते दैत्ये मुंडच
निनिपातिते॥ बह्वलेशु च सैन्येषु क्षपितेषु सुराह

१: ॥ २ ॥ ततः कोपपराधीनः चेताशुभः प्रतापवान् ॥
 उद्योगं सर्वसैन्यानां दैत्यानामादिदेष्टा ॥ २ ॥ अथ
 सर्वबलैर्दैत्याः खड्गणीतिरुदाग्रधाः ॥ कंचनांच
 त्वराणीतिनिर्जितस्वबलैर्वृताः ॥ ३ ॥ कोटिरीया
 गिपंचाणदसुराणां जलानिवै ॥ एतं जलानिध
 याणां निर्गच्छतु ममाक्षया ॥ ४ ॥ कलंकादौहदा
 मौर्यो कालिकेयास्तथासुराः ॥ युद्धाय सय्यानि

श्री-
५०
५०

य्यौतश्चाज्ञायात्वरितामम ॥५॥ इत्याज्ञाप्यासुरपतिः सं
भोभैरवशासनः ॥ निर्जगाम महासैन्यः सहस्रैव द्रुभि
र्वृतः ॥६॥ आयंतं चंडिकादृष्टान्तसैन्यमतिभीषणं ॥
न्यास्य नैः सरयामासैधरणौ गगनांतरं ॥७॥ ततः सिं
हो महानादं मनीवस्तवान्नप ॥ चंद्रास्वनेन तत्रा
दमं विकाचोपहं हयत ॥८॥ यत्तुर्न्यासिंहचंद्रानां
नाराएरितदिशुखा ॥ निनादैर्भीषणैः कालीजि

सेविस्मारितानना ॥ १० ॥ तं निनारसपाश्रयदेवसैत्यै
 श्वतर्दिषां ॥ देवीसिंहसुथाकालीसरोषैः परिवारितः
 १० ॥ एतस्मिन्नंतरे भूपविनाशाय सरोदिषां ॥ भवा
 यामरसिंहानामतिवीर्यवलान्विताः ॥ ११ ॥ ब्रह्मेश
 गुरुविस्मृतांतथेन्द्रस्य च शक्रयः ॥ शरीरेभ्यो विनि
 श्रम्यत इपैचंडिकाययुः ॥ १२ ॥ यस्य देवस्य यरूपं
 यथाभूषणवाहनं ॥ तद्देवहितशक्तिमत्सुगन्धो

श्री.
५.
११

इमायैषो ॥१२॥ हंसयुक्तविमानस्था सा तस्त्रकमं
उल्लुः ॥ अयातः ब्रह्मणः शक्तिः ब्रह्माणी साभिधीय
ते ॥१३॥ माहेश्वरी वषाहृदा विशूलवरधारिणी ॥ म
हाहिवलयप्राप्ता चंद्ररेखा विभूषण ॥१४॥ कौम
री शक्तिहस्ता चमसूरवरवाहना ॥ योडुमभ्याययौदै
नानं विकायुहृषिणी ॥१५॥ तथैवैस्त्रवी शक्तिर्ग
रुणे परिसंस्थिता ॥ शांखचक्राशङ्कित्वहृत्ताभुषा

पयो ॥ १० ॥ यत्तवाराहमतलं हंपंयाविभ्रतीहरेः ॥ शर
 क्रिः प्राप्पाययौतत्रवागहीविभ्रतीतनं ॥ ११ ॥ नारसिं
 हीनसिंहस्यविभ्रतीसरशंवपुः ॥ प्राप्रातत्रसदाते
 पत्तिप्रनदात्रसंहति ॥ १२ ॥ वज्रहस्तातथैवेंदीगजरा
 नोपरिस्थिता ॥ प्राप्रासहस्रनयनाययाशक्तल
 थैवसा ॥ १३ ॥ ततःपरिहृतास्त्राभिरीशानोरेवश
 क्रिभिः ॥ हन्यतामसुराः शीघ्रंममप्रीत्याहचंडिकां

श्री
३
१२

२१॥ ततो देवी शरीरं त्वविनिष्क्रान्तातिभीषण ॥ चंडि
काशक्तिरसुग्राशिवाशतनिनादिनी ॥ २२॥ सा च
हृष्टमजदिलमोशानमपराजिता ॥ हृतत्वं गच्छ
गवान्पांश्च शुभनि संभयोः ॥ २३॥ सृष्टि संभं निशुं
भं वदानवावनिगर्वितौ ॥ ये चान्ये दानवास्तत्र युद्ध
यसमुपस्थिताः ॥ २४॥ वैलोक्य मिदं लभतां देवाः
संतु हविर्भुजः ॥ स्य प्रयांतपातालं यदि जीवित ॥

मिच्छत ॥ २५ ॥ वलावलेपदायचेद्रवंतोयुद्धकांति
णः ॥ तदागकृतत्तत्पंतमशिवाःपिशितेनवः ॥
२६ ॥ यतोनिपुक्तोदैतेनतयादेव्याशिवःस्वयं ॥ २
शिवदृतीतिलोकेसिंस्ततःसात्यानिमागता
२७ ॥ तिपिश्रत्वावचोदेव्यासर्वाख्यातंमहासुराः ॥
अमर्षाएरितंजग्मुःयत्रकात्यायनीस्थिता ॥ २८ ॥
ततःप्रथमैमेवाग्रेषारपाक्वष्टिदृष्टिभिः ॥ ववर्षु

श्री-
३-
१३

रुद्रनामर्षीस्तांदेवीममरायः॥२९॥ साचतानप्र
हितानवाणनशूलशक्तिपरस्वधान॥ चिच्छेद
लीलयाध्यातधनुर्मत्तैर्महेषुभिः॥३०॥ तस्याग्र
तस्मयाकालीशूलपातविदारितान॥ खड्गंगपो
थितांश्चारीनज्वंतीवचरतदा॥३१॥ कमंडलुज
लासेपहतवीर्यानहृतौजसः॥ ब्रह्माणीचाका
रोक्कृत्येनयेनास्मधावति॥३२॥ माहेचरीत्रिशू

लेनतथाचक्रेणवैसवी॥ दैत्यान्जनचानकौमारीत
 याशक्रातिकोपिनाः॥३३॥ ऐं ह्रीं क्लीं शिष्यातेनश
 तणेदैत्यदानवाः॥ पितृर्विदारिताः पृथ्वां रुधिरोच
 प्रवर्षिणः॥३४॥ तं उग्रहारविधं स्नादं स्नायत्ततवत्त
 सः॥ वाराहमूर्त्त्यान्यम्यंतंश्चक्रेणचविदारिताः॥३५॥
 नखैर्विदारितांश्चान्यान्॥ भक्षयंतीमहासुरान्॥ ना
 रसिंहीचचाराजौनादापुरितदिश्रुत्वा॥३६॥ चंष्टद

श्री.
३.
१४

हासैरस्येणिवहत्याभिदूषिताः॥पेक्षः एष्टिष्यापति
नांस्माश्चखादायचंडिका॥३७॥इतिमातृगणं कुडं
मर्दयेतंमहासुरान्॥दृष्ट्वाभ्युपायैविविधैर्नेष्टुर्देवा
रिसैनिकाः॥३८॥पलायनपरान्दृष्ट्वादेत्यान्मातृ
गणार्दितात्॥योद्धुमभ्याययौकुक्षोरक्तवीजोम
हासुरः॥३९॥रक्तविंडुर्यदाभूमौपतत्यस्यशरीर
तः॥समुत्पततिमेदिन्यांतत्प्रमाणेमहासुराः॥४०॥

पुष्यधेसगदापागिरिंद्रशक्त्यामहासुरः॥ नतश्चेंडी
 सवज्जेणरक्तबीजमताडयत्॥ ४१॥ कलिशेनाहत
 स्पाशुबद्धसुखावशो गितं॥ समुन्नस्युत्ततोयो
 जालरूपास्तपराक्रमाः॥ ४२॥ यावंतः पतितास्त
 स्पशरीराश्चक्रविंदवः॥ तावंतः पुरुषाजातास्त
 हीर्यवलविक्रमाः॥ ४३॥ तेवापियुयुत्सत्रपुरुषा
 रक्तसंभवाः॥ समंमातृभिरसुग्रंशस्त्रपातातिभी

श्री-
५-
५५

षण् ॥४४॥ पुनश्च वज्रपातेन क्षतमस्य शिरो यदा ॥ व
बाहरक्तं पुरुषास्ततो जाताः सहस्रशः ॥४५॥ वैस
वी समरे चैनं चक्रेण भिज्जघान ह्य ॥ गदया ताडय
मास एं द्रीतमसुरेश्वरं ॥४६॥ वैस वीचक्रं भिज्जस्य
रुधिरस्रावं संभवैः ॥ सहस्रशो जगद्वाप्रंतत्प्रमा
णैर्महासुरैः ॥४७॥ शक्त्या जघान कौमारी वारा
ही च तथा सिना ॥ माहेश्वरी विशूलेन रक्तवीजं म

हासुरं॥४८॥सचापिगदयोदेत्यःसर्वेएवाहृतनृत्य
क॥मातुःकोपसमाविष्टोरक्तवीजोमहासुरः॥४९॥
तस्यांहतस्यवक्रधाशक्तिशूलारिभिर्भुवि॥पपा
तयोवैरक्तौचस्तेनासंकृतशोसुरः॥५०॥तैश्चासु
रासक्तंभूतैरसुरैसकलंजगत॥व्याप्रमासीततो
देवाभयमाजगमुहन्नमं॥५१॥ताच्चिषिन्नात्सुराव
दष्टाचंडिकाप्राहसन्वरा॥उवाचकालीचामुंडै

श्री.
३.
१६

विस्तीर्णवदनं जह ॥ १२ ॥ मच्छपातसंभूतान् रक्तविं
दन्महासुरान् ॥ रक्तविंदोः प्रीतस्तत्त्वं चक्रेणान्येन
वे गति ॥ १३ ॥ भक्तयन्त्याचररणे तडुत्पन्नान् महासु
रान् ॥ एवमेषः क्षयंदैत्यः स्तीणरक्तो गमिष्यति ॥ १४ ॥
भक्तमाणास्त्वया चोद्यानचोत्पत्स्यंति चापरे ॥ १५ ॥
विहवाच ॥ इत्युक्त्वा तां ततो देवी शृलेनाभिजचार
नतं १५ मुखेन काली जग्राहे रक्तवीजस्य शोणि

तं॥ नतोसावाजचन्नायगदयातत्रचंडिका॥१६॥ नवा।
 स्यावेदनांचक्रेगदापातोत्पिकामपि॥ तस्याहतस्य
 देहात्तंवड्डस्रसावशोणितं॥१७॥ यतस्ततःस्तद्वक्त्रे
 णचासंशसंप्रतीक्षति॥ सुखेसमुद्गतायेस्याद्रक्ता
 पातान्महास्रगान्॥१८॥ तांश्चखादायचासंशप
 पोतस्त्वशोणितं॥ देवीमृलेनवज्जेणवाणैरसिसि
 रिष्टिभिः॥१९॥ जघानरक्तबीजंतंवासंशपीतशो

चं

लितं ॥ सपपातमही एष्टेशस्त्रसंगं समाहृतः ॥ ६० ॥
नीरक्तश्चमहीपालरक्तबीजोमहास्वरः ॥ नतस्नेहव
मत्तलमवापुस्त्रिदशानृप ॥ ६१ ॥ तेषांमातृगणोज्ञा
नोननर्त्तासुंमदोद्धतः ॥ ६२ ॥ इति श्रीमार्कंडेयपुराणे
सावर्णिके मत्स्ये त्रे श्रीदेवीमहात्म्ये रक्तबीजवधो
नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॐ राजोवाच ॥ विचित्रमि
दमाख्यातं भगवं भवतामम देव्याश्चरितमाहात्म्यं ।

श्री.
३.
१०

रक्तवीजवधाश्रितं ॥ २ ॥ भयश्चेकाम्पहं श्रोतं रक्तवी
 जेनिपातिते ॥ चकार शुंभो यत्कर्म नि संभे श्चातिको
 पिनः ॥ २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ चकार कोपमत्तलं रक्तवी
 जेनिपातिते ॥ शुंभासुरो नि संभश्च हतेष्वन्येषु चाह
 वे ॥ ३ ॥ हन्यमानं महासैन्यं विलोक्या मर्षमुद्वहन्
 अभिधावन्निसंभोपि सख्यासुरसेनया ॥ ४ ॥ तस्या
 प्रतप्तया दृष्टे पार्श्वयोश्च महासुराः ॥ संदष्टौ दृष्टु

मः
श्री
३
१२

दाः ऊडाहंतं देवीमुपाययुः ॥ १ ॥ आजगाम महावीर्य
संभोपि स्ववलेर्हतः ॥ निहंतं चंडिकां कोपात्कृत्वा
यद्वंतमातृभिः ॥ २ ॥ ततो यद्वमतीवासी देव्या शुं
भनिसंभयोः ॥ शरवर्षंती चोग्रं मेघयोरिव वर्ष
तोः ॥ ३ ॥ चिकेदतान् शरां स्नाभ्यां चंडिकां स्वश
रोत्करैः ॥ ताडयामास चांगेषु शस्त्रैश्चैरसुरेश्वरो
॥ ४ ॥ निशुंभो निशितं त्वद्वचमवा दयसुप्रभं ॥ अता

॥ यन्मूर्ध्नि सिंहं देव्या वाहनमुत्तमं ॥ १० ॥ ताडिते वाहिने
 देवीसुरप्रेणासिमुत्तमं ॥ निशुंभस्याशुचिकेदचर्म
 वाप्यष्टचंद्रकं ॥ १० ॥ किन्नेवर्मणिखड्गे च शक्तिं वि
 क्षेपसोस्वरः ॥ तामप्यस्यद्धिधाचक्रेचक्रेणभिमु
 त्वागतां ॥ ११ ॥ कोपाध्यातोनिहंभोयश्चलंजग्राह
 दानवः ॥ आयांतंमुष्टिपातेनदेवीतच्चाप्यहर्णय
 त् ॥ १२ ॥ आविध्याद्यगदासोपिचिकेपचंडिकाप्र

श्री.
३.
५५

नि॥ सापिदेवीविशूलेनभिन्नाभस्मत्वमागता॥१३॥ ततः
परशुहस्तमायातंदैत्यपुंगवं॥ आहृत्यदेवीवालोच्चै
रपातयतक्षतले॥१४॥ तस्मिन्निपतितेभूमौनिशुंभे
भीमविक्रमे॥ भ्रातर्यंतीवसज्जः प्रययौहंतमंविक्वा
१५॥ सरयस्यस्तथाशुचैः शुहीतपरमायुधैः॥ भुजौ
रष्टाभिरतलैः व्योषशेषंवेभौनभः॥१६॥ तमायातंस
मालोकादेवीशंखमवाहयन्॥ न्याशब्दंवापिधनुष

चकारातीवडः सहं ॥ १२० ॥ एरयामासजंभोनियमचंरा
 स्नेनच ॥ समस्तदैत्यासैन्यानांतेजोवधविधायिना
 ॥ १२१ ॥ ततः सिंहो महानादैस्पाजितेभमहामदैः ॥ एर
 यामासगगनं गांतथैवदिशोदृश ॥ १२२ ॥ ततः काली
 समस्तपगगनं त्नामताडयत् ॥ कराभ्यां तन्निनादेन
 प्राक्स्वनास्तेतिरोहिताः ॥ १२३ ॥ अहाह्हासमशिवं
 शिवहतीचकारह ॥ तैः शैलैरसृगस्त्रैश्चुः शुभकोपप

श्री.
३.
६०

रंययो ॥ ११ ॥ इरात्सति एतिष्ठेति व्याजहागं विकायरा
तदा जयेमभिहितं देवैराकाशसंस्थितैः ॥ १२ ॥ शुंभे
नागमयाशक्तिर्मुक्ताज्वालानिभीषणा ॥ आयांती
वक्रिहृदाभासानिरस्त्रामहोल्कया ॥ १३ ॥ सिंहना
देनसंभस्य व्याघ्रलोकत्रयांतरं ॥ निर्घातनिस्वनोचो
रोजितवानवनीपते ॥ १४ ॥ संभमुक्ता नृपासनदेवीशुं
भंस्मस्य हितान्तरात् ॥ चिक्षेद स शरैः रुध्रे शतशो

यसहस्रशः॥२५॥ततःसाचंडिकाकुड्याश्लेनाभि
 नद्यानतं॥सतदाभिहताधूमोमूर्कितोनिपपात
 ह॥२६॥ततोनिस्संभःसंप्राप्यचेतनामात्रकार्मुकः
 शान्तवानशोरैर्देवीकालीकेसरिणंतथा॥२७॥उ
 नश्चकत्वावारुनामयुतंधनुजेश्वर॥चक्रायुधेन
 रितिज्ज्वालयामासचंडिके॥२८॥ततोभगवतीकु
 ङाडगोडगोर्तिनाशिनी॥चिकेदत्तानिचक्राणि

श्री.
३.
१

स्वशरैः सायकांश्चतान् ॥ २४ ॥ ततो निसंभवेगेन गरा
मादाय चंडिका ॥ अभधावतवैहंतं दैत्यसैन्यसमाहृ
तः ॥ २५ ॥ तस्यापतत एवाशुगदां चिच्छेद चंडिका ॥
त्वङ्गेण शितधारेण सचशूलं समाददे ॥ २६ ॥ शूल
हस्तं तमायांतं निसंभममगार्हृतं ॥ हृदिविद्याधर
शूलेन वेगाविद्धेन चंडिकां ॥ २७ ॥ भिन्नस्य शूलेन
हृदयानिःसृतापरः ॥ महाबलो महावीर्यस्मि

ऐतिषुरुषोवदन् ॥३३॥ तस्यानिःक्रामतोदेवीप्र
 हस्यस्वनवन्नतः ॥ शिरश्चिच्छेदखड्गेनततोसावाप
 तद्वि ॥३४॥ ततः सिंहश्चाख्यारोयदंष्ट्राकुतशिरो
 धरान् ॥ अस्त्रांस्तान् तथा कालीं शिवदतीं तथा प
 रान् ॥३५॥ कौमारीशक्तिनिर्भिन्नाकेचित्रेश्चमहा
 सराः ॥ ब्रह्मालोमंत्रपूतेनतोयेनात्येनिराकृता ॥
 ३६॥ माहेश्वरीत्रिशूलेनभिन्नाः पेतस्रुथापरे ॥

श्री.
३.
६२

वाराहीतं उवातेन केचिच्छूणीकृता भुवि ॥३०॥ त्वं उवां
च चक्रैर्णवैस्त्रवेरातवाकृताः ॥ वज्रेण वैंशीहस्ताग्रवि
सृक्तेन तथापरे ॥३१॥ केचिच्छिन्नेश्चरत्सरा केचिनष्ट
महाह्वान् ॥ भक्षिताश्चापरे काली शिवदूतो म
गाधिपैः ॥३२॥ इति श्रीमार्कंडेयपुराणे सावर्णि
के मन्वंतरे श्रीदेवी महात्म्ये शुंभनिशुंभवधोना
मनवमोध्यायः ॥ ४॥ अविहवाच ॥ निसुंभं

निहतेदृष्ट्वाभ्रातरं प्रणसंमितं ॥ हन्यमानं वलं चै
व संभः कृडो ब्रवीद्वचः ॥ २ ॥ वलावले पादुके तं
मादुर्गागर्वमावह ॥ अन्त्यासंवलमाश्रित्य युञ्ज
सेचातिमानिनां ॥ २ ॥ देव्युवाच ॥ एकैवाहजमस्य
ब्रह्मितीयाकाममापरा ॥ पश्येतादृष्टमप्येव विष्णो
मोमद्विभूतयः ॥ ३ ॥ अविहवाच ॥ ततः समस्त
ता देव्या ब्रह्माणी प्रमुखा लयं तस्या देव्यास्तनौ

श्री.
३.
६३

नमुरैकैवासीत्रदां विकां ॥ ४ ॥ देववाच ॥ अहं वि
भूत्यावहुभिरिहहैपैर्यदास्थिता ॥ तत्संहतं ययै
केवनिष्ठा म्यात्तौ स्मिरोभव ॥ ५ ॥ ऋषिहवाच ॥
ततः प्रवृत्तेषु दुर्देवासंभस्य चोभयोः ॥ पश्येता
सर्वदेवानां मसुराणां च दाहणं ॥ ६ ॥ शरवर्षः २
शतैः शस्त्रैस्तथास्त्रैश्चैव दाहणैः ॥ तयोर्बुद्धमभू
द्दयः सर्वलोकभयंकरं ॥ ७ ॥ दिव्यान्पस्त्राणि प्रा

नशेसुसुचेयान्पयांघिका ॥ भवंजतानिदैत्यं
इत्यमतीचातुर्कर्तृभिः ॥ ८ ॥ सुक्रानितेनयास्त्रा
णिदिव्यानिपरमेश्वरी ॥ वभंजलीलयेवोग्रं
कारोश्चारणादिभिः ॥ ९ ॥ ततः शरणातेर्देवीमा
कादयतसोस्तरः ॥ सापितस्तुपितादेवीपतु
श्चिक्केदचेष्टुभिः ॥ १० ॥ क्षिन्नेधतुषिदैत्येन्द्रलया
पाक्लिमयाददे ॥ चिक्केददेवीचक्रेणातांमण्यस्य

श्री
५.
२४

करे स्थितां ॥ ११ ॥ ततः खड्गमुपादाय सा चंद्रच
भानुमान् ॥ अभ्यधावन्नदादेवीं देत्यानामधिपेश्व
रः ॥ १२ ॥ तस्यापततपराश्रुखड्गं चिकेदचंडिका ॥
धनुर्मैत्रैः शितैर्वीणेश्वर्मचारककरामलं ॥ १३ ॥ ह
नाश्वः सतदादेत्यच्छिन्नधन्वा विसारधिः ॥ जग्राह
मुद्गरं चोरं मं विकानिधनाद्यतः ॥ १४ ॥ चिकेदप
ततस्मस्य मुद्गरं निशितैः शरैः ॥ तथापि सोभ्यधा

वक्तासुष्टुसुघम्यवेगवान् ॥ १५ ॥ समुष्टिं पातयामास
 हृदये दैत्यपुंगवः ॥ देव्यासंवापिसादेवी तलेनोरस्यता
 डयत् ॥ १६ ॥ तलप्रहारमिहतो निपपातमहीतले ॥ स
 दैत्यराजः सहसा पुनरेव तथोत्थितः ॥ १७ ॥ उत्पत्य च
 प्रगृह्योच्चैर्देवी गगनमास्थितः ॥ तत्रापि सानिराधा
 रायुयुधेतेन चंडिका ॥ १८ ॥ नियुद्धं खेतदौ दैत्यचंडि
 का च परस्परं ॥ चक्रातः प्रथमं युद्धं मुनिविस्मयकार

श्री.
३.
६९

कां॥१९॥ ततो नियुङ्गं सचिरं कृत्वा तेनां विकासह॥ ३
त्वाद्यभ्रामयामासचित्ते पदुरणीतले॥२०॥ सति प्रो
धरणी प्राप्य मुष्टिमुद्यम्य वेगवान्॥ अभ्यधावत्
इष्टात्मा चंडिका निधने कृया॥२१॥ तमायातंततो देवी
सर्वदेवजनेश्वरं॥ जगत्पां पातयामास भित्ताश्ले
नवत्तसि॥२२॥ सगतासु पपातो र्वा देवीश्लाय वि
दितः॥ चालयन् सकलां पृथ्वीं सा विद्धी पांसपर्वतां

२३॥ ततः प्रसन्नमखिलं हते तस्मिन् दुःशात्मनि ॥ जग
 त्वास्थमतीवापनिर्मलं चाभवन्नभः ॥ २४॥ उत्पामे
 घासोल्काये प्रागासं स्नेसमययुः ॥ सरितो मार्गवा
 हित्वा स्नया संभे निपातिते ॥ २५॥ ततो देवगणाः
 सर्वे हर्षनिर्भरमानसः ॥ बभूवुर्निहते तस्मिन् गं
 धर्वाललितं जगुः ॥ २६॥ श्रवादयं स्नथैवान्येन नृत
 चाप्स रोगणाः ॥ ववुः पुन्या स्नया वाताः सुप्रभोश्च

श्री.
३.
६६

दिवाकरः॥ जन्मलक्ष्मणः श्रान्तः श्रान्तरिक्तनितस्व
नाः॥ २८॥ इति श्री मार्कंडेय पुराणे सावर्णि के मन्त्र
तरे श्री देवी महात्म्ये संभनिसंभवधोनाम दशमो
ध्यायः॥ २०॥ स्रष्टुवाव॥ देव्या हते तत्र महासुरेण
सेनाः सुराः बह्विप्रो गणाः॥ कात्यायनी त एव रि
एलाभाद्विकाशिवक्रान्तिविकाशिताशाः॥ २॥ देवा
ऋचुः॥ देवि प्रपन्नार्तिहरी प्रसीद प्रसीद मातर्जगा

तोखिलस्य॥ प्रसीदविश्वेश्वरिपाहिविश्वं नमोऽ
र्गेदेविचराचरस्य॥ २॥ आधारभूतानगतस्त्वमे
कामहीस्वरूपेण यतस्थितासि॥ अपांस्वरूपा
स्थितया त्वयैतदाप्यायते कृत्स्नमलं च वीर्यं॥ ३॥
त्वं वै स वीर्यशक्तिरनंतवीर्या विश्वस्य वीर्यं परमासि
माया॥ संमोहितं देवि समस्तमेतत्त्वं वै प्रपन्नाभु
विमुक्तिहेतुः॥ ४॥ विद्या समस्तारूपा देवि भेदाः

श्री.
३.
६०

द्विःसमस्तः सकलाजगत् ॥ त्वैकया स्मृतं व
येन कानि स्तुतिस्तव परा परोक्तिः ॥ ५ ॥ सर्वभूत
यदा देवि स्वर्गमुक्तिप्रदायिनि ॥ त्वं स्तुता स्तुत एका
वा भवंत परमोक्तयः ॥ ६ ॥ सर्वस्य बुद्धिर्दृष्टेण जन
स्य हृदि संस्थिते ॥ स्वर्गोपवर्गो दे देवि नारायणि
नमोस्तुते ॥ ७ ॥ कलाकाष्ठादि रूपेण परिणमप्र
दायिनि ॥ विश्वस्योपरतौ शक्ते नारायणि नमो ॥

सुते ॥ ८ ॥ सर्वमंगलमंगल्येषिवेसर्वार्थसाधके
शारण्यं वके गौरिनारायणि ० ॥ ९ ॥ सहि स्थिति
विनाशानां शक्तिभूते सनातनी ॥ गुणश्रये गुण
मये नारायणि ॥ १० ॥ शारणागतदीनार्त्तपरिहार
णपरायणे ॥ सर्वस्यान्निहरे देवि नारायणि ॥ ११ ॥
हंसयुक्तविमानस्थे ब्रह्मालीङ्गधरिणि ॥ कौ
शांभः क्षरिके देवि नारायणि ॥ १२ ॥ त्रिशूलचंडार

श्री.
३.
६८

हिधरेमहाद्युषभवाहिनी ॥ मारुच्यरीसर्वपेलानारा
यणि ॥ १७१ ॥ मयूरकुजद्वतेमहाशक्तिधरेनचे
कौमारीरूपसंस्थानेनारायणि ॥ १७४ ॥ पंचवक्र
गदापाङ्कगृहीतपरमायुधे ॥ प्रसीदवैष्णवीरूपे
नारायणि ॥ १७५ ॥ गृहीतोयमहाचक्रदंष्ट्रोद्युतवसं
धरे ॥ वाराहरूपिणिशिवेनारायणि ॥ १७६ ॥ नृसिंह
रूपिणेप्रेण ॥ हंतुंदैत्यान्मृतोद्यमे ॥ त्रैलोक्यत्राण

सहितेनारायणि॥२०॥ किरीटिनिमहावज्जेसह
सनयनोज्ज्वले॥ हृत्प्राणहरेचैंद्रिनारायणि॥२१॥
शिवहृत्तीस्वरूपेणहृत्तदैसमहावले॥ चोररूपेम
हारावेनारायणि॥२२॥ दंष्ट्राकालवदनेशिरो
मालाविभूषणो॥ चामुंडेमुंडमर्चनेनारायणि॥
२३॥ लक्ष्मिलज्जेमहाविद्येअडेपुष्टिस्थयेध्रुवे॥ म
हारात्रिमहाविद्येनारायणि॥२४॥ मेधेसरस्वतिव

श्री.
५.
६२

रेभृतवाभवितामसि॥ नियतेत्वं प्रसीदेशो नारायणि.
२२॥ सर्वस्वरूपे सर्वेशे सर्वशक्तिसमन्विते॥ भयेभ्यः
स्त्राहि नो देवि नारायणि॥ २३॥ सर्वतः पाणि पादं
त सर्वतो त्तिष्ठिरो मुखे॥ सर्वतः श्रवणचक्षणे नारा
यणि नमोस्तुते॥ २४॥ एतन्नेव दत्तं सौम्यं लोचनत्र
यभूषितं॥ पावनः सर्वभीतिभ्यः कात्यायणि नमो
स्तुते॥ २५॥ ज्वालाकरालममुग्रमशेषसुरसूद

नं ॥ विशूलं पातनो भीते भद्रकालिन मोक्षते ॥ २६ ॥
हिनस्ति देवते जांसि स्वनेनापूर्यया जगत ॥ साचं
य पातनो देवि पापेभ्यो नः सतानिव ॥ २७ ॥ असुरा
सर्वसायंकचर्चितस्ते कौन्तेय ॥ सुभायस्वङ्गे
भवत्तु चंडिके त्वानता वयं ॥ २८ ॥ रोगानशेषानपहं
सितशरुषा त्वकामात्सकलानभीष्टान् ॥ त्वामा
श्रितानां न विपन्नराणां त्वामाश्रिता ह्यश्रयतां प्र

श्री.
३.
७०

यांति॥२९॥ एतत्कृतं यत्कदनं नयाद्यधर्मद्विषदेविम
हासराणं॥३०॥ रूपैरणैकैव कृधात्ममर्त्तिकृत्वां विवे
तन्प्रकरोतिकन्या॥३१॥ विद्यासुशस्त्रेषु विवेकदी
पेषाघेषु वाकोषु च कातदन्या॥ मम त्वगर्तेति महं
धकारे विभ्रामय स्पेनदनीव विश्वं॥३२॥ रत्नांसि यत्र
प्रविषाञ्चना गायत्रारयोदसु वलानियत्र॥ दावा
नलोयश्च यथास्त्रिमध्ये तत्र स्थितान्त्वं परिपासि वि

चं ॥ ३२ ॥ विश्वेश्वरित्वं परिपासि विश्वं विश्वामिका
 धारयसीति विश्वं ॥ विश्वेश्वरं याभवती भवंति वि
 श्वाश्च यायेत्वयि भक्तिनम्राः ॥ ३३ ॥ देवि प्रसीद परि
 पालय नो रिभीते नित्यं यथास्वरवधादधनैव सद्यः
 पापानि सर्वजगतां प्रशमं नया श्रुत्या तपा कर्मा
 नितानां शुभहोपसर्गान् ॥ ३४ ॥ प्रणतानां प्रसीद त्वं
 देवि विश्वार्तिहारिणि ॥ त्रैलोक्यवासिनामीशे

लोकानां वरदा भव ॥ ३५ ॥ दिव्य वा व ॥ वरदा हं सुरग
 णां वरं यन्मसेच्छ य ॥ तं हृणधं प्रयुक्ता मिजगता सु
 पकारकं ॥ ३६ ॥ देवा ऊचुः ॥ सर्वबाधा प्रशमनं त्रै
 लोकाभ्यां तिलेश्वरि ॥ एवमेव त्वय्यकार्यं मम
 हरि विनाशनं ॥ ३७ ॥ वैवस्वते तरे प्राप्ते अष्टाविंश
 ति मेयुगे ॥ संभो निशुंभश्चैवात्मा उत्पत्स्यंते महा
 सुरौ ॥ ३८ ॥ नंदगोपगृहे जाता ययोदागर्भ संभवा

श्री-
 ३.
 ७२

ततस्मोनाशयिष्यामिविंध्याचलनिवासिनी ॥१८॥
पुनरत्यंतिरौद्रेणक्षेपेणएष्टिवीतले ॥ अश्वतीर्यह
निष्यामिवैप्रचित्रांस्तुरानवान् ॥१९॥ भसयंत्याश्च
तानुग्रानवैप्रचित्रान्महासुरान् ॥ रक्तादंताभविष्णुं
निदाडिमोक्तसुमौपमौ ॥२०॥ ततोमांदेवतास्वर्गे
मर्त्यलोकेचमानवः ॥ स्तुवंतोव्याहुरिष्मंतिसततं
रक्तदंतिकां ॥२१॥ भूयश्चशातवार्षिकामनावृष्ट्या

श्री.
३.
७२

मनंभसि॥ मुनिभिः संस्तुताधर्मो संभविष्याम्ययो
जिता॥ ४३॥ ततः शतेननेत्राणं निरीक्ष्यामिय
क्षुनीन्॥ कीर्त्तयेयिष्यन्ति मनुजा शताक्षीमिति मां त
तः॥ ४४॥ ततोहमखिलं लोकमात्मदेहसमुद्भवैः॥
भविष्यामि स्रगशकैरादृष्टे प्राणधारकैः॥ ४५॥ प्रा
कंवरीति विख्यातं तदायस्य न्यहं भवि॥ तत्रैव च व
धिष्यामि दुर्गमाख्यं महासुरं॥ ४६॥ दुर्गादेवीति।

विख्यातितन्मेनामभविष्यति॥ सुनश्चाहं यदाभीमं
 रूपं कृत्वा हिमाचले॥ ४७॥ रत्नांसि भक्तयिष्यामि।
 मुनीनां त्राणकारणतः॥ तदा मां मुनया सर्वे लोषं
 त्मानममृतेयः॥ ४८॥ भीमा देवीति विख्यातं तन्मे।
 नाभविष्यति॥ यदा हृण्णाख्यस्य लोके महाबाधां क
 रिष्यति॥ ४९॥ तदा हं भानरं रूपं कृत्वा संख्यो यष
 रूपदं॥ त्रैलोक्यस्य हितार्थाय वधिष्यामि महासुरं

श्री.
३.
७३

भ्रामरीतिचमांलोकांस्मदास्त्रोष्यंतिसर्वतः॥ इत्यं
यदायदावाधादानवोम्याभविष्यतिः॥ ११॥ नरात्
दावतीर्याहंकरीष्यामिरिसंततयं॥ १२॥ इति श्रीमा
र्कंडेयपुराणे सावर्णिके मन्वंतरे श्रीदेवीमहा
त्म्ये नारायणिरुतिर्नामैकादशोऽध्यायः॥ देव्यु
वाच॥ एभिल्लवैश्वमांनित्यंस्त्रोष्यंते यः समाहि
तः॥ न स्याहंसकलांवाधाशमयिष्याम्यसंशयः

१॥ मधुकैरभनाशं च महिषासुरचातनं ॥ कीर्त्तयिष्यन्ति
 येतद्दृष्टुं संभनिशुंभयोः ॥ २॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां
 नवम्यां चैकचेतनः ॥ श्रोष्यन्ति चैव ये भक्ता मम मा
 हात्म्यमुत्तमं ॥ ३॥ न तेषां जायते किंचिदुःकृतो म्या
 नचापदः ॥ भविष्यन्ति न दारिद्र्यं न चैवैष्टवियोत्तनं
 ४॥ शत्रुतो न भयं तस्मिन् नो वानराजतः ॥ न श
 स्त्रनलतो योऽन्तर्ददाचित्संभविष्यति ॥ ५॥ तस्मान्म

चा

श्री.
३.
७४

मैतन्नाहात्म्यं पठितव्यं समाहितैः ॥ श्रोतव्यं च सदा ॥
भक्त्या परं स्वस्वयत्नं महत् ॥ ६ ॥ उपसर्गान्तशेषांस्तु
महामारीसमुद्भवान् ॥ तथा त्रिविधमुत्पानं ब्रह्मा-
त्म्यं शर्मयेन्मम ॥ ७ ॥ यत्रैतत्पश्यते सम्पत्कृतिरमा-
यतनेन मम ॥ सदान्नद्विमोक्षमिह सा त्रिधं तत्र मे स्थि-
तं ॥ ८ ॥ वलिप्रदाने एतायां मन्त्रिकार्ये मद्भोक्तवे ॥
सर्वममैतच्चरितमुच्चर्य श्राव्य मेव च ॥ ९ ॥ ज्ञानताः ज्ञा-

नताः वापि वलिपृजोतयाकृतं ॥ प्रतीतिष्णाम्यहं प्री
 ण्यावक्लिहोमंतयाकृतं ॥ १० ॥ पारत्कालेमहापृजाक्रि
 यतेयाश्चवार्षिकी ॥ तस्मात्समैतन्माहात्म्यं श्रत्वाभ
 क्तिसमन्वितः ॥ ११ ॥ सर्ववाधाविनिमुक्तो धनधान्यस
 तान्वितः ॥ मनुष्यो मत्प्रसादेन भविष्यति न संशयः ॥
 १२ ॥ श्रत्वा समैतन्माहात्म्यं तथा चोत्तमत्रयं शुभाः ॥
 पराक्रमचयुद्धेषु ज्ञायते निर्भयः पुमान् ॥ १३ ॥ रिपवः

श्री.
३.
७५

संतयंयानिकल्याणं चोपपद्यते ॥ नंदने च जलं पुंसं
माहात्म्यं मम शृण्वतां ॥ १४ ॥ शान्तिकर्माणि सर्वत्र
तथा दुःस्वप्नदर्शने ॥ ग्रहपीडास्तु चोग्रासमाहात्म्यं
शृण्वतात्मनः ॥ १५ ॥ उपसर्गसमं याति ग्रहपीडाश्च
दारुणाः ॥ दुःस्वप्नं च नृभिर्दृष्टं सुखं प्रमुखायते ॥ १६ ॥
बालग्रहाभिधूतानां बालानां शान्तिकारकं ॥ संचातमे
देवतृणं मैत्रीकरणसूत्रमं ॥ १७ ॥ दुर्द्वैतानामशेषाणां

वलेहानिकरं परं ॥ रतोभूतपिशाचानां पठनारेवनाश
 नं ॥ १८ ॥ सर्वममेतन्माहात्म्यं मम साविध्यकारकं ॥ पञ्च
 पुष्पाचैर्धूपैश्च गंधरीपैस्तपोत्तमैः ॥ १९ ॥ विप्राणां भो
 तनैर्होमैः प्रोक्तं लीयैरहर्निशं ॥ अन्येषु विविधैर्भोगैः
 प्रदानैर्वत्सरेण या ॥ २० ॥ प्रीतिर्मे क्रियते सा स्मिन्सह
 स्रक्षरिते श्रुते ॥ श्रुतं हरति पापानि तथा रोगं प्रय
 क्ति ॥ २१ ॥ रक्षां करोति धृते भोजनं कर्तुं नमः ॥

श्री
३.
७६

सुदेष्टुचरितं यन्मेदुष्टदेत्यनिवर्हणं ॥ २२ ॥ तस्मिन् अने वै
रिक्तं भयं पुंसो न जायते ॥ दुष्माभिरुतयो याश्च या
श्च याश्च ब्रह्मविभिः कृताः ॥ २३ ॥ ब्रह्मण्यवकृतास्मा
स्तप्रयकं तशुभां मतिं ॥ आरण्ये प्रांतं वापि दावाग्नि
परिवारितः ॥ २४ ॥ दम्पुभिर्वा वृतः शून्येष्टहीनो वापि
प्राग्नुभिः ॥ सिंहव्याघ्रानयातो वा वने वा वनहस्तिभिः
२५ ॥ राताङ्गुदेन चाक्षप्रो वंथो वंथगतोपि वा ॥ अह

लिङ्गोवावातेनस्थिताःपोतेमहार्णवे॥२६॥पतन्त
 चापिशस्त्रेषुसंग्रामेभृशरारुणे॥सर्वबाधासुचो
 रासुवेदानाभ्यर्क्षितोपिव॥२७॥स्मरन्ममैतच्चरितंन
 रोमुच्येतसंकटात्॥ममप्रभावात्सिंहाघदस्यवोवैर
 रिणस्तथा॥२८॥द्वाद्देवपलायंतेस्मरतश्चरितंमम
 मरुषिहवाव॥इत्युक्त्वासाभगवतीचंडिकांचंडविक्र
 मा॥२९॥षष्पतामेवदेवानांतत्रैवांतरधीयते॥तेपि

श्री-
३-
७

देवानिगतं का स्वाधिका रा न्यथापुनः ॥ यत्तु भागभुजः
सर्वे च कुर्विनिहरयः ॥ देव्याश्च देव्यानि हते च भेदे वि
पौयुधि ॥ ११ ॥ न गहिधं सिनिलस्मिन्महोपेतलविक्र
मे ॥ निसंभेव महावीर्ये शेषापातालमाययुः ॥ १२ ॥
एवं भगवती देवी सानित्यापि पुनः पुनः ॥ संभूय ऊरु
नेभ्यस्तगतः परिपालनं ॥ १३ ॥ तथैतन्मोक्षते विश्वं
सैव विश्वं प्रसूयते ॥ सायचिन्नाचविज्ञानं तृणाग्रदि

प्रयच्छति ॥ ३४ ॥ आप्रतयेतत्सकलं ब्रह्मांडमवने
 श्वरं ॥ महाकल्पामहाकालीमहामारीस्वरूपया
 ॥ ३५ ॥ सैव काली महामारी सैव सृष्टिभवपजा ॥
 स्थितिकारोति भूतानां सैव काली सनातनी ॥ ३६ ॥
 भवत्काले नृणां सैवलक्ष्मी वृद्धिः प्रदायते ॥ सैव भा
 वीतया लक्ष्मीविनाशायोपजायते ॥ ३७ ॥ स्मृता सं
 एतिता पुष्पैर्धूपगंधादिभिस्तथा ॥ दरावित्तं पुत्रं च

श्री.
३.
७८

मतिंधर्मेन चाशुभां ॥१५॥ इति श्री मार्कंडेयपुराणे सा
वर्णिबोमन्तरे श्रीदेवीमहात्म्ये पुराणस्तुतिर्नाम
द्वादशोऽध्यायः ॥१५॥ ऋषिरुवाच ॥ एतन्नेकथितं भू
पदेवीमहात्म्यमुत्तमं ॥ एवं प्रभावसादेवी ययेदंधार्य
तेजगतः ॥१॥ विद्यातथैव क्रियते भगवद्विष्णुमायया
तया त्वमेपवै शपश्च तथैवान्मेविवेकिनः ॥२॥ मोक्ष्यते
मोहिताश्चैव मोहमेष्मन्ति चापरे ॥ तान्मुपैक्षि महारा

नशरणं परमेश्वरी ॥ ३ ॥ आराधिता सैव नरणां भोग
सुगोपवर्गदा ॥ श्रीमार्कंडेय उवाच ॥ इति तस्य वचः
श्रुत्वा सुरथः स नराधिपः ॥ ४ ॥ प्रणिपत्य महाभाग
तमृषिं संशितव्रत ॥ निर्विघ्नोति मम त्वेन राज्यापहर
णेन च ॥ ५ ॥ जगाम स च रूपसे स च वैश्रामहामुने
सदर्शनार्थं मंवायानदीपलिनसंस्थितः ॥ ६ ॥ स च
वैश्वरूपमस्तेपे देवीसूक्तं परं जपन् ॥ तौ तस्मिन्पुलि

श्री.
३.
७५

नेदेव्याकृत्वा मूर्तिमहीमयो ॥ ७ ॥ अर्हणं चक्रत
स्याः पुष्पधूपान्नितर्पणैः ॥ निराहारो यताहारो न तत्र
मत्स्यो समाहितौ ॥ ८ ॥ ददस्व नो वलिं चैव निजगात्रा
रुपुत्तितं ॥ एवं समा राधय नो स्त्रिभिर्वर्षे यतात्मनो
रु ॥ परितृष्टान्तगङ्गात्री प्रत्यक्षं प्राह वंठिकां ॥ देव्युवा
वा ॥ यत्प्रार्थ्यते त्वया भूपत्वया च कुलनन्दन ॥ १० ॥ सो
पि वै शक्तो ज्ञानं वद्रे निर्विण्णमानसः ॥ ममेति ह

मिति प्राज्ञसंगविद्युतकारकं ॥ १२ ॥ देवा ऊचुः ॥ स्व
लौरहोभिर्नृपतेस्वराज्यं प्राप्स्यसे भवान् ॥ हत्वारिष्ट
नस्वलितं तव तत्र भविष्यति ॥ १३ ॥ मृतश्च भूयसं प्रा
प्य जन्म देवा द्विवस्वतः ॥ सावर्णि को मन्वर्ता मभवा
न भूवि भविष्यति ॥ १४ ॥ वैश्वर्यं नयायश्च वरस्म
नो भिवांकितः ॥ तं प्रयच्छामि संसिद्धौ तव तानं भवि
ष्यति ॥ १५ ॥ श्रीमार्कंडेय उवाच ॥ इति दत्तातयोर्दे

श्री.
३.
१०

वीयथाभिलषातंवरं॥ वधवांतर्हितासयोभक्ताता
भ्यामभिष्टुता॥१५॥ एवं देव्यावरं लज्जासुरयः क्षत्रिय
वर्षभः॥ सूर्यजन्मसमाद्य सावर्णिर्भवितामनु॥१६॥
इति श्री मार्कंडेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे श्री
देवी महात्म्ये वैष्णवरं प्रदानं नाम त्रयोदशोऽध्या
यः॥१७॥ अथ देवीसूक्तं॥ नमः सरस्वतये॥ अहं
हृदेभिः वसुभिः चरमिह मारिते हत विश्वदेवैः॥ अहं

मित्रावरुणेभाविभर्म्यहं इंद्राग्रीवहं मश्विनौभा ॥ अहं
 सोममाहनसंविभर्म्यहं त्वष्टारसुतएषणंभगं ॥ अहं
 दधामिद्वविणं हविष्मते सप्रवेयजमानाय एषणते ॥
 अहं गष्टीसगमनेव सृतां चिकीतषी प्रथमायति
 यानां ॥ तमा देवा व्युदधु पुरत्रा धरि स्यान्नां भूर्यावे
 शयंतौ ॥ मया सो अन्नमन्नियो विपश्यतियः प्राणि
 तिय ईशृणोत्सुक्तां ॥ अमंतवो मंत उपस्यंतियः अश्विश्च

श्री.
दे.
५

तः शुद्धिवंतो वदामि ॥ अहमेव स्वयमिदं वदामि त्वं
देवेभिः कृतमातृषेभिः ॥ यं कामयेत तं तस्य ग्रंथं कृणोति तं
ब्रह्माणं तं सृष्टितं सुमेधसां ॥ अहं रुद्राया त्वरातनो
मित्रसहिवेशारवेहं वा ॥ अहं जनाय समदं करामि
अहं यत्वा एयिवी आविवेश ॥ अहं सुवेपितरस्य
मूर्ध्नि नममयो निरप्सुतः समुदे ॥ न तो वितिष्ठे भुव
नानि विद्यातां मृषावर्षोणे पश्यामि ॥ अहमे

वरानश्वप्रवम्पारभमाणभुवनानिविश्वा ॥ परोदि
 वापरयनएयिद्येतावतीमहिमातासंवधूव ॥ इति
 देवीसूक्तं समाप्तं ॥ गेनमः त्रिपुरसंदर्भे ॥ अस्य श्रील
 द्याचार्यस्तोत्रम् ॥ सत्यतपाऋषिः ॥ त्रिष्टुपकंदः ॥ श्री
 त्रिपुराभैरवीदेवता ॥ ऐं वीजं ॥ ह्रीं शक्तिः ॥ सौं कीलकं
 वत्तर्विधपुरुषार्थे जपे विनियोगः ॥ गे ऐं इत्येव श्राव
 मनस्पदधत्ते मथेललाटं प्रभां ॥ शोक्तीं कांतिम

श्री.
१.
१२

वृषगोरिवशिरस्यानन्तसर्वतः ॥ एषासौत्रिपुरा
तस्मिन्निहृदिफतिरिवोस्मांशोसदाहस्थिता
किं दुर्ज्ञसहसापदैस्त्रिभिरवज्योतिर्मयीवाश्र
यो ॥ १ ॥ यामात्रात्रेपुसीलतातवलसन्तहस्थिति
सार्धिनी ॥ वाग्बीजेप्रथमेस्थितातवसदातामन्म
हेतेवयं ॥ शक्तिः जंऽलिनीतिविश्वजननव्यापार
वदोयता ॥ ताद्वेन्यनपुनस्त्वशंतिजननीगर्भेभर

कल्पे बुधः ॥ २॥ हृष्टा संभ्रमकारिवस्तु सहसारे वेदनि
 व्याहृतं ॥ येनाकृतवशादपीतृवरदेविंशुं विनाप्यतरं
 तस्यापि भ्रवमेव देवितरसाजातेतवानुग्रहे ॥ वाचः
 सक्तिसधारसंभवमुचो निर्योतिवक्रां बुजात ॥ ३॥ य
 च्छित्तेतव कामराजमपरं मंत्रासरं निष्कलं ॥ तत्सार
 सतमिष्वेति विरलः कश्चिदुपश्रेयुवि ॥ आख्यानं
 प्रतिपर्वसम्यतपसोयत्कीर्तयंतो हि जाः ॥ प्रारंभे प्रण

श्री
२
१३

वास्यदप्रणयित्वां नीत्वाञ्चरंति स्फुटं ॥ ४ ॥ यत्सचोव
वसांप्रहृत्तिकरणे हृष्टप्रभावं बुधैः ॥ स्नानीयंतदहं न
मामिमनसा यद्भीतमिंदुप्रभं ॥ अस्मैर्वोपि सरस्वती
मनुगतो ज्ञायां बुवि क्षिप्रये ॥ गौशाहो गिरिवर्ते ते सनि
यतं योगं विना सिद्धिदः ॥ ५ ॥ एकैकं तव देवि बीजम
न चं सचं जनाचं जनं ॥ कुरु स्थं यदि वा एष कुरु मगतं
यदा स्थितं बुद्धिमात ॥ यं यं काममपेक्षयेन विधिना

केनापिवाचिंतितं॥ जमंवासफलीकरोतिसहस्रानंतं स
 मस्तं नृणां॥ ४॥ वामेपुस्तकधारिणीमभयदांसात्तास
 नंदसिंहे॥ भक्तेभ्योवरदानपेशालकरांकर्णरज्जुं दोज्ज
 लां॥ उद्गंभांबुजपत्रकांतनयनधिं गंधप्रभालोकिनी॥
 जेत्वा मंवनशील्यं निमतेसांकवित्वं जतः॥ ७॥ ये
 तां पांडुरपुंडरीकपटलस्यैषाभिरामप्रभां॥ सिंचंतीम
 मृतद्रवैरिवशिरोध्यायंतिमूर्ध्निस्थितां॥ आश्रानंवि

नंतं

सिं

॥

करमुद्राक्षरपदानिर्योतिवक्रां प्रजात्रेषां भारति भारतीसु
रसरत्नलोललोर्मिभिः ॥ १८ ॥ ये सिंदूरपरागपुञ्ज
पिहितान्वनेन सायामिमं ॥ उर्वीचापिविलीनयावक
रसप्रसारमग्रामिव ॥ पश्यंति क्षणमप्यनन्यमनसस्ते
मामनंगत्वरक्तांता ॥ ^{प्रज्ञा} करंगणवकदृशेव श्याः भ
वंति स्त्रियः ॥ १९ ॥ चंचकांचनकुंडलांगदधरामाबद्ध
कांचीस्रजं ॥ येनांचेत सितकृतेक्षणमपि ध्यायंति ह

श्री-
१-
८४

त्वास्थिरं॥ तेषां वेषमनिविशमादहरहस्यासी भवं तपश्चिरं॥
 माघर्तुं जतरकर्णतालतरलाः स्थैर्यभजंते श्रियं॥ १०॥ आ
 र्भेयाशशिखंडमुंडितजराज्जरां नमुंडसृजं॥ वंधकप्र
 सवारुणभरधरां प्रेतामनाध्यासिनी॥ लाध्यायंति च त
 र्भुजां विनयनामापीततंगरुनी॥ मध्ये निमग्नवलित्रयां
 किततत्रं तद्वपसंचित्रये॥ ११॥ ज्ञातोपपत्त्यपरिच्छेदेति
 तिभुजां सामान्यमात्रेकले॥ निःशोषावनिचवर्तिपद

३

श्री-
१-
८५

वीलञ्चाप्रतापोन्नतः॥यद्विद्याधरचंदवंरितपदःश्रीवत्स
राजोभव॥देवित्वचरणंवृत्तप्रणति नःसोयंप्रसादो
दयः॥१२॥चंडित्वचरणंवृत्तार्चनकृतेविल्वीदलोत्तं
ठना॥उत्पत्कंदककोरिभिःपरिचयंयेषांननगमुक
रा॥तेदंजंऊपापाशचक्रपाशाऊलिपाश्रीवत्समत्यां
कितैर्जायंतेएथिवीभुताकथमिवांभोजप्रभैःपालि
भिः॥१३॥विप्राःसोलिभुजोविशालहृत्तरेत्तीराज्यम

धासवैः॥ स्वांदेवित्रिपुरेपरापरकलासंतर्प्यसृजाविधौ॥
 यांयांप्राथयतेमनःस्थिरधियांतेषांतएवध्रुवं॥ तांतांसि
 द्विमवाप्नुवंतितरसाविघ्नैरविघ्नोक्तता॥ २४॥ पाद्वानां
 जननीत्वमत्रभुवनेवाग्वाहिनीत्वयसे॥ तत्रःकेषाव
 वासवप्रभृतयोप्याविर्भवन्तिस्फुटं॥ लीयंतेखल्वयत्र
 कल्पविरमेवसारास्तेष्वमी॥ सात्त्विकाविदचिंसरूप
 महिमाशक्तिःपरागीयसे॥ २५॥ देवानांत्रितयंत्रयीं

श्री.
२.
६६

तभुजांशक्तिव्यंत्रिसुरा॥ त्रैलोक्यं त्रिपरी त्रिषुक्तरमर्षे त्रि
सवर्णस्त्रियः॥ यत्किंचिजगति त्रिधानियमितं वस्तु त्रि
वर्गादिकं॥ तत्सर्वं त्रिपुरेति नाम भगवत्पत्न्येति ते तत्सतः॥
२६॥ लक्ष्मीराजकुले जयारण्यमुत्सिते मंकारी मधुनि॥ क्र
यादद्विपसर्पभाजिशर्वरीकांतारदुर्गगिरौ॥ भूतप्रेत
पिशाचजंबुकभये स्मृत्या महाभैरवी॥ व्यामोहे त्रिपुरां
तरंति विपदलागंचतो यत्नवे॥ २७॥ मायाकुंडलिनी

क्रियामधमतीकालीकलामालिनी॥ मातंगीविजया
 नयाभगवतीदेवीशिवाशांभवी॥ शक्तिः शंकरवल्लभा
 त्रिनयनविग्वादिनीभैरवी॥ क्रीकारीत्रिपुरापरापरम
 सैमाताऊमारीयस्य॥ २५॥ आईपलवित्रैः परस्परक
 तैः द्वित्रिक्रमाद्येत्तरैः॥ काद्यैः तांतगतैः स्रग्दिभिरेथे
 तांतैश्चैतैः स्वैः॥ नामानि त्रिपुरे भवंति खलुया
 न्यसंतगुह्यानि ते॥ तेभ्योभैरवपत्निविंशतिसहस्रेभ्यो

श्री-
१-
८०

परेभ्योनमः॥१९॥ बोद्धव्यानिपुणमुपैस्त्वतिरियंकृत्वा
मनस्तद्गतं॥ भारत्यात्रिपुरेत्यनन्यमनसायत्राचष्टनेस्य
दं॥ एकद्वित्रिपदक्रमेण कथितस्त्वत्पादसंख्यात्तरैः॥
मंत्रोद्धारविधिर्विशेषसहसासत्संप्रदायान्वितः॥ २०
सावयं निरवयमस्त्ययिरिवाकिंवा नयाचिंतया॥ नूनं
लोत्रमिदं पठिष्यति जनो यस्यास्ति भक्तित्वयि॥ संवि
त्पापिलकत्वमात्मनि दृढं संजयमानं रुढा॥ स्वैरुद्धत्वा

मुखरीकृतेनरचितं यस्मान्मयापि ध्रुवं ॥ २१ ॥ आनंदोऽत्र
 वकंपच्चूर्णनियतं निशदृहासारिकं ॥ वेदव्याकरणा
 वगाहनकरं सौभाग्यसिद्धाष्टकं ॥ वृषुपाकर्षपुरप्रवेश
 कवितातर्कोक्तिमुक्तिप्रदं ॥ लक्ष्मीजायमिदं करोति तत
 मं योगीश्वरस्य ध्रुवं ॥ २२ ॥ गौरिग्रंथकपार्वतिसप्तम
 त्रैलोक्यमातः शिवे ॥ पार्वतिप्रियरेमृगनिवरदेह
 शणिकात्पायिनि ॥ भीमभैरविचंडिशर्वरिकलेका

लक्ष्म्येश्वरिणी ॥ तस्यादप्रणताननममनसा पर्याकुला
 स्नाहिता ॥ २३ ॥ आईमवल्लरजनीवरविंदुनादेमेकाक्ष
 रं परमिदं क्रमिकावरंति ॥ मां आहियेन भुनक्तु मंकि
 तं सृष्टिस्थितिप्रलयहेतुमचिंयमेतत् ॥ २४ ॥ इति श्री
 लक्ष्म्येश्वरः समाप्तम् ॥ ओं नमो रंदाक्षी देव्यै नमः ॥ अस्या
 श्री रंदाक्षी लोत्रमंत्रस्य ॥ पुरंदर ऋषिः ॥ अत्रुष्टु पंक्तः
 श्री रंदाक्षी देवता ॥ लक्ष्मीति वीजं ॥ भवनीश्वरीति श

रं.
 श.
 ८८

क्रिः॥भवानीतिकीलकं॥ममसर्वोभोष्टफलसिद्धि
 र्थेनयेविनियोगः॥ओंरंशतीमंष्टुष्टाभ्यांनमः॥ओंम
 हालत्मीतितर्जनीभ्योनमः॥ओंमाहेश्वरीतिमध्यमा
 भ्यांनमः॥ओंतुजातीमनामिकाभ्यांनमः॥ओंका
 न्थायनीतिकनिष्ठिकाभ्यांनमः॥ओंकौमारीतिक
 रतलकरष्टुष्टाभ्यांनमः॥१॥निकार॥न्यासा॥एवहृदया
 रित्यासः॥अथध्यानं॥॥॥इंद्राक्षीहिभुजां देवीश्वरी

नवस्वपरां शुभां ॥ वामहस्ते वत्सपरां दक्षिणे च वरप्रदां ॥
 १ ॥ इंशती च सहस्रांती नानां लंकारभूषितां ॥ प्रसन्न
 वरनां भोजं अपरोगला सिवितां ॥ २ ॥ अथ मंत्रः ॥ कां
 स्त्री स्त्री स्त्री सौ सर्वतत्त्वेण ध्यामि नमः स्मरामि ॥ एवं
 ध्यात्वा जपेद्देवीं वांछितार्थप्रदायिनीं ॥ मानसोपचा
 रैश्च सर्वदा शुभदायकां ॥ ४ ॥ इंदुवाच ॥ इंशती
 नाम सा देवी देवतैः समुत्सृता ॥ गौरीणां कंभरी देवी ॥

इं.
 शी.
 १०

दुर्गेनाम्नेतिविप्रता ॥ १ ॥ कात्यायनीमहालक्ष्मीचंद्रचं
 रामहातपा ॥ सावित्रीसाचसावित्रीप्रसाणिब्रह्मवादि
 नी ॥ २ ॥ नारायणीभद्रकालीरुद्राणीकृष्णपिंगला ॥
 अग्निज्वालाशैवमुखीकालरात्रितपस्विनी ॥ मेघाश्रया
 सहस्राक्षीविकरांगीजलोदरी ॥ महोदरीमुक्तकेशी
 चोररूपामहाबला ॥ ३ ॥ अजिताभद्रजावंतिरोगहंति
 शिवप्रिया ॥ शिवाहलीकालीचप्रत्यक्षपरमेश्वरी ॥

३-
३
६०

इंद्राणीरुद्रपाचंद्रशक्तिः परायणा ॥ महिषासुरह
भीचवामुंजगर्भदेवता ॥ २० ॥ वाराहीनारसिंहीचभी
माभैरवनादिनी ॥ अतिस्मृतिः धृतिर्मेधाविद्यालक्ष्मी
सरस्वती ॥ २१ ॥ अनंताविजयापूर्णमातस्त्रोक्तापराजि
ता ॥ भवानीपार्वतीदुर्गाहैमवत्यं विकाशिवा ॥ २२ ॥
शिवाभवानीरुद्राणींशंकरार्थशरीरिणी ॥ एतैर्ना
मपदैर्दिशेस्तुत्ताशक्रेणधीमता ॥ २३ ॥ प्रसन्नासा

वस्तुमूर्खी प्रत्यक्षं वरसंविता ॥ आयागो गपमैश्वर्ये
 ज्ञानवर्तनं यशोवर्तनं ॥ १४ ॥ यातमावर्तयेद्यस्तुमुच्यते
 व्याधिवधनात् ॥ आवर्तयेत्सहस्रं गिलभते वांछितं
 फलं ॥ १५ ॥ राजवत्पमवाप्नोति मासत्रयपठेन्नरः ॥ १६ ॥
 नानासिद्धिकरी देवी सर्वपापघणो हति ॥ १७ ॥ इति श्री
 इंद्रहस्तात्मिका संवादे इंद्राक्षोत्तमसंस्मरणं ॥ शुभं ॥

६५	९५	९९	७७	घंज
६०	९७	९३	४३	मधा
७०	९७	९०	६०	नीव
९५	९२	२०	६०	

श्री.
म.
र.

जनमः।शावा

ओंमहिम्नःपां

षोयद्यंसदृशो

दीनामपितर

गिरः॥अथा

मन्त्रिपरिणा

मसाप्येषमो

य॥अथसा

नेपरमविड

स्तनिर्व्रत्ता

वसन्नास्त्यि

वाच्यासर्वाःस

माविधिगुण

त्रेहरनिरपव

CC-0 Shri Krishna Museum. An eGangotri-Vedic Bharat Initiative

CC-0 Shri Krishna Museum. An eGangotri-Vedic Bharat Initiative

६ःपरिकरः॥२॥ अतीतः पंथानां तव समहिमा वांगम
 नस्योरतद्वा वृत्त्यायं च कितमभिधत्ते अतिरपि॥
 सकस्य लोतयः कतिविधगुणः कस्य विषयः॥ प
 देनर्वाचीने पतितनमनः कस्य नवचः॥२॥ मधुस्फी
 तावाचः परमममृतं निर्मितवतस्तव ब्रह्म किं वा
 गपि सूरगुरोर्विस्मयपदं॥ मम त्वेतां वाणी गुणक
 थनपुण्येन भवतः पुनामीत्यर्थे स्मिन्पुरमथ न बुद्धि

यैवसिता ॥३॥ न वै श्वर्येयतस्तगडदयरत्नाप्रलय
 कत्रयोवस्तुवस्तुनिसृष्टुगुणभिन्नास्तनुषु ॥ अ
 भव्यानामसिन्धुदरमणीयामरमणीविहंतं व्या
 कोपं विदधत इहैके जडधियः ॥४॥ किमीहः किं
 कायः सर्वैलकिमुपायस्त्रिभुवनं किमाधारोपा
 नास्तजति किमुपादान इति च ॥ अतर्कैश्चर्येव
 यतवसरडस्थाहतधियः जनकोयंकांश्चिन्मस

लेख

श्री.
म.
२

रयतिमोहायत्तगतः॥५॥ अत्र नानो लोकाः किमव
यववंतोपि जगतामधिष्ठातारं किं भवविधिरनाद
त्यभवति॥ अनीशो वा ऊर्योऽह्वनत्रनेकः परिकरो
यतो मन्दस्त्वां प्रत्यमव्यसंशोरतश्मे॥६॥ त्रयीसां
ख्ययोगः पशुपतिमतं वै स्रवमिति प्रभिन्ने प्रस्था
ने परमिदमरः पथ्यमिति व॥ हवीनां वै विश्वाद्
तृज्जदिलनानापशुत्तषानृणमेको गम्यस्त्वमसि

पयसामर्णवश्च॥७॥ महोत्तः खड्गं परशुरजिमेभ
 स्मफणिनः॥ कपालं चेतीयतववरदतं चो कार
 णं॥ स्वरास्मांतामृद्धिं दधति त्वभवद्भूषणि हितं
 नहि स्वात्मारामं विषयमृगतस्माभ्रमयति॥८॥
 भ्रवं कश्चित्सर्वसकलमपरस्त्वभ्रवमिदं॥ परो
 ध्रौव्याध्रौवेन गतिगदतिव्यस्तविषये॥ सम
 स्तेप्येतस्मिन्पुरमथ न तेर्विस्मितश्च॥ स्तुवं जि

श्री
 म.
 ३

हेमिन्वांतरखलुननुदृष्टामुखरता॥९॥ तैश्चैवै
यत्नायदुपरिविरिंचोदरिरथः॥ परिकेसंया
तावनलमतलस्कंधवपुषः॥ ततोभक्तिश्रद्धा
भरगुरुगुणज्ञांगिरिणायत्स्वयंतस्थेताभ्यांत
वकिमनुवृत्तिर्नफलति॥१०॥ अयत्नादासा
यत्रिभुवनमवैरित्यतिकरं॥ दशास्योयद्वाहून
भृतरणकंडूपरवशान्॥ शिरःपद्मश्रेणीरवि

श्री.
म.
४

तचरणंभोरुहवलेः॥स्थिरायास्त्वङ्गकेस्त्रिपुर
हरविस्फूर्जितमिदं॥११॥असुष्यत्वसेवासमधि
गतसारंभुजवनं बलात्केलासेपित्वदधिव
सनौविक्रमयतः॥अलभ्यापातालेपलसवलि
तांगुष्ठशिरसि॥प्रतिष्ठातव्यासीङ्गवसुपवि
तोमृत्युतिखलः॥१२॥यद्दृष्टिंस्त्रयाम्णेणवरदपर
मोक्षैरपिसती॥मधश्चक्रेवाणःपरिजनविधेय

त्रिभुवनः॥ नतश्चिब्रंतस्मिन्वरिवसितरित्वचरण
 योर्नेकस्यापुत्रमेभवतिशिरसत्त्वय्यवनतिः॥१३॥
 अकांडवत्सांडस्तयचकितदेवासुररूपाविधेय
 स्पासीघस्त्रितयनविषंसंहतवतः॥ सकल्माषः
 कंठेनवनज्जहतेनश्रियमहोविकारोपिश्राव्योभु
 वनभयभंगव्यसनितः॥१४॥ असिद्धार्थो नैव द्यु
 चिदपि देवासुरनरे॥ निवर्ततेनिमंजगत्पजयनो

श्री-
म-
५

यस्य विशिखाः ॥ स पश्यन्ती शत्वा मितरसुरसाधार
णमधूत्सरः स्मर्ते व्यात्मानं हिवशिषुपय्यः परि
भवः ॥ १५ ॥ महीपादायाताव्रजतिसहसा संशय
पदं पदं विस्त्रोर्भाम्यद्भुतपरिचरुणग्रहगणम् ॥
मङ्गद्यौदौस्थं यात्यनिभ्रतजटाताडिततटाजगद्
सायैतन्तरसिननुवासेव विभुता ॥ १६ ॥ वियद्यापी
नाराणुणगणितफेनोद्गमरुचिः ॥ प्रवाहो वारं यः

एषतलमुदृष्टः शिरसिते ॥ जगद्धीपाकारं जलधिविल
 यं तेन कृतमित्यनेनैवोत्रेयं धृतमहिमदिव्यं तव वपुः
 १० ॥ रथः क्षोणीयं ताणतधृतीरगेन्द्रो धनुरथोरथांगे च
 झर्को रथचरणपाणिः शर इति ॥ दिधत्तोस्ते कोयं वि
 पुरत्रणमाडंबरविधिर्विधेयैः क्रीडं त्यो न खलु परतंत्राः
 प्रभुधियः ॥ ११ ॥ हरिते साहस्यं कमलवलिमादाय
 पदयो र्यदेकोनेतस्मिन्निजमुदहरन्नेत्रकमलं ॥ गतो

श्री-
म-
६

भक्तदेवः परिणतिमसौ चक्रवपुषात्रयाणां रत्नाये
त्रिपुरहरतागर्तिजगतां ॥ १९ ॥ क्रतौ सुप्रेताग्रसम
सिफलयोगे क्रतुमतां क्रतु कर्मप्रधसंफलनिपुरुषा
राधनमृते ॥ अतस्त्वां संप्रेक्ष्य क्रतुषु फलदानप्रतिभु
वंश्रतौ श्रद्धां बद्धा दृढपरिकरः कर्मसुजनः ॥ २० ॥ क्रि
यादत्तो दत्तः क्रतुपतिरधीशस्तनुभृतामृषीणां मा
र्तित्यंशरणादसदस्याः सुरगणाः ॥ क्रतुभ्रंशस्तनः

क्रमसुफलदानव्यसनिनं भ्रवंकर्त्तुः अद्वाविधरम
 भिचारायहिमखः ॥ २१ ॥ प्रज्ञानायनायप्रसभमभि
 कं स्वांडुहितरंगतं रोहिड्गतं रिरमयिषुष्ट्यस्यवपु
 षा ॥ धनुष्याणोर्योतं दिवमपिसपत्नाकृतममुं वसत्रं
 तेद्यापित्यजतिनमृगव्याधरभसः ॥ २२ ॥ स्वलावणा
 संसाधृतधनुषमद्वायुतणवत्पुः सुष्टं दृष्ट्वापुरम
 धनपुष्पायुधमपि ॥ यदिस्त्रेणंदेवीयमतिरतदेहार्थ

श्री.
म.

घटनादवैतित्वामजावतवरदमुत्थायुवतयः॥१३॥ एम
णनेष्वाक्रीडाःस्मरुहुरपिचासहचराश्चिताभस्मा
लेपःस्वगपिहकरोदीपरिकरः॥ अमंगलं शूलं तव
भवतनामैवमखिलंतयापिस्मर्त्तुं वरदपरमं मं
गलमसि॥१४॥ मनःप्रत्यक्तितेसविधमविधायात्तम
रुतःप्रहृष्यद्दोमाणःप्रमदसलिलोत्संचितदृशः
यदालोकाःलादंरुदइवनिमंज्यामृतमयेदधत्तत्तल

त्वं किमपि यमिनस्तत्किल भवान् ॥ २५ ॥ त्वमर्कस्त्वं सो
 मस्त्वं मसि पवनस्त्वं द्रुतवहस्त्वमापस्त्वं व्योम त्वस्य
 रनिरात्मा त्वमिति च ॥ परिष्कृत्ता मेवं त्वयि परिणतां
 विश्रुतिगिरं न विमलतत्र त्वं वयमिह हियत्वं न भवसि ॥
 २६ ॥ त्रयोति स्रोवतीस्त्रिभुवनमथोत्तरीनपि स्रगानकारा
 चैर्वर्णैस्त्रिभिरभिदधतीर्णविकृति ॥ तुरीयं ते धाम धु
 निभिरवहन्धानमणुभिः ॥ समस्तं व्यस्तं त्वां पूरणदृष्ट

श्री
स
८

एतन्मितिपदं॥२०॥ भवः शर्वोरुदः पञ्चपतिरघो
प्रः सहस्रं स्तथाभीमेषानावितियदभिधानाष्ट
कमिदं॥ अमुष्मिन्प्रत्येकं प्रविचरति देवः अतिरपि प्रि
यायास्मै धाम्ने प्रणिहित नमस्तोस्मि भवते॥२१॥ नमो
नेदिष्टाय प्रियदवदविष्टाय च नमो॥ नमः तोदिष्टाय
स्मरहरपि महिष्टाय नमः॥ नमो वर्षिष्टाय त्रिनयन
यविष्टाय च नमो॥ नमः सर्वस्मै ते तदिदमिति सर्वाय

चनमः॥२९॥ बहलरत्नसेविश्वोत्पन्नोभवायनमोनमः
 ननसखकृतेसत्त्वोत्पन्नोमृशायनमोनमः॥ प्रबलत
 मसेतत्संहारेहरायनमोनमः॥ प्रमहसिपदेनिखै
 गुणेशिवायनमोनमः॥३०॥ कृशपरिणतिचेतः
 क्लेशवशपञ्चचेदं कचतवयुणसीमोलंचिनीश
 चहृदिः॥ इतिचकितममंदीकृत्यमांभक्तिराधाह
 रदचरणयोलेवाकापुष्पोपहारम्॥३१॥ असितगि

श्री.
म.
२५

रिसमं स्यात्कनलं सिंधुपात्रे सुरतरुवरणाखाले खनीपत्र
मूर्त्ती ॥ लिखत यद्विष्टहीत्वा शारदा सर्वकालं तदपि तव
गुणनामी शपारं नयानि ॥ ३२ ॥ असुरमुनी द्वैरर्चिते
सिद्धिमौलेर्ग्रथित गुणमहिम्नो निर्गुणस्येश्वरस्य ॥ स
कलगुणवरिष्ठः पुष्पदंताभिधानो रुचिरमलबुद्धतैः
स्तोत्रमेतश्चकार ॥ ३३ ॥ ऊसुमदशननामा सर्वगं वयं
जः ॥ शशधरवरमौलेर्देवदेवस्य दासः ॥ स्वगुरुनिजम

हिमोभ्रष्टपवात्परोषास्तवनमिदमकार्षीद्विद्यदिव्यं
 महिम्नः ॥ ३४ ॥ स्रवरमुनिपुंस्वर्गमोक्षैकहेतुं प
 ठतियदिमनुष्यः प्राञ्जलिर्नान्यचेताः ॥ व्रजनिशि
 वसमीपं किन्नरैः स्तूयमानैः स्तवनमिदममोघं
 पुष्पदंतप्रणीतं ॥ ३५ ॥ अहरहरनवेद्यंधूर्जटेः स्तो
 त्रमेतत्पठति परमभक्त्या शुद्धचित्तः पुमान्यः ॥ स भव
 ति शिवलोकि रुद्रतल्पः कृतात्मा प्रचुरतरथनायुः

श्री.
म.
२०

कीर्त्तिमान्पुत्रवांश्च॥३६॥महेष्वापरोदेवोमहि
मोनापरास्तुतिः॥अघोरात्तापरोमंजोनास्तितत्वं
पुरोःपदं॥३७॥श्रीषुष्पदंतसुखपंकजनिर्गतेन
सोणकिल्विषहरेणहरप्रियेण॥कंठस्थितेनप
ठितेनसमाहितेनसुप्रीणितोभवतिभूतपतिर्महे
शः॥३८॥समाप्नोयंसमेस्नोवंसर्वमीश्वरवर्णेन॥अ
नोपमंमनोहारिपुण्यगंधर्वभाषितम्॥३९॥दी

तारा नंत पस्तीर्थ होम यागदिकाः क्रियाः ॥ महि
मः स्तव पाठ स्पकलां नार्हेति षोडशीम् ॥ ४० ॥ इति
श्री पुष्पादंत विरचितः महिम्ना पारं स्तोत्रं संसृष्टं
समाप्तम् ॥ शुभं ॥ शुभं ॥ शुभं ॥ शुभं ॥ शुभं ॥

श्री
का.
२२

जन्मनाशवा

विस्त्रुविस्त्रुः

२॥ घ्राण ॥ २॥

श्रोत्र ॥ २॥ ना

ठसिरसाशि

यशोबलं ॥ २॥

त्रोवासर्वव

यं ॥ गाविस्रु

राचम्य ॥ वाक्

वत्तवत्तः ॥ १॥

भिरुदयंके

खायां वक्रुभं

अपवित्रः पवि

स्यांगतोपि ॥

वा ॥ यः स्मरेत्पुंडरीकाक्षं स वा त्याभांतरश्च ॥ ३ ॥
पुंडरीकाक्षाय नमः ॥ अप्सर्पेत्ततेभूताये भूताभुवि
संस्थिताः ॥ ये भूताः विद्वकर्तारस्तेन श्रुंत शिवा
ज्ञया ॥ ४ ॥

॥ अंगुष्ठे
तु गोविंदतलेन्यां च महीधरं ॥ मध्यमायां हृषीके
शोमनामिकायां त्रिविक्रमं ॥ ४ ॥ कनिष्ठायां न्य

श्री.
का.
१२

सेदिसंकरमध्येतमाधवं ॥ एवंयस्तुकरेत्पासंफलं
कोटिगुणंभवेत् ॥ १ ॥ अकारनाभौ ॥ उकारहृदयः ॥
मकारमूर्ध्नि ॥ ओंभूःपादयोः ॥ ओंभुवःज्ञानौ ॥ ओंस्वः
उत्पे ॥ ओंमहःनाभौ ॥ ओंजनःहृदये ॥ ओंतपःकंठे
ओंसत्यंललाटे ॥ ओंभूःहृदयायनमः ॥ ओंभुवःशि
रसेस्वाहा ॥ ओंस्वःशिखायैवषट् ॥ ओंतत्सवितुर्व
रेण्यमितिकवचायऊँ ॥ ओंभर्गोदवस्थधीमहिने

त्रयाय वषट् ॥ ओं धियो योनः प्रचोदयात् ॥ इत्यः स्वा।
यफट् ॥ इति न्यासः ॥ ओं नमः शिवाय ॥ ओं नमो भगव।
ते रुद्राय ॥ इति शरीरं न्यसेत् ॥ ओं कारं मूर्ध्नि विन्यसे
त् नकारं नासिकेतया ॥ मकारं तललाटे च शका
रं त्रमुखं न्यसेत् ॥ गकारं कंठदेशे त्रवकारं हृदयं न्य
सेत् ॥ ललाटे रुद्रकंठे च शिवं - नाभि मंडले ॥ ईशा
न्यां - - - - - जानुनीशं करंतथा ॥ इति मातृकान्या

श्री.
का.
१३

मः॥ ॐ प्राणायामं सकल्प॥ आत्मनो भावश्च अर्थ
विभूतिधारणमः हं करिष्ये॥ अथ ध्यानं॥ शुद्ध
स्फटिकसंकाशं मेकवक्त्रचतुर्भुजं॥ मृगदांकधरां
देवी वरदाभयघोषितम्॥ सर्वकामप्रशमनी स
र्वोपद्रवनाशिनी॥ सदाशीव सखी साधो निगमां
तरविहारिणि॥ ध्यात्वा चैवं विधां भूतिधारयेत्पुन
कांचितः॥ इति विभूतिधारणं॥ तीर्थं गत्वा पादौ

हस्तौ प्रतात्पाचम् ॥ स्तोत्रचंदनं कृत्वा ॥ ओं दि देवता
नमस्कारः ॥ इंद्राय नमः ॥ अग्नये नमः ॥ यमाय नमः ॥ नै
ऋत्याय नमः ॥ वाहण्याय नमः ॥ वायव्याय नमः ॥ ऊ
वेराय नमः ॥ ईशानाय नमः ॥ ब्रह्मणे नमः ॥ मंडूका
य नमः ॥ शिवादिगुरुपर्यंतं नत्वा तीर्थे दंडं स्थाप्य
यावत्क्षानकाले भवेत् ॥ तावत् गुरुचरणं पुजं शि
रसि ध्यायेत् ॥ ततो हृदय कमलमध्ये परं ब्रह्म ध्यात्वा

श्री.
का.
१४

अथोदके शुचिर्भूत्वा प्राणायामान् षड् अचरेत् ॥ विधि
वत्समर्प्य ॥ स्नानं संध्या वंदनं कुर्यात् ॥ ततो हृदय कम
ल मध्ये परं ब्रह्म ध्यात्वा ॥ ओं मंहू काय नमः ॥ ओं आधा
राय नमः ॥ ओं अनंताय नमः ॥ ओं एथिवी इति आ
सनं शुद्धिं कृत्वा ॥ अस्य एथिव्या ॥ मेरु एष्ट क्रविः ॥
सुतलं कुंदः ॥ कूर्मो देवता ॥ इत्यासने जपे विनियो
गः ॥ एथित्वया धृता लोका देवित्वं विसृज्य धृता ॥ १

त्वं च धारयसां देवी पवित्रं ऊरुचासनं ॥ ओं आधारशर
 त्तेनमः ॥ गेभूः भुवः स्वः ॥ लीं लीं लीं श्रीं श्रीं श्रीं फ
 इ स्वाहा ॥ आसनमुपविष्य मन्त्रः ॥ गे हं ह्रीं कूं फ
 इ स्वाहा ॥ इति नमः ॥ इति प्रार्थयस्व ॥ आसनं
 वैवदत्वा ॥ प्रणवस्य ॥ ब्रह्मा ऋषिः ॥ देवी गायत्री
 कंदः ॥ परमात्मा देवता ॥ अंबीजं ॥ सोहं शक्ति ॥ मं
 कीलकं ॥ विंदुना देति त्रिप्रकारं ज्योतिर्ममात्मा मम

श्री.
का.
२५

सर्वकर्मारंभे ॥ प्राणायामे तपे विनियोगः ॥ ओं ईशा
नायश्चंद्राय नमः ॥ ओं तस्य रुषाय तर्जनीभ्यां न
मः ॥ ओं अचोगाय मध्यमाभ्यां नमः ॥ ओं वामदेवाय
अनामिकाभ्यां नमः ॥ ओं सद्योजाताय कनिष्ठका
भ्यां नमः ॥ ओं नेत्रत्रयाय चौषट् ॥ ओं श्रीकालाग्नि
रुशाय अस्त्राय फट् ॥ इति न्यासः ॥ ओं भूर्भुवः स्वः भ
स्मना पिप्पलादि ऋषिः ॥ देवी गायत्री कुंदाः ॥ श्री

कालाग्निरुद्धो देवता ॥ भस्मधारणेन पेविनियोगः
अथ ध्यानं ॥ त्रिनेत्रं त्रिशीर्षं गौडं त्रिहस्तं गुणवक्त्रं
त्रिपादं वक्त्रिनयनं भस्मज्जं डेति विग्रहं ॥ तां उवाच
वरं भीमं रक्तं पुष्पोपशोभितं ॥ रत्नामंत्रेश्वरं देवं ध्या
त्वा प्राप्स्यति लभेन्नरः ॥ एवं ध्यात्वा विशेषेण भस्मनो
द्धारणं कुरु ॥ श्रौतं दिकेश्वराय नमः ॥ वंदितं त्रिसु
रं देवव्रत्सुखाशं करेण च ॥ अतस्त्वां पाहि नो देवी

श्री
का
१६

विभूतिर्भूतिसदाभवेत् ॥ ओं अग्निरिति भस्म ॥ ओं न
लरिति भस्म ॥ ओं स्थलरिति भस्म ॥ ओं वायुरिति भ
स्म ॥ ओं व्योमेति भस्म ॥ मनः सहितानि दशेंद्रिया
णि भस्मानि ॥ सर्वे सहायनमः ॥ ओं ईशानाय नमः
नमः ॥ अथोरायनमः ॥ वामदेवाय नमः
ओं सर्वत्र सघोनाताय नमः ॥ अथ विभूति मंत्रः ॥ ओं
भूर्भुवः स्वः ॥ सोहं सघोनाताय वै नमः ॥ ओं भ्रं भ्रं भ्रं

भस्मांगी सर्वो गीश्वरी मपि कुंफर स्वाहा ॥ अथ कंद
नामहे सुगंधिं पुष्टिवर्धनं ॥ उर्वोरु कमिव बंधनात्
मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥ ओं नमः शिवाय ॥ अथ
करसं पुटं कृत्वा ॥ इत्यादिभिर्मंत्र किंचित् पृहीत्वा ॥
आपोत्यष्टे त्यापः संप्रेत्य ॥ वामहस्ते त्रिकोणमा
लिख्य ॥ षड्कोणं च तन्मध्ये वीजात्तराणि लिखित्वा
द्वादशवारं चाभिर्मंत्र किंचिद्भूमौ विमृश्य ॥ अथांड

श्री.
का.
१०

नाभस्मालोज्ज॥ दीप्रचंजयनमः॥ अंगुष्ठेन शिरसे षट्
क्षिणं कृत्वा॥ ओं नमो भगवते ब्रह्मणे नमः॥ अथ पंच
ब्रह्मस्मृति॥ ओं ईशानमंत्रस्य॥ उर्वासा ऋषिः॥ अ
नुष्टुप् छंदः॥ ईशानप्रसादाः सिद्धार्थज्ञेयविनियो
गः॥ ईशानसर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां॥ ब्र
ह्मादिपतिब्रह्मणोधिपति॥ ब्रह्माशिवो मेस्तु स
दाशिवोमिति॥ ओं तस्य रुषमंत्रस्य॥ उर्वासा दधिच

ऋषिः॥ ओं तस्य रुष रुद्रो देवता॥ देवी गायत्री छंदः॥ त
 स्य रुष प्रसादमिदं अर्थे न पे विनियोगः॥ ओं तस्य पाय
 विमहे॥ महादेवाय धीमहि॥ तन्नो रुद्रः प्रचोदया
 त॥ इति मुख्य मध्ये॥ ओं अचोर मंत्रस्य॥ अचोर ऋ
 षिः॥ अचोर रुद्रो देवता॥ त्रिष्टुप् छंदः॥ अचोर प्र
 सादमिदं अर्थे न पे विनियोगः॥ चोर चोर महाचोर
 वज्रचोर प्राणचोर शिवचोर॥ ओं हूं फड् स्वाहा॥ ओं

निरुक्ति

अचोरेभ्यो घचोरेभ्यो चोरांतेरेभ्यः ॥ सर्वेभ्यः सर्वा
नरेभ्यः नमस्तेस्तु रुद्ररूपेभ्यः ॥ इत्युत्तरदेशे ॥ वामदे
वमंत्रस्य ॥ वामदेव ऋषिः ॥ वामदेव रुद्रो देवता ॥ वि
ष्टुं कंदः ॥ वामदेव प्रसादात्तिष्ठो र्ये जपे विनियोगः
वामदेवाय नमः ॥ ज्येष्ठाय नमः ॥ श्रेष्ठाय नमः ॥ रु
द्राय नमः ॥ कालाय नमः ॥ कलविकरणाय नमः ॥
बलाय नमः ॥ बलप्रमथनाय नमः ॥ इति गुह्यस्या

श्री-
५-
१८

ने॥ सद्योजातमंत्रस्य॥ सद्योजातऋषिः॥ सद्योजा
नरुशेरेवता॥ जगतीकुंदः॥ सद्योजातप्रसादसि
अर्पेनपेविनियोगः॥ ओं सद्योजातं प्रपद्यामि स
द्योजाताय नमः॥ भवे भवेनाति भवे भजतु मां भ
वोद्भवाय नमः॥ इत्युत्तरमुखे॥ अवांतरे सद्योजा
तामिति वामदेवाय नमः हृदये॥ अद्योगाय नमः
नाभौ॥ तत्पुरुषाय नमः पादयोः॥ ईशानाय नमः॥

श्री.
का.
१५

मःशिरसि॥ इति सर्वो गे मरति॥ अस्मिन्मंत्रे एता
निशिवमंत्राणि पवित्राणि भस्मानि कामवद
नान्यां गे विभूषितानि॥ त्रिपुंड्रकानिरचितानि
ललाटपट्टे लिप्यन्ति॥ देविलिखितानिरदुरक्षरा
णि॥ ह्रीं ह्रीं श्रीं करं च पवित्रं च॥ रोगदोषविनाश
नं॥ लोके वशकरं पुण्यं भस्मै नै लोकापावनं॥ ओं
ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं रुः॥ रुच्यवाहनाय नमः॥ पुनर

पिन्वासविधीयते ॥ ओं ह्रीं श्रृंगुष्टाभ्यां नमः ॥ ॐ ह्रीं तर्ज
 नीभ्यां नमः ॥ ओं ह्रीं मध्यमाभ्यां नमः ॥ ओं ह्रीं अनामि
 काभ्यां नमः ॥ ह्रीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ओं ह्रीं कर
 तलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ ओं ह्रीं हृदयाय नमः ॥ ओं
 ह्रीं शिरसे स्वाहा ॥ ओं ह्रीं शिखाय वैषट् ॥ ओं ह्रीं कव
 चाय हुं ॥ ओं ह्रीं नेत्रत्रयाय वैषट् ॥ ओं ह्रीं अस्त्राय फ
 ट् ॥ १ ॥ ह्रीं नाभौ स्कन्दाय नमः ॥ हृदये हृदयवा

श्री
का.
२०

हृतायनमः॥ दक्षिणवाङ्मूलेरुद्रायनमः॥ दक्षिण
मध्येऽदित्यायनमः॥ दक्षिणवाङ्मूलेऽग्रेवसुकेभ्यो
नमः॥ वामवाङ्मूलेवामदेवायनमः॥ वामवाङ्मूले
मध्येऽशिशिरस्येभ्योनमः॥ वामवाङ्मूलेऽप्रभंजना
यनमः॥ कंठोनीलकंठायनमः॥ कर्णद्वयोर्विश्व
पात्तायनमः॥ ललोत्रस्त्रणेनमः॥ मूर्ध्निपरमा
त्मनेनमः॥ अपरगलेऽपशुपतयेनमः॥ एष्टेहृता

यनमः॥ कटिप्रदेशे श्रीकालान्निहदायनमः॥ जलौ
सप्तसमुद्रायनमः॥ शिन्ने प्रजापतयेनमः॥ ग्रहे
दीप्तचंद्रायनमः॥ जाननिजाह्वयेनमः॥ कूर्मचक्रे
वागहायनमः॥ अल्फयोभैरवायनमः॥ पादयोर्वी
स्रुकेभ्योनमः॥ पादाग्रे सर्वतीर्थेभ्योनमः॥ सर्वो
गे सदा शिवायनमः॥ भस्मधूलितसर्वगेश्वापा
दतलमस्तके॥ रोमे रोमे भवेत्लिंगं स्वशरीरं शि।

श्री.
का.
२१

कालयं॥ इति विभूतिधारणं कृत्वा॥ विभूतिं निंद
ते यो वै ब्रह्मणे अन्यजातकः॥ पतन्ति नरके चोरे
यावद्ब्रह्मावतर्षां॥ तावत्तु निपतितो भूः सोऽभ
स्मानि परिमानवः॥ आद्वेयते जपे होमे वैश्वदेवे
सुगर्चने॥ त्रिपुंड्रधार्यमानेन सर्वकामफलं भवे
त्॥ मध्यमानामिकां गुह्ये क्रियमाणे त्रिपुंड्रकं॥
महाघोरकृतं पापं म्रियते नात्र संशयः॥ त्रिपुंड्रं

सणोविद्वान्मनसापिनलंचयेत् ॥ अत्वाविधीयते
 नित्यंभस्मत्यागीपतितोभवेत् ॥ तस्मात्सर्वविसृ
 ज्येतेभस्मस्नानं समाचरेत् ॥ नलस्नानाद्विभूति
 स्नानंकोटिकोटिशुण्णधिकं ॥ नलस्नानात्मलं
 त्यागीविभूतिस्नानात्सदाशुचिः ॥ मंत्रस्नानं हरे
 पापंस्तानस्नानात्परंपदः ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्व
 तीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलं ॥ तत्फलं समवा

श्रीः
का.
२२

प्रोतिभस्मस्नानात्समाचरेत्॥ भस्मस्नानात्परंतीर्थं
गंगास्नानंदिनेदिने॥ भस्मद्विषीशिवःसाक्षात्भ
स्मैलोकपावनं॥ ॐ विस्रः विस्रः विस्रः॥ सोहंभ
स्मत्त्वंरत्नत्वंसर्वस्वयंउलटंतिभस्मत्त्वंपादस्ता
हा॥ इतिश्रीनंदिकेश्वरपुराणोक्तं श्रीकालाग्रि
नक्षत्रोपनिषत्संपूर्णं॥ शुभं॥ शुभमस्तु॥ शुभं
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ कैलासशिखरेरम्ये देवदे
वं महेश्वरं ॥ प्रणिपतिमहादेवं पप्रच्छ गिरिजा
मदा ॥ २ ॥ ब्रह्मन्केन प्रकारेण संसारार्णवबंधा
नात् ॥ प्रणिपत्य कृतेनैव मुच्यते नात्र संशयः ॥
२ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ शृणु देवी प्रवक्ष्यामि
नराणं हितकामियः ॥ गुरुपदतिनमस्कारं
त्रैलोक्येष्वपि दुर्लभं ॥ ३ ॥ नेदं कस्यापि कथितं

श्री
७
१४

गोपनीयमिदं मम ॥ गुह्याद्गुह्यतरं गोप्यं तवाग्रे
कथिते प्रिये ॥ ४ ॥ पुरा कृत युगे देवि आचार्ये
कदशस्तथा ॥ गुरुपूजति मात्रेण मुच्यते भव
बंधनात् ॥ ५ ॥ ब्रह्म ब्रह्मा शिव शिष्ट शक्तिश्चै
व परात्परः ॥ व्यासश्च कमोऽसहितो गोविंदश्चै
व शंकरः ॥ ६ ॥ ओं हरि हरः ॥ श्री गुरुवे नमः ॥ पर
मश्री गुरुवे नमः ॥ परात्परमश्री गुरुवे नमः ॥ १ ॥

७ ॥ परमेष्ठि श्रीगुरुवे नमः ॥ तस्मै श्रीगुरुवे नमः ॥
 नमो हरिहरहिरण्यगर्भे नमः ॥ ८ ॥ परासरसत्या
 वनिरुदयकमलव्यासशुक्ल ॥ सनकसनंदनस
 नातनश्रीगुरुचरणकमलेभ्यो नमः ॥ ९ ॥ उडी
 म्नायगुरुपदेशंभवन्मां सरसिंहानं ॥ शुद्धाचार
 समस्तवेदमयनं षड्चक्रज्ञातं तितितं ॥ १० ॥ य
 स्मिन्निहितस्फुरतिगंज्योतिनिर्मलं ॥ पूर्णप्र

श्री.
गु.
२५

भाषोभितं श्रुतं श्रीमद्गुरुपादुकाभजमनश्चि
तन्यं चंद्रोदयं ॥ ११ ॥ गुरवे सचिदानंदे नित्यं हृदय
प्रकाशितं ॥ नमो वेदांतविद्याय तस्मै श्रीगुरुवे न
मः ॥ १२ ॥ गुरुदेवनमस्कारं दीयते परमाक्षरं ॥ ने
पांचरणप्रसादेन भुक्तिमुक्तिप्रदायकं ॥ १३ ॥ दी
र्घदंडनमस्कारं नलज्जा गुरुसन्निधौ ॥ अर्थप्रा
प्त्यसहपाय तस्मै श्रीगुरुवे नमः ॥ १४ ॥ गुरुव्रत्ता

परं देवं निजानंदाख्यमव्ययं ॥ स्वप्रकाशमयशु
 ब्रं गुरुदेव निरंजनं ॥ १५ ॥ अखंडमंडलाकारं व्या
 प्रयेन चराचरं ॥ तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरुवे न
 मः ॥ १६ ॥ स्यावरं जंगमं वैवयकिंचित्सचराचरं
 नत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरुवे नमः ॥ १७ ॥ विम
 यं व्यापनं सर्वत्रैलोक्यसचराचरं ॥ असिपदं दर्शि
 तं येन तस्मै श्रीगुरुवे नमः ॥ १८ ॥ सामीपसारथ्य

श्री
गु.
२६

ज्ञलोकेसायुज्यमुक्तिरुच्यते॥ इति चतुर्विधाम्
क्तिनस्मै श्रीगुरुवे नमः॥ १९॥ श्रीमद्गुरुनित्यम्
हं स्मरामि॥ श्रीमद्गुरुनित्यम् हं भजामि॥ श्रीम
द्गुरुनित्यम् हं वदामि॥ श्रीमद्गुरुनित्यम् हं भजामि॥
२०॥ जेनमः शिवाय गुरुवे नारविंडुलयात्म
ने॥ निरंजनं पदं यांति नित्यं यत्र परायणं॥ २१॥
गुरुव्रसाय गुरुविष्णु गुरुदेव महेश्वरं॥ गुरुरेक

परं ब्रह्मतस्मै श्रीगुरुवे नमः ॥ २२ ॥ गुरु रत्निर्गुरु
 सूर्या गुरुश्चंद्र सदाशिवः ॥ स्थिति स्थितिल
 यश्चैव गुरुणांतस्य हेतवे ॥ २३ ॥ गुरुर्देव ऋषि
 श्वैव पितृणां गुरुर्दृषिणे ॥ समस्त जगदाधारं
 तस्मै श्रीगुरुवे नमः ॥ २४ ॥ गुरुर्नाभो गुरुर्बाहु
 गुरुस्तेजश्च दीप्तिमान् ॥ गुरुर्गणो वक्त्रि रूपंत
 स्मै श्रीगुरुवे नमः ॥ २५ ॥ ब्रह्मांड रचितं येन भुव

श्री.
३.
१८०

नानिचतृदशतेनैवपालितेसंवत्सरेऽश्वीगुरुवेन।
मः॥२६॥नमोस्तुगुरुवेत्तुभ्यंसहजानंदरूपिणी
यस्यवाक्पमृजं हंतिसंसारविषमोहनं॥२७॥केव
लोनिर्गुणःसाक्षीवेताचित्सुसदाशिवा॥धर्म
नयतिविश्वात्मागुरुसर्वत्रसर्वदा॥२८॥गुरुपि
तागुरुमीतागुरुर्देवनिरंजनं॥गुरुरेकपरंतप
तस्माद्गुरुसमाश्रिये॥२९॥पितृमातृसहृदं

स्वहृत्पायतस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३० ॥ हेतवे जगतामेव
 संसारार्णवसेतवे ॥ प्रभवे सर्वविद्यानां शंभवे गुरवे
 नमः ॥ ३१ ॥ गकारसिद्धिदप्रोक्तो रेफोपायस्य सारकः
 उकारो विसृज्य कृत्स्नितयात्मा गुरुपदं ॥ ३२ ॥ गणे
 शो नानि नायुक्तो विसृज्य नावसमन्वितं ॥ वर्णाहं
 यात्मको मंत्रश्च त्वर्गफलप्रदः ॥ ३३ ॥ यस्य प्रसादा
 दहमेव विसृज्य मयैव सर्वपरिकल्पितं च ॥ इति

श्री.
७.
३६

ज्ञानीयसदात्मरूपं तस्यां त्रिपादं प्रनतोस्मि नित्यं ॥
४१ ॥ शोषानं पापयंकस्पदीपनं ज्ञानचक्षुषा ॥ गुरुपा
दोदकं पित्वा संसारमलनाशनं ॥ ४२ ॥ ध्यानमूलं
गुरुर्मे त्रिपुञ्जामूलं गुरुपदं ॥ मंत्रमूलं गुरुवाक्यं
मोक्षमूलं गुरुकृपा ॥ ४३ ॥ आकाशमपतितं नोयं
यथा गच्छति सागरे ॥ सर्वदेवनमस्कारं केशव प्रति
गच्छति ॥ ४४ ॥ केशवं केशनाथाय दुःखनाशाय म

धवः॥ हरिश्चपापनाशाय गोविंदं मुक्तिदायकं
 ४५॥ मंत्रसत्तं पूजासत्तं सत्तं देव निरंजनं॥ गुरुर्वी
 कसदा सत्तं सत्तमेव परंपदं॥ ४६॥ तानदीपविवे
 कस्याविवेकस्य समावृतः॥ गुरुर्ज्ञानप्रसादेन शो
 षालिनिरंविनयपति॥ ४७॥ अन्नभूतिस्वरूपाय
 चार्यपद्माचार्यत्रया॥ त्रैलोक्यचार्यं श्रीं गीर्वाणं ऋषिपुत्रि
 उर्द्धाचार्य॥ ४८॥ अथ या शरणां नास्ति त्वमेव शर

श्री.
पु.
४०

लंमम॥तस्मात्कारणभावेनरत्नरत्नमहेच्चरं॥४५
कीटवारभोगवार॥अनंदवारभूवारनंदसहपचैत
न्यप्रकाश॥५०॥तीर्थस्नानवनारणगिरिपर्वतसा
गरः॥सरस्वतीभारथीचैवपुणेनामानिवेदसः॥५१
इतिश्रीपद्मपुराणेईश्वरपार्वतीसंवादेगुरुपठ
तिनमस्कारंसंस्मरणं समाप्तम्॥शुभमस्तु॥शुभं॥
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्री
रु.
४१

ओममःशिवाय॥ गेदेवंसुधाकलशसोमकरंवि
नेत्रं पद्मासनं च वरदाभयदं च शुभं॥ पांत्वा ज्ञचक्र
वरभूषितयाचदेव्या वामे कितंशमनभंगहरंन
मामि॥१॥ गे शुद्धस्फटिकसंकाशां त्रिनेत्रं पंचवक्त्र
कं॥ गंगाधरंदशभुजं सर्वाभरणभूषितं॥२॥ नील
ग्रीवंशशांकांकं नागयज्ञोपवीतिनं॥ व्याघ्रच
र्मोत्तरीयं च वरेण्यमभयप्रदं॥३॥ कमंडल्वत्सह

ब्राह्म्यां मन्त्रितं शूलपाणिकं ॥ ज्वलंतं पिंगलाज
 टाशिखासुज्योतकारिणं ॥ ४ ॥ अमरतेनासुतं रु
 षं सुमादेहार्थधारिणं ॥ दिव्यसिंहासमासीनं दि
 व्यभोगसमन्वितं ॥ ५ ॥ दिग्देवतासमायुक्तं सुरा
 सरनमस्कृतं ॥ नित्यं च षण्मास्यतं शुद्धं भ्रवमक्षरम
 व्ययं ॥ ६ ॥ सर्वव्यापिनमीषानं रुद्रं वै विश्वरूपिणं
 एवं ध्यात्वा हि जः सम्यक्ततो यजनमारभेत ॥ ७ ॥ म

श्री.
रु.
४२

सुंजयमहारेवपाहिमांशरणगतं॥जन्ममृत्यु
नगरोगःपीडितंभवबंधनैः॥८॥इतिविज्ञापिरे
वेशंजपेत्तमंत्रंचयंकम॥ॐश्रवात्वावहंतहरयः
सचेतसः॥श्वेतैरश्वैः॥९॥रिहकेतमद्भिःवाताज
वेनबलमद्भिः॥मनोजवा॥यातुशीघ्रं॥ममरु
द्रायहव्यंदेवानांचक्षणीणं॥चासुराणं॥व
पूर्वजं॥सहस्राक्षं॥विहपाक्षं॥महार्देवशिव

मावाहयाम्यहं ॥ ओं तस्य रुषाय विमहे ॥ महादेवा
 यधीमहि ॥ तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् ॥ ३ ॥ ओं शतरुद्रि
 यं देवानां ॥ रुद्रशमनं भवाय ॥ पार्वीयश्च ॥ प्रसृत्क्रां
 तानुवाकौ देवर्षी ॥ रुद्रदेवता ॥ सिद्धपुंक्षुदः च ये
 विनियोगः ॥ नमस्ते देवा रुद्रमातुं पुंभमा ॥ या
 गायत्री पंचमषष्ठौ पंक्त्या ॥ महापंक्तिः ॥ मा भै
 रकोपदा ॥ जगत्पुत्रिष्टुष्टु ॥ महारुहती ॥ यव

श्री.
रु.
४३

मध्या॥ रुद्रो देवता॥ सर्वसिद्धये पाठे विनियोगः॥
ओं नमस्ते रुद्र मन्यवे वाङ्मभ्यामुत ते नमः॥ उतो न
श्ववे नमः॥ याते रुद्र शिवा तनू रघोर पापकाशि
नी॥ तयान स्तन्वा शंतमया गिरिशंताभिचाक
शी हि॥ यामि शृंगिरिशंत हस्ते विभर्षस्ते वे॥ शि
वांगिरिव तां ऊरु॥ महि सीः पुरुषः जगत्॥ शिवे
न वचसत्वा गिरिशांका वदामसि॥ यद्यानः स

वमिजगदायत्सुमना असत ॥ अथ वोचदः
धिवक्ता ॥ प्रथमो देव्योभिषक् ॥ अहोश्च सर्वा
जं भय सर्वश्च यात धान्यो धरावीः परासुव ॥ आ
सौ यस्मात्प्रो अरुणे उत्तवभ्रः सुमंगलाः ॥ ये
वे मे रुद्रा अभितो दितः श्रिताः ॥ सहस्रशो वै
षां हेरदमहे ॥ असौ यो वसर्षति नीलग्रीवो वि
लाहितः ॥ उत्तै नंगो पा अरुणानुतै न सुदहार्थः

श्री.
रु.
४४

उतैनं विश्वाभूतानि सदृष्टो मर्यातितः॥ नमो अ
स्तु नील ग्रीवाय सहस्राक्षाय मीरुषे॥ अथो ये अ
स्य सन्वानो हन्ते भ्यो कारुतमः॥ प्रसुं च धन्व नस्तु
सुभयो रात्रोर्ज्यम्॥ या अन्ते हस्त इषवः पराताभ
गवो वपि विर्ज्य धनुः कपर्दिनो विशाल्यो वाणवा
नुत॥ अत्रेशन्नस्येव आभूरस्य निषंगयिः॥ या
ते हेति मीरुष्टमहस्ते वभूवते धनुः॥ तया स्मि

निश्चयतस्त्वमयत्मेण परिभुज ॥ परिनेधनुनोहेतिर
 स्मान्मृणक्तविश्वतः ॥ अथोयइषुपिस्नवारेऽस्मि
 त्रिधेहितं ॥ नमोऽसितश्रायुपायानाततायधृसुवे
 उभभ्यां सुततेनमो ॥ बाहुभ्यां तव धन्वने ॥ श्रवतम
 धन्वस्त्वं सहस्राक्षशतेषु धेनिशीर्यप्राप्त्यानां सु
 तं शिवोनः सुमनाभव ॥ यातइषुः शिवतमाशिवं
 वभूवतेधनुः ॥ शिवाश्वरव्यायातवतयानो मरजी

श्री.
३.
४५

वसे ॥ गोनमो हिरण्यवाहवे सेना न्योदिशां च पतये
नमो ॥ नमो वृत्तेभ्यो हरिकेशोभ्यः पशूनां पतये न
मो ॥ नमः शिष्यिंजराय द्विषीमते पथीनां पतये न
मो ॥ नमो बल्लुषाय व्याधिने नानास्पतये नमो ॥ न
मो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानां पतये नमो ॥ न
मो भवस्य हेतौ न गतस्पतये नमो ॥ नमो रुद्राय त
तायिने तेज्जाणां पतये नमो ॥ नमः सूतार्याहंताय

वनानां पतये नमः॥ नमो रोहिताय स्य पतये वृक्षाणां प
 तये नमो॥ नमो मंत्रिणे वाणिजाय कक्षाणां पतये
 नमो॥ नमो भुवंतये वारिवस्तुतायौषधीनां पतये न
 मः॥ ओं नमः आक्रंदयत उष्ट्रैर्घोषाय सत्त्वानां पतये
 नमो॥ नमः कृत्स्ंवीताय धावते पतये नमः॥ नमः
 सहमानाय निव्याधिनः श्रव्याधिनीनां पतये नमो॥
 नमो निषंगिणे कजभाय स्तेनानां पतये नमो॥ न।

श्री.
३.
४६

मो वंचते परिवंचते स्नातनां पतये नमो ॥ नमो निच
राय परिवरायारणानां पतये नमो ॥ नमो निषंगि
णे इधुधिमते तस्कराणां पतये नमो ॥ नमः स्त्र
कयिभ्यो जिघांस्यो मुसतां पतये नमो ॥ नमः
सिमझोनक्तं चरश्च प्रहंतानां पतये नमो ॥ नमः
उसोधिणे गिरिचराय ऊलं चानां पतये नमो ॥ नमः
इधुहृष्टो धन्वहृष्टश्च वी नमो ॥ नमः इधुमझो ध

त्वाधिभ्यश्चवोनमो॥ नमः श्रातत्त्वानेभ्यः प्रतिद
धानेभ्यश्चवोनमो॥ नमः श्रायकृद्योस्पृश्यश्चवो
नमो॥ नमो विसृज्यो विप्यश्चवोनमो॥ नमः
स्वपञ्चो जाग्रज्यश्चवोनमो॥ नमः शयानेभ्यश्चा
सौनेभ्यश्चवोनमः॥ नमः तिष्ठत्यो धावज्यश्चवो
नमो॥ नमः सभाभ्यः सभापतिभ्यश्चवोनमो॥ न
मोश्चेभ्यश्चपतिभ्यश्चवोनमो॥ नमः अद्याधिनी

श्री-
रु-
४७

भ्योविविध्यश्चवोनमो॥ नमःऽगणभ्यःत्रिहती
भ्यश्चवोनमो॥ नमोव्रातेभ्योव्रातपतिभ्यश्चवोन
मो॥ नमोगणेभ्योगणपतिभ्यश्चवोनमो॥ नमः
रुक्मेभ्यःरुक्मपतिभ्यश्चवोनमो॥ नमोविहपेभ्यो
विश्वहपेभ्यश्चवोनमो॥ नमःसेनाभ्यःसेनानी
भ्यश्चवोनमो॥ नमोरधिभ्योवहधिभ्यश्चवोनमो
नमोमह्योर्भकेभ्यश्चवोनमो॥ नमोयुवभ्यश्चा

सीनेभ्यश्च वोनमो ॥ नमः सतृभ्यः संग्रहीतृभ्यश्च
वोनमो ॥ नमस्तृभ्यो रथकारेभ्यश्च वोनमो ॥ नमः
ऊलालेभ्यः कर्मादेभ्यश्च वोनमो ॥ नमः पुंजिष्टोभ्यो
निषादेभ्यश्च वोनमो ॥ नमः श्वनिभ्यो मृगयुभ्यश्च
वोनमः ॥ नमः श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च वोनमो ॥ ३ ॥
ओं नमो भवाच रुद्राय च ॥ नमः एवाय च पशुपत
ये च ॥ नमो नीलग्रीवाय च शितिकंठाय च ॥ नमो

श्री.
रु.
४८

सुप्रर्केणायचकपर्दिनेच॥ नमः सहस्रात्तायचश
तधन्वनेच॥ जेनमोगिरिण्यायचशिपिविष्टायच
नमोमीढुष्टमायचवेपुमतेच॥ नमोऋत्वायचवा
मनायच॥ नमोवृहतेचवर्षीयसेच॥ नमावृद्धाय
चसवृद्धनेच॥ नमोग्रायचप्रथमायच॥ नमः
शवेचाजिरायच॥ नमः शीमायचशीघ्रायच॥
नमोऋम्पायचावसत्तायच॥ नमोनाद्यायचदी॥

प्पायच॥ नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च॥ नमः पूर्व
 ताय च अपरजाय च॥ नमो मध्यमाय च प्रगल्भाय
 च॥ नमो बुधाय च जवन्याय च॥ नमः सोम्याय
 च प्रति सूर्याय च॥ नमः आशुषणाय च श्रुथाय
 च॥ जं नमो विस्मिने च कवचिने च॥ नमो च
 मित्रे च वरुणिने च॥ नमः शूराय च कृतसेनाय
 च॥ नमो याम्याय च क्षेम्याय च॥ नमः उर्वर्याय च

श्री.
रु.
४८

खल्पाय च ॥ नमः श्लोक्याय च वसन्ताय च ॥ नमः श्र
वाय च प्रतिश्रवाय च ॥ नमो वन्याय च कलाय च ॥
नमो डुंडुभ्याय च हनन्याय च ॥ नमो धृस्त्रवे च प्रम
षाय च ॥ नमो निषंगिले चेषु धिमते च ॥ नमः ती
रणीषवे वायुधिनी च ॥ नमः स्वाशुधा च सुसंध
नुने च ॥ नमः सत्याय च पत्याय च ॥ नमः का
द्याय च नीप्पाय च ॥ नमो नाद्याय च वैशंताय च

नमः जल्पाय च सरस्याय च ॥ नमः रूप्याय च व
प्राय च ॥ नमो वर्ष्याय च वर्ष्याय च ॥ नमो मेष्पा
य च विडत्याय च ॥ नमो वीष्पाय च तप्पाय च ॥ न
मो चात्याय च रेष्पाय च ॥ नमो वास्तव्याय च
वस्तुपाय च ॥ नमः सोमाय च रुद्राय च ॥ नमस्त
वाय चारुणाय च ॥ नमः शंगवे च पशुपतये च ॥
नमो हंत्री च हनीयसी च ॥ नमोऽप्राय च भीमाय च

श्री
रु.
५०

नमोऽग्रेवधायच हरेवधायच ॥ नमो वृत्तेभ्यो हरिके
शेभ्यो ॥ नमस्ताराय नमः शंभवे च मयोभवे च ॥ नम
शंकराय च मयस्कराय च ॥ ॐ नमः शिवाय च शिव
नराय च ॥ नमः किंशिलाय च ॥ तयणाय च ॥ न
मः इरणाय च प्रपथ्याय च ॥ नमः पुलस्त्रिने च का
पर्दिने च ॥ नमो गोप्त्राय च गृत्पाय च ॥ नमस्त्या
य च गेत्त्राय च ॥ नमः पर्याय चावर्षाय च ॥ नमस्ती

ध्यायचकुल्यायच॥नमःफेध्यायचशाष्पायच॥न
मःसिकत्यायचप्रवत्यायच॥नमोऋद्व्यायचनि
वेष्पायच॥नमःकट्यायचगङ्गुरेष्टायच॥नमः
अष्पायचहरित्यायच॥नमोलोप्यायचोलप्पा
यच॥नमःपांसव्यायचरज्जस्यायच॥नमःसूर
स्यायचोस्यायच॥नमःपर्णायचपर्णशूराय
च॥नमःआखिरतेचप्रखिरतेच॥नमोभिन्नतेचा

श्री-
रु
५२

विलोहित॥ नमस्ते शक्तभगवः॥ यास्ते सहस्रं॥ हेतयो
न्यस्मन्निव पंततः॥ सहस्रथा सहस्राणि हेतयस्तव
वाक्यैः तासामीशानो भगवाः पराचीना मुख्या
जह॥ ॥ ॥ असंख्याता सहस्राणि येरुद्रा अधिभू
म्या॥ तेषां सहस्रयोजने वधं चानितन्मसि॥ २॥ य
स्मिन्महत्तमं चान्तरिक्षि भवा अधि॥ तेषां सह
स्रयोजने वधं चानितन्मसि॥ २॥ ये नीलश्रीवः शि

निकंठादिवंरुद्राउपाश्रितः॥ तेषांसहस्र॥ येनीलग्री
 वाःशितिकंठाशर्वाश्रयःक्षमाचराः॥ तेषांसहस्र॥
 येवनेषुश्राप्यिंजरानीलग्रीवाविलोहितः॥ तेषांसहस्र॥
 येनेषुविविध्यंतिपात्रेषुपिबतोन्नतान्॥ तेषांसहस्र॥
 येभूतानामधिपतियोविशित्वासःकपर्दिनः॥ त
 षांसहस्र॥ यपथीनांपथिरत्तयोरुम्हदायव्युधः॥
 तेषांसहस्र॥ येतीर्थानिप्रचरंतिसकावंतोनिषं

श्री.
रु.
१३

गिराः ॥ तेषां सहस्र ॥ यत्तावंतो वा भूयांसो वा दि
षोरुद्रावितष्टिरे ॥ तेषां सहस्रयोजने वा धं न्वनित
मसि ॥ गं नमो अक्षरुदेभ्यो ये दिव्येषां वर्षमिषवस्ते
भ्यो दश प्राची दश ॥ दक्षिणा दश प्रतीची दशो दी
दशोर्धाः ॥ तेभ्यो नमो अक्षते नो मृडयंत ॥ ते यं हि
ष्मो यश्च नो ह्येष्टि न मेषां जम्भे दधामि ॥ गं नमो अ
क्षरुदेभ्यो ॥ यंत रित्ते येषां वात इषवस्तेभ्यो नमो ॥

दशप्रचीदशदक्षिणादशप्रतीचीर्दक्षोदीचीर्दक्षो
 धोः तेभ्योनमोअस्तुतेनमस्तुयंततेयंद्विषोय
 चनोद्वेष्टितमेवांजंभेदधामि॥ १ ॥ गेनमोअस्तुरुद्वे
 भ्या॥ येष्टयिवांयेषांमन्नमिषवस्तेभ्योदशप्रा
 चीर्दशदक्षिणादश॥ प्रतीचीर्दक्षोदीचीर्दक्षोधा
 तभ्योनमोअस्तुतेनमस्तुयंततेयंद्विषो॥ यश्च
 नोद्वेष्टितमेवांजंभेदधामि॥ ३ ॥ गेमथंपीतागु

श्री.
ह.
१४

हृदयं च गत्वा स्नेयं कृत्वा ब्रह्म हृत्पं विधाय ॥ भ
स्मेकं नो भस्म प्रायाच यानो रुद्रं ध्यायेत्सुच्यते
सर्वपापैः ॥ नित्यं दंडे नित्य यतो पवीते नित्यं ध्या
त्वा भस्मना कर्मबंधे ॥ रुद्रं दृष्ट्वा देवमेह प्रान
मृगं याति स्नानं तेन साकं तदीयम् ॥ अचोरः
पुरुषः ॥ स चो जातः ॥ वामदेवः ॥ वरुणः ॥ अ
सुरवक्रुलः ॥ शं वकः ॥ त्रिशूलहस्तः ॥ मृगं ज

यः॥ वृषभवाहनः॥ शतरुद्रेश्वरः॥ सानुचरः॥ प्री
यन्तां प्रीता संतः॥ शुभमस्तु॥ शुभं॥ शुभं॥ शुभं॥

श्री.
पा.
९५

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ पांडुवाच ॥ प्रह्ला
दतारदपराशरपुंडरीक्यासांवरीषशुकशौनक
भीष्मकाद्याः ॥ रुक्मांगदार्तेन वसिष्ठविभीषणा
द्यापतानहंपरमभागवतां नमामि ॥ २ ॥ लोमहर्ष
ण्डवाच ॥ धर्मो विवर्तते युधिष्ठिर कीर्त्तनेन पा
पंप्रणश्यति वृकोदरी कीर्त्तनेन ॥ शत्रुर्विनश्यति
धनं जयकीर्त्तनेन माद्री सुतौ कथयतां न भवंति गो

रा॥२॥ ब्रह्मोवाच ॥ ये मानवाधिगत रागपरापरता
 नारायणं सुरगुरुं सततं स्मरन्ति ॥ ध्यानेन तेन हत
 किल्बिषचेतनास्ते मातुः पयोधरसंनपुनः पिवं
 ति ॥३॥ इंद्रोवाच ॥ नारायणेनामनरो नराणां प्र
 सिद्धचौरः कश्चित्पृथिव्यां ॥ अनेकजन्मार्जितपा
 पसंचितं हरत्यशेषं स्मृतगावपव ॥४॥ सुधिहिरड
 वाच ॥ मेघप्रपासं पीतकोशो यवासं श्रीवत्सांकं कौ

श्री.
पा.
५६

स्तुभोजासितांगं॥ प्रणेपेतं पुंउरी कायनालं विसृजं
देसर्वलोकैकनाथं॥५॥ भीमसेन उवाच॥ जालौघ
मग्ना सवराचराधरा विषाणकोया तिलविश्वमू
र्तिना॥ समुद्रनायेन वराहहृदि एण समे स्वयं धूम
गर्वन् प्रसीदत॥६॥ अर्जुन उवाच॥ अचिंत्यमव्यक्तं
मनंतमव्ययं विशुभं भाविश्वभावनं॥ त्रैलोक्य
विस्तारविचारकारकं हरिं प्रपन्नोऽस्मि गतिं महात्म

नां॥०॥ नकुलवाच॥ यदिगमनमधस्तात्का
 लपाणानुबंधो यदिचकुलविहीते जायतेपति
 कीटि॥ कृमिप्रातमपिगत्वा ध्यायतेचांतरांताम
 मभवत्तद्दृष्ट्योकेषावेभक्तिरेका॥ ८॥ सहदेव
 वाच॥ तस्ययज्ञिवराहस्पविस्मोरतलतेजसः॥
 प्रणामयेप्रजर्वेति तेषामसिनमातसः॥ ९॥ ऊं
 पुवाच॥ सकर्मफलनिर्दिष्टांयांयांयोनिं ब्रजा

श्री
पा.
५३

मंहंतस्यांतस्यांहृषीकेशत्वयिभक्तिरदात्ममे॥२०॥
मायवाच॥ कृष्णरताः कृष्णमनुस्मरंति रात्रौ च ह्य
संपुनरुत्पिताये॥ तेभिर्नरेहाः प्रविशंति ह्यसंह
विर्यथामंत्रकृतं कृताशे॥२१॥ **दौपद्योऽवाच॥** कीरेषु
पतिषु मर्गेषु सपेपुरतः पिश्वचमनुजे अपि यत्र य
३॥ नातस्य मे भवतु केशव त्वत्प्रसादात्त्वय्येव भक्ति
रचला व्याभिचारिणी च॥२२॥ **सुभद्रावाच॥** एको

पिकुसस्य सकृत्प्रणमोदशाश्च मेधावभृथेन तत्पः
 दशाश्च मेधा पुनरेति जन्म कृत्स्नप्रणमो न पुनर्भवा
 य॥१२॥ अभिमत्युवाच॥ गोविंदगोविंदहरे सुगरे
 गोविंदगोविंदमुज्जंदकृत्स्न॥ गोविंदगोविंदरयांग
 पाणे गोविंदगोविंदनमोत्पजेथा॥ १४॥ एष्टक
 म् उवाच॥ श्रीरामनारायणवासुदेवगोविंदवैजंठ
 मुज्जंदकृत्स्न॥ श्रीकेशवानंतनृसिंहविलोमांजलि

पा.
गी.
५८

संसारभुतंगदृष्टं ॥ २५ ॥ साम्पय उवाच ॥ अप्रमेयहरे
विलोक्य सदा मोदराच्युत ॥ गोविंदानंत सर्वशं वासु
देवनमोस्तुते ॥ २६ ॥ उवाच ॥ वासुदेवं परित्यज्य
योन्यदेवसुपासते ॥ तद्विना जाह्नवीतीरे कूपं त्वण
निडमिति ॥ २७ ॥ धौम्य उवाच ॥ अपांसमीपे शयना
सने गृहे दिवा च रात्रौ च पंचाधिगच्छति ॥ यद्यस्मि
किंचित्सुब्रतं कृतं मया न नार्हन् स्मृतं तेन त्वत्पुत्र

१॥ संजय उवाच ॥ आर्तो विषाण शिथिलाश्च भीता
 घोरेषु च व्याधिषु वर्तमानाः ॥ संकीर्त्य नारायणं
 ह्यमात्रं विमुक्तदुःखास्तु खिनो भवन्ति ॥ १॥ अक्रु
 वाच ॥ अहमस्मि नारायणदासदासः दासस्य दास
 स्य च दासरासः ॥ अन्ये भर्षणो जगतो नराणां तस्मा
 दहं धन्यतरो हं ममिलोके ॥ २० ॥ विडर उवाच ॥ वास
 देवस्य ये भक्ताः पांतास्तु कृतमानसाः ॥ तेषां दास

पा.
गी.
५९

स्वरासोहंभवेत्तन्मनिजन्मनि॥१२॥भीष्मउवाच॥
विपरीतेषुकालेषुपरितोषेषुबंधेषु॥ब्राह्मिमांक
पयाकृत्स्नपारणगतवत्सलः॥१३॥द्रोणचार्यो
वाच॥येयेहताश्चक्रधरेणदेत्याःत्रैलोक्यनाथेन
जनार्दनेन॥तेतेगताविसृष्टरीप्रयाताक्रोधोपि
देवस्वरेणतल्यः॥१४॥कृपाचार्योवाच॥मज्ज
न्मनःफलमिदंमधुकैटभारेमत्प्रार्थनीयमदनुग्र

रूपषण्ण॥ तद्भूतभूतपरिचारकभूतभूतभूतस्यभू
 त्यइतिमांस्मरलोकनाथ॥२४॥ अश्वत्थामोऽवाच॥
 गोविंदकेशवत्तनार्दनवासुदेवविश्वेशविश्वमधु
 त्कदनविश्वरूप॥ श्रीपद्मनाभपुरुषोत्तमपुष्कराक्ष
 नारायणच्युतनृसिंहनमोनमस्ते॥२५॥ कर्णः
 वाच॥ नान्यंवरामिनःपृणामिनचिंतयामिनान्यं
 स्मरामिनभजामिनचाश्रयामि॥ भक्तात्तदीयच

पा.
गी.
६०

रणं तु जमादरेण श्रीश्रीनिवासपुरुषोत्तमदेहिदास्यं
२६॥ **धृतराष्ट्र उवाच**॥ नमो नमः कारणवामनाय
नारायणाय मितविक्रमाय॥ श्रीशङ्खचक्रासिग
दाधराय नमोस्तुतस्मै पुरुषोत्तमाय॥ २७॥ **गंधार्थ**
वाच॥ त्वमेव माता च पिता त्वमेव त्वमेव बंधुश्च स
खा त्वमेव॥ त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव त्वमेव सर्व
मम वासुदेव॥ २८॥ **दुष्यो उवाच**॥ यज्ञे शाश्वतगोवि

रमाधवानंतकोषाव॥ कलविस्त्रोहषीकोषावात्
देवनमोस्तुते॥३२॥ नमः कलाय देवाय ब्रह्मणे नं
तमूर्त्तये॥ योगेश्वराय योगाय त्वामहं शरणं गतः
३०॥ विकर्णवाच॥ कलाय वासुदेवाय देवकीनं
दनाय च॥ नंदगोपकृष्णाराय गोविंदाय नमो नमः
३१॥ सोमदत्तवाच॥ नमः परमकल्याण नमस्ते
विश्वभावन॥ वासुदेवाय शान्ताय यदहं पतये नमः

पा.
गी.
६१

३२॥ **वि० ८३ वाच॥** नमो ब्रह्मण्य देवाय गोत्रास्य ऋषि
नाय च॥ जगदिताय कृसाय गोविंदाय नमो नमः॥ ३३॥
श्रुत्युवाच॥ अतस्ती पुष्पसंकाशं पीतवाससमक्षु
तं॥ येन मस्यंति गोविंदन तेषां विष्णुते भयं॥ ३४॥ **वा**
न० ८३ वाच॥ कृष्णकृष्णकृष्णालु मृगतीनां गतिर्भ
व॥ संसारार्णवमशानां प्रसीद पुनरुषोन्नमः॥ ३५॥
श्रीकृष्णोवाच॥ कृष्णकृष्णेति कृष्णेति यो मांस

रतिनित्यशः॥ जलं भित्वा यथा पद्मं नरकादुद्धराम्यहं
 ३५॥ सत्यं व्रवीमि मनुजाः स्वयमर्द्धवाङ्मयोऽमं मुकुन्दनर
 सिं हृजनादितेति॥ जीवन् जपत्पदिनं मरणे रणे च
 पाषाणकाष्ठसदृशं यददास्यभीष्टं॥ ३७॥ **स्थिर उवा**
च॥ स ह्यनायासेन तत्काष्ठमात्रकत्वं शान्तव्रतं॥ गं
 गादि सर्वतीर्थेषु स्नातो भवति पुत्रकः॥ ३८॥ **स्थित उवा**
च॥ तत्रैव गंगायामुत्थावतत्र गंगावरीसिंधुसरस्वती

पा.
गो.
६

च॥ सर्वाणि तीर्थाणि वसंतितत्र यत्राशुतोदारकयप्रसं
ग॥ ३९॥ यम उवाच॥ नरके पच्यमानस्तु यमेन परि
भाषितं॥ किं त्वयानार्चितो देवः केशवः क्लेशनाशनं
४०॥ नारद उवाच॥ जन्मानंतरसहस्रेण तपो ध्यानस
माधिभिः॥ नारायणं ह्रीं पापानाह्नसे भक्तिः प्रज्ञा
यते॥ ४१॥ प्रजाद उवाच॥ नाथ यो निसहस्रेषु येषु
येषु ब्रजाम्यहं तेषु तेषु च लाभक्तिर्युतास्तु सदा त

वि॥४२॥ याप्रीतिरविवेकानां विषयेष्वनपायिनी॥ त्वा
 मनुस्मरतः सामेहृदयाच्चापसर्पत॥४२॥ विश्वामि
 त्रिउवाच॥ किंतु स्पृशतैः किं तीर्थैः किंतु पोभिः किमध
 रैः॥ यो नित्यं ध्यायते देवं नारायणमनन्यधी॥४४॥ त
 मरन्निउवाच॥ नित्योत्सवः सदा तेषां नित्यश्रीर्नित्यमं
 गलं॥ येषां हृदि स्थो भगवान्मंगलायतनो हरिः॥
 ४५॥ भारद्वाज उवाच॥ लाभस्तेषां न यस्तेषां कृतस्तेषां

पा.
गी.
६३

पराजयः ॥ येवामिंदीवरणामोहदयस्योजनार्दनः ॥ ४६ ॥
गौतमः वाच ॥ गोकोरिदानं गृह्णेषु काले प्रयागं
गायुतकल्पवासा ॥ यज्ञायुतं मेरुसुवर्णदानं गोविंद
नामस्मरणेन तत्त्वं ॥ ४७ ॥ अग्निरुवाच ॥ गोविंदेति
सदास्नानं गोविंदेति सदाजपः ॥ गोविंदेति सदा ध्यानं
सदा गोविंदकीर्तनं ॥ ४८ ॥ त्रियक्षरं परं ब्रह्म गोविंदेति
क्षरत्रयं ॥ नस्मादुःखरितं येन ब्रह्म भूयाय कल्पते ॥ ४९ ॥

श्रीवाटस्यराजवाच ॥ अच्युतः कल्पवृक्षोऽसौ ननंतः का
 मधेनवः ॥ चिंतामणिश्च गोविंदो हरिर्नामविचिंतयेत्
 १० ॥ हरिरुवाच ॥ नयत नयत देवो देवकी नंदनो यं जय
 त नयत कल्लो विष्णुवंशः प्रदीपः ॥ नयत नयत मेघः पपा
 मलः कोमलांगो नयत नयत एषी भारताशो मृजंदः
 ११ ॥ पिपत्तायतवाच ॥ श्रीमन्नसिंहविभवे गरुडधजा
 यता पत्रयोपशमनाय भवौषधाय ॥ कलाय रश्मिकज

पा.
६४

लाग्निभुजंगरोगाः क्लेशव्याणां यहरये यरवेन मृते ॥ ५२ ॥
हविहोवाच ॥ क्लृप्तत्वं दीयपदपंकजयं जरातश्चै
वमेविषातमानमराजहंसः ॥ प्राणः प्रयाणसमये क
फवातपित्तैः कंठावरोधनविधौ स्मरणं जतस्ते ॥ ५३ ॥
विडुरवाच ॥ हरिर्नामैव नामैव मम जीवनजीवनं
कलौ नास्तेव नास्तेव नास्तेव गतिरन्यथा ॥ ५४ ॥ **वा**
सिंहोवाच ॥ क्लृप्तेति मंगलं नामयस्स वाचा प्रवर्त

ने ॥ भस्मीभवतु तस्याशु महापातकोटयः ॥ ११ ॥ का
 पपयोवाच ॥ कृत्स्नात्स्वराणां देवपापसंचतपंजरं ॥ पा
 धाभेदमाप्नोति गिरिर्वज्रहता यथा ॥ १६ ॥ दुर्योधनः
 वाच ॥ ज्ञानामिधर्मे न च मे प्रवृत्तिज्ञानमिषा पंन च
 मे निवृत्ति ॥ केनापि देवेन हृदि स्थितेन यथा नियुक्तो
 स्मितया करोमि ॥ १७ ॥ यंत्रस्वराणां दोषेण दम्पतां
 मधस्तूदन ॥ अहमेव महं हंतुममदोषो न दीयते ॥ १८ ॥

पा.
गी.
६५

भृगु उवाच ॥ नो मे वत वगे विंदनाम तत्त्वशताधिकं ॥ द
दात्तचारणान्त्रिंशन्भवानष्टांगयोगतः ॥ ५९ ॥ लोम
सोवाच ॥ नमामि नारायणपादपंकजं करोमि नारा
यणपूजनं सदा ॥ वदामि नारायणनामनिर्मलं स
रामि नारायणतत्त्वमव्ययं ॥ ६० ॥ शौनकोवाच ॥ स
ते सकलकल्याणभाजनं यत्र जायते ॥ पुरुषस्तमजं
निमंत्र्यामि परमं हरिं ॥ ६१ ॥ गार्ग उवाच ॥ नाराय

लेति मंत्रोक्तिवागस्त्रिवशवर्तिनी ॥ तथापि नरके घोरे
पतन्तीत्येतदुद्धृतं ॥ ६३ ॥ दानभ्युवाच ॥ कितस्त्वद्भक्त
भिर्मन्त्रैर्भक्तियुक्तनारदने ॥ नमो नारायणाय इति मंत्रः
सर्वार्थसाधकः ॥ ६४ ॥ वेशं पायन उवाच ॥ यत्र योगेश्वर
रः क्लेशो यत्र पार्थाय न दुर्हरः ॥ तत्र श्रीविजयो भूतिर्ध्रुवानी
तिर्मतिर्मम ॥ ६५ ॥ अंगोरा उवाच ॥ हरिर्हरति पापानि
दुष्टचिन्तैरपि स्मृतः ॥ अनिकृयापि संस्पृष्टो रहस्मेव हि पा

वक॥६६॥पराशरउवाच॥सकृदञ्जरितयेनहरिरित्यत्तर
 दयं॥वदःपरिकरस्तेनमोत्तायगमनं प्रति॥६७॥पौल
 स्त्यवाच॥हेत्रिकेरससारस्तेसर्वदामधरप्रिये॥नम
 यणसःपीयेषंपिवन्तिहेनिरंतरं॥६८॥व्यासउवाच॥
 हेत्रिकेकदुकस्नेहेमधुरकिंनभाषसे॥मधुरंवदन्कल्पा
 रणीलोकोहिमधरप्रिय॥६९॥सत्यंसत्यंपुनःसत्यंभुज
 सुत्यायचोच्यते॥नवेदाञ्चपरंशास्त्रंनरेवःकेशदात्परं

७० ॥ यन्त्रत उवाच ॥ अच्युतानंदगोविंदनामोच्चारणभेष
 जं ॥ नश्यंतिसकलारोगासत्संसारं वदाम्यहं ॥ ७१ ॥ मार्क
 उवाच ॥ साहसनिस्तप्तहृदि संसारांधज उमुगता ॥
 यन्मुरुर्त्रेक्षणं वापि वासुदेवं न चिंतयेत् ॥ ७२ ॥ प्राणान्ता
 वाच ॥ निमिषं निमिषार्द्धं वा प्राणिनां विस्मृतिं न ॥ क
 त्वकोरि सहस्राणां ध्यानमेकं विशिष्यत ॥ ७३ ॥ मनसा
 कर्मणा वा वाये स्मरंति जनार्दन ॥ तत्र तत्र ऊरुक्षेत्रे प्रया

गेनैमिषवनं ॥ ७४ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ आलोद्य सर्वं शन
 स्त्राणि निर्वृत्तं पुनः पुनः ॥ इमे कंसमुत्पन्नं धेयो ना
 गयणसदा ॥ ७५ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ शरीराणि न वकि
 रं व्याधिदुःखकलेवरं ॥ श्रोषं जारुवीनो यं वै घानारा
 यणो हरीः ॥ ७६ ॥ ऐनकउवाच ॥ भोजने क्षादने चित्ता
 दृष्ट्या ऊर्वति वै स्रवा ॥ यो सो विश्वं भगदेवः स भक्तानां
 किमुपेक्षते ॥ ७७ ॥ एवं ब्रह्मादयो देवा ऋषयश्च तपोध

ना॥ कीर्त्तयन्ति सरश्रेष्ठदेवं नारायणं विभुं॥ ७८॥ सत
 कुमार उवाच॥ यस्य ह स्ते गराचक्रं गरुडो यस्य बाह
 नं॥ शंखचक्रादौ पद्मसमे विष्णुप्रसीदत॥ ७९॥
 इदं पवित्रमायुष्यं पुण्यपापप्रनाशनं॥ यः पठेत्प्रात
 रुत्याय वै सर्वं स्तोत्रमुत्तमं॥ ८०॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो
 विष्णुसायोज्यमाप्नुयात्॥ धर्मार्थकाममोक्षार्थपांड
 वेः परिकीर्त्तनं॥ ८१॥ इति श्रीपांडवगीतासंस्कृतसमाप्ते

ॐ श्रीरामायनमः ॥ ॐ नारद उवाच ॥ ॥ ॐ भक्तानां च
नरश्रेष्ठं ज्ञानं केन चलभ्यते ॥ एवं ज्ञानं न ज्ञामि पुनर्न
जनविद्यते ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ शरीरं सर्वविद्या
नां शरीरं सर्वदेवता ॥ शरीरं सर्वतीर्थानि गुरुभक्ति
पुनर्भ्यते ॥ २ ॥ यावत्सद्गुरुन कर्तव्यं तावत्सक्तिनल
भ्यते ॥ तस्माद्गुरुवर्तव्यं विना गुरुन सिध्यते ॥ ३ ॥ वि
नारीपययाग्रहंतथानि गुरुमेव च ॥ अवश्यं गुरुक

त्रैयं न दृष्टि लभ्यते नरः ॥ ३ ॥ चंद्रहीनं यथा रात्रौ वि
 हीनं यथा दिनं ॥ नृपहीनं यथा शून्या गृह हीनं तथा
 नरः ॥ ४ ॥ नारद उवाच ॥ जोगी जंगम संन्यासी न च स्या
 ब्राह्मण स्या ॥ रिक्ता यां गुरु कृत्वा च कथं च गुरु
 षोत्तम ॥ ५ ॥ श्री भगवानुवाच ॥ न जोगी जंगम संन्या
 सि न च स्या ब्राह्मण स्या ॥ सत्यं सत्यं मम वाक्यं रिक्ता
 गृह च वै स्या ॥ ७ ॥ दसकमेव तव वंशं विवाहं श्राद्ध ती

ना.
गी.
६५

येनं ॥ षट्स्थाने गुरुविप्रादिता गुरुचवैस्त्रया ॥ १ ॥ पाषा
नस्य कृते नोकासारभारनधारयेत् ॥ गृहिगुरुन कर्त्त
व्यं नतरंति नतारयेत् ॥ २ ॥ वैस्त्रया विना मंत्रं च दिता इ
ता विना नरः ॥ उभयो नरके यांति नीगुणसिरसा तले
१० ॥ स्वास्य क्रियते नोका गुरु क्रियते वैस्त्रया ॥ ते मु
क्ती च जलं तस्य भवपारं च गच्छति ॥ ११ ॥ तपं कं मुच्यते
पकं क्रियते कोटिप्राक्रमं ॥ निर्मलं जलं वैस्त्रया को

रिपापप्रमुच्यते ॥ १२ ॥ नव्याकर्णविनावाणीच्यंजनं
लवणंविना ॥ नवैसवाविनादस्यासत्सत्संचनार
द ॥ १३ ॥ निरंतेवेदणास्त्राणिवैसवाव्रास्मणनिंदते
षट्वर्षसहस्राणिविष्टायांजायतेक्रमि ॥ १४ ॥ वैस
वाश्चेष्टमध्येतुसंसारंमस्तनासनं ॥ दिनकोनरको
यांतीस्थानशृङ्गकरपुनःपुनः ॥ १५ ॥ वैसवाममदेही
चसत्सत्संचनारद ॥ विभवारिणिसुतो न ज्ञारज्ञान

स्य

कमल्यते ॥१६॥ गुरुवाकं क्रियते सिष्यगुरुसीष्यशामा
दुक्तं ॥ अज्ञाभांगतकीयते तत्संभक्तिनसंशय ॥१७॥
गुरुवाकं न क्रियते सिष्यगुरुसिष्यनतजते ॥ तस्य
शिष्यनर्केयांतियावत्तचंशोदिवाकरः ॥१८॥ वेदशा
स्त्रप्रमाणस्य दानकोरिचतीर्थकं ॥ गुरुगतीचही
नस्यनिर्फलंतस्यसर्वशः ॥१९॥ दिव्याहीनंजीय
सूजातस्यएजाविनर्थकं ॥ चरणोदकंस्त्रापानंत

ना.

२०

७०

लसीदलकर्पटं ॥ २० ॥ पुत्रविनायथाभार्यारेवंविनादे
वस्थलं ॥ विनादेवविनाभक्तिभक्तिविनातलभ्यते
भक्ति ॥ २१ ॥ चंडालस्यदर्शनं नैव शुभं चरविदर्शनं
अदीत्यादर्शनहीनस्य न शुद्धं प्रवृत्तं विना ॥ २२ ॥ या
वत्तुल्यचरितपित्रपिंडतलभ्यते ॥ अयोगतिनर
केयांतिभ्रमनिगोतरसुधा ॥ २३ ॥ तस्यपित्ररुदनं
कृत्वाकागामांसनभक्षते ॥ यदिगुरुचकर्त्रयंपंच

ना.
गी.

एकोत्तरशतं ॥ २४ ॥ गुरुसंज्ञप्रापतेयदानदासुक्किलभ
तेनरः ॥ रिद्धायागमनंश्रुत्वापित्रहर्षतदादिना ॥ २५ ॥
नारदउवाच ॥ प्रकृतीक्रियतेस्वादं इंद्रियाभक्तिमे
वच ॥ मन्मथंतिक्रमानित्यंयस्यसुक्किचमेवच ॥ २६ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ मनमातंगदूषेनंज्ञानश्रंजशमे
वच ॥ तत्वात्मशिलवंतंचसर्वपापेप्रमुच्यते ॥ २७ ॥ ए
कत्रसपंचस्वादंभिन्नंभिन्नश्रमेवच ॥ पंचस्वादंनज्ञाना

मिसाधनोभुवंत्रयं ॥ २८ ॥ सत्युगे द्वादशवर्षाणि त्रेतायां स
 त्रमेव च ॥ द्वापरे पंचवर्षाणि कलियुगे भक्तिमेव च ॥ २९ ॥
 सत्युगे लवलीनं त्रेतायां ध्यानमेव च ॥ द्वापरे होमय
 तं च कलियुगे भक्तिमेव च ॥ ३० ॥ पुनः चित्रं पुनः वीक्रं
 कृतो कर्मभूभाभूभं ॥ आत्मानं दामा कृत्वा वतद्विलो
 परं मे पदं ॥ ३१ ॥ मुखं पवित्रं सहस्रनामं हस्तं पवित्रं सु
 पात्रदानं ॥ शरीरं पवित्रं गंगास्नानं पिंडपवित्रं व्रतसत्ता

नं ॥ ३२ ॥ गंगागीताचवैस्रवाकपिलायेनुमेवच ॥ हरिनाम
 यथापमं वैस्रवानौकाकलियुगे ॥ ३३ ॥ तत्त्ववेत्तातयैश्वर्यं
 निःकलंकीर्तिर्लोभिता ॥ वरुणसूत्रविनावैस्रवाभक्ति
 चगुरुनारद ॥ ३४ ॥ शुचिशुभंतिशुशीलस्यमाणाचा
 रिसहादृष्ट ॥ गुरुभक्तिरावैहीनेनकर्तव्यंशिष्यनार
 द ॥ ३५ ॥ तत्त्ववेत्ताविनानारददित्याइत्याविनानर ॥ ३६ ॥
 योनरकेयांतिविश्वसिष्यणारतले ॥ ३६ ॥ वेदशास्त्रं

ना.

र

७२

वमात्मानं न तरेति अधमानरः ॥ अज्ञानं च मम शरीरं
यांति पुनः पुनः ॥ १७ ॥ इति श्री कृष्णानन्दसंवादनारदगी
तासंस्मरणं ॥ ओं नमो भगवते वासुदेवाय नमः ॥ ओं अस्म
श्री गुरुगीता स्तोत्रमंत्रस्य ॥ परमशिवऋषिः ॥ विराट्
कंदः ॥ श्री गुरुपरमात्मा देवता ॥ हं वीनं ॥ संशक्तिः
क्रौं कीलकं ॥ श्री गुरुप्रसारसिद्धये नमो विनियो
गः ॥ अंगन्यास ॥ ओं हं सां स्यात्पने अंगुष्ठाभ्यां नमः

ओं हं सौ सोमात्मने तर्जनीभ्यां नमः ॥ ओं हं सुं निरंजनात्मने
 मध्यमाभ्यां नमः ॥ ओं हं सैं निराभासात्मने अनामिका
 काभ्यां नमः ॥ ओं हं सौं अनुसुक्तात्मने कनिष्ठिका
 भ्यां नमः ॥ ओं हं सः व्याकृतात्मने करतलकर एष्ट
 भ्यां नमः ॥ ओं रुं सां सूर्यात्मने हृदयाय नमः ॥ ओं रु
 सं सौ सोमात्मने शिरसे स्वाहा ॥ ओं हं सुं निरंजनात्म
 ने शिरावायै वषट् ॥ ओं हं सैं निराभासात्मने कवचा

यऊं॥ ओं हं सौं श्रुतसत्मात्मनेनेत्रवायवौषट्॥ ओं हं सः
श्रुतसत्मात्मनेश्रुतसत्मात्मने॥ श्रुतध्यानं॥ हं साभ्यां परि
हृत्तपत्रकमलैर्दिव्यैर्जगत्कारणैर्विश्वोत्कीर्णमने
कदेहनिलयं स्वकुंदमात्मैक्या॥ ननु योग्यतया
सरेषिकतत्तं भावैकदीपांजुरं॥ प्रत्यंतात्तरविग्र
हं गुरुपरं ध्यायेद्दिवा ऊं गुरुं॥ विश्वं व्यापिकमादि
देवममलं नित्यं परं निष्कलं॥ नित्योद्भूतमहसनेत्र

कमलैर्दिव्याक्षरैर्मंडपैः॥ निम्पानंदमनंतपूर्वमखिलं
 नद्वयनित्यं सरोदात्मानं स्वमतं प्रविष्टा ऊहरेस्वकंद
 तः सद्यगः॥२॥ सैश्वर्यशुभाभ्यां नमः॥ गुंतर्जनीभ्यां नमः
 हंसधर्माभ्यां नमः॥ वैश्वनामिकाभ्यां नमः॥ नैकति
 ष्टिकाभ्यां नमः॥ ओमः करतलकरपुष्पाभ्यां नमः॥
 एवं हरयादिन्यासः॥ सहस्रहवेनमः॥ मधिरुवाच॥
 प्रत्याहृत्य तदा विष्टायुहगीताविश्रयतः॥ तत्र सा

रात्र्योतव्यं तत्सर्वं ब्रह्मि मे सुत ॥ २ ॥ **सुत उवाच ॥** के
लास शिवरे रम्य भक्ति साधन नायकं ॥ प्रणम्य पा
र्वती भक्ताणां करं परिपृच्छति ॥ २ ॥ **पार्वती उवाच ॥** ओं
नमो देवदेवेश पारात्परजगद्गुरुं ॥ सदा शिवामहादेव
ग्रहदीप्तां प्रदेहि मे ॥ ३ ॥ केन मार्गेण भो स्वामिन्
देहि ब्रह्ममयो भवेत् ॥ त्वां कृपां कुरुते स्वामिन् ब्रह्मा
मिचरन्तव ॥ ४ ॥ **ईश्वर उवाच ॥** यस्य देवपराभक्तिर्य

७
गी.
७५

थारेवेतथागुरु॥ तस्मै ते कथिता त्वर्थाः प्रकाशं ते म
हात्मनः॥ ५॥ मम रूपासि देवित्वां त्वस्मीत्यर्थवरा म्प
हं॥ लोकोपकारकः प्रश्ननकेनापि कृतपुरा॥ ६॥ उ
लभं विप्रलोकेषु तत्कृणुष्ववरा म्पहं॥ किंचिद्गुरु
विनानान्यत्सत्तंसत्तं वरानने॥ ७॥ वेदशास्त्रपुरा
णानि त्वितिहासादिकानि च॥ यंत्रमन्त्रादिविद्यानां
स्मृतिरुच्चारनादिकं॥ ८॥ शैवशाक्तागमादीनि च

नोवक्रमतानिच ॥ अपभ्रंशसमस्तानिजीवानांभ्रंतिवे
 तसां ॥ १० ॥ वेदणास्त्रपुराणानिकृत्वावेगुरुकाम्यया ॥
 स्वयंलोकगुरुसाक्षाज्जायतेरेवतत्त्ववित् ॥ ११ ॥ यत्त
 व्रततपोदानंजपतीर्थतथैवच ॥ गुरुतत्त्वमविज्ञोय
 मुरास्तेचेतरेजना ॥ १२ ॥ गुरुबुध्यामनोनाम्यत्सत्त्वंस
 त्पन्नसंशयः ॥ तद्वाभार्थंप्रयत्नेनकर्त्तव्यंचमनी
 षिभिः ॥ १३ ॥ मूर्खविद्याजगत्सायादिहमज्ञानसंभवे

हृदयं सप्रकाशेन गुरुशब्देन कथ्यते ॥ ११ ॥ देहवत्सभ
 वेत्तस्य यत्कथार्येव दाम्पहं ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा
 श्रीगुरुपादसेवनात् ॥ १४ ॥ सर्वतीर्थवगाहस्य प्रा
 णोति सफलं नरः ॥ गुरुपादोदकं पीत्वा जलं शिर
 सिधारयेत् ॥ १५ ॥ षोडशी पापपंकस्य दीपं नृणां
 ननेजसा ॥ गुरुपादोदकं सम्यक् संसारार्णवतार
 कं ॥ १६ ॥ श्रुतानमलहरणं जन्मकर्मनिवारणं ॥

तानवैग्यंसिद्धार्थं गुरुपादोरकंपिबेत् ॥ १५ ॥ गुरुपादो
 रकंपीत्वा गुरुहृदिष्टभोजनं ॥ गुरुमूर्तिसराधानं
 गुरुस्नानं सदाजपेत् ॥ १६ ॥ काशीतिथे निवासो सौजा
 रुचीचरणोरकं ॥ गुरुविश्वेश्वरः सातानारकं ब्रह्म
 निश्चितं ॥ १७ ॥ शिरःपादं कितं कृत्वा गयास्नेसात्
 यो वरः ॥ तीर्थराजप्रयागोसौ गुरुमूर्त्तं नमो नमः ॥ १८ ॥
 गुरुमूर्त्तिः स्मरेन्निमं गुरुनामं सदाजपेत् ॥ गुरुराज्ञां

गु.
नी.
७७

प्रज्वीतगुरुरन्येनभावयेत्॥२१॥ गुरुवक्त्रे स्थितं ब्रह्म
प्राप्यते तत्प्रसादतः॥ गुरुस्मृतिः सदा ध्यानं यद्योस्ते
रिनियोषित॥२२॥ स्वाश्रमं च स्वजातिं च स्वकीर्तिं।
प्रसिद्धिर्जनं॥ अन्यत्सर्वं परित्यज्य गुरुरन्यतभावये
त्॥२३॥ अनन्याश्चिंतयंतो मांसलभं परमंपदं।
स्मात्सर्वं प्रयत्नेन गुरुराराधतं कुरु॥२४॥ गुरुव
क्त्रे स्थिता विद्या गुरुभक्षणलभ्यते॥ त्रैलोक्यस्य

दवक्तारो देवाद्याः सुरपन्नगा ॥ २५ ॥ युकारो ग्रंथकारः
 स्पृहकारस्तेन उच्यते ॥ अतानया सकं व्रस्सयुहरेवनसं
 शाय ॥ २६ ॥ युकार प्रथमो वर्णमायादिगुणभासकः ॥ ह
 कार द्वितीयं व्रस्समायाभ्रंति विमोचकः ॥ २७ ॥ एवं युह
 पदं त्रैलोक्यं देवानामपि दुर्लभं ॥ ह्रा ह्रा ह्रा ह्रा गले श्वे वगं
 उर्वो यैश्च पृथगते ॥ २८ ॥ एवं तेषां च सर्वेषां नास्ति तत्त्वं
 योरोपदं ॥ आसनं शयनं वस्त्रं वाहनं भूषणादिकं ॥

२९

नं०
गु-
गी
७८

साधकेन प्रसातचंगुरो संतोषकारकं ॥ गुरोरागधनं का
येनी वित्तं वे निवेदयेत् ॥ ३० ॥ कर्मणा मनसा वाचा स
द्गिरागधयेद्गुरु ॥ दीर्घदंटेन मस्तुत्पन्नलज्जा गुरुसंनि
धौ ॥ ३१ ॥ सरिरमर्थसंप्राप्तं पशुपुत्रगृहादिकं ॥ आ
त्मासारादिकं चैव सद्गुरुवे निवेदयेत् ॥ ३२ ॥ किमि
कीटभसा विष्टा दुर्गेथ मलमूत्रकं ॥ श्लेष्मारक्तत्वचा
सा संततुरिष्यं वरानने ॥ ३३ ॥ संसारवृक्षमाह्लाः प

तंतिनरकार्णवे ॥ येनापुतंमिदं विश्वं तस्मै श्रीगुरुवे न
 मः ॥ ३४ ॥ गुरुब्रह्मा गुरुविष्णु गुरुदेव महेश्वरः ॥ गुरु
 रेव परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरुवे नमः ॥ ३५ ॥ अज्ञानंतिमिरांथ
 स्पज्ञानां जनशाला कथं ॥ चक्षुःमिलितं जेतस्मै श्री
 ३६ ॥ अपंडमंडलाकारं व्याप्तं येन चराचरं ॥ तत्पदं दर्शितं
 तं येन तस्मै श्री ॥ ३७ ॥ स्थावरं जंगमं व्याप्तं यत्किं
 चित्पदं चराचरं ॥ तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरु ॥ ३८ ॥

७.
नी.
७५

चिन्मयं व्यापितं सर्वत्रैव लोकासु चराचरं ॥ असितं रश्मि
तं येन तस्मै श्रीगु ॥ १४ ॥ सर्वश्रुतिशिरोरत्नविराजित
पदांबुजं ॥ वेदांतगर्भसूर्यायुतस्मै श्रीगु ॥ ४० ॥ य
स्य स्मरणमात्रेण ज्ञानमुपयते स्वयं ॥ स एव सर्वसं
पतितस्मै श्रीगु ॥ ४१ ॥ चैतन्यसाश्रुतं सांतं व्योमाती
तं निरंजनं ॥ विंदुनादं कलातीतं तस्मै श्रीगु ॥ ४२ ॥
स्थावरं अचरं सातं जंगमं चरमेव च ॥ येन व्याप्तं

गत्सर्वतस्मै श्रीगु० ॥ ४३ ॥ ज्ञानप्राप्तिः समाहृतं तत्त्वमा
 लाविभूषितं ॥ भक्तिसुक्तिप्रदातारं तस्मै श्रीगु० ॥ ४४ ॥
 अनेकात्तत्त्वसंप्राप्तं कर्मबंधविदाहने ॥ स्वात्मज्ञान
 प्रभावेन तस्मै श्रीगु० ॥ ४५ ॥ सौघर्षं भवसिंघोश्च ही
 पनं ज्ञानसंपदं ॥ गुरुपादोदकं सम्यक्कृतस्मै श्रीगु० ॥
 ४६ ॥ न गुरोरधिकं तत्त्वं न गुरोरधिकं तपः ॥ तत्त्वज्ञाना
 मारं तत्त्वं तस्मै श्रीगु० ॥ ४७ ॥ मन्त्रयासुक्तगन्नायामं गुरु

७
गी
५

स्वित्तगद्गुरु ॥ समात्मा सर्वभूतात्मा तस्मै श्रीगुरु ॥ ४८ ॥
भ्यानमूलं गुरोर्मूर्तिपूजा मूलं पूजा मूलं गुरोर्परं
मंत्रमूलं गुरोर्वाक्यं मोक्षमूलं गुरोर्कृपा ॥ ४९ ॥ गुरु
रुगदिरनारिश्च गुरुपरमदैवतं ॥ गुरोर्परतरं नास्ति
तस्मै श्रीगुरुवे नमः ॥ ५० ॥ सप्तसागरपर्यन्तं तीर्थं
स्नानादिकं फलं ॥ गुरोर्ब्रह्मजलं बिंदुः सहस्रांशे
न डह्यते ॥ ५१ ॥ गुरुरेवं जगत्सर्वं ब्रह्म विष्णु शिव

त्मकं ॥ गुरोपरतरं नास्ति तस्मात्संपुजयेद्गुरु ॥ ५१ ॥
 ज्ञानविना मुक्तिपदं लभते गुरुभक्ति ॥ गुरोपर
 तरं नास्ति ध्येयो सा गुरुमार्गिण ॥ ५२ ॥ तस्मात्प
 रतरं नास्ति नेति नेतीति वै श्रुति ॥ मनसा वचसा
 चैव सर्वदा गराययेद्गुरु ॥ ५३ ॥ गुरुकृपाप्रसादे
 न ब्रह्मा विष्णु सदा शिव ॥ सामर्थ्यं तत्र सादेन के
 वलं गुरुसेवया ॥ ५४ ॥ देव किं नरगंधर्वैः पितरो

शु.
गी.
११.

यत्तचारनात॥ मुनियोपिनत्तानंतिगुरुशुश्रूष
णविधि॥ १५॥ मदाहंकारार्थेणविद्यातपव
लान्विता॥ संसारजहाराचूर्तेष्वटंयंत्रेचरोय
था॥ १६॥ नमुक्तादेवगंधर्वाः पितरोयत्तकिंन
रः॥ ऋषयः सर्वसिद्धाश्चगुरुसेवापरांमुखा॥ १७॥
ध्यानंशृणुमहादेविसर्वानंदप्रदायकं॥ सर्वसौ
ख्यकरंनित्यंभक्तिमुक्तिविष्णारदं॥ १८॥ श्रीमत्परं

ब्रह्मगुरुं नमामि श्रीमत्परं ब्रह्मगुरुं नमामि ॥ श्रीमत्परं
 ब्रह्मगुरुं वदामि श्रीमत्परं ब्रह्मगुरुं भजामि ॥ ११ ॥ आ
 नंदमानंदकरं प्रसन्नं तानं स्वयं निजबोधयुक्तं ॥ यो
 गीश्वरीश्वरभवरोगवैद्यं श्रीमद्गुरुं नित्यमहं नमामि
 ६० ॥ ब्रह्मानंदं परममाख्यं केवलं तानमूर्ति ॥ हंदा
 नित्यगगणसदृशं तत्त्वमस्यादिलक्षणं ॥ ११ ॥ एका
 नित्यं विमलमवलं सर्वदा साक्षिभूतं ॥ भावातीतं

७-
मी-
१२

त्रिगुणरहितं सङ्गहेतुं न मामि ॥ ६२ ॥ नित्यं शुद्धं निरभा
सं निराकारं निरंजनं ॥ नित्यं बोधचिरानंदं शुक्लवस्त्र
नमाम्यहं ॥ ६३ ॥ हृद्यं बुजे कार्णिकामध्यं संस्यं सिंह
मने संस्थितं दिव्यमूर्ति ॥ ध्यायेत्तु हं चंद्रकलाप्रका
शं संक्षिप्तं त्वाभीष्टवरं निधानं ॥ ६४ ॥ श्रेयं तं वरं श्रे
तविलेपपुष्पं मुक्तफलाभूषितं दिव्यमूर्ति ॥ वामां क
पौठं स्थितं दिव्यशक्तिं मंदसितं पूर्णकृपानिधानं ॥

६९॥ यस्मिन्कृष्टिस्थिधंसंपिधाननिग्रहात्मकं॥ कृ
 तंपंचविधंसायुद्धासतत्वंनमःशिवं॥ ६६॥ प्रातःशि
 रसिपुत्रात्वेद्विनेत्रंदिभुतंगुरुं॥ वराभयप्रदंपातं
 संस्मरेन्नामएवकं॥ ६७॥ नगुरोरधिकंनगुरोरधिकं
 नगुरोरधिकंनगुरोरधिकं॥ शिवसासनतःशिवसा
 सनतःशिवसासनतःशिवसासनतः॥ ६८॥ इदमे
 वशिवंइदमेवशिवंइदमेवशिवंइदमेवशिवं॥ मम

धिं

सासनतोममसासनतोममसासनतोममसासनतो
७१॥ एवंविद्धिं ग्रहंध्यात्वाज्ञानमुत्पद्यतेस्वयं॥ नदाग्र
रुप्रसारेनमुक्तोहमितिभावयेत्॥ ७०॥ गुरुनार्षि
नेमार्गेमनःशुद्धिचकारयेत्॥ अखंडखंडयेत्सर्वय
क्तिंचिरात्मगोचरं॥ ७१॥ ज्ञेयंसर्वमनित्यंचतानंचम
नउच्यते॥ तानंज्ञेयंसमज्ज्यात्पणानान्योद्वितियकं
७२॥ एवंश्रत्वामहारेविग्रहनिंदाकरोतिय॥ सयां

७-
गी-
१३

तिनरकं चोरं यावच्चंद्रदिवाकरो ॥ ७३ ॥ यावद्देहांतकलो
 स्मितावद्देविगुरुं स्मरेत् ॥ गुरुलोपो न कर्त्तव्यं स्वर्गं दो
 यद्विभावयेत् ॥ ७४ ॥ हंकारेणैव वक्तव्यं प्राज्ञाशिष्ये
 कदाचन ॥ गुरुर्ग्रेन वक्तव्यं मत्समं च कदाचन ॥ ७५ ॥
 गुरुहंस्तं कृत्य गुरुनिर्जित्य वा दत्त ॥ अत्येतिर्जले
 शोभते तत्र स्यात्तसं ॥ ७६ ॥ मुनिभिः पन्नगैर्वापि स
 रवासापितो घटि ॥ कालमत्युभयाद्वापि गुरु रत्नं ॥

७
गी
१४

पार्वति॥७८॥ असत्कारिस्वरासर्वेत्पसक्तमनुयस्यया
गुरुमपिहताः क्षिणात्तयं पांतिनसंशय॥७९॥ मंत्रा
मिदं देवि गुरु रित्यसंशयं॥ अतिवेदांतवाक्येन गुरु
सात्परं पदं॥८०॥ अतिस्मृतिमविज्ञायकेवलं गुरुसे
वया॥ तेवै सत्यासिनः प्रोक्ता इतरेवै सधारिणः॥८१॥
नित्यं ब्रह्म निराकारं निर्गुणं बोधयेत्परं॥ एतं ब्रह्म
निराभासं दीपोरिपांतं यथा॥८२॥ गुरुकृपाप्रसा

देन आत्मा रामो हिल भते ॥ अने न गुरु मार्गे ल स्वात्मा २
 तानं प्रवर्तते ॥ आत्र सल्लभ पंथे तं परमात्मा स्वरूपकं
 ८३ ॥ स्यावरं जंगमं चैव प्रणामा मित्रगन्तव्यं ॥ वैदेहं स
 चिदानंदं भेदातीतं महागुरुं ॥ ८४ ॥ नित्यं पूर्ण निराका
 रं निर्गुण स्वात्मा संस्थितं ॥ परा परतरं ध्येयं नित्यमा २
 नंदकारकं ॥ ८५ ॥ हृदया काय मध्यस्थं शुद्ध स्फटिक
 संनिभं ॥ स्फटिक प्रतिमाकारं दृश्यते दर्पणे यथा ॥ ८६

७.
गी.
१५

तथात्मानं चिदाकारं मानंदं मोहमिच्छते । अंगु एमात्र
मात्रं पुरुषं ध्यायते चित्मरुदि ॥ ८० ॥ तत्र स्फुरति यो भा
वः आत्मानं कथयाम्यहं ॥ अगोचरतया गम्यं द्रुपं ता
मादिकार्जितं ॥ ८१ ॥ तथा निजस्वभावेन कर्तृ रंजं ऊ
मादिकं ॥ शीतोष्णदिस्वभावेन तथा ब्रह्मवत्सा स्वते
॥ ८२ ॥ स्वयं सर्वमयो भूत्वा स्थानं यत्र ऊत्र चित् ॥ की
दो भूंगेरिव धानं यथा भवति तादृशं ॥ ८३ ॥ पुरुषा

७ निसृजते विज्ञानियात्स्वभावं ब्रह्म पार्वति

व

न नथानिमंदेहि ब्रह्ममयं भवेत् ॥ पिंडे परे तथारूपे
मुक्तास्तेनात्र संप्रायः ॥ श्री पार्वत्युवाच ॥ पिंडे किं त
महादे परं किं समुदाहृतं ॥ १२ ॥ रूपं रूपानितं चैव एत
दात्वा हि शुंकर ॥ मया शिव उवाच ॥ पिंडं ऊं उलिनी
शक्ति परं हं समुदाहृतं ॥ १३ ॥ रूपं विंदुरिति ज्ञेयं ह
पातीतं निरंजनं ॥ स्वयं सर्वमयो भूत्वा परं ब्रह्म विलो
कयेत् ॥ १४ ॥ परा परं तं नान्यत्सर्वमेव निरालयं ॥ य

स्यावलोकनादेव सर्वसंगविवर्जित॥ ऐंकाकीमिसंहर
 सांतस्यातयंतप्रसादत॥ लब्धंवापिनलब्धंवास्वल्पंवा
 वहुलंतथा॥ ६६॥ निष्कामेनैवभोक्तव्यंसदासंत
 एमालस॥ सर्वज्ञेपदमित्याहुर्देहि सर्वमयोविदु
 ६७॥ सदानंदःसदाशांतिरमंतेयत्रजत्रचित॥ यत्रैव
 तिष्ठतेसोपि सदेष्टाः पुण्यभाजन॥ ६८॥ मुक्तस्थल
 तगंदेवितवाग्रेकथितंमया॥ उपदेशमयादेवि

पु.
 नी.
 ६६

गुरुः मार्गेन दर्शितः ॥ १८ ॥ गुरुभक्तिसंघाध्यानं
कलंतवकोर्तितं ॥ अनेन तं ज्ञेयं कांश्चिद्वदामि
हा तपे ॥ १९ ॥ लोकोपकारकं देवलौकिकेन
न भावयेत् ॥ लौकिकं कर्म तोयति ज्ञानहीना भवा
त् ॥ २० ॥ ज्ञानिनां भावयेत् सर्वं कर्म निःकर्मसाम्य
ति ॥ २१ ॥ इदं तु भक्तिभावेन पर्युत्तरेण ते यदि ॥ २२ ॥ लि
खित्वा यत्प्रसादव्यंतत्सर्वं सफलं भवेत् ॥ गुरुगीता

शु.
गी.
१७

सौख्यं कंमंत्रराजमिदं प्रिये ॥३॥ अन्ते च विविधामंत्राः
कल्पनाहं तिष्ठोऽष्टा ॥ अनंतफलमाप्नोति गुरुगी
तानपेन त ॥४॥ सर्वपापविनाशार्थं सर्वद्वारिद्र्या
पानं ॥ यत्तस्मात्स भूतानां चौरव्याघ्रभयापहं ॥५॥
महाव्याधिहरं चैव विभूतिसिद्धिदं भवेत् ॥ अथवा
मोहने वस्ये स्वयमेवाजपेन्नरा ॥६॥ ऊसैर्वाह्वये
देवि आसने शुभ्रकंचले ॥ उपविष्टपाततो देवि जपे

देकाग्रमानस ॥ १० ॥ अक्तासने वैशाख्ये वषे परक्ता
सनं प्रिये ॥ अभिचारे कलवर्णपीतवर्णयनागमे
उत्तरे सांति जाप्यं स्याद्दृष्टपूर्वमुखोदितं ॥ दक्षिणे
मारणे प्रोक्तं क्लृप्तं भने पश्चिमे मुखे ॥ ११ ॥ मोहनं सर्व
भूतानां वंथ मोक्षकरं परं ॥ देवराज्ञा प्रियकरं लोका
नां वष्टामानयेत् ॥ १२ ॥ मुखं क्लृप्तं भंकारं नृणां सङ्गुण
नां विवर्द्धनं ॥ १३ ॥ कर्मना सनं चैव सुकर्मसिद्धिदं भे

सं

वेत ॥ असिद्धं सिद्धयेत्कार्यं न वग्रह भयापह ॥ दुः
स्वप्नं नाशानं वैद्यमुखसंघं प्रदर्शनं ॥ १२ ॥ सर्वपां
तिकरं नित्यं वंध्यापुत्रफलप्रदं ॥ अवैधव्यकरस्त्री
एवं सौभाग्यदायकं परं ॥ १३ ॥ आयुगतोग्रमैश्वर्यं
पुत्रपौत्रफलप्रदं ॥ निःस्वामतस्त्रीवारं जपेन्मोक्ष
मवामुपात्त ॥ १४ ॥ अवधव्यसकामेन लभते वा
अन्यजन्मनि ॥ सर्वदुःखभयं विघ्नं नापायेत्तापहार

पु.
गी.
१६

कं॥१५॥ सर्वबाधाप्रशमनं धर्मार्थकाममोक्षदं॥ यं
 यंचिंतयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितं॥१६॥ कामि
 तस्य कामधेनुः कल्पतस्य सुरदुमं॥ चिंतामनि र
 चिंतितस्य सर्वमंगलकारकं॥१७॥ मोक्षहेतुर्जपे
 नित्यं मोक्षश्रेयसवाप्तुयात्॥ भोगकाम्ये जपेद्यो वै
 तस्य कामफलप्रदं॥१८॥ जपे शाक्तैश्च सौरैश्च ग
 णपत्यैश्च वै॥ शैवस्य सिद्धिर्देविसत्त्वं सत्त्वं न

मि

संशयं ॥ १९ ॥ अथ कामजपस्थानं कथयात्तरानने ॥ सा
गरेवासवित्रीरेतार्थहरिहालये ॥ २० ॥ एतन्निदेवाल
येणैसर्वदेवलिनेशुभे ॥ वरेस्पधात्रिमूलेवामंठे
चंद्रावनेतथा ॥ २१ ॥ पवित्रेनिर्जनेदेशेनिष्पानुष्टान
तांपिवा ॥ निर्वेदनेतमोक्षेनजपेनैतत्समाचरेत्
२२ ॥ एतद्वानेभयभूमाचवरमूलंतिकेतथा ॥ सि
धंतिपौतरेमूलचुतवृत्तस्यसन्निधौ ॥ २३ ॥ गुरु

गु.
मी.
१९

ब्रवरोमुखितस्यसिध्यतिनान्यथा॥शुभकर्मानि
 सर्वाणिदीक्षदीक्षादिसिद्धिदा॥२४॥सद्येवसद्गु
 रुःसाक्षात्सदसद्भस्मवित्रम॥तस्यस्थानाणि
 वर्णनिपवित्रानिनसंशय॥२५॥सदेशःशुद्धा
 यज्ञसौख्यभावाद्यत्रतिष्ठति॥तत्रदेवेगणसर्वे
 तत्रपीठवसंतिहि॥२६॥आसनस्थोपायनस्थो
 गच्छतास्मिस्तोपिव॥अश्वाश्चरोगतोत्तुहःसु

शु.
गी.
२०

षुप्रो जाग्रतोपि वा ॥ २० ॥ अचिष्मान्वै सदा ज्ञानिगु
रुगीता जपेन तु ॥ तस्य दर्शनमात्रेण पुनर्जन्मो
न विद्यते ॥ २१ ॥ समुद्रस्य यथा तोयं तीरं तीरे ज
लं जले ॥ भिनङ्गं भेयथा काशं तथा त्मा परमा
त्मनि ॥ २२ ॥ तथैव ज्ञाने जीवात्मा परमात्मनि स
र्वदा ॥ एकेन रमते ज्ञानी यत्र तत्र दिवानि शुभं ॥ २३ ॥
एवं विद्यो महामुक्तः सर्वदा वर्तते स्वयं ॥ तस्मै स

र्वः प्रयत्नेन भक्तिभावकरोति यः ॥ ३१ ॥ गुरोः संतोषि
 ते सर्वं मुक्तास्तेनात्र संशयः ॥ भक्तिमुक्तिदधति षण्
 जिह्वाये च सरस्वती ॥ ३२ ॥ अनेन प्रणिनः सर्वं गुरु
 गीताज्ञपान्विता ॥ सर्वं सिद्धिमवाप्नोति भक्तिमु
 क्तिन संशयः ॥ ३३ ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं निजधर्मो म
 योदितः ॥ गुरुगीता समं नास्ति सत्यं सत्यं ॥ गुरुप
 ॥ ३४ ॥ गुरुर्देवो गुरुधर्मो गुरुनिष्ठा परंतप ॥ गुरुप

वराननेः

७.
गी.
६२

रनरं नास्मिनास्मितनगुरुपरं ॥३५॥ धन्यमातापि
ताधन्यो धन्यो वंशः कुलयथा ॥ धन्यां च वसुधादे
विगुरुभक्तिसुदुर्लभा ॥३६॥ पुरीरमिंद्रियं प्राणा
मर्थः स्वजनवांधव ॥ पितामाता कुलं देविगुरु
स्वनसंशयः ॥३७॥ आकल्पजन्मनो बोधां जप
व्रतनमि क्रिया ॥ तत्सर्वं सफलं देविगुरुसंतोष
मावत ॥३८॥ विद्याधनमदेनैव मंदभाग्यांश्च येन

रा॥ गुरुमेवानुजंर्वतिसत्तं सत्तंवदाम्यहं॥३९॥ ब्र
ह्मविस्तुर्महेणादिदेवषीपित्रकिन्नरा॥ सिद्धाश्चर
यत्ताद्यमुनयोऽश्वयोजनाना॥४०॥ गुरुमेवापरंती
र्थेऽन्यतीर्थेनिरार्थकं॥ सर्वतीर्थाश्चयंदेवीसक्तु
श्चरणंभुज॥४१॥ इदंरहस्यनवाच्यंनवाग्रेकथितं
मया॥ सगोप्यं च प्रयत्नेन योनात्मत्वं प्रजापति
४२॥ स्वामिस्तुत्यगणेषादिं वै सवानां च पार्वति॥

७.
रु.
४२

मनसापिनवक्तव्यंममसाविध्यकारकं॥४२॥अती
वचित्रसातस्यश्रद्धाभक्तिसमन्वित॥प्रवक्तव्यंमि
दंदेविममात्मासिसदाप्रिये॥४३॥अभक्तेयंचके
धुत्तेपाषंडेनास्त्रिकेनरे॥मनसापिनवक्तव्यंशु
गीताविधंप्रिये॥४४॥शुक्लवोवहवःसांतिशिष्य
विज्ञापहारकं॥इहलोभयंशुर्हर्देविशिष्यसंताप
हारकं॥४५॥संसारसागरसमुद्धरणैकमंत्रं॥३

स्मार्तिदेवमुनिपुजितसिद्धमंत्र॥ स्मार्तिदुःखभवशो
कविनाथमंत्र॥ वंदेमहाभयहरं गुरुराजमंत्र॥ ४८॥
इति श्री स्कंदपुराणे उत्तरखंडे ईश्वरपार्वतीसंवादे गुरु
गीतास्तोत्रं संपूर्णं ॥ शुभं ॥ नमो भगवते वासुदेवा
य॥

गा.
२३

ओ श्रीगणेशाय नमः ॥ जैतिष्ठंतिचमहाभूताये
ताभूमिपालकः ॥ भूतानामवरोधेन ब्रह्मकर्मसमा
चरेत् ॥ १ ॥ आगच्छ वरदे देवि अक्षरब्रह्मवादिने गाय
त्रीकंदः सां माता ब्रह्मयोनिनमोस्तुते ॥ २ ॥ इत्यावा
हनं ॥ जं अस्य श्रीवसिष्ठपुण्यमोचमंत्रस्य ॥ वसि
ष्ठस्वर्षिः ॥ रत्नसूक्तं ॥ श्रीविसृष्टदेवता ॥ वसिष्ठ
पुण्यमोचनजपे विनियोगः ॥ अहो महानुवहुरु

पेदिव्यसिद्धोसरस्वती ॥ अजरे अमरे चैव वसिष्ठ ॥
 शापमुक्तो भव ॥ ३ ॥ शापमोचनं ॥ ओं वाक् ॥ २ ॥
 प्राणः ॥ २ ॥ वसुः ॥ २ ॥ आत्र ॥ २ ॥ रुद्रललाटे २ ओं
 नाभौ ॥ ओं रुद्रि ॥ ओं कंठे ॥ ओं शिरः ॥ ओं शिखा ॥ ओं
 कवच ॥ ओं भूर्भुवः स्वः ॥ ओं नत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो
 देवस्य धियो महिधियो योनः प्रचोदयात् ॥ ओं भूभृशु
 षाभ्यां नमः ॥ ओं भुवतर्जनीभ्यां नमः ॥ ओं स्वः मध्य

गा.
२४

माभ्यां नमः॥ ओं नत्सवितर्वरेण्यं अनामिकाभ्यां
नमः॥ भर्गो देवस्य धीमहि कर्णिष्टि काभ्यां नमः॥
धियो यो नः प्रचोदयात् करतलकर एष्टाभ्यां न
मः॥ ओं भूः हृदयाय नमः॥ ओं भुवः शिरसे स्वा
हा॥ ओं स्वः शिखायै वषट्॥ ओं नत्सवितर्वरेण्यं
कवचाय हुं॥ भर्गो देवस्य धीमहि नेत्रे त्रयाय वौ
षट्॥ धियो यो नः प्रचोदयदस्त्राय फट्॥ इति क

रन्मासः॥ नन्मादयो॥ सवितृजानो॥ वरेण्यकटिं
भर्गोनाभो॥ देवस्पृहदये॥ धीमहि कंठे॥ धियो
नासिकायां॥ याचस्व षो॥ नाललादे॥ प्रचोद
यात्प्रारसि॥ ओंभूः॥ ओंभुवः॥ ओंस्वः॥ ओंमहः॥ ओं
जनः॥ ओंतपः॥ ओंसत्यं॥ ओंतत्सवितृवरेण्यं॥ भर्गो
देवस्पृधोमहिधियो योनः॥ प्रचोदयात्॥ आपो ज्यो
तिरसो मृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वः॥ इति शिखामंत्रः॥ ६

गा.
२५

निब्रह्माय नमः ॥ ओं जलविंवाय विष्महे ॥ नील
पुरुषाय धीमहि ॥ तन्नो अंबुना प्रचोदयात् ॥ ज
लविंवाय अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ विष्महे तर्जनीभ्यां
नमः ॥ नीलपुरुषाय मध्यमाभ्यां नमः ॥ धीमहि
अनामिकाभ्यां नमः ॥ तन्नो अंबुकनिष्ठिकाभ्यां
नमः ॥ प्रचोदयान्कारनलकरणभ्यां नमः ॥ ज
लविंवाय हृदयाय नमः ॥ नीलपुरुषाय शिखीये

व षट्॥ धीमहि कवचाय ॐ॥ तनो अंबुनेत्रयाय
वो षट्॥ प्रचोदयादस्त्राय षट्॥ इति लगायत्री॥
भास्कराय विमहे॥ दिवाकराय धीमहि॥ तनो सूर्यो
प्रचोदयात्॥ भास्कराय अंगुष्ठाभ्यां नमः॥ वि
महे तर्जनीभ्यां नमः॥ दिवाकराय मध्यमाभ्यां नमः॥
धीमहि अनामिकाभ्यां नमः॥ तनो सूर्या कनिष्ठिकाभ्यां
नमः॥ प्रचोदयात् करतलकर एष्टाभ्यां नमः॥

गा.
२६

मः॥ भास्कराय रुदयाय नमः॥ विमहे शिरसे स्वाहा
दिवाकराय शिखायै वषट्॥ धीमहि कवचाय जं
तनो सूर्याय नेत्रत्रयाय वौषट्॥ प्रचोदयादस्त्राय
फट्॥ इति सूर्य गायत्री॥ गें पवन पुरुषाय विमहे
सहस्रस्रमूर्तये धीमहि॥ तनो वायु प्रचोदयात्
पवन पुरुषाय मंगुष्टाभ्यां नमः॥ विमहे तर्जनीभां
नमः॥ सहस्रस्रमूर्तये मध्यमाभ्यां नमः॥ धीमहि

हि अनामिकाभ्यां नमः॥ तनो वायु कनिष्ठिका
भ्यां नमः॥ प्रचोदयात्करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः॥
पवनपुरुषाय हृदयाय नमः॥ विमहे शिरसे स्वा
हा॥ सहस्रनयने शिखायै वषट्॥ धीमहि कवचाय
हूं॥ तनो वायु नेत्रत्रयाय वौषट्॥ प्रचोदयादस्त्र
यफट्॥ इति पञ्चगव्यत्री॥ ओं सुभगायै विमहे॥ का
ममालित्यै धीमहि॥ तनो दुर्गा प्रचोदयान्॥ सु

गा.
२०

भगायैश्वर्यं शुभाभ्यां नमः॥ विष्णवे तर्जनीभ्यां नमः॥
काममांलित्यै मध्याभ्यां नमः॥ धीमहि म्रता
मिकाभ्यां नमः॥ न नो गौरी कनिष्ठिकाभ्यां नमः
प्रचोदयात्करतलकरणेषु भां नमः॥ सुभगा
यैरुदयाय नमः॥ विष्णवे शिरसे स्वाहा॥ काममा
लित्यै शिखायै वषट्॥ धीमहि कवचाय ऊं॥ न
नो गौरी नेत्रत्रयाय वौषट्॥ प्रचोदयादस्त्राय फ

६॥ इति दुर्गा गायत्री ॥ ओं नमः सुरुषाय विष्णवे ॥ महा
देवाय धीमहि तनो रुद्रा प्रचोदयात् ॥ नमः सुरुषाय
श्रेष्ठगुणभ्यां नमः ॥ विष्णवे नमः ॥ धीमहि श्रुतामिवा
भ्यां नमः ॥ तनो रुद्रा कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ प्र
चोदयात् करतलकरपुष्पाभ्यां नमः ॥ नमः सुरु
षाय हृदयाय नमः ॥ विष्णवे शिरसे स्वाहा ॥ म

हा देवाय शिखायैव षड् ॥ धीमहि कवचाय ॥ तनो
 रुद्रनेत्रयाय षड् ॥ प्रचोदयादस्त्रय फड् ॥ रत्नि ३
 गायत्री ॥ ओं देवकीनंद नाय विमहे ॥ वासुदेवाय
 धीमहि ॥ तनो रुद्रा प्रचोदयात् ॥ देवकीनंदयश्च
 यष्टाभ्यां नमः ॥ विमहे नर्तनीभ्यां नमः ॥ वासुदेवाय
 मध्याभ्यां नमः ॥ धीमहि अनामिकाभ्यां नमः ॥
 तनो रुद्रा कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ प्रचोदयत्करतल

CC-0 Shri Krishna Museum. An eGangotri-Vedic Bharat Initiative

ओं नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ओं नमः श्रीविष्णु
 पंजरलोत्रमंत्रस्य ॥ नारद ऋषिः ॥ अनुष्टुप् छंदः ॥
 श्रीविष्णु पंजरपरमात्मादेवता ॥ अहं बीजं ॥ सोहं
 शक्तिः ॥ ओं ह्रीं कीलकं ॥ मम सर्वदेहरक्षणार्थं न
 पेविनियोगः ॥ नारद ऋषये नमः शिरसि ॥ अनु
 ष्टुप् छंदसे नमः मुखे ॥ श्रीविष्णु परमात्मादेव
 तायै नमः हृदये ॥ अहं बीजं इति श्रुत्य ॥ सोहं शक्तये

श्री
वि
र

नमः पारयो ॥ अं ह्रीं कीलकं पादाये ॥ गं कं कीं हूं कं
हूं कं ॥ इति मंत्रः ॥ अं कं अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ अं ह्रीं त
र्जनीभ्यां नमः ॥ अं हूं मध्यमाभ्यां नमः ॥ अं हूं अना
मिकाभ्यां नमः ॥ अं हूं कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ अं हूं
करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ अथ हृदयादिन्यासः
अं कं हृदयाय नमः ॥ अं ह्रीं शिरसे स्वाहा ॥ अं हूं
शिखायै वषट् ॥ अं हूं कवचाय हुं ॥ अं ह्रीं नेत्रत्र

वि.
प.
२

त्रयां यवोषट् ॥ अंहुः अस्त्राय फट् ॥ इति न्यासः ॥ अहं
 वीजं प्राणायामत्रयं कुर्यात् ॥ एरकं ॥ ११ ॥ जंभकं
 १४ ॥ रेचकं ॥ १२ ॥ आदकं संपुटिकरणस्वासनिःस्वास
 नौ ॥ दक्षिणनाडी बद्धा जंभकं ॥ वामनाडी रीचयेत्
 प्राणायामे तु च्यते ॥ अथ ध्यानं ॥ ओं परं वरस्यात्प्र
 नेरनायमेकां निविष्टं ब्रह्मागुहायां ॥ सर्वालं यं स
 र्वचराचरस्यं न मामिह संशरणं प्रपद्ये ॥ १ ॥ नमो ॥

मि विसृज्य गदेकमूलं सर्वोत्तमकं कारणकारणं च
 नारायणाख्यां भगवतमीश्वरं भजामितं सुक्ति
 प्रदायकं हरिं ॥ २ ॥ **विधानं** विसृपंजरमहादि
 यं सर्वदुःखनिवारणं ॥ ३ ॥ **उग्रतेजो महावीर्यं स**
र्वशत्रुनिकंदनं ॥ ४ ॥ **त्रिपुरंदर** त्मानस्य हरस्य
 ब्रह्ममेणेदितं ॥ ५ ॥ **नरहं संप्रवक्ष्यामि** आत्मरक्षा
 करं परं ॥ ६ ॥ **पादौ रत्ने त गोविंदं** जंचे चैव त्रिवि

श्री.
वि.
३

क्रमः ऊर्ध्वमेकेश्वोरत्नेत्कटिं दामोदरस्तथा ॥ १ ॥
नाभं च अक्षुतो रत्नेत्कुक्षोरत्नेत्तु वामनः ॥ २ ॥ उदरं प
मनाभश्च हरिः एष्टं च रत्नतः ॥ ३ ॥ वामपार्श्वे स्थि
तो विस्मृदति गोमधुसूदनः ॥ बाहुभ्यां वासुदे
वश्च हृदयं च जनार्दनः ॥ ४ ॥ कंठे रत्नतु वाराहः
कृष्णश्च मुखमंडले ॥ माधवाकर्णमूले तु हृषी
केशश्च नासिके ॥ ५ ॥ नेत्रे नारायणो रत्ने हृत्पला

देगहउधुजः॥ कपोलौकेणवोरतेतचक्रपाणि
शिरस्मया॥१०॥ अग्रतःश्रीनसिंहोमेएएतो
गोपनंदनः॥ उभयोःपार्श्वयोश्चैवसशरौराम
लक्ष्मणे॥१०॥ एर्वेत्तंघुंडरीकाक्षंआग्नेयाम
भिदेवता॥ दक्षिणेनारसिंहेश्वनैर्नत्पांचदा
मोदरः॥११॥ पुरुषोत्तमवारुणोवायव्यापी
तवस्त्रभृत्॥ गदाधरश्चकौबेरंशंखंईशानतो

श्री.
वि.
४

दिशः ॥ १२ ॥ आकाशोत्तमगदरक्षेत्पातालेत्तसुद
शानः ॥ दिवारत्ततमांस्तूर्यो गत्रौरत्ततवन्दमः
१३ ॥ जलेरत्ततवागहः स्थलेरत्ततवामनः ॥ अ
दव्यान्तारसिंहस्तु सर्वमेपात्तकेपाकः ॥ १४ ॥ स
न्नदः सर्वगात्रेषु प्रविष्टो विस्तुपंजराः ॥ विस्तुपं
जरप्रविष्टो हंचरामिमहतीतले ॥ १५ ॥ राजद्वारे प
थे घोरे संग्रामे पाशुसंकटे ॥ नदीषु जलरणे चैव चो

रत्नाञ्चभयाभयादिषु ॥ १६ ॥ डाकिनीणाकिनेचैव
 भयं नास्ति कदाचन ॥ भूतप्रेतपिशाचादिहृषां
 डभैरवादयः ॥ १७ ॥ रत्नरत्नमहादेवनीलग्रीवात्त
 टाधरः ॥ रत्नदेवताः सर्वे एषणातेच महारणे
 ॥ नष्टपंतिदृष्टानात्तस्य न हरेर्नामकीर्तिनाम् ॥
 अष्टुत्रोलभते पुत्रात् निर्दनोधनमाप्नुयात् ॥ १८ ॥
 सर्वकर्मलभेत्तस्य पठनाच्चात्र संशयः ॥ विष्णु
 पंत्तरत्नयेच्च स्तु सर्वत्र वित्तयी भवेत् ॥ १९ ॥ पंथा

श्री.
वि.
५

नंदर्गमेरतेत्सर्वमेवजनार्दनं ॥ नचरोगविघ्नश्चे
वब्रह्महत्याशुरुतल्पगः ॥ २५ ॥ स्त्रीहत्याबालचा
नीचसुरापीदृषलीपतेः ॥ विद्यार्थीलभतेवि
मोक्षार्थीलभतेगतिं ॥ २६ ॥ आपदाहरतीनितं
विष्णुस्तोत्रार्थसर्वदा ॥ जलेविष्णुः स्थलेविष्णु
विष्णुः पर्वतमस्तके ॥ ज्वालामालाकुलेविष्णुः
सर्वविष्णुमयंजगत् ॥ २७ ॥ यस्मिदं पठेत्तेस्तोत्रंवि

विसृपंजरमृत्तमं ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो विसृलो
 के सगच्छति ॥ २५ ॥ इति श्री ब्रह्मांड पुत्रोद्धार
 दसं तादे श्री विसृपंजर स्तोत्रं संपूर्णं ॥ शुभं मस्तु ॥
 ॐ श्री गणेशाय नमः ॥ अर्जुन उवाच ॥ दया
 धर्मविहीनस्य कलौ पुरुषानि वर्तते ॥ जते भ्रमते
 दिग्दिष्टायां किमकुर्वति केशव ॥ २ ॥ श्री भगवा
 न्वाच ॥ अहं पार्थ समर्थोऽपि जतीनां केन संश

श्री.
श्र.
६

यः॥ जतीनां यत्र तिष्ठति तत्र दया प्रवर्तते ॥ २ ॥
एषार्थमहाबाहो महापुन्यपवित्रकं॥ संन्यासं
च महाधर्म्यसोमो प्रिये दिने दिने ॥ ३ ॥ अर्त्तना
वाच ॥ संन्यासं च कथं देवं किं कर्माणि निरामयं
किंचित् चिंतते नित्यं किं धर्मस्य समाचरेत् ॥ ४ ॥
किंत पर्वतः केशवः भक्तिं किंतु समाचरेत् ॥ ५ ॥
हहि मे देवस्य सदा भवतु तो प्रिये ॥ ५ ॥ श्रीभगवा

नृवाच ॥ त्वत्कं माता पिता भ्राता दारा पुत्र त्वत्कं
 स्तथा ॥ निग्रहं इंद्रिया सर्वे त्वत्कल्पं स्वादनं वसुंध
 रा ॥ ६ ॥ सर्वधर्ममहाश्रेष्ठं संन्यासी न्यासकर्मण
 निरंजनं ध्यायते देवं निराश्रियं धर्मसमाचरे
 त् ॥ ७ ॥ भस्मांगहरिधूसराणि दिग्वासा मध
 नांतकः ॥ दृश्यते शिवदूषेण सो भगवानुमम
 प्रिये ॥ ८ ॥ पादार्घ्यं व्रततप्यतां भोजनं च मम ज्ञे

श्री.
श्र.
७

न॥ आधारं रं द्रोत्रिपितां गंध पुष्प पितामहः॥ १८॥
विभूतिर्भूषणस्य शिरःशराकोरुवस्त्रं॥ भ्रम
तेदिग्दिशायां सो भगवानुममप्रिये॥ १९॥ दर्श
नं ईश्वरत्पितां नमस्कारेण केशवः॥ भगवान्
दर्शनमात्रेण हरति पीपुषा कृतिं॥ २०॥ पालिपा
दोऽश्ववर्णं वत्स कृत्वा पापविनाशनं॥ जिवतोपि
मृतो भूत्वा तेषां पार्थ ममप्रिये॥ २१॥ परमहंस भ

वेदेवंयेपश्यंतिपरापेरं॥ निरालंवंनिराश्रितं प्रा
 प्रंचपरमंपदं॥ २३॥ सर्वधर्मपरित्यागी धर्मकर्म
 समाचरेत्॥ कर्मधर्मपरित्यागी सामुक्तो भवसा
 गरं॥ २४॥ निसग्रीनचक्रोद्योनिस्त्वादिनिर्विकार
 कं॥ जिह्वा इन्द्रितायेन सोपरमहंस परांगर
 तिं॥ २५॥ अर्जुन उवाच॥ परमहंसनामानि किं कर्मा
 णि स उच्यते॥ किं ध्यात्मात्मकतो सुधर्मश्चक्षरं पंच

श्री
श्र-
८

प्रकाशयेत् ॥ १६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ परं ब्रह्म रता
येन यो पश्यति परात्मनं ॥ परं तत्त्व विज्ञाना मिप
कारायत स्पलत्तनं ॥ १७ ॥ रकाराय प्राण ह्यस्य स
सस्य च च यो धुनिः ॥ राग द्वेष परित्यागी रकारा
यत स्पलत्तनं ॥ १८ ॥ मायामोह विनिर्मुक्तं मने
वायु भवे स्थिरं ॥ मोहममता परित्यागी सुकारा
यत स्पलत्तनं ॥ १९ ॥ हिंसा काम स्रथा क्रोधं पर

निंरापरवादिकं ॥ हृषेडर्मापरित्यागीहकारायत
स्यलक्षणं ॥ २० ॥ सदाध्यानं कृताज्ञेन ब्रह्मज्ञानमनो
रताः ॥ संसासंकापरित्यागीसकारायतस्यलक्षणं
२१ ॥ एतानिपंचत्तरानि सोमोपार्थमहामते ॥ एवं
वस्थाधृताज्ञेन अतराभवत्सुखा ॥ २२ ॥ अर्जुन उवा
च ॥ दिगांवरं कथं भुक्ताश्वरं त्यक्तं किं फलं ॥ नरा
पूद किं मर्थं च ब्रूहि मे परमेश्वरं ॥ २३ ॥ श्रीभगवा

श्री-
प्र-
२५

नुवाच॥ इयारूपात्तमाधारीकामक्रोधविवर्जिता
मनोविण्डुदृढं कृत्वा दकारायतनस्य लक्षणं ॥ २४ ॥ हा
नतत्वरतायेन भवबंधनमुच्यते ॥ अविचारसदा
त्यागीककारायतनस्य लक्षणं ॥ २५ ॥ ब्रह्मज्ञानवर्णा
भूत्वा योगशुक्तिसमाचरेत् ॥ सर्वमयं सर्वदेवव
कारायतनस्य लक्षणं ॥ २६ ॥ बालावस्थाबुधाचारी
बंधमोक्षविवर्जितः ॥ बांधवा सर्वलोकानां वका

रायतस्य लक्षणं ॥ २० ॥ रागद्वेषपरित्यागी माया
 मोहविमत्तरं ॥ त्रधा त्रिषात्तनं चिंतारका रायत
 स्य लक्षणं ॥ २१ ॥ इदं धर्मगुणकेशयोपालंति म
 ह्यमति ॥ उद्यंति सप्रगोत्राणि कुलमेको ज्ञरं स
 तं ॥ २२ ॥ अर्जुन उवाच ॥ संन्यासं वंदिते लोको ना
 किं कर्मान्य स उच्यते ॥ किं धर्मपालिते स्वामी सो
 मोहहि जनार्दन ॥ २३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सत्यं

श्री-
श्र-
१०

वादित्तमाधारीष्टत्पसंमादिस्सदालयं॥ संसाशं
कापरित्यागीसकारयतस्पलक्षणं॥ ३१॥ न्यासंका
संस्तथाक्रोधंमोहमायाविमक्षरं॥ जीवतोपिम्ह
तोधूत्वानकारायतस्पलक्षणं॥ ३२॥ शिवशक्ति
समायुक्तियोपपन्नंति समागमं॥ सर्वसंगपरि
त्यागीसकारायतस्पलक्षणं॥ ३३॥ सन्यासं सर्व
धर्माणं वेदमंत्रसंग्रहं॥ प्राप्तं च परमं लोकेन

रसादीमहामुनि ॥ ३४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अवधूतं
 कथं वाच्यं वदंति च तदाक्षरं ॥ किं ध्यातुं कृतोस्तु
 धर्मसोमोस्तु हि जगत्तर्दन ॥ ३५ ॥ श्रीभगवानुवाच
 ॥ अंतर्धानी निराकारी निसर्गो हि निराश्रिता
 बालली सदानंदी अकारायतस्य लक्षणं ॥ ३६ ॥
 ब्रह्मज्ञानरता जेन सत्पावादी जितेंद्रियः ॥ तमा
 रूपीवर्तते नित्यं वकारायतस्य लक्षणं ॥ ३७ ॥ धर्म

श्री
श्र
११

कर्मविनिर्मुक्तं धीर्य ध्यानसुसंग्रहं ॥ धंधादोषाप
रित्पागीतकारायतस्यलक्षणं ॥ ३५ ॥ तरणतार
णसमर्थोपितत्ववादीतपीचरी ॥ त्रिआमाया
परित्पागीतकारायतस्यलक्षणं ॥ ३६ ॥ अवध
तंस्यहंवाक्यंधर्मधावंतीसदानरा ॥ प्रवक्ष्यामि
गुणकेशाश्रजराभवतसदानरः ॥ ३७ ॥ अर्ज
नउवाच ॥ किंपात्रस्यसुपात्रस्यएजाकस्यअ

भ्यागतं॥ किं धर्मसर्वधर्मो एणं दानं किं न विशेष
नः॥ ४१॥ एलीलवंतो विष्णुभक्ता विप्रवेदपरायणं
संध्यागायित्रीसंयुक्ताः विप्रपात्रस्पृश्यते॥ ४२॥
प्रसन्नानहृदयेष्वस्येष्वप्यप्यंति परात्परं॥ वि
ष्णुभक्तिसमो धर्मस्त्यधर्मनपालयेत्॥ ४३॥
अथ गजस्तथा हेमं रत्नानि विविधानि च॥ ह्युधा
यी अनदानानि पशुकेटगवानि च॥ ४४॥ निस

श्री
श्र.
१२

प्रेहीचनित्सादीदुरध्यानीतपेश्वरी ॥ अस्वाग्नागतो
हारेतस्यसृजाकरोतिच ॥ एकसहस्रविप्राणांशि
वलिंगशतानिच ॥ सालिग्रामसहस्रेषुसंत्यक्तो
मेदिगंवरं ॥ ४६ ॥ आकाशंतारसंख्यानांरुतसंख्या
महीतले ॥ आवणेषुधसंख्यानिश्रुतीतसंख्यात
विद्यते ॥ ४७ ॥ जातिनांभोजनंदद्यात्सोमोपात्रप
जादपि ॥ तारंनिपितरःसर्वेनित्यंश्चेवपितामह ॥

अनियगजस्यभमिशृहेप्रतिनिवर्त्तते॥ स्तनतंडुः पिता
 गत्वापूज्यमादीयगच्छते॥ ४९॥ अतिथंद्वारेतिष्टंति
 आयुभक्षंतियोनराः उदकंचसुरापार्ष्णं अन्नगोमां
 सभक्षते॥ ५०॥ श्रीभगवानुवाच॥ भक्षभोजनशृहे
 नास्मि अन्नद्रव्यदरिद्रता॥ अतिथिआगतोद्वारेकि
 मज्जर्वतिकेष्टाव॥ ५१॥ सुशदस्यनमस्कारंपाराच्यं
 सितवारणं॥ उपकारंउपदेशंप्रज्ञापुरुषविधीय॥

श्री.
श.
१३

ते ॥१२॥ अर्जेन उवाच ॥ ब्राह्मणेन त्रिविधो वै श्रद्धा
एवं च चतुर्विधं ॥ वरुणं अथ मरुता एतं च मरुतवेदे मह्यं
प्रभो ॥१३॥ श्रीभगवानुवाच ॥ जयजपस्तप होमं
आद्या यां पितृकर्मसु ॥ अभ्यागतं पूजिते नित्यं ब्रह्म
विद्यते ब्राह्मणं ॥१४॥ पट्कर्म यथाशुक्रं विद्यावेद
परायणं ॥ विसृज्य भक्तिविहेन स्य पतिता भवति ब्रा
ह्मणं ॥१५॥ जन्मना जायते शूद्राः संस्कारे हि जय

ते ॥ वेदभ्यासे भवेद्विप्रः ब्रह्मज्ञानातिव्रासरणं ॥ ५८ ॥
 शिशुभ्यासितो विद्यायौवने विषदीषिणं ॥ वार्ह
 के मुनिवृत्तिनां योगीनां ते तनुमयेत ॥ ५९ ॥ सत्रि
 यावर्णधर्मोणं षड्धर्मपरायणं ॥ स्वामिकार्येण
 शूरात्तत्रियाधर्मसमाचरेत् ॥ ६० ॥ हरिभक्ता अति
 भक्ता मातापिता नथैव च ॥ गुरुभक्ता भक्ता सदा धा
 रंशुद्धधर्मप्रवर्त्तते ॥ ६१ ॥ स्नानंदानं व्रतहोमं जीवदया

श्री.
प्र.
१४

परायणं वेदमंत्रविद्वन्स्य शूद्रधर्मसमाचरेत् ॥ ६२ ॥
अर्चन उवाच ॥ प्रणम्य देवदेवेश जगन्नाथ जगत्पते ॥
व्रतकथं पुण्यं सोमो ह्यस्ति जगत्तनूनां ॥ ६३ ॥ श्रीभगवा
न उवाच ॥ मास उपवास लक्ष पुण्यं दद्यात्तं च दद्यात्परं
महाव्रतकोटिपुण्यं स राक्षसं असंतकं ॥ ६४ ॥ एका
दशी त्रितयार्थं प्रकारं च चतुर्विधं ॥ उन्निमामध्यं
निएष कष्टकवधाम्यहं ॥ ४५ ॥ एकादशी निशानं

वं कृत्वा पापविनाशनं ॥ उद्यते सप्तगोत्राणि विस्मृतो
 कंसगच्छति ॥ ६३ ॥ उतिमाच निराहारं पयहारं च मध
 मा ॥ अधर्मो च फलाहारं कंदमूलं च माधमं ॥ ६४ ॥ अ
 धर्मो धर्मवृत्तं च आतिथ्यमेकं फलं चरेत् ॥ इन्द्रियानां
 जिता जेन तस्य मुक्तिरसंशयः ॥ ६५ ॥ अर्चितां च स
 हारौ द्वंद्वं तं यस्य चतुर्दशी ॥ ग्रामं च त्रयोरत्र धारापु
 त्रधने च ॥ ६६ ॥ शिवनिष्णामुपवासं ज्ञागर्हणीकीर्त्त

नस्तथा ॥ अर्चितं च महारुद्रः नरो भवति धनाधिकं ॥
 ७० ॥ विमुक्तो सर्वपापेभ्यो सर्वधर्मप्रवर्तते ॥ प्रह्लाद
 उदरं ते जेन नृसिंहं च चतुर्दशी ॥ ७१ ॥ रामनौमीव्रतं प
 पं रामनामयज्ञं संपं ॥ मृच्यते सर्वपापेभ्यो प्राप्नोति पर
 मंपदं ॥ ७२ ॥ जन्माष्टमीव्रतं पार्थ निराहारं करते स
 दा ॥ प्राप्नोति देवलोके सुदेवकं न्यावरो नराः ॥ ७३ ॥ अ
 नंतचतुर्दशीव्रतं पार्थ करेकं कनकवंधने ॥ पूजादा

श्री.

अ.

१५

नसमोयुक्ताप्राप्तिं च सप्तसंपदाः ॥ ७४ ॥ नवरात्रिं व्रतं
 पार्थ होमदानकृते सदा ॥ जयप्राप्तेरणे मध्ये जयंती
 वप्रसादये ॥ ७५ ॥ स्रजयंति सति चंडिवलि स्रजा स
 षाचरेत् ॥ सप्तजन्म भवेत्सौख्यप्राप्तिं च कंचनापुरी
 ७६ ॥ सूर्यव्रत महापुण्यं व्याधिकष्टविनाशनं ॥ ७७ ॥
 दारिद्र्यं हंत्यंति सूर्यलोके सगच्छति ॥ ७८ ॥ सोमं
 गलव्रतं पार्थ बुधशुक्रबृहस्पति ॥ मनसा सिद्धं संप्रा

श्री.
श्र.
१६

प्रपंचवर्षोपासितं ॥ ७८ ॥ अर्जन उवाच ॥ ओं नमो दे
वदेवैः नमो सहस्रमूर्तये ॥ तीर्थयात्रायथापुण्यं
प्रकाशतं परमेश्वरं ॥ ७९ ॥ श्रीभगवात् उवाच ॥ जगत्ता
पंशुखंदृष्ट्वाप्यनाभं जनार्दनं कोटिजन्मभवेद्वि
श्रावेरपाल जनार्दनं ५० मार्कांडेय वटेकृत्स्नो हि
न्याचमहोदधि रुद्रदवनिकृते स्नानं पुनर्जन्म न वि
धत्ते ॥ स्वेतवदियात्रा जेन धनुक तीर्थ मर्जनं ॥

चित्तोवात्तु कालिंग पुनर्जन्मन विद्यते ॥ ८२ ॥ सत्य
सत्यं पुनः सत्यं श्रीरामचंद्रसभाषितं ॥ सीतवंतनि
वासिन्यं नरनारी च तर्भुजं ॥ सीतास्याषिते वाल
कालिंगं श्रीरामचंद्रसहस्यते ॥ न स्पदर्शनमात्रे
ए पुनर्जन्मो न विद्यते ॥ ८४ ॥ केदारं उदकं पीत्वा वा
गनस्यां मरणं ध्रुवं ॥ मलिकार्जुन वशा शिरं हृष्टा पु
नर्जन्मन विद्यते ॥ ८५ ॥ कल्याणं तिलविक्रमं रण

श्री.
श्र.
१०

कोऽंमखंदष्ट॥ कल्यकोटिसहस्राणिभुंजतीश्रम
रापुरी॥ ८६॥ द्वागवतिपरिश्रैवयोगकृंतिसवैस्वकाः
तारंतिउभयोपक्षजलमेकोतरसतं॥ ८७॥ गोमति
समेनतीर्थद्वारिकासमोनपुरी॥ कृत्स्नसमोन
देवेताभक्तिदत्तिनेननहिंगति॥ ८८॥ मरणयत्र
मांगल्यंविभूतिर्दृश्यधूषणा॥ वस्त्रंयत्रकौस्तुभं
सोभगवानुममप्रिये॥ ८९॥ काशियांनपुरीचैवय

दि सत्वं लोकस्य च ॥ तस्य मध्ये मधुरा धन्यः यो येन मे
कमत्स्य स ॥ ८९ ॥ मधुरा या पश्चि मे भागी द्वितीये यो
जनद्वयं ॥ तस्यांत गोवर्द्धनं च देवतानां च दुर्लभं ॥ ९० ॥
असिवरुणयोर्मध्ये पंचक्रोश महाफलं ॥ अम
रमरणमोक्षं तिका कश्चरे तथा ॥ ९१ ॥ मधुरा
या कोशमेकं गोदावरीपगे पगे ॥ गंगायाद जनं
यज्ञप्रयागे अर्द्ध योजनं ॥ ९२ ॥ गंगाजलयेन पिता

श्री.
श्र.
१२

नङ्गवक्त्रीताध्यायते ॥ पठेन्नामसहस्रेषु तस्य डतो न
दृश्यते ॥ १४ ॥ नीर्यगजमहाश्रेष्ठं परस्य ध्यानपयोनि
धि ॥ सुमिर्णे हरते पापं अस्त्रान किं प्रयोजनं ॥ १५ ॥
नेत्रं च महाक्षेत्रं गंगातीरेषु चिंतनं ॥ त्रयोरलभवे प्राप्तिं
सुक्तिमोक्षं प्रदायकं ॥ १६ ॥ नैमिषे निमिषक्षेत्रे सर्वप
रमप्रवर्त्तते ॥ कलोकलेखनाशायान्नजनं सुक्तिनसं
शायः ॥ १७ ॥ अलकपंथे मानसरोचरे यदापंथे पटिका

सुमे॥ रामपंथेसंप्राप्तं च नृपतिभवेत्पुनः पुनः॥ ९८
सुष्करेज्जहतेवेच अनदानेषु भोजनं॥ स्वर्गलोके स
र्वदेवं मुक्तिरेवानसंशयं॥ ९९॥ विसृभक्ताशीलवं
तो ज्ञानवंतो दयापरः॥ पुण्यपवित्रक्षमावंतो नरो भ
वनिधनाढ्यकं॥ १००॥ आचरणे च चतुर्मासे सेविते ऊ
रुजंगले॥ भ्रमती सकलतीर्थानि मे करात्रि एषो
दके॥ १०१॥ काशे वर्षसहस्राणि त्रयोऽष्टौ दके

मेकदासकलं पृथ्वीमेकदा ऊरुजंगले ॥ २ ॥ मेकदास
 कलंतीर्थं प्रदत्तं भविष्यति ॥ विलसन्ति विसृज्य
 के पुनर्जन्मन विद्यते ॥ ३ ॥ सदावसते वै ऊंठे सदादर्श
 नकेशवे ॥ प्राप्तिं च देवलोकेषु सदा बोधो सदा सुखी
 ४ ॥ इति श्री कृष्णार्जुनसंवादे अर्जुनगीतासंख्ये

शुभं ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्री-
 अ-
 २५

श्रीगणेशायनमः ॥ जेनारायणं नमस्कृत्य नरं चै
वनरोत्तमं ॥ देवीसरस्वती च्यासंततो जयमुदेरयेत् ॥
जेनारायणं जगद्दीजं पुराणं पुरुषोत्तमं ॥ परि एक
तिथिर्मात्मा पांडुपुत्रोऽयि हि ॥ २ ॥ सुधिहि रुवा
व ॥ किंजपत्पुरुषो मुच्ये यमलोकैकशसनं ॥ तन्मे
कथयत तेन भक्तस्य तव केशव ॥ ३ ॥ श्रीभगवानुवा
च ॥ शृणु रातन्महाबाहो धर्मात्मा पांडुर्नन्दन ॥ ४ ॥

श्री.
न.
१०

हंती कथयिष्यामि नरकोत्तारं महत् ॥ ४ ॥ ओं का
रात्मानमस्तेस्तु क्रगुत्तु सामहृषिणी ॥ यज्ञात्मने
नमस्तेस्तु सर्वपात्रात्मने नमः ॥ ५ ॥ भूतभयज
गन्नाय सर्वभूतजगत्पते ॥ नमस्ते सर्वलोकेषा
महापुरुष सर्वज्ञ ॥ ६ ॥ नमो मत्स्याय कूर्माय मल
प्रकृतये नमः ॥ नमो यज्ञवराहाय नरसिंहाय
वैनमः ॥ त्रिविक्रमाय रामाय वैकुण्ठाय नराय च ॥

नमोस्त्वशिमुखायापिकृटस्यायात्तरायव॥७॥ अने
तायाच्युतायाप्यजामदग्न्यायवैनमः॥ मधुकैटभना
शायशंकरायनमोनमः॥८॥ रामायविश्वरूपाय
वासुदेवायैवैनमः॥ पीतांबरायदेवाययुगवर्णाय
तेनमः॥९॥ स्थितोत्पतिविनाशानांहेतुरुपायवै
नमः॥ ब्रह्मणेवायुरुपायुरुद्ररूपायवैनमः॥१०॥
दनयेश्वररूपायमोक्षरूपायवैनमः॥ सोमायसू

श्री
न.
२१

येहपायहविगंधायतेनम॥२२॥ परमेश्वरहपायनम
श्रीवत्सदारिणी॥ बिभ्रत्सरस्वतीवक्त्री सर्वतोसित
मोस्तुते॥२३॥ लक्ष्मीप्रियार्यदेवायहेतसीसाम
पिणी॥ प्रसोदममदीनसिभक्तियुक्तस्यमाधव॥
गौरवान्नरकान्तचोरापाहिमांभक्तिवत्सल॥ अक्षिप
त्रवनात्पाहिष्णोत्तचक्रगदाधर॥२४॥ ऊंभीपाकात्म
होदेवपाहिमांकरुणानिधी॥ कृकचेनत्तपाश्रंती

मनुषायत्रहृत्तवत् ॥ १६ ॥ महाभयात्प्रभृतस्मापाहिमां
क्लेशनाशिन ॥ अवेचीकालसूत्रावपाहिमांडःखना
शिन ॥ १७ ॥ सूच्यागारादंबरीणापाहिमांमधुसूदन
असृकेष्वास्थिवाहिन्यावैतरणाचतुर्भुज ॥ १८ ॥ पा
हिमांकर्मसाक्षितंशरणगतवत्सल ॥ शस्त्रकंठक
संबद्धशाल्मलियमचुलित ॥ १९ ॥ पाहिमांदेवदे
वत्सर्वपापहराचुत ॥ इत्तपीडनकैर्यत्रपीड्यतेयत्र

श्री
न
२२

मानवः॥१०॥ देष्टानस्माजगन्नाथपाहिमांमधुसूदन
अनेकनरकाद्योरायमलोकेप्रतिष्ठति॥११॥ सारमेया
वावार्तेयामीवर्त्तुनिमानवः॥तेभ्योप्यरत्तमांहं
नमस्तेस्तुसहस्रपाः॥१२॥तिर्यक्तोनिगतस्यापिभ
क्तिर्मेतवकेशिव॥अचलास्यायथाकृत्स्नतथाऊरु
वरप्रदी॥१३॥वज्रबाहुरूपादस्त्वंवज्रकर्णक्षिप्र
धीवान्॥सर्वतोस्तमांदेवसर्वात्मसर्वतोमुखः॥

नमस्तेपाहिमांभक्तंवासुदेवप्रसीदमे॥इतिस्त
 वनरोराजत्सदानारायणंप्रभ॥३२॥यमलोकांत
 पश्येत्तनरकंचकृतःपुनः॥शृणुन्नपिसदाम
 र्मोऽध्यायन्नपियुधिष्ठिरः॥३३॥महापातकजै
 र्गौरैःसुच्यतेसर्वकिल्बिषैः॥आयुरारोग्यमै
 श्वर्यंप्राप्नोतिचपरांश्रियं॥३४॥श्रुतेसायुज्य
 माप्नोतिनहिस्त्रोःपरमंपदं॥इतिनरकोशारंभं॥

CC-0 Shri Krishna Museum. An eGangotri-Vedic Bharat Initiative

CC-0 Shri Krishna Museum. An eGangotri-Vedic Bharat Initiative

CC-0 Shri Krishna Museum. An eGangotri-Vedic Bharat Initiative

CC-0 Shri Krishna Museum. An eGangotri-Vedic Bharat Initiative

CC-0 Shri Krishna Museum. An eGangotri-Vedic Bharat Initiative

CC-0 Shri Krishna Museum. An eGangotri-Vedic Bharat Initiative

ओं नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ओं एकरासुनयः स
 र्वहारिकांश्चष्टमागताः ॥ वासुदेवं च सोऽन्वङ्गकस्य
 दर्शनलालसः ॥ १ ॥ तनः स भगवान्प्रीतः एताव
 क्रयथाविधिः ॥ तेषामाशीस्तनो गृह्यवद्भुजमान
 पुरःसरं ॥ २ ॥ तैः एष्टः कथयामास कौमारप्रभ
 तं च यत् ॥ चरितं भूमिभारघं लोकानन्दकरं परं ॥
 ३ ॥ मार्कण्डेयमुखा सर्वमाध्याह्निकक्रियाम्बिताः

कृष्णः स्नानमपोचक्रे मृदक्षतकृष्णादिभिः ॥ ४ ॥
 तस्योपस्थानसंध्याचस्मृतिधर्ममनुस्मरन् ॥ किं
 वष्टान्ततः कृष्णगंधपुष्पाक्षतादिभिः ॥ ५ ॥ च
 कारविधिवद्भक्त्या नमस्कारयुतां शुभां ॥ जयशंक
 रसोमेशारक्षरक्षेति चाब्रवीत् ॥ ६ ॥ यज्ञापशिवसा
 हसंभक्तिमुक्तिप्रदं विभो ॥ अनन्यमनसा पीतप
 मासनपरः शुचिः ॥ ७ ॥ ततस्ते विस्मयापन्ना दृष्ट्वा

शि.
स.
२

हासविवेकितं ॥ मार्कंडेयो व इत्थं लं व ऊ सो मुनि संम
नं ॥ १॥ मार्कंडेय उवाच ॥ त्वं विष्णु कमलाकांतः पर
मात्मा जगद्गुरुः ॥ तव एज्यः कथं प्रांभुरेतत्सर्ववद
स्वमे ॥ २॥ श्रीयास उवाच ॥ अथ ते मुनि यः सर्वे मा
र्कंडेयं समर्चयन् ॥ वचोभिर्वा सुदेवस्य एष साधु
नयेति च ॥ १० ॥ श्रीहृष्य उवाच ॥ साधु साधु मुने ए
ष हिताय सकलस्य च ॥ अज्ञाततवनालेव तथा

पिबवदाम्यहं ॥ २१ ॥ देवतं सर्वदेवानां सर्वकारणका
रणं ॥ ज्योतिर्यत्परमानंदं सावदानमतिः शृणु ॥ २२ ॥
विश्वसाधनमीशानंगुणातीतमजं परं ॥ जगतस्तु
स्थषोऽस्वात्मा सममूलं महामुने ॥ २३ ॥ यो देव सर्व
देवानां धेयः सत्यसदाशिवः ॥ सशिवसमहादे
वः शंकरश्चतिरंजनः ॥ २४ ॥ तस्मान्नान्यः परो देवः
त्रिषुलोकेषु विद्यते ॥ शर्वज्ञः सर्वगः शक्तिः सर्वो

शि.
स.
३

मा सर्वतो मुखः ॥ १५ ॥ पठते सर्वसिद्धांतैर्वेदाने
यो मुनीश्वरः ॥ तस्मिन् भक्तिर्मेहादेव मम धातुश्च
निर्मला ॥ १६ ॥ महेशः परमं ब्रह्म पूर्णतः सत्त्वः परा
त्परः ॥ सर्वोत्तरः सर्वसाक्षी चित्तयत्नमसः परः ॥ १७ ॥
निर्विकल्पो निराभासो निःस्पृहो निरुपद्रवः ॥ नि
र्लेपः सकललाभो मह्यपुरुष ईश्वरः ॥ १८ ॥ त
स्य वेद्या भवत्सर्वजगत्स्थित्यंतकारिणी ॥ वामादं

भगवान्तस्य सोहं विसुरितिसरतः ॥ १८ ॥ जनयामा
 सधांतरंदक्षिणंगासदाशिवाः ॥ मध्यतो रुद्रमी
 णनं कालात्मा परमेश्वरः ॥ १९ ॥ न पलपंतु भोवत्साः
 श्रवणीदिति तां किं वाः ॥ ततस्ते शिवमात्मानं प्रो
 वुः संपतमानसः ॥ २० ॥ स्तुत्यान्तु विविधैः स्तोत्रैः प्र
 णम्य च पुनः पुनः ॥ ब्रह्मा विसृ महेश्वरा उचुत पः
 केन प्रकारेण कर्तव्यं परमेश्वरः ॥ २१ ॥ इति सर्वमष्टौ

शि.
सं.
४

षेण स्वात्मानं वेत्ति नापरः ॥ १२ ॥ श्रीमहारेव उवाच
कायेन मनसा वाचा ध्यान एजादिभिः क्रमात् ॥ का
मक्रोधादिरहितं तपः कुर्वेत्तु भो सुगः ॥ १३ ॥ देव उ
चुः ॥ त्वया यत्कथितं शांभो दुर्लभं यमजित्तात्मभिः ॥
सोम्योपापमनोव्रत्सु न वद कारुण्यवारिधे ॥ १४ ॥
श्रीमर्क उवाच ॥ सहस्रनामसद्विद्यां जयत्तु मम
सुव्रताः ॥ यया संसारमग्रानां मुक्तिर्भवति एषा स्व

नि॥२५॥ अथैतत्तद्विधानं हि मह्यपातकनाशनं प
 यन्तांश्चैवतां सद्यो मुक्तिः स्पादनपायिनी ॥२६॥ ब्रह्म
 चारीकृतस्नानः शुक्लवासान्नितेंद्रियः ॥ भस्मधारी
 मुनिर्मौनी पद्मासनसमन्वितः ॥२७॥ ध्यात्वा मांस
 कलाधीशं निराकारमनीश्वरं ॥ पार्वतीसहितसर्व
 जरामुक्कटमंडितं ॥२८॥ वसनं चर्मवैपाद्यं चंद्रादिक
 तपोत्वरं ॥ अथैतत्तद्विधानं हि मह्यपातकनाशनं ॥

२५

शि.
स.
५

सगर्वितपदहृंहृदिव्यभोगंसुसुंदरं ॥ विभाणंसं
प्रसन्नं च जठारेण वराभयन ॥ इर्जर्षकमलासीनं
नागयज्ञोपवीतिनं ॥ विश्वकायं चिरानंदं शुद्धम
त्तरमय्यं ॥ ३१ ॥ सहस्रशिरसं पद्ममनंतकरसं
युतं ॥ सहस्रचरणं दिव्यं सोमसूर्याग्निलोचनं ॥
३२ ॥ निशाकरकराकारं भेषजं भवोगिल्लं ॥ पि
नाकिनं विष्णुलातं सूर्यकोटिसमं प्रभुं ॥ ३३ ॥

गद्योनिमंत्रं ब्रह्म शिवमायसनातनं ॥ रंष्ट्राकगल
 दुःप्रेक्ष्यं पञ्चनां एतिमोश्वरं ॥ ३४ ॥ कालात्मानं कालका
 लं देवदेवं महेश्वरं ॥ ज्ञानवैराग्यसंपन्नं योगानंदं
 यंपरं ॥ ३५ ॥ पाश्चैत्यैश्वर्यसंपूर्णं महायोगीश्वरं
 श्वरं ॥ समस्तशक्तिसंयुक्तं गुणकायंडरासदं ॥ ३६ ॥
 तारकं ब्रह्म संपूर्णं मणीयांसं महत्तरं ॥ यतीनां
 परमं ब्रह्म यतीनां तपसःफलं ॥ ३७ ॥ संयमीतत्स

शि.
स.
६

मासीनंतपश्चिजनसंवृतं॥ विधीद्विस्तुनमितंम
निसिद्धनिषेवितं॥३५॥ महादेवंमहात्मानंदेवाना
चिदैवतं॥ एतंतपवित्रमोकारज्योतिषांज्योतिरुत्त
मं॥३६॥ शं करोमेषिरःपात्रललाटंभाललोच
नः॥ विश्ववत्तद्दृष्टोपात्ररुद्रोममभ्रवोवपि॥३७॥
गंजोपात्रमहेष्टानश्रुतिरक्षत्सुर्वतः॥ कपोलो
मेमहादेवःपात्रनासांसदाशिवः॥३८॥ सुखंपा

नृविभोक्ता श्रोत्रोपात महेश्वरः ॥ दंतान्तरस्तव
देवं हस्तालुसोमकलापरः ॥ ४२ ॥ रसनां परमा
नंदः पातगहो शिवाप्रियः ॥ चतुर्कं पातु मे शं
भुः स्मश्रुत्पातु विनाशनः ॥ ४३ ॥ कूर्चं पातु भवः
कंठनीलकंठो वतः प्रभवं ॥ स्कंधो स्कंदपतिर्बाहुं व
ऊहस्तापरः सदा ॥ ४४ ॥ उपबाहु महाविर्यः करौ
विबुधसत्तमः ॥ अंगुली पातु पंचस्य पर्वणी च सह

शि
सः
७

स्वपात ॥४५॥ हृदयं पात सर्वात्मा स्तनौ पातपि
नामहः ॥ उदरं कृतधृत्पात मध्यं मे मध्यमेश्वरः ॥
॥४६॥ ऊक्षौ पात भवानी शः एष्ट पात ऊलेश्वरः ॥
प्राणान्ते प्राणदः पात नाभिं भीमः कटिं विभुः ॥
॥४७॥ सकथनी पात मे भर्गो जातनी जनताधिपः
जंघेष्ठर रिपुः पात चरणौ भवताशनः ॥४८॥ पा
रीरं पात मे सर्वावाय मर्भतर शिवः ॥ इन्द्रिया

गिहरः पात सर्वत्र जयवर्द्धनः ॥ ४९ ॥ पूर्वपातः
 मृडः पात दत्तिलेयमस्तदनः ॥ बाहृणां सलि
 लापीपात दीच्यां मेमहीधरः ॥ ५० ॥ ईशान्यां पात
 भूतेशाश्चाग्नेयां रविलोचनः ॥ नैऋत्यां भूतध
 न्यातवायव्यां बलवर्द्धनः ॥ ५१ ॥ ऊर्ध्वपातमखदे
 षीश्रपः संसारनाशनः ॥ सर्वदः सुखदः पातदु
 ष्टिपातसुलोचनः ॥ ५२ ॥ एवं न्यासादिकं कृत्वा

शि.
स.
१

साक्षात्कृभुमयोभवेत् ॥ नमो हिरण्यवाहवे हिरण्य
वर्णाय हिरण्यरूपाय हिरण्यपतये ॥ अवि काय
उमापतये पञ्चपतये नमो नमः ॥ ५४ ॥ सद्योजाता
दिभिर्मंत्रैर्नमस्कुर्यात्सदाशिवं ॥ ततः सहस्रनामे
दं पठितव्यं स मुत्तमभिः ॥ ५५ ॥ सर्वकार्यकरं पु
ण्यं महापातकनाशनं ॥ सर्वशुभोत्पत्तिमंदिव्यं स
र्वलोकहितप्रदं ॥ ५६ ॥ मंत्राणां परमं मंत्रं भयदुः

खषडुर्मिहत ॥ ओं नमः शंभवे चेति षट्भिर्मन्त्रैः षडंग
न्यासः ॥ अथ न्यासः ॥ ओं नमः शंभवे च श्रंगुणभ्यां
नमः ॥ मयो भवे च तर्जनीभ्यां नमः ॥ ओं नमः शं
कराय च मध्यमाभ्यां नमः ॥ ओं मयस्कण्ठाय च अ
नामिकाभ्यां नमः ॥ ओं नमः शिवाय च कनिष्ठिका
भ्यां नमः ॥ ओं शिवतराय च करतलकरेण शंभ्यां
नमः ॥ ओं नमः शंभवे च हृदयाय नमः ॥ ओं मयो

शि.
स.
२

भवेचशिरसेसाहा॥ जेनमः शंकरायचशिखायेवपः
जेनमः शंभवेच॥ जे मयस्करायचकचचायङ्गे॥ जेनमः
शिवायचनेत्रत्रयायवौषट्॥ जे शिवतगायचअस्त्रा
यफट्॥ जे अस्पश्रीवेदसागात्यपरमदिव्यसहस्रना
मस्तोत्रमंत्रस्य॥ भगवाननारायणः ऋषिः॥ अत्र
पंचेदः॥ श्रीसदाशिवः परमात्मा महादेवोदेव
नायनमः॥ इति वीजं॥ शिवायेति शक्तिः॥ चेतनमि

निकीलकं ॥ ओ३मामहेश्वरो प्रोत्पद्ये जपे पाठे हो
 मे विनियोगः ॥ अथ ध्यानं ॥ कोटि सूर्य प्रतीकाष्टोत्रि
 नेत्रं चंद्र प्रोत्खरं ॥ शूल टंकंगराचक्रं तपाशधरं वि
 भुं ॥ ओ३मंदा शिव वाच ॥ ॥ नमः परायदेवाय शंकर
 राय महात्मने ॥ कामिने नौलकं ठाय निर्मलाय
 कपर्दिने ॥ ॥ निर्विकल्पाय शान्ताय निरहंकारि
 णे नमः ॥ अनर्घाय विष्णु लाय शूलहस्तयने नमः २

शि.
सं.
१०

निरंजनाय शार्ङ्गाय शंकराय परात्मने ॥ नमः शिवा
य भर्गो ययुष्मताय वेधसे ॥ ३ ॥ महादेवाय पोता
य पार्वतीपते नमः ॥ केवलाय महेशाय विश्वहा
य बुधात्मने ॥ ४ ॥ कैवल्याय स्रष्टेयानि स्पृहाय
स्वर्षिणे ॥ नमः सोमाय भूपाय कालायामिते
नमः ॥ ५ ॥ अजराय जगत्पित्रे जनक्यपि न्नाकिने
निराधाराय सिंहाय मायाताय ते नमः ॥ ६ ॥ विज्ञा

यसर्पेभूषायपशूनांपतयेनमः॥ पुरंदरायभक्षाय
पुरुषायमहीयसे॥ ७ ॥ महासंतोषदृष्टपायज्ञानिने
उद्धृष्टये॥ वृक्षायवक्रदृष्टपायनारायपरमात्मने॥
८ ॥ सर्वज्ञापसुरेणायब्रह्मणेनंतभूर्भवे॥ निरस
रायसूक्ष्मायकैलासपतयेनमः॥ ९ ॥ निरामया
यकांतायनिराकारायतेनमः॥ निरालंबायवि
श्रायनिष्पायपतयेनमः॥ १० ॥ आत्मारामायभया

शि.
स.
१

यस्यैवायपरमेष्ठिन॥ विकर्तृनायभीमायशंभवे
विश्वरूपिणे॥११॥ हंसायहंसनाथायप्रसिद्धाय
नमोनमः॥ परात्परायरुद्रायभवायालंछ्यशक्त
ये॥१२॥ इंदुहंत्रेनिधीशायकालहंत्रेमनस्त्रिने॥ वि
श्वमात्रेनगङ्गात्रेनगन्धर्वेनमोनमः॥१३॥ जटिला
यविरागायप्रवित्रायमृशयव॥ निरवधायपा
शायनिरातंकायनेनमः॥१४॥ नादायरविनेत्रा

यद्योमकेष्टायतेनमः॥ चतुर्भोगायणाययोगि
 नेनेतमायिने॥२५॥ धर्मिष्टायवरिष्टायपुरत्रयविद्या
 तिने॥ गरिष्टायगिरिष्टायवरदायनमोनमः॥२६॥
 यात्रचर्मवराद्याद्यदिष्टावस्त्रायतेनमः॥ परमा
 योयमंत्रायप्रथमायसुचक्षुषे॥२७॥ आद्यायश्रु
 तहस्तायप्रितिकंठायतेनमः॥३॥ आयवामदेवाय
 श्रीकंठायनमोनमः॥२८॥ विश्वेश्वरायसूर्याय

शि.
स.
१२

गौरीशायपरायच ॥ मसुंजयायवोरायविरभज्ञाय
तेनमः ॥ ११५ ॥ कामनाशायगुरुवेमुक्तिनाशायते
नमः ॥ विदूपातयविधयेवह्निनेत्रायतेनमः ॥ १२० ॥
जालंधरशिरस्त्रिनेहविषेहितकारिणे ॥ महा
कालायवैषायगुह्येणायवैतमः ॥ १२५ ॥ नमः
शंकाररूपायसोमनाथायतेनमः ॥ रामेश्वराय
शुचयेभौमेशायनमोतमः ॥ १२५ ॥ शं व कायनि

गीहायकेदायनमोनमः॥ गंगाधरायकवयेना
 गनायायतेनमः॥ २३॥ भस्मप्रियायमहसेरो
 मिपायनमोनमः॥ पूर्णायभूतपतयेसर्वज्ञा
 यदयाप्रवे॥ २४॥ धर्मायधनधेयायगजवर्माय
 रायच॥ भालनेत्राययक्तायश्रीशैलायतयेनमः
 २५॥ कृष्णानुरेतसेनीललोहिनायनमोनमः॥ २६॥
 मंथकासुरहंज्रेनेपावनायवलायच॥ २६॥ चैत

शि.
स.
१३

न्यायत्रिनेत्राय रत्ननाथाकराय च ॥ नमः सहस्रशि
रसे जपहृषाय ते नमः ॥ २० ॥ सहस्रचरणाय य
योगितत्कंठवासिने ॥ सद्योजाताय वंद्याय सर्व
देवमयाय च ॥ २१ ॥ आमोदाय प्रगल्भाय गायत्र
वल्लभाय च ॥ यो माकाराय विप्राय नमा विप्र
प्रियाय च ॥ २२ ॥ अक्षोराय सवेष्टाय श्वेतहृषाय
ते नमः ॥ विद्वज्जंय चक्राय विश्वश्रामाय नंदि

ने ॥ १० ॥ अपर्मगात्रवेजायडुडुभीमयनायच ॥
 अजायगात्रवेत्तभ्यंजगत्प्राणायतेतमः ॥ ११ ॥ न
 मोत्रस्त्रिषारितेत्रेपंचवक्त्रायवडिने ॥ हरिके
 णायविभवेपंचवाणाययज्जिणे ॥ १२ ॥ नमः पं
 चाक्षरायायगोवर्द्धनगतायच ॥ प्रभवीजनजी
 वायकालकूटविषादिने ॥ १३ ॥ सहस्रमूर्तये
 तभ्यंसहस्रवदनायच ॥ नमः सहस्रहस्तायस

शि.
स.
२४

हस्तनयनाय च ॥ ३४ ॥ सिद्धेश्वराय सिद्धाय
जिह्ववे निनश्रवे ॥ काशीनाथाय गोप्रेते
नमस्ते विश्वसाक्षिणे ॥ ३५ ॥ हेतवे सर्वजी
वानां पालकाय नमो नमः ॥ नगत्संहार
काराय त्रिधावस्थाय ते नमः ॥ ३६ ॥ एकाद
शास्त्ररूपाय नमस्ते वद्विर्मूर्तये ॥ नरसिंह
महादर्पचातिनेश्वराय च ॥ ३७ ॥ भस्माभ्य

कायनीर्घायताकवीननकायच॥ देवदानवदै
 तानां गुरवेनेनमो नमः॥ ३५॥ दलितं जनभासा
 यनमौ वैवायुत्रपिणे॥ नमः स्वेच्छास्वरूपाय प्र
 सिद्धाय नमो नमः॥ ३६॥ हषधजायगोष्टाय जग
 यं प्रवर्तिनौ॥ अनायायप्रजेशाय विसृगबृह
 राय च॥ ३७॥ हरिविधातकलहनाशकानमो
 नमः॥ दशहस्ताय वटवे गगनमो नमः॥ ३८॥ कै

शि-
स-
१५

वल्गुफलदात्रेतेपरमायनमोनमः॥ज्ञानयज्ञा
नगम्पायघंरास्वप्रियायच॥४२॥संतकालाधि
पतयेविणालात्तायनेनमः॥ऊवेरवंधवेत्तभं
सोमायसुखिनमः॥४४॥पद्मासनायस्पर्शाय
निर्वाणायनमोनमः॥अयोनयेसुदेहायस्पर्श
त्रमायनमोनमः॥४३॥अमृतेणायसौम्याय
कौवेरायनमोनमः॥प्रियंवदायदत्तायधन्नि

नेविभवायच॥४५॥गिरिणायगिरिजायगिरिष्णं
नायतेनमः॥पारिजातायवृहतेपंचयज्ञायते
नमः॥४६॥नरुणायविशिष्टायद्वालरूपधरा
यच॥जीवीनेष्टायपुष्टायपुष्टानांपतयेनमः॥
४७॥भवहेत्यैहिरण्यायकनिष्ठायनमोनमः॥
मध्यमायविधोत्रेतेश्वरायसुभगायच॥४८॥आ
दिपतापनायायपुण्यश्लोकायतेनमः॥म

शि
सं
१६

हृद्गादाहस्तायवामनायनमोनमः॥४९॥ नमः
स्तत्पुरुषायायचतुर्हस्तायमायिने॥ नमो धूर्ज
टयेतुभ्यांजगदीशायतेनमः॥५०॥ जगन्नाथा
यमहतेलीलाविग्रहधारिणे॥ अभयायनम
स्तुभ्यममरायनमोनमः॥५१॥ नाम्नायनमस्तु
भ्यमकृपायायनमोनमः॥ लोकाधेतायवैत
भ्यमनाथिनिधनायव॥५२॥ व्यक्तेतरायय

क्लायनमस्तेपरमायणे॥ वेलचवेस्यूलरूपा
यनमः परसुधारिणे॥ १३॥ नमः खड्गो गह
क्लायनागहस्लायतेनमः॥ वरदाभयहस्ता
य चंदाहस्लायतेनमः॥ १४॥ घस्मरायनमस्तु
भूमन्तिनायनमो नमः॥ अणिमादिगुणे
शायपंचव्रह्ममयायच॥ १५॥ पुरातनायशु
शायचलप्रमथनायच॥ पुरायोदयपमाय

शि-
स-
१०

विमुक्ताय नमो नमः ॥ ५६ ॥ उदाराय विचित्राय
विचित्रगतये नमः ॥ वाग्विशुद्धाय चित्तये ।
निर्गुणाय नमो नमः ॥ ५७ ॥ परमेश्वराय शोभा
य नमः परपराय च ॥ महेंद्राय सुशीलाय च
वीरप्रियाय च ॥ ५८ ॥ महत्पराक्रमाय च नमः
मल्लिकालक्ष्मिणे ॥ विहरश्च वसे लोक ह
गरालाय नमः ॥ ५९ ॥ सत्ताजे कल्पवृक्षाय

यवरुणायनरायच ॥ अनर्घ्यापवरेणायवन्न
यतेनमः ॥ ६० ॥ परमज्योतिषेपद्मगर्भायसलि
लायच ॥ तत्त्वाधिकायसर्गायनमोदीर्घाय
स्वर्गिले ॥ ६१ ॥ नमस्तेपांडुरंगायघोरायत्र
सक्षिणे ॥ अणवेनिश्चलापाथसामवेदप्रि
यायच ॥ ६२ ॥ नमोजयायक्षेत्रायनमस्तेपुण्य
मूर्तये ॥ कलापरायसुतायपंचभूतात्मनेन

शि.
स.
१२

मः ६३ ॥ अनिवार्ययतयाययायनायकरा
यच ॥ विश्वतश्चक्षुषेकालयोगिनेनंतद्वपिले
६४ ॥ सिद्धसाधकद्वपायमेदिनीद्वपिलेनमः
अगरायप्रतापायसुधाहस्नायनेनमः ६५
श्रीवलभायनिधयेस्याणवेमपुरायच ॥ ३५
पिरहिताययनमः सुकतरायने ६६ नमो
निश्चरायायशिवानंदायनेनमः ॥ रिपुघ्नाय

नमस्तेजोराषायेतनमायच॥१७॥ वतर्मेर्निवपु
स्यायनमोबुद्धीद्रियात्मने॥३॥ पद्मवहगायाय
प्रियसंदर्शनायच॥६॥ भूतनाथायभूतायवी
तगायतेनमः॥ नैऋत्यायनिष्पायपद्मचक्रा
यविष्णुइये॥६॥ ऊलेपायभूतभूतेभुवनेणा
यतेनमः॥ हिरण्यवाहवेजीवचरदायनमोन
मः॥७॥ आदिदेवायभार्ग्यायचंद्रसंजीवना

शि-
स-
१५

यव ॥ सरायव कुरपाय प्रसन्नाय नमो नमः ॥ ७२ ॥
आनंदभरितायाय कूटस्थाय नमो नमः ॥ नमो
मोक्षफलायाय प्राग्वताय विरागिलो ॥ ७३ ॥ य
त्तमोक्तेस्तर्षेण यदत्तयत्त विद्यातिने नमः सर्वा
त्मने तभ्यं विश्वपालाय नमः ॥ ७४ ॥ विश्वगर्भा
य गर्भाय देवगर्भाय नमः ॥ संसारार्णवमम
ण्डुः खसंसारहेतवे ॥ ७५ ॥ मुनिप्रियाय वीजा

यमूलप्रकृतयेनमः॥ समस्तवेधवेतेजोमूर्तये
तेनमोनमः॥ ७५॥ आश्रमस्थायकायायवर्ति
णिसुंदरायच॥ मृगवाणायैणयायप्रदाव
त्ताभायच॥ ७६॥ विचित्रमापितेतुभ्यमलंकृति
सवेनमः॥ वहिर्मुखमहादर्पमथानायनेमा
नमः॥ ७७॥ नमोस्तुमूर्तयेतुभ्यंनिकलंकायने
नमः॥ नमोहृदायभोत्पाययत्तनाथायतेन

शि.
स.
२०

मः॥७८॥ नमो मेधाय सुखाय विशिष्टाय नमो नमः
अं विकापतये त्वभ्यं महादंताय ते नमः॥७९॥ सत्य
प्रियाय सत्याय प्रियन्त्याय ते नमः॥ नित्यन्त्याय
वेदित्रे मृगहस्ताय ते नमः॥८०॥ अर्द्धनारीश्वरा
पाय जठारायुतपाणये॥ वराहभेदिने त्वभ्यं वक्र
हपाय ते नमः॥८१॥ महाशोपसुसत्याय कीर्ति
संभाय ते नमः॥ नमः कृतागमायाय वेदांतप

हिताय च ॥ १२ ॥ अश्रोत्राय सुतिमते च ॥ अतिधराय
च ॥ आक्षुण्णाय नमस्तुभ्यं गंधावग्रहकारिणे ॥ १३ ॥
पादहो नपवो ध्याय सर्वत्रगतये नमः ॥ व्याकापत
ननेत्राय नमस्तुभ्यं चिरात्मने ॥ १४ ॥ रसताय नम
स्तुभ्यं रसनारहिताय च ॥ अमृताया अमृताय स
दसत्यतये नमः ॥ १५ ॥ नितेंद्रियाय तथ्याय परं
न्योतिः स्वहृदि ॥ नमस्ते सर्वमर्त्तानामादिक

शि.
स.
११

वैदयालवे ॥ ८६ ॥ सगे स्थिति विना प्रणानां कर्त्तृते प्रे
रकायच ॥ नमो तर्पामिणे सर्वहृदि स्थाय नमो न
मः ॥ ८७ ॥ चक्रभ्रमण कर्त्तृते पुराणा यनमो नमः
वामदक्षिण पाश्याय लोके शहरिणा लिने ॥ ८८
नमः संकल्पा कल्पेण दायिने प्रसवा यच ॥ स्वा
भावोदरधीराय सूत्र काराय ते नमः ॥ ८९ ॥ विष
यार्णवमग्रानां समुद्धरण सेतवे ॥ अस्ते हस्ते

हरपायवार्तातिश्रान्तवर्त्तिने ॥ १० ॥ यत्र सर्वय
 तः सर्वसर्वयत्र नमो नमः ॥ नमो महार्णवाय ॥
 यभास्कराय नमो नमः ॥ ११ ॥ भक्तिगम्याय भक्ता
 नां सलभाय नमो नमः ॥ दुःप्रधर्षाय दुष्टानां वि
 नयाय विवेकिनां ॥ १२ ॥ अलोकिकाय लोका
 यस्तत्त्वोय नमो नमः ॥ हरिपित्रे विशेषाय जग
 लाय शुभाय च ॥ १३ ॥ नमः कर्पूरगौराय सर्पहा

शि-
स-
२२

रायतेनमः॥ नमः संसारपारायकमतीयायते
नमः॥ १८४॥ वक्त्रिदयेविचातायवायुदपेविचाति
ने॥ तरातिगायवीर्यायविश्वायव्यापितेनमः॥
१८५॥ सूर्यकोटिप्रकाशायनिष्क्रीयायनमोत
मः॥ चंद्रकोटिसुशोभायकपिलायनमोतमः
१८६॥ नमो गूढस्वरूपायनिश्चयायपरायच॥ न
मः सत्यप्रणितायनमस्तेस्तुसमाधये॥ १८७॥ ए

कृपायश्च न्यायविश्वनाभिहृदाय च ॥ सर्वोत्तमा
 यकौलाय प्राणाय सहृदये नमः ॥ नमः परायणा
 पाय चित्मात्राय नमो नमः ॥ ध्यानगम्याय धेया
 य ध्यानरूपाय ते नमः ॥ २६ ॥ नमस्तेषां च तैश्च
 ये विभवाय नमो नमः ॥ प्रतिष्ठाये धर्मगोप्त्रे निध
 नाय गताय च ॥ २७ ॥ योगेश्वराय योगाय योग
 म्याय ते नमः ॥ नमः प्राणे श्वराय सर्वशक्ति

ग

शि.
स.
२३

धगायच ॥ १ ॥ धर्माधागयधन्यायपुष्कलानमोनमः
महेंद्रोपेंद्रचंद्रार्केनमितायनमोनमः ॥ २ ॥ महर्षि
वंदितायायप्रकाशायसुधर्मिले ॥ नमोहिरण्य
गर्भायनमोहिरण्यमयायच ॥ ३ ॥ जगद्बीजायहरा
यसेवाकृतवेनमः ॥ अधियम्यायकामायस्वरा
ययशासेनमः ॥ ४ ॥ नमः प्रचेतसेब्रह्ममयायस
कलायच ॥ नमस्तेरुक्म्यवर्णायनमस्तेब्रह्म

यो नयेः॥५॥ योगात्मने चिन्तिता यदियन्ता यते
नमः॥ जगतामेकवीता यमायावीता यते नमः
६॥ सर्वरुत्सन्निविष्टाय त्रयचक्रभ्रमाय चः॥ ७॥ भूमि
स्नानदाय भवने त्रयस्त्रयाय नमो नमः॥ ८॥ भूमि
भागर्तिसंहर्त्रभवसारथ्ये नमः॥ हिरण्यगर्भ
पुत्राणां प्राणसंरक्षणाय च॥ ९॥ दुर्वाससे षड्भि
काररहिताय नमो नमः॥ नमो देहाईकांताय

शि-
स-
२४

षड्मिरतिनायच ॥ १० ॥ प्रकृतेभवनाप्रायनामाय
परमेष्टिने ॥ अनंतकोटिस्त्रिंशं उनायकायनमोन
मः ॥ १० ॥ एकाकिनेनिर्मलायद्रविणाद्यदमाय
च ॥ नमस्त्रिलोचनायाश्चिप्रविष्टायवंधवे ॥ ११
त्रिविष्टयेश्चरायायनमोव्याघ्रेश्चरायच ॥ वीरे
श्चरायसोत्रेनेनमश्चंद्रेश्वरायच ॥ १२ ॥ व्यासेश्चराय
अग्निनेकडकेशायनेनमः ॥ जैगीषव्येश्वरायाय

दिवोदासेश्वराय च ॥ २३ ॥ नागेश्वराय न्यायाय न्या
 यनिर्वाहकाय च ॥ शारण्याय सुपात्राय कालच
 क्रप्रवर्तिने ॥ २४ ॥ विचक्षणाय दंष्ट्राय श्वेताश्व
 यनमो नमः ॥ नीलजीमूतदेहाय परात्मज्योति
 षे नमः ॥ २५ ॥ शारणागतपालाय महाबल
 राय च ॥ सर्वपापहाराय महानादाय ते नमः
 ॥ २६ ॥ सप्तस्य जगदात्रेते विल्वकेशाय ते नमः ॥

शि-
म-
२५

दिव्यभोगाय हंज्जाय कोकिदाय नमो नमः ॥ १० ॥
 कामपालाय चित्राय विचित्रगतये नमः ॥ नमो
 मातामहापाय नमस्ते मातरि श्वने ॥ १५ ॥ नि
 संगाय त्रिनेत्राय विघ्ने शाय जयाय च ॥ व्याज सं
 मर्देनायाय मध्यस्थाय नमो नमः ॥ १६ ॥ मंत्र
 एशिः सा लंकानाय दर्पहराय च ॥ व्याघ्रपुर
 निवासाय नमः सर्वेश्वराय च ॥ २० ॥ नमः परावरे

शायनगन्ध्यावरमूर्त्तये ॥ नमोऽप्यनुपमेयाय।
शार्ङ्गिणे विसुमूर्त्तये ॥ २१ ॥ नागयणाय वामाय
सुदोसाय नमो नमः ॥ नमो ब्रह्मांडमालाय गो
धराय चतुर्थिने ॥ २२ ॥ शरानादाय सूत्राय नमः
पातालवासिनी ॥ नमस्ताराधिनाथाय वाणि
शायनमो नमः ॥ २३ ॥ सराचाय गौराय प्रा
णपुरुषाय च ॥ अतर्क्याय प्रमेयाय प्रमाण

शि.
स.
१६

यनमोनमः॥२४॥ कलियासायभक्तानांभक्ति
भुक्तिप्रदायिने॥ संसारमोचकायायवर्त्तिने
लिंगरूपिणे॥२५॥ सच्चिदानंदरूपायपापराशि
हारायच॥ गजारयेविदेहायत्रिलिंगरहिनायच॥
२६॥ अचिंत्यप्राक्कयेलंछपासनायाभुतायच
नमोराजाधिराजायचैतन्यविषयायच॥२७॥ न
मःशुद्धात्मनेब्रह्मज्ञोतिषेस्त्रिदायच॥ नमो

भवविदुर्ज्ञायसमर्थपिचवन्निने ॥ २१ ॥ वक्रेश्वर
 रायरुचयेनमोनचत्रमालिने ॥ अनर्थनाश
 नायाद्यभस्मलेयकरायच ॥ २२ ॥ सरानंदाय
 विडम्बेसुगुणायविरोधिने ॥ दुर्गमायशुभाय
 यमृगत्वापायतेनमः ॥ २३ ॥ प्रियायधर्मधाम्ने
 तेप्रयोगायविभागिने ॥ अद्यायामृतपाया
 यसोमपायनपस्विने ॥ २४ ॥ नमोविचित्रवेषा

शि.
स.
२०

य७ष्टिसंरुद्धनायच॥ चिरंतनायपर्वस्थविरा
यध्रवायच॥१२॥ निर्मायाद्याग्रगणायव्योमा
नीतेतायतेनमः॥ संवत्सरायलोप्यायस्थानरा
यस्थविस्रवे॥१३॥ अथमायफलांतायमहाक
र्त्रेप्रियायच॥ अणत्रयस्वरूपायनमः सिद्धिस्वरू
पिले॥१४॥ नमोनमः स्वरूपायस्वच्छायपुरु
षायच॥ कालात्यरायवेदायनमोत्रह्मांडरू

पा

धिलो ॥३५॥ अनित्या नित्यरूपा यत्तदंतर्वर्तिनेनमः
 नमस्तीर्थाय कृत्वा यत्तदंतर्वर्तिनेनमः ॥३६॥
 पंचतन्मात्ररूपाय पंचकर्मैन्द्रियात्मने ॥ विष्टं ख
 लाय दर्पाय नमस्ते विषयात्मने ॥३७॥ अनवचा
 यशूनास्त्राय स्वतंत्रायामृताय च ॥ विश्वाकासाय
 दत्ताय वेदनिश्वासिनाय च ॥३८॥ यज्ञांगाय स
 वीराय नागशूराय तेनमः ॥ व्याघ्राय वाराहसूना

नमः प्रौढाय प्राज्ञाय योगशूराय तेनमः ॥३९॥ संज्ञाय प्रभावाय प्रदीपविम
 लाय च

शि.
स.
२६

यस्कंदायपत्तिणेनमः॥४०॥ तेत्रज्ञायरहस्यायसु
कायचवरीयसे॥ गहनायविरामायसिद्धांताय
नमोनमः॥४१॥ महीधरायहोत्रेनेवरं वृत्तायनमः
ज्ञानदीपायदुर्गायसिद्धांतैनिश्चिंतायच॥४२॥
श्रीमतेसृष्टिबीजायअणलायविलासिने॥ प्रे
रकायविशेकायहविधानायनेनमः॥४३॥ गं
भीरायसहायायभोजनायसुभोगिने॥ महाय

तायनीस्नायनमस्तेभूतचारिले ॥ ४४ ॥ नमः
प्रतिष्ठितायायमस्तोत्सहायनेनमः ॥ परमार्था
यशिशवे प्रांशवे च कपालिने ॥ ४५ ॥ सहजाय
गृहस्थाय संध्यानायाय विस्मवे ॥ त्वद्भिः संसृजि
तायाय विमलास्त्ररचातिने ॥ ४६ ॥ कामपालाय
योग्याय कामेष्वाय किरिटिने ॥ अमोचविक्रमा
याय नग्राय दलपान्तिने ॥ ४७ ॥ संध्यामाय नरेष्वा

शि.
म.
२४

यशुविहास्यायतेनमः॥ भूतिप्रियायभूमेतेषो
नायचतुरायच॥ ४५॥ मनुष्यवात्पगतयेकतज्ञा
यशिखंडिने॥ निर्लेच्यायजरादीयमहाकाला
यतेनमः॥ ४६॥ नमोविष्णुपद्मपायभक्तिगम्या
यतेनमः॥ नमः॥ सर्वायसदसत्परायसुवतायच
५०॥ नमोभक्तिप्रियायायश्वरतरचापरायच
सुकुमारमहापायहरायरथिनेनमः॥ ५१॥ नम

स्नेहमेराजायपतायसायसिद्धये ॥ महाभूता
यकैल्यायकल्पनारहितायच ॥ ५२ ॥ ध्यातापति
तविश्वायगोकर्णयसुश्वरवे ॥ श्रोत्रियायवरा
न्यायदुर्लभायजडुंविने ॥ ५३ ॥ विरजायसंगं
धायनमोविश्वंभगायच ॥ भवतीतायषष्टायन
मस्तेसामगायच ॥ ५४ ॥ चिन्मयायनमःशुक्ल
त्पोतिषेक्षेत्रगायच ॥ अद्वैतायहितीयायकल्प

शि.
स.
३०

एजायभोगिने ॥ ५५ ॥ सर्वभोगसमृद्धाय वंद्ययनमे
नमः ॥ नमस्ते स्वप्रकाशाय स्वकुंदाय सत्तेनवे ॥ ५६ ॥
सर्वज्ञमूर्तये त्र्यम्बकं हिरण्यरेतसे नमः ॥ शारदाय स
शीलाय कौशिकाय धनाय च ॥ ५७ ॥ अभिरामाय
तप्राय बालकल्याय ते नमः ॥ अरिष्टमयनाया
य सप्ततीकाय ते नमः ॥ ५८ ॥ आशावे ब्रह्मगर्भाय
वह्मणाय दये नमः ॥ नमः कालान्निहृदाय शा

मायसुतनायच ॥ ५० ॥ अहिर्बुध्यायाजरापशु
णायसुशान्तये ॥ नमः समयनाथायसमया
यशुहायच ॥ ६० ॥ निर्लेच्छायनमस्तुभ्यं कंदः ॥
सारायदंष्ट्रिणे ॥ ज्योतिर्लिंगायमित्रायनगत्सु
हितकारिणे ॥ ६१ ॥ नमः कारुण्यनिधये श्लोका
यज्ञयशालिने ॥ ज्ञानोदयायवीमायजनविश्रा
महेनवे ॥ ६२ ॥ अवधुनायशिष्टाय कंदसांप्रभ

शि.
स.
३१

वेनमः नमः केन्नायगुत्ताय सर्ववंपविमोचिनी
६३ उदारकीर्तये शाश्वत्य सन्नवदनाय च ॥ वस
वेवेदकाय नमो भ्राजिस्तुतिस्तवे ॥ ६४ चकि
णे देवदेवाय गदाहस्ताय पुत्रिणे ॥ नमस्ते पा
रिताताय गणधिपतये नमः ॥ ६५ ॥ सर्वपा
लाधिपतये प्रजनेष्टाय ते नमः ॥ सूक्तप्रमा
णभूताय सारपाशैर्गताय च ॥ ६६ ॥ अप्रमोदाय

यशुक्राय सर्वोत्तमो मिणे नमः ॥ सुकेशाय सप्र
प्यायश्च तये प्रप्यमालिने ॥ ६० ॥ मुनिष्ये या यशु
नये वीतस्था यमरीचये ॥ वामुं उत्तनकापायन
मस्ते कृतिवाससे ॥ ६१ ॥ सुप्रकेशाय योग्याय धर्म
पीठाय ते नमः ॥ महावीर्याय दीप्ताय बुद्ध्याया
य ते नमः ॥ ६२ ॥ शिष्टेष्टाय मयवत केतवे करणा
य च ॥ कारणाय भगवते वाणदर्पहराय च ॥ ७०

शि.
सं.
३२

अनींद्रियापरम्यायजनानंदकरायच ॥ सदाशिव
यपौम्यायचित्पायचंद्रमौलिने ॥ ११ ॥ नमस्तेजा
लकरणायसूर्याधरायतेनमः ॥ ज्योतिषेज्जं
लीशायवरदायभवायच ॥ १२ ॥ वसनायसुरभे
येनपारिमथनायच ॥ प्रेतःपुरंजंतायायएए
दश्यायतेनमः ॥ १३ ॥ गोजिस्त्रवेसुरजिते येनपी
तायतेनमः ॥ नमस्तेचंचरीकायनमिस्त्रमथ ॥

नायच ॥ ७४ ॥ प्रमाथिने निदाघाय चित्रगर्भाय
 तेनमः ॥ शिवालयाय स्तुत्याय तीर्थदेवाय तेन
 मः ॥ ७५ ॥ सर्वदादानशीलाय सुमुखाय नमो
 नमः ॥ निरवघाय दानाय विचित्राकृतये नमः ॥
 ७६ ॥ नमो ब्रह्माय महसे विनायकपसे नमः ॥
 विक्रमाय स्वतंत्राय स्वतंत्रगतये नमः ॥ ७७ ॥ अ
 पाराय न त्वदे विदेत्तवीराय तेनमः ॥ पंचास्याय

ग्रहकारस्वरूपाय मेधाधिपतये नमः

शि.
स.
३३

वरुणाय विष्णु प्राणेश्वराय च ॥ ७८ ॥ अगोचराय
सूक्ताय ज्ञेयाय वडवाग्रये ॥ स्वल्पाय यात्रिगर्भा
य नमस्ते जमदग्नये ॥ ७९ ॥ अनाद्यन्ताय सुक्ताय मा
तृकाय तेनमः ॥ नमस्ते वीजकोशाय तीव्रानं
दाय सुक्ताये ॥ ८० ॥ नमस्ते विश्वदेवाय प्रांत रागा
य तेनमः ॥ विलोचनाय तोषाय हेमगर्भाय ते
नमः ॥ ८१ ॥ अनाघनाय चंडाय मनोनाथाय तेन

मः ॥ ज्ञानकंदराय नमः ॥ पृथ्वीकपिलाय नमः ॥ हर्षये ॥
८२ ॥ नमस्त्रीकात्रिका लाय देवं ॥ सिंहाय ते नमः ॥
नमस्ते मण्डराय च ॥ त्वेराय ते नमः ॥ ८३ ॥ स्वभा
साय सदा साय त्वं तर्था गाय ते नमः ॥ नमस्ते
शिवधर्माय महाधर्माय ते नमः ॥ ८४ ॥ प्रसन्ना
य नमस्ते भूषं सर्वोत्तमोत्तिष्ठे नमः ॥ स्वयं भुवे
कलेशाय सदा सदाय नमः ॥ ८५ ॥ श्री सरा

शि.
स.
१४

व वा । तयंतममतांदेवानाम्नांदससनिमिमां
ममचानिप्रियकरीमहामोक्षप्रदायिनी ॥ ८६ ॥
संश्रामजयदात्रीतुसर्वसिद्धिमयांशुभां ॥ यः प
ठेत्कृणुयाद्वापिसर्वपापैश्चमुच्यते ॥ ८७ ॥ पुत्रका
मोलभेत्पुत्रं राजकामास्तु यजता ॥ प्राप्नुयात्पर
याभक्ताधनधान्यादिकंसुहृः ॥ ८८ ॥ शिवाल
येनदीर्घीरेक्ष्यमूलविशेषतः ॥ प्रजयेति

हिंसां देवाश्चौ देशो समीनले ॥ ६९ ॥ धनकामे
ननु कुर्यात् हृतोक्तैर्विल्वपत्रकैः ॥ मोक्षकामेन
गच्छेन्नृतेन प्रतिनामतः ॥ ७० ॥ पुत्रकामेन ननु
कुर्यात्तिलाज्येन तथा धसा ॥ आयुकामेन ननु
कुर्यात्सज्येन मधुना तथा ॥ ७१ ॥ मत्समीपे प्ररो
षे च स्पृष्टा भक्ष्या जयं कुर्यात् ॥ जीवन्तरूपतां प्रा
प्य ब्रह्मात्मा युज्यमाश्रमाश्रयात् ॥ ७२ ॥ कालो

शि.
स.
१५

पितृनशास्त्राहिममभक्तं न पश्यति ॥ अहंसा
मीसुरास्तस्य पश्यामि गमनस्य लं ॥ १॥ त्रि
संध्यं सनयेद्भक्त्या वत्सरनियमान्वितः ॥ मञ्चि
क्रोमन्मना धत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २॥ रु
द्रपाठेन यत्पुण्यं यत्पुण्यं वेदपाठतः ॥ तत्सर्वं
प्राप्यते पुंभिरेकाग्रमनसा परः ॥ ३॥ कथा
कोटिप्रदानस्य यत्फलं लभते नरः ॥ नत्पर

तं लभते सम्पत्कृत्वा दशसतीमिमां ॥ ६६ ॥
 अश्वमेधसहस्रस्य नत्फलं लभते नरः ॥ कपि
 लाशानदानस्य नत्फलं पठनाद्भवेत् ॥ ६७ ॥
 यः शृणोति महाविद्यां श्रावयेद्वापि भक्तिः ॥
 सोऽपि मुक्तिमवाप्नोति यत्र गत्वा न शोचति ॥
 ६८ ॥ यस्य राजसवेतालग्रहकृष्णोऽभैरवाः
 पठन्नात्र पुण्यं तितस्य जीवेच्च शरदाशतं ॥ ६९ ॥

शि.
स.
२६

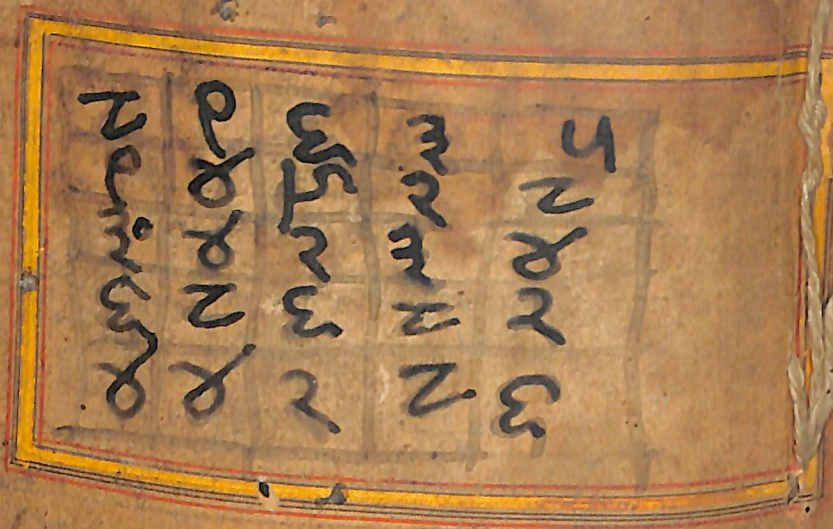
ब्रह्महत्यादिपापानां नाशः स्यात्कृत्वा एन च किं
पुनः पठनादस्य मुक्तिः स्यादन पायितो ॥ २०० ॥
इत्युक्ता पुनरप्याह भगवान्कृत्वा पुनः दीय
तां मम भक्तेभ्यो मदुक्तं भव चातक ॥ २ ॥ इत्युक्तां
नर्दधे देवाः परमानंदरूपवान् ॥ श्रीह, स उ वा
॥ एतदेव प्रसारं मोलं च वान्कुं भसं भवान् ॥
अरण्ये दंडकाख्ये तु पूजयेत्तरपुद्गलः ॥ निमं

त्रिशवनस्त्रायी त्रिसंध्यास्तस्मरन् शिवं ॥ ३ ॥
 तदा सुदेवदेवोऽपि प्रत्यसंप्राह प्राह राघवं ॥ ४ ॥
 पास्तु यतं दिव्यं जयहानरचुद्धहः ॥ ५ ॥ एतदा
 साद्यपोलस्तं यहि मासोकमर्हसि ॥ तदा
 प्रभृतिभो देवाः एतयामिस्तु भक्तिः ॥ ६ ॥
 एतंत परयाभक्त्या भवतः सर्व एव हि ॥ ७ ॥ श्री
 व्यास उवाच ॥ ततस्तेऽक्षयः सर्वे जगद्गुरु

निपुंगवः॥ सहस्रनामसहिष्णुं भक्तियुक्तेन
 चेतसा॥ ७॥ एतद्दुःकथितं सर्वहितार्थं मुनि
 सत्रमाः॥ गृहं समवाक्येन मुक्तिप्राप्त्यर्थ
 निश्चितं॥ ८॥ भवद्भिरात्मशिष्येभ्यो दीयता
 मिदमादरात्॥ श्रीनम्रां सहस्रमेतद्विलि
 पितं यत्र केन ते॥ ९॥ अविमुक्तास्तदेहं नि
 यति एति शंकर॥ अनेन मंत्रितं भस्म खल

शि-
 स-
 ३०

उष्टविद्यातकं १० पिशाचस्य विनाशाय
न प्रव्यामिदसन्नमं नान्नांसहस्रेणानेनसम
किंचित्तविद्यते ११ इति श्री पद्मपुराण उतर दे
श्री लक्ष्मण उक्तं य वा एकोनविंशत मोक्ष
यः ॥ व ह ना स्तो स प्रं शुभ लु

३	८९	४	७
०	॥	६	५
४	६	२	८७
२१	६०	६०	५

४	१३	१४	७
१९	३	६	१३
३	१६	७७	६
१०	५	११	४

चु फ ठी च मा रि स त ग ठे
सा टे मा रि त्र क णि घा ढं
णि घा मा रि स र वा नो धा
र वा नो लु फ र व नो स र व नो
लु फ र कि स र नि फ ल व नो
चा र चु क रे वा ला चा र प्रे ग
र वा लो द मा भ ज त्र ग रु